

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

65. gadagājums
2022. gada 8. jūnijs

Saturs

EIROPAS PARLAMENTS

2021.–2022. GADA SESIJA

2021. gada 22.–25. novembra sēdes

PIEŅEMTIE TEKSTI

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

2022/C 224/01 Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra rezolūcija par ES politiku sporta jomā: novērtējums un iespējamā attīstība (2021/2058(INI)) 2

2022/C 224/02 Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra normatīvā rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par Eiropas līmeņa ziņošanas, uzraudzības un revīzijas digitalizāciju (2021/2054(INL)) 11

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

2022/C 224/03 Eiropas Parlamenta 2021. gada 24. novembra rezolūcija par Eiropas stratēģiju kritiski svarīgo izejvielu jomā (2021/2011(INI)) 22

2022/C 224/04 Eiropas Parlamenta 2021. gada 24. novembra rezolūcija par Finanšu regulas pārskatīšanu saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas 2021.–2027. gadam stāšanos spēkā (2021/2162(INI)) 37

2022/C 224/05 Eiropas Parlamenta 2021. gada 24. novembra rezolūcija par Eiropas Zāļu stratēģiju (2021/2013(INI)) 47

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

2022/C 224/06	Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par legālās migrācijas politiku un tiesību aktiem (2020/2255(INL))	69
2022/C 224/07	Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūcija par Eiropas sociālā nodrošinājuma kartes ieviešanu, lai uzlabotu sociālā nodrošinājuma tiesību un taisnīgas mobilitātes digitālo īstenošanu (2021/2620(RSP))	81
2022/C 224/08	Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūcija par daudzpusējam sarunām saistībā ar PTO 12. Ministru konferenci Ženēvā no 2021. gada 30. novembra līdz 3. decembrim (2021/2769(RSP))	89
2022/C 224/09	Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūcija par kravas autotransporta stāvvietu drošību Eiropas Savienībā (2021/2918(RSP))	95
2022/C 224/10	Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūcija par stāvokli Somālijā (2021/2981(RSP))	99
2022/C 224/11	Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūcija Cilvēktiesību pārkāpumi, ko izdara privāti militārie un apsardzes uzņēmumi, jo īpaši Vāgnera grupa (2021/2982(RSP))	104
2022/C 224/12	Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūcija par cilvēktiesību stāvokli Kamerūnā (2021/2983(RSP))	111

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

2022/C 224/13	P9_TA(2021)0456 Kopējā lauksaimniecības politika — atbalsts stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā un kurus finansē no ELGF un ELFLA ***I Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido noteikumus par atbalstu stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP stratēģiskie plāni) un kurus finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1305/2013 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013 (COM(2018)0392 – C8-0248/2018 – 2018/0216(COD)) P9_TC1-COD(2018)0216 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2021. gada 23. novembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/..., ar ko izveido noteikumus par atbalstu stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP stratēģiskie plāni) un kurus finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1305/2013 un (ES) Nr. 1307/2013	115
---------------	---	-----

2022/C 224/14

P9_TA(2021)0457

Kopējā lauksaimniecības politika: finansēšana, pārvaldība un uzraudzība ***I

Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 1306/2013 (COM(2018)0393 – C8-0247/2018 – 2018/0217(COD))

P9_TC1-COD(2018)0217

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2021. gada 23. novembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/... par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 1306/2013 118

2022/C 224/15

P9_TA(2021)0458

Kopējā lauksaimniecības politika — grozījumi TKO regulā un citās regulās ***I

Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju, Regulu (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām, Regulu (ES) Nr. 251/2014 par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, Regulu (ES) Nr. 228/2013, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem, un Regulu (ES) Nr. 229/2013, ar ko nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelielajām salām (COM(2018)0394 – C8-0246/2018 – 2018/0218(COD))

P9_TC1-COD(2018)0218

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2021. gada 23. novembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/..., ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju, (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām, (ES) Nr. 251/2014 par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un (ES) Nr. 228/2013, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem 122

2022/C 224/16

P9_TA(2021)0459

Maksātspējas procedūras: Regulas A un B pielikuma aizstāšana ***I

Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko aizstāj Regulas (ES) 2015/848 par maksātspējas procedūrām A un B pielikumu (COM(2021)0231 – C9-0178/2021 – 2021/0118(COD))

P9_TC1-COD(2021)0118

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2021. gada 23. novembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/..., ar kuru groza Regulu (ES) 2015/848 par maksātspējas procedūrām, lai aizstātu tās A un B pielikumu 126

2022/C 224/17

P9_TA(2021)0460

Lauku saimniecību integrētā statistika: Savienības ieguldījums 2021.–2027. gada DFS ietvaros ***I

Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko attiecībā uz finanšu shēmā 2021.–2027. gadam paredzēto Savienības ieguldījumu lauku saimniecību integrētajā statistikā groza Regulu (ES) 2018/1091 (COM(2021)0477 – C9-0346/2021 – 2021/0270(COD))

P9_TC1-COD(2021)0270

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2021. gada 23. novembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/..., ar ko Regulu (ES) 2018/1091 groza attiecībā uz Savienības ieguldījumu lauku saimniecību integrētā statistikā atbilstīgi Padomes Regulai (ES, *Euratom*) 2020/2093, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam 127

2022/C 224/18

P9_TA(2021)0461

Komplektēti privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produkti (*PRIP*): pamatinformācijas dokumenti. Pārejas režīma pagarināšana ***I

Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko attiecībā uz pārejas režīma pagarināšanu pārvaldības sabiedrībām, ieguldījumu sabiedrībām un personām, kas konsultē par pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) un ar PVKIU nesaistītiem sertifikātiem vai pārdod tos, groza Regulu (ES) Nr. 1286/2014 (COM(2021)0397 – C9-0326/2021 – 2021/0215(COD))

P9_TC1-COD(2021)0215

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2021. gada 23. novembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/..., ar ko attiecībā uz pārejas režīma pagarināšanu pārvaldības sabiedrībām, ieguldījumu sabiedrībām un personām, kas konsultē par pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) un ar PVKIU nesaistītiem sertifikātiem vai pārdod tos, groza Regulu (ES) Nr. 1286/2014 128

2022/C 224/19

P9_TA(2021)0462

Pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU): pamatinformācijas dokumentu izmantošana ***I

Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko attiecībā uz to, kā pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) pārvaldības sabiedrības izmanto pamatinformācijas dokumentus, groza Direktīvu 2009/65/EK (COM(2021)0399 – C9-0327/2021 – 2021/0219(COD))

P9_TC1-COD(2021)0219

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2021. gada 23. novembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2021/..., ar ko attiecībā uz to, kā pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) pārvaldības sabiedrības izmanto pamatinformācijas dokumentus, groza Direktīvu 2009/65/EK 129

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

2022/C 224/20

Eiropas Parlamenta 2021. gada 24. novembra normatīvā rezolūcija par Samierināšanas komitejā budžeta procedūras laikā apstiprināto kopīgo dokumentu par Eiropas Savienības 2022. finanšu gada vispārējā budžeta projektu (13911/2021 – C9-0428/2021 – 2021/0227(BUD)) 130

2022/C 224/21	Eiropas Parlamenta 2021. gada 24. novembra rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2021. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 5/2021 projektu: humānā palīdzība bēgļiem Turcijā (12444/2021 – C9-0380/2021 – 2021/0226(BUD))	151
2022/C 224/22	Eiropas Parlamenta 2021. gada 24. novembra rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2021. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 6/2021 projektu: papildu vakcīnas devas valstīm ar zemiem un vidēji zemiem ienākumiem, UCPM finansējuma palielināšana un citas izdevumu un ieņēmumu korekcijas (14038/2021 – C9-0425/2021 – 2021/0326(BUD))	153
Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris		
2022/C 224/23	Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda darbu zaudējušiem darba ņēmējiem izmantošanu saskaņā ar Spānijas iesniegto pieteikumu EGF/2021/001 ES/ <i>País Vasco metal</i> (COM(2021)0618 – C9-0377/2021 – 2021/0316(BUD))	155
2022/C 224/24	Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko Eiropas Savienības dalībvalstis pilnvaro Eiropas Savienības interesēs akceptēt Filipīnu pievienošanos 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem (COM(2021)0359 – C9-0361/2021 – 2021/0178(NLE))	159
2022/C 224/25	Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko dalībvalstis pilnvaro Eiropas Savienības interesēs akceptēt Jamaikas pievienošanos 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem (COM(2021)0363 – C9-0334/2021 – 2021/0179(NLE))	160
2022/C 224/26	Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko Eiropas Savienības dalībvalstis pilnvaro Eiropas Savienības interesēs akceptēt Bolīvijas pievienošanos 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem (COM(2021)0369 – C9-0336/2021 – 2021/0183(NLE))	161
2022/C 224/27	Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko Eiropas Savienības dalībvalstis pilnvaro Eiropas Savienības interesēs akceptēt Pakistānas pievienošanos 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem (COM(2021)0368 – C9-0335/2021 – 2021/0182(NLE))	162
2022/C 224/28	Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko dalībvalstis pilnvaro Eiropas Savienības interesēs akceptēt Tunisijas pievienošanos 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem (COM(2021)0371 – C9-0337/2021 – 2021/0198(NLE))	163

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- *** Piekrišanas procedūra
- **I Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums
- **II Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums
- ***III Parastā likumdošanas procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir atkarīgs no akta projektā ierosinātā juridiskā pamata.)

Parlamenta grozījumi:

Jaunais teksts ir norādīts **treknā slīprakstā**. Svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■ vai svītrojumu. Aizstātās vietas norādītas, iezīmējot jauno tekstu **treknā slīprakstā** un dzēšot vai svītrojot tekstu, kurš tiek aizstāts.

EIROPAS PARLAMENTS

2021.–2022. GADA SESIJA

2021. gada 22.–25. novembra sēdes

PIEŅEMTIE TEKSTI

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P9_TA(2021)0463

ES politika sporta jomā: novērtējums un iespējamā attīstība

Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra rezolūcija par ES politiku sporta jomā: novērtējums un iespējamā attīstība (2021/2058(INI))

(2022/C 224/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 6. un 165. pantu, kuros precizētas Savienības kompetences un darbības sporta jomā, jo īpaši attiecībā uz palīdzību Eiropas sporta nozares jautājumu risināšanā, ņemot vērā šīs nozares īpatnības, tās struktūras, kas balstās uz brīvprātīgu darbību, un tās sociālo un audzinošo nozīmi,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un tās 17 ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM) un jo īpaši sporta kā nozīmīga ilgtspējīgas attīstības veicinātāja lomu un devumu, ko tas sniedz miera, iecietības un cieņas veicināšanā un sieviešu un jauniešu, indivīdu un kopienu pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanā, kā arī veselības, izglītības un sociālās integrācijas mērķu sasniegšanā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 20. maija Regulu (ES) 2021/817, ar ko izveido Savienības programmu izglītības un mācību, jaunatnes un sporta jomās Erasmus+ un atceļ Regulu (ES) Nr. 1288/2013 ⁽²⁾, un jo īpaši tās nodaļu par sportu,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 11. jūlija Balto grāmatu par sportu (COM(2007)0391),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 18. janvāra paziņojumu "Attīstīt Eiropas dimensiju sportā" (COM(2011)0012),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 7. jūlija paziņojumu par Eiropas Savienības sporta darba plāna 2017.–2020. gadam īstenošanu un atbilstīgumu (COM(2020)0293) un jo īpaši tās ieteikumus turpmākajam darbam,
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 3. marta paziņojumu "Savienība, kurā valda līdztiesība: personu ar invaliditāti tiesību stratēģija 2021.–2030. gadam (COM(2021)0101),
- ņemot vērā ES 2012. gada 16. novembra pamatnostādnes "Sportistu dubultkarjera — ieteicamās politikas darbības dubultkarjeras atbalstam augstu sasniegumu sportā",

⁽¹⁾ Rezolūcija "Pārveidosim mūsu pasauli: ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam", ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma 2015. gada 25. septembrī, A/RES/70/1.

⁽²⁾ OV L 189, 28.5.2021., 1. lpp.

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

- ņemot vērā 2012. gada 2. februāra rezolūciju par Eiropas dimensiju sportā ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 14. marta rezolūciju par iepriekšēju vienošanos par spēļu rezultātu un korupciju sportā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 11. jūnija rezolūciju par nesen atklātajiem augsta līmeņa korupcijas gadījumiem FIFA ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 2. februāra rezolūciju par integrētu pieeju politikai sporta jomā — laba pārvaldība, pieejamība un integritāte ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2020. gada 15. septembra rezolūciju par efektīviem pasākumiem programmas “Erasmus+”, programmas “Radošā Eiropa” un Eiropas Solidaritātes korpusa zaļināšanai ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2021. gada 10. februāra rezolūciju par Covid-19 ietekmi uz jauniešiem un sportu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2021. gada 19. maija rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par sporta pasākumu organizatoru problēmām digitālajā vidē ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūciju par Eiropas Savienības sporta darba plānu (2021. gada 1. janvāris–2024. gada 30. jūnijs) ⁽¹⁰⁾, jo īpaši tās prioritārajās jomās,
- ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus par korupcijas apkarošanu sportā ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus par personu ar invaliditāti piekļuvi sportam ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus par Covid-19 pandēmijas ietekmi uz sporta nozari un šīs nozares atveseļošanu ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus par iespēju nodrošināšanu treneriem, uzlabojot iespējas apgūt prasmes un kompetences ⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus par inovāciju sportā ⁽¹⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 1989. gada 16. novembra Antidopinga konvenciju,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2014. gada 18. septembra Konvenciju pret manipulācijām ar sporta sacensībām,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2016. gada 3. jūlija Konvenciju par integrētu pieeju drošībai, drošumam un pakalpojumiem futbola spēlēs un citos sporta pasākumos,
- ņemot vērā 2001. gada 16. maijā pārskatīto Sporta ētikas kodeksu un 2021. gada 13. oktobrī pārskatīto Eiropas Padomes Eiropas Sporta hartu,
- ņemot vērā UNESCO 2005. gada 19. oktobra Starptautisko Konvenciju pret dopingu sportā,

⁽³⁾ OV C 239 E, 20.8.2013., 46. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 36, 29.1.2016., 137. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 407, 4.11.2016., 81. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 252, 18.7.2018., 2. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 385, 22.9.2021., 2. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0045.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0236.

⁽¹⁰⁾ OV C 419, 4.12.2020., 1. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 416, 11.12.2019., 3. lpp.

⁽¹²⁾ OV C 192, 7.6.2019., 18. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 214 I, 29.6.2020., 1. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV C 196, 11.6.2020., 1. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV C 212, 4.6.2021., 2. lpp.

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

- ņemot vērā 2021. gada jūnija pētījumu “ES sporta politika: novērtējums un iespējamā attīstība”⁽¹⁶⁾,
 - ņemot vērā *Ecorys, KEA un Sport and Citizenship* 2016. gada jūnija galīgo ziņojumu Eiropas Komisijas Izglītības un kultūras ģenerāldirektorātam “*Mapping and analysis of the specificity of sport*” (“Sporta specifikas plānošana un analīze”),
 - ņemot vērā *Ecorys un SportsEconAustria* 2020. gada ziņojumu Eiropas Komisijai “*Mapping study on measuring the economic impact of COVID-19 on the sport sector in the EU*” (“Situācijas analīze par Covid-19 ekonomiskās ietekmes uz sporta nozari ES mērīšanu”),
 - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
 - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu (A9-0318/2021),
- A. tā kā sportam ir būtiska nozīme Eiropas iedzīvotāju sociālajā, kultūras un izglītības dzīvē un sports veicina tādas vērtības kā demokrātija, cieņa, solidaritāte, daudzveidība un vienlīdzība;
- B. tā kā sports ir integrācijas vektors, jo īpaši cilvēkiem ar ierobežotām iespējām;
- C. tā kā sportam ir jābūt iekļaujošam un pieejamam visiem cilvēkiem neatkarīgi no vecuma, dzimuma, invaliditātes, kultūras piederības vai sociālekonomiskajiem apstākļiem;
- D. tā kā sports ir augoša ekonomikas nozare, kas veicina izaugsmi un nodarbinātību ES un tādējādi tās labklājību;
- E. tā kā sports palīdz stiprināt Eiropas integrāciju un ES pozīciju starptautiskajā sadarbībā;
- F. tā kā Covid-19 ir radījis negatīvu ekonomisko un sociālo ietekmi uz sporta nozari;
- G. tā kā ES būtu jācenšas turpināt attīstīt sporta Eiropas dimensiju, ņemot vērā tā īpašo raksturu un autonomiju;
- H. tā kā ES sporta politikai jāatbalsta gan augsto sasniegumu sports, gan tautas sports, kā arī aktīvā atpūta;
- I. tā kā tautas sports veicina jauniešu prasmju pilnveidi un sekmē iedzīvotāju iesaisti, uzņemoties brīvprātīgo darbu;
- J. tā kā jaunie sportisti bieži vien saskaras ar problēmu, ka sportista karjera jāaskaņo ar mācībām vai profesionālo darbību;
- K. tā kā sportam ir pozitīva ietekme uz iedzīvotāju veselību un labklājību;
- L. tā kā sporta infrastruktūras attīstība ir būtisks aspekts dzīves kvalitātes un ekonomisko iespēju uzlabošanā attālos un mazāk labvēlīgos apgabalos;
- M. tā kā sporta jomā ir virkne problēmu, piemēram, pārvaldības jautājumi, korupcija, vienošanās par spēļu rezultātiem, dopings, finansēšana, digitālais pirātisms, tikai uz peļņu balstīti modeļi, cilvēktiesību pārkāpumi, diskriminācija un vardarbība, kā arī ietekme uz vidi un bažas par ilgtspēju;
- N. tā kā sievietes sportā — gan pārvaldes struktūrās, gan arī plašsaziņas līdzekļu jomā — vēl arvien ir nepietiekami pārstāvētas,
- O. tā kā tiešsaistes sporta pasākumu nelikumīga straumēšana apdraud gan profesionālā, gan arī tautas sporta finansiālo stabilitāti, kas ir atkarīga no ienākumiem, ko nodrošina sporta apraides tiesības,

Sporta pamanāmības, sadarbības un integrācijas stiprināšana ES politikā

1. aicina ES pieņemt holistiskāku pieeju sporta politikai un pastiprināt centienus to integrēt citās ES politikas jomās;
2. uzsver, ka ir jāstiprina iestāžu sadarbība un sadarbība ar ieinteresētajām personām sporta jomā;

⁽¹⁶⁾ Mittag J. un Naul R., “ES sporta politika: novērtējums un iespējamā attīstība”, Eiropas Parlaments, pētījumi CULT komitejai — Struktūrpolitikas un kohēzijas politikas departaments, Brisele, 2021.

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

3. aicina Komisiju izveidot regulāru augsta līmeņa strukturētu sadarbību ar visām ieinteresētajām personām sportā un citām iestādēm, lai sniegtu mērķtiecīgākus un atbildīgākus ieteikumus rīcībai saistībā ar problēmām, ar kurām pašlaik saskaras sporta nozare;
4. aicina Komisiju nākt klajā ar paziņojumu par sporta nākotni, sasaistot to ar ES stratēģiskajiem mērķiem;
5. aicina Komisiju stiprināt sporta pamanāmību un sporta dimensiju ES līmeņa politikas jomās, iekļaujot atsauci uz sportu atbildīgā komisāra amata nosaukumā;
6. šai sakarā aicina arī izveidot ES sporta koordinators amatu, kurš būtu Eiropas Komisijas kontaktpersona sporta jautājumos un pamanāms koordinators;
7. uzstāj uz Parlamenta lielāku iesaisti, lai nodrošinātu regulāru politisku debašu un rīcības satvaru sporta jomā, kā arī parlamentāro pārbaudi un uzraudzību attiecībā uz stratēģisko mērķu īstenošanu;
8. uzsver konferences par Eiropas nākotni nozīmi diskusijās par turpmāko rīcību attiecībā uz ES sporta politiku un ar sportu saistītos jautājumos un mudina aktīvi piedalīties visas sporta jomas ieinteresētās personas;
9. atzinīgi vērtē pārskatītās Eiropas Sporta hartas pieņemšanu Eiropas Padomē, kurā uzsvērtas Eiropas sporta un tā organizācijas satvara kopīgās iezīmes, un aicina ES iestādes tiekties panākt saskaņotību, sadarbību un solidaritāti kontinenta līmenī, uzņemoties iniciatīvu sporta politikas jomā;
10. aicina Parlamentu aktīvāk iesaistīties sporta diplomātijā;

Eiropas sporta modeļa principu uzlabošana

11. atzīst, cik būtiska nozīme ir uz vērtībām, brīvprātīgām darbībām un solidaritāti balstītam Eiropas sporta modelim, un cer to attīstīt turpmāk iedzīvotāju un ieinteresēto personu interesēs;
12. atzīst pieeju dažādību sportā un valstīs un vienlaikus uzskata, ka ir vēl vairāk jāuzlabo un jāaizsargā Eiropas sporta kopējais pamats, it īpaši saikne starp tautas sportu un augstu sasniegumu sportu;
13. aicina izveidot Eiropas sporta modeli, kas atzītu, ka ir vajadzīga stingra apņemšanās integrēt solidaritātes, ilgtspējas, visu cilvēku iekļautības, atklātu sacensību, sporta nopelnu un godīguma principus, un attiecīgi stingri iebilst pret atsevišķām sacensībām, kas apdraud šādus principus un kopējo sporta ekosistēmu; uzsver, ka šie principi būtu jāatbalsta visām ieinteresētajām personām sportā un valstu iestādēm;
14. atzīst federāciju lomu to sporta veidu pārvaldībā un mudina uz ciešāku koordinēšanu un sadarbību ar iestādēm un visām attiecīgajām ieinteresētajām personām;
15. atzīst, ka sporta klubi ir Eiropas sporta modeļa pamats un ikvienai personai, it īpaši jauniešiem, piedāvā iespēju iesaistīties sportā vietējā līmenī neatkarīgi no personu kultūras piederības vai sociālekonomiskajiem apstākļiem;
16. uzsver, ka ir vajadzīga mērķtiecīgāka un lielāka solidaritāte un vērienīgāka finanšu pārdale, kā arī prasmju un zinātnības apmaiņa, jo īpaši starp profesionālo un tautas sportu; aicina sporta federācijas īstenot solidaritātes mehānismu, pamatojoties uz taisnīgu un saistošu sadales sistēmu, kas nodrošina amatiersporta un tautas sporta pienācīgu finansēšanu;
17. uzsver vajadzību nodrošināt ilgtspējīgu finanšu stabilitāti un sporta klubu pareizu pārvaldību un aicina sporta iestādes ieviest šim nolūkam paredzētus pasākumus, ja tādi vēl nav ieviesti, kā arī pienācīgu izpildes nodrošināšanas sistēmu;
18. uzskata, ka Vācijā pastāvošais uz principu "50+1" balstītais klubu īpašumtiesību modelis ir devis labumu Vācijas futbolam un ka to vajadzētu uzskatīt par iespējamu paraugprakses piemēru citām valstīm, kuras vēlas uzlabot savus modeļus;

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

19. mudina valsts iestādes, sporta federācijas un organizācijas, piešķirot lielu sporta pasākumu rīkotāja statusu un izvēloties sponsorus, ievērot cilvēktiesības un demokrātijas principus; uzstāj, ka lielu sporta pasākumu rīkotāja statusu turpmāk nevajadzētu piešķirt valstīm, kurās minētās pamattiesības un vērtības tiek atkārtoti pārkāptas;

20. aicina sporta organizācijas ievērot iedibināto starptautisko sporta turnīru, it īpaši Eiropas un pasaules čempionātu, rīkošanas biežumu, ņemot vērā arī valsts sacensības un sportistu un spēlētāju veselības stāvokli;

Labas pārvaldības un integritātes atjaunošana

21. uzskata, ka ir jāatjauno apņemšanās nodrošināt labu pārvaldību, lai atjaunotu līdzsvaru starp sociālajiem un ekonomiskajiem elementiem sportā un nodrošinātu, ka tiek ievērota ieinteresēto personu pārstāvība lēmēj institūcijās;

22. norāda, ka koncentrēšanās uz komerciālajām interesēm profesionālajā sportā būtu jālīdzsvaro ar tik ļoti nepieciešamajām sociālajām funkcijām; mudina attiecīgās organizācijas risināt šo jautājumu, lai tās varētu saglabāt savu vadošo lomu to ideālu aizsardzībā, uz kuriem tika balstīta sporta attīstība Eiropā;

23. aicina starptautiskās, Eiropas un valstu sporta organizācijas un ieinteresēto personu pārstāvības organizācijas īstenot visaugstākos pārvaldības standartus;

24. atzīst sporta organizāciju un federāciju īstenotos centienus nodrošināt labas pārvaldības principu īstenošanu sportā un uzsver, ka Komisijai būtu jāizstrādā ieteikumi par sporta un sporta pārvaldības struktūru darbības organizēšanas pamatnostādņēm;

25. mudina starptautiskā, Eiropas un valstu līmeņa sporta pārvaldības struktūras un ieinteresētās personas īstenot pasākumus attiecībā uz daudzveidību un iekļaušanu, jo īpaši lai risinātu jautājumu par sievietu un etnisko minoritāšu nelielo skaitu vadošajos amatos un valdēs;

26. aicina visas ieinteresēto personu sportā organizācijas panākt pienācīgu pārstāvības un profesionalizācijas līmeni kā priekšnosacījumu iesaistei kopīgā lēmumu pieņemšanas procesā;

27. aicina ES iestādes veicināt un aizsargāt sportistu pamattiesības, tostarp sportistu pārstāvību lēmumu pieņemšanā, biedrošanās brīvību, koplīgumu slēgšanu un diskriminācijas novēršanu;

28. uzsver, ka sporta iestādēm jāņem vērā sportistu garīgās veselības aizsardzība tādā pašā mērā kā viņu fiziskās veselības aizsardzība;

29. aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai visiem profesionālajiem sportistiem nodrošinātu vienlīdzīgu piekļuvi sociālās un darba aizsardzības mehānismiem;

30. aicina dalībvalstis, sporta pārvaldes struktūras un klubus atzīt sporta līdzjutēju statusu, iesaistot tos pārvaldības un lēmumu pieņemšanas struktūrās;

31. aicina Komisiju balstīties uz līdzšinējo darbu sociālā dialoga jomā un paplašināt tā tvērumu, iekļaujot visus profesionālos sporta veidus;

32. atzinīgi vērtē reformas un pasākumus, lai uzlabotu pārredzamību un pārskatatbildību spēlētāju pārceļšanas tirgū visos sporta veidos, un mudina turpināt centienus; norāda, ka ir vajadzīgs Eiropas regulējums, lai uzlabotu spēlētāju pāreju sistēmas atbilstīgi Eiropas standartiem un mērķiem, jo īpaši attiecībā uz darba tirgu un finanšu regulējumu;

33. atgādina par vajadzību regulēt aģentu darbību un atzīst, ka nesenās reformas futbola spēlētāju pāreju tirgū, tostarp starpniecības centra izveide un aģentu licencēšanas prasību un aģentu komisijas maksas ierobežojumu noteikšana, ir soļi pareizajā virzienā; aicina attiecīgās sporta iestādes nodrošināt minēto reformu savlaicīgu īstenošanu un aicina Komisiju uzraudzīt panākto progresu;

34. uzstāj, ka cīņai pret korupciju sportā, kas bieži ir saistīta ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un noziedzību, ir nepieciešama starpvalstu sadarbība starp visām ieinteresētajām personām un iestādēm;

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

35. aicina dalībvalstis un attiecīgās iestādes stingri cīnīties pret ļaunprātību azartspēļu nozarē, tostarp krāpniecisku vietņu darbības izvērsanu un agresīvu praksi, lai aizsargātu nepilngadīgos un neaizsargātas personas no jebkura riska;
36. mudina Padomi un Komisiju pārvarēt strupceļu saistībā ar Eiropas Padomes Konvencijas pret manipulācijām ar sporta sacensībām parakstīšanu un ratifikāciju;
37. uzsver, ka ir jāveido spējas, lai stiprinātu profilakses un antidopinga pasākumus sportā ar kopīgu Eiropas stratēģiju, kas ietver ciešu sadarbību un informācijas apmaiņu ar tiesībsardzības iestādēm visās ES dalībvalstīs;
38. uzsver, ka ir vajadzīgas informatīvas un izglītojošas kampaņas par dopinga, vienošanās par spēļu rezultātiem, korupcijas, vardarbības, fiziskas un psiholoģiskas vardarbības novēršanu un citu ar integritāti saistītu jautājumu risināšanu, īpašu uzmanību pievēršot amatieru sportam;

Droša, iekļaujoša un vienlīdzīga sporta nodrošināšana

39. aicina Komisiju un dalībvalstis, iesaistot visas attiecīgās ieinteresētās personas, nodrošināt, ka sporta politika un tiesību akti atbalsta dzimumu līdztiesību, īpašu uzmanību pievēršot cīņai ar visu veidu vardarbību un aizskaršanu, dzimumu stereotipiem, kā arī mazai pamanāmībai un nepietiekamam atspoguļojumam medijos un atšķirībām atalgojumā un prēmēšanā, kā arī saņemto apbalvojumu ziņā;
40. aicina dalībvalstu sporta federācijas virzīties uz vienādu prēmiju noteikšanu sportistēm un sportistiem, sekojot Īrijas Futbola asociācijas (FAI) piemēram;
41. aicina Komisiju atzīt, cik būtiska nozīme ir personu ar ierobežotākām iespējām, bēgļu, etnisko minoritāšu un LGBTIQI + kopienas sociālai integrācijai sportā un tās atbalstam, nevienu neatstājot novārtā;
42. uzsver, ka ir jāizmanto augstu sasniegumu sporta būtiskā sociālā ietekme, lai palielinātu informētību par problēmām, ar kurām saskaras LGBTIQI+ cilvēki sportā;
43. mudina sporta struktūras un publiskā sektora iestādes efektīvi apkarot diskrimināciju, vardarbību un naida runu un garantēt drošu un iekļaujošu sportu visiem sportistiem, skatītājiem un personālam sporta norises vietās un tiešsaistē;
44. uzstāj, ka jāpieņem pilnīgas neiecietības pieeja attiecībā uz rasismu un vardarbību sportā un aicina Komisiju, dalībvalstis un sporta federācijas izstrādāt pasākumus, lai novērstu šādus incidentus, un pieņem efektīvas sankcijas un pasākumus, lai atbalstītu cietušās personas;
45. aicina dalībvalstis pastiprināt centienus, lai personas ar garīgu un fizisku invaliditāti iekļautu sporta aktivitātēs un programmās un lai plašsaziņas līdzekļos palielinātu tādu sacensību pamanāmību, kurās piedalās sportisti ar invaliditāti;
46. uzsver nepieciešamību palielināt finansējumu un likvidēt visus šķēršļus cilvēkiem ar invaliditāti, īstenojot izglītojošas un izpratnes veicināšanas kampaņas, nodrošinot attiecīgajiem darbiniekiem specializētu apmācību, un nodrošinot piekļūstamu sporta infrastruktūru, kas sniedz iespējas apmeklēt sporta pasākumus un piedalīties tajos;
47. aicina dalībvalstis piedāvāt vienādas prēmijas Olimpisko spēļu un Paraolimpisko spēļu čempioniem un atbalstīt olimpiešus un paraolimpiešus ar zemiem ienākumiem;
48. atgādina, ka ES saskaras ar demogrāfiskām problēmām, piemēram, ar sabiedrības novecošanas problēmu, un ka īpaša vērība būtu jāpievērš aktīvas novecošanas veicināšanai, izmantojot fiziskās aktivitātes;
49. mudina plašsaziņas līdzekļus dalībvalstīs vairāk atspoguļot plašāku sporta veidu klāstu, jo īpaši sieviešu un jauniešu sportu;
50. aicina dalībvalstis ieviest īpašus pasākumus, lai nodrošinātu iespēju bērniem no sociāli nelabvēlīgas vides piekļūt inventāra iegādes un izmaksu ziņā dārgiem sporta veidiem, tostarp ziemas sporta veidiem;

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

51. aicina ES iestādes, dalībvalstis un sporta organizācijas par prioritāti noteikt politiku, kas aizsargā bērnus no diskriminācijas, aizskaršanas un jebkāda veida ļaunprātīgas izmantošanas, palielina informētību un nodrošina piekļuvi tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, tostarp juridiskām konsultācijām, kā arī nodrošina savlaicīgu aizsardzību;
52. atzinīgi vērtē Komisijas 2019. gada pētījumu “Bērnu aizsardzība sportā” un aicina Komisiju turpināt darbu šajā jomā, tostarp regulāri vācot un atjauninot datus;
53. uzstāj, ka jaunažiem sportistiem no jaunattīstības valstīm ir jābūt aizsargātiem pret krāpšanu un cilvēku tirdzniecību un viņiem ir jānosaka juridiskais statuss Eiropā, kā arī jānodrošina viņiem atbalsts, izvērtējot un uzraugot viņu līgumus;
54. aicina dalībvalstis un sporta federācijas jauniešu un sportistu treniņu programmā iekļaut pirmās palīdzības kursus;

Veselīga un aktīva dzīvesveida, kā arī izglītības un attīstības iespēju veicināšana

55. aicina dalībvalstis un publiskā sektora iestādes attīstīt sporta infrastruktūru, jo īpaši nomaļos reģionos un mazāk attīstītos apvidos, un palielināt fiziskās audzināšanas daudzumu, tostarp ikdienas fizisko aktivitāšu, aktīvu pārtraukumu un ārpuskolas fizisko aktivitāšu daudzumu skolās un vienlaikus veicināt attieksmes maiņu, atzīstot sporta kā mācību priekšmeta nozīmi;
56. uzsver vajadzību ievērot integrētu pieeju, veidojot aktīvas pilsētas, kurās veicinātas fiziskās aktivitātes Eiropas iedzīvotāju ikdienas dzīvē, tostarp darbavietā, un kurās paplašināta un attīstīta aktīva un ilgtspējīga mobilitāte un transportlīdzekļi;
57. atzinīgi vērtē iniciatīvas un kampaņas, kuru mērķis ir veicināt fiziskās aktivitātes, piemēram, Eiropas Sporta nedēļa, #BeActive un *HealthyLifestyle4All*, un aicina Komisiju izvērst komunikāciju par šiem pasākumiem dalībvalstīs un it īpaši skolās; uzsver, ka ir svarīgi regulāri izvērtēt to tvērumu un ietekmi;
58. aicina visās dalībvalstīs īstenot un veicināt ES pamatnostādnes par sportistu dubultkarjeru, kā arī paplašināt tās, attiecinot uz visu sporta personālu, kas nodarbojas ar strukturētu sportu, un īstenot īpašas pārkvalifikācijas iniciatīvas;
59. atkārtoti aicina Komisiju, dalībvalstis, sporta federācijas un klubus veicināt sportistu dubultkarjeras iespējas un aicina Komisiju apsvērt iespēju nākamajā programmā “Erasmus+” iekļaut sportistu pārobežu mobilitāti;
60. atkārtoti norāda, ka ir jāizstrādā stratēģija bijušo sportistu atbalstam, lai nodrošinātu, ka viņiem ir pienācīga piekļuve darbavietām, jaunām prasmēm vai pārkvalifikācijai;
61. uzsver treneru, sporta personāla, skolotāju un jaunatnes darbinieku lomu bērnu un jauniešu prasmju attīstīšanā un izglītošanā un uzsver arī, ka atbilstīgai apmācībai ir būtiska nozīme, lai veicinātu iesaisti sportā un nodrošinātu drošu vidi ikvienam;
62. atzinīgi vērtē to, ka sporta personāla mobilitāte ir iekļauta programmā “Erasmus+” 2021.–2027. gadam, un aicina Komisiju, dalībvalstu aģentūras un sporta federācijas vairo informētību par šo jauno iespēju;
63. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt kopīgus ES līmeņa standartus, lai nodrošinātu, ka visiem treneriem ir piemērotas prasmes un izglītība bērnu un jauniešu trenēšanai;
64. aicina Komisiju izveidot sporta vēstnieku tīklu, lai izmantotu ievērojamu paraugsportistu ietekmi nolūkā veicināt fiziskās aktivitātes un veselīgu dzīvesveidu;
65. atzīst vērtīgo devumu, ko sabiedrībai sniedz brīvprātīgo darbība sportā, un aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot brīvprātīgo, tostarp treneru, kas veic brīvprātīgo darbu, iegūtās kvalifikācijas atzīšanai paredzētu sistēmu, kas atbilstu ES prasmju programmai un būtu balstīta uz Eiropas kredītpunktu pārneses un uzkrāšanas sistēmu (ECTS) un Eiropas kredītpunktu sistēmu profesionālās izglītības un apmācības jomā (ECVET);

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

Palīdzība sportam, lai nodrošinātu veiksmīgu atveseļošanu

66. uzstāj, ka ir vajadzīgi atbalsta mehānismi un mērķtiecīgi finansēšanas mehānismi, lai pēc Covid-19 atjaunotu sporta nozares un visu sporta veidu darbību, tostarp izmantojot valsts atbalsta finansējumu, Atveseļošanas un noturības mehānismu un ES struktūrfondus;
67. atzinīgi vērtē to, ka dažas dalībvalstis ir iekļāvušas sportu savos nacionālajos atveseļošanas un noturības plānos;
68. aicina Komisiju sniegt datus par investīcijām un reformām, kas saistītas ar sportu, tās pārskata ziņojumā par Atveseļošanas un noturības mehānisma īstenošanu, kas jāiesniedz Parlamentam un Padomei 2022. gadā;
69. atzinīgi vērtē budžeta palielināšanu sportam pašreizējā "Erasmus+" programmā un atbalsta turpmāku sinerģiju starp fondiem un tādām programmām kā "ES – veselībai" un "LIFE"; uzsver, ka būtiska nozīme ir visu šķēršļu likvidēšanai pieteikumu iesniegšanas procesā valsts līmenī, lai labāk izmantotu visus instrumentus nolūkā atbalstīt atveseļošanu sportā;
70. pauž nožēlu par to, ka sports nav nepārprotami pieminēts regulā par programmu "ES – veselībai";
71. aicina ES iestādes nākamajā finanšu plānošanas periodā ievērojami palielināt programmas "Erasmus+" finansējumu, kas paredzēts tautas sportam;
72. uzsver, ka arī ārpus programmas "Erasmus+" ir mērķtiecīgi jāturpina palielināt finansējumu sportam, liekot uzsvāru uz sporta sociālo dimensiju, jo īpaši attiecībā uz tautas sportu;
73. uzsver, cik būtiska nozīme ir sagatavošanās darbībām un izmēģinājuma projektiem sporta jomā, jo tie nodrošina papildu finansējumu tautas sportam un sniedz daudzsoļus rezultātus;
74. aicina Komisiju palielināt pieņemto izmēģinājuma projektu un sagatavošanas darbību skaitu sporta jomā;
75. uzsver, ka ir jāatbalsta sporta tūrisms kā viens no veidiem sporta nozares atveseļošanas un noturības veicināšanai pēc Covid-19;
76. atgādina, cik svarīgi ir aizsargāt un ar pietiekamu finansējumu veicināt tradicionālos sporta veidus kā daļu no Eiropas kultūras mantojuma un reģionālās identitātes;
77. aicina valstu, reģionālās un vietējās iestādes atzīt sporta un fizisko aktivitāšu būtisko nozīmi tādās jomās kā pilsētu atjaunošana, tūrisms un teritoriālā kohēzija un mudināt šajā jomā veikt attiecīgus ieguldījumus, īstenojot kohēzijas politiku, it īpaši no Eiropas Sociālā fonda plus un Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Atveseļošanas un noturības mehānisma;
78. aicina Komisiju veicināt REACT-EU finansējuma izmantošanu projektiem, kas saistīti ar sporta infrastruktūru, ar nosacījumu, ka tā ir ilgtspējīga un attiecīgajā teritorijā veicina ekonomikas ilgtermiņa atveseļošanu un atbalsta tūrismu;
79. vērš Komisijas un vadošo iestāžu uzmanību uz nelielu sporta klubu un biedrību svarīgo lomu un to, ka tām trūkst cilvēkresursu un materiālo resursu, lai piekļūtu Eiropas finansējumam un mērķtiecīgam atbalstam;
80. aicina dalībvalstis kā vienu no instrumentiem, ar ko atvieglot piekļuvi sporta nozares pakalpojumiem pēc Covid-19, apsvērt iespēju tai piemērot zemāko iespējamo PVN likmi;
81. aicina Komisiju kopā ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp pilsonisko sabiedrību, sociālajiem partneriem un valsts iestādēm, izstrādāt metodiku, lai noteiktu kritērijus ar sportu saistītu projektu sociālās ietekmes novērtēšanai un uzraudzībai, kā arī regulāri atjaunināt un iesniegt datus par sporta sociālo ietekmi;
82. mudina Komisiju un dalībvalstis regulāri atjaunināt un iesniegt datus par sporta ekonomisko ietekmi;

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

Atbalsts pārejai uz ilgtspējīgu un inovatīvu nākotni

83. norāda uz klubu un federāciju centieniem nodrošināt vidisko ilgtspēju; tomēr aicina ES iestādes, dalībvalstis un sporta federācijas turpināt atbalstīt un veicināt sporta attīstību un vides ziņā vērienīgu sporta pasākumu organizēšanu;
84. uzstāj uz darbību sporta jomā saskaņošanu ar Eiropas zaļā kursa principiem un to devumu vides izglītībā un paradumu maiņā;
85. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt sporta nozares zaļo pārkārtošanos, jo īpaši attiecībā uz sporta infrastruktūras, tostarp ziemas sporta objektu būvniecību, paplašināšanu un atjaunošanu;
86. uzsver sporta un fiziskās aktivitātes nozīmi jaunajā Eiropas “*Bauhaus*” un atzīst iniciatīvas potenciālu attīstīt vietas aktivitātēm un veicināt ilgtspējīgas sporta infrastruktūras izveidi; aicina Komisiju nodrošināt, lai, īstenojot iniciatīvu, prioritāte tiktu piešķirta projektiem, kas saistīti ar sportu un fizisko aktivitāšu veicināšanu, it īpaši sabiedriskās vietās;
87. aicina Komisiju un dalībvalstis sporta infrastruktūrai noteikt saskaņotus obligātos pieejamības kritērijus, ilgtspējas kritērijus un drošības standartus, tostarp pasākumus, kuru nolūks ir nepieļaut jebkura veida aizskaršanu un veicināt iekļautību, kā arī sportistu un sporta personāla mobilitāti;
88. aicina īpašu vērību pievērst sporta infrastruktūras būvniecībā iesaistīto būvstrādnieku darba apstākļiem;
89. uzsver, cik svarīga ir inovācija un starpnozaru sadarbība sportā, jo īpaši digitālo rīku izstrāde, lai palielinātu līdzdalību fiziskajās aktivitātēs, īpašu uzmanību pievēršot jauniešiem;
90. uzsver, ka Covid-19 pandēmijas apstākļos būtu jāparedz jauni sporta pasākumu organizēšanas veidi, izmantojot pieejamās digitālās tehnoloģijas;
91. aicina Komisiju un Eiropas Tehnoloģiju institūtu izveidot zināšanu un inovāciju kopienu (ZIK) sporta jomā, lai veicinātu inovāciju, izturētspēju un starptautisko sadarbību;
92. aicina ES iestādes uzsākt debates par e-sporta nākotni un iespējām un vākt datus, lai novērtētu šo nozari un iepazīstinātu ar pētījumu par tās sociālo un ekonomisko ietekmi;
93. aicina Komisiju nekavējoties un efektīvi cīnīties pret arvien pieaugošo tiešsaistes sporta pasākumu nelikumīgas straumēšanas problēmu;
- o
- o o
94. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem Eiropas, starptautiskajām un nacionālajām sporta federācijām un organizācijām.
-

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

P9_TA(2021)0464

Eiropas līmeņa ziņošanas, uzraudzības un revīzijas digitalizācija**Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra normatīvā rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par Eiropas līmeņa ziņošanas, uzraudzības un revīzijas digitalizāciju (2021/2054(INL))**

(2022/C 224/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 322. panta 1. punktu un 325. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 18. jūlija Regulu (ES, *Euratom*) 2018/1046 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 ("Finanšu regula")⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regulu (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula)⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 5. jūlija Direktīvu (ES) 2017/1371 par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (*PIF direktīva*)⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 30. maija Direktīvu (ES) 2018/843, ar ko groza Direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Direktīvas 2009/138/EK un 2013/36/ES (Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas direktīva)⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 12. februāra Regulas (ES) 2021/241, ar ko izveido Atveseļošanas un noturības mehānismu, 22. panta 4. punktu⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Komisijas Kopīgo deklarāciju par datu vākšanu efektīvai kontrolei un revīzijai⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2020. gada 16. decembra Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību, kā arī par jauniem pašu resursiem, tostarp par ceļvedi jaunu pašu resursu ieviešanai,
- ņemot vērā 2020. gada 14. maija rezolūciju ar konstatējumiem, kas ir neatņemama daļa no lēmumiem par Eiropas Savienības 2018. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, III iedaļa — Komisija un izpildaģentūras⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2021. gada 29. aprīļa rezolūciju ar konstatējumiem, kas ir neatņemama daļa no lēmumiem par Eiropas Savienības 2019. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, III iedaļa — Komisija un izpildaģentūras⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.⁽⁴⁾ OV L 156, 19.6.2018., 43. lpp.⁽⁵⁾ OV L 57, 18.2.2021., 17. lpp.⁽⁶⁾ OV C 58 I, 18.2.2021., 2. lpp.⁽⁷⁾ OV L 417, 11.12.2020., 381. lpp.⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0164.

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

- ņemot vērā 24. punktu Eiropadomes 2020. gada 17.–21. jūlija secinājumos par daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam,
 - ņemot vērā Tiesas paziņojumu apvienotajās lietās C-465/00, C-138/01 un C-139/01 *Österreichischer Rundfunk* ⁽⁹⁾, ka “demokrātiskā sabiedrībā nodokļu maksātājiem un sabiedrībai vispār ir tiesības būt informētiem par sabiedrības līdzekļu izmantošanu.”,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas veikto Budžeta jautājumu politikas departamenta pētījumu “KLP un Kohēzijas fonda 50 lielākie saņēmēji katrā ES dalībvalstī”,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta veikto Eiropas pievienotās vērtības novērtējuma pētījumu “Digitalisation of the European reporting, monitoring and audit” (“Savienības ziņošanas, uzraudzības un revīzijas digitalizācija”),
 - ņemot vērā Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 4/2020: “Jauno attēlveidošanas tehnoloģiju izmantošana kopējās lauksaimniecības politikas uzraudzībai: kopumā stabils progress, bet lēnāks attiecībā uz klimata un vides uzraudzību”,
 - ņemot vērā Reglamenta 47. un 54. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A9-0311/2021),
- A. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 15. pantu Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras darbojas iespējami atklāti;
- B. tā kā attiecībā uz budžeta izpildi minētā principa piemērošana nozīmē, ka Eiropas iedzīvotājiem būtu jāzina, kur un kādiem nolūkiem Savienība izlieto līdzekļus; norāda, ka ārpusbudžeta instrumentu skaits turpina pieaugt, un uzskata, ka uz tādiem instrumentiem kā *Next Generation EU* attiecas Komisijas tiešā pārvaldība; uzsver, ka Parlamentam ir jāpilda savas pilnvaras lēmumu pieņemšanas, kontroles un budžeta izpildes apstiprināšanas funkcijās; prasa atjaunināt Finanšu regulu, lai Parlaments varētu īstenot savas pilnvaras, kontrolējot šos jaunos mehānismus; uzsver, ka tas ir īpaši svarīgi saistībā ar Eiropas ziņošanas, uzraudzības un revīzijas digitalizāciju;
- C. tā kā publiska atklātība un pārredzamība par Savienības līdzekļu izlietojumu ir būtiska šo izdevumu pieņemšanai un tai ir arī izšķiroša nozīme, lai nodrošinātu pārskatatbildību, uzticamību un labāku kontroli attiecībā uz izdevumiem, tostarp izvairīšanos no ļaunprātīgas izmantošanas, korupcijas, krāpšanas un interešu konfliktiem;
- D. tā kā Finanšu regulas 38. pantā ir izklāstīti pašreizējie noteikumi informācijas par saņēmējiem un citas informācijas publicēšanai;
- E. tā kā šo noteikumu īstenošanas atšķirības ir radījušas situāciju, kad pašlaik katrā dalībvalstī ir viena ziņošanas sistēma par KLP un vairāk nekā 250 ziņošanas sistēmas attiecībā uz struktūrpolitiku un kohēzijas politiku dalībvalstīs;
- F. tā kā pašlaik pastāv būtiskas atšķirības attiecībā uz to, kā šīs sistēmas tiek izstrādātas, kā tās darbojas un kā iegūt no tām informāciju un dalīties ar to;
- G. tā kā datu sadrumstalotība apgrūtina vai pat padara neiespējamu galasaņēmēju noteikšanu attiecībā uz Savienības līdzekļiem, kas tiek pārvaldīti tiešā, netiešā vai dalītā pārvaldībā;
- H. tā kā ir daudzas sistēmas, kurās nav iekļauti unikāli identifikācijas numuri fiziskām personām un uzņēmumiem;
- I. tā kā visbiežāk par uzņēmumiem pašreizējās sistēmās nav iekļauta informācija par to īpašnieku vai īpašniekiem un faktiskajiem īpašniekiem; tā kā Eiropas ziņošanas, uzraudzības un revīzijas digitalizācija ir vislietderīgākais instruments dezinformācijas novēršanai, ja ir publiski pieejama nesensitīva informācija;

⁽⁹⁾ ECLI:EU:C:2003:294, 85. punkts.

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

- J. tā kā Parlaments vairākas reizes ir prasījis Komisijai sniegt informāciju par 50 lielākajiem KLP un struktūrfondu līdzekļu saņēmējiem katrā dalībvalstī, bet līdz šim ir saņēmis nepilnīgas un neapmierinošas atbildes;
- K. tā kā Parlaments 2020. gadā sāka pētījumu, kura mērķis bija apzināt 50 lielākos KLP un struktūrfondu līdzekļu saņēmējus katrā dalībvalstī, pamatojoties uz publiski pieejamu informāciju, kas nodrošināja interesantus konstatējumus, taču arī uzskatāmi parādīja, cik grūti joprojām ir noteikt daudzus galasaņēmējus;
- L. tā kā pašreizējā situācija faktiski neļauj nevienam gūt priekšstatu par to, cik daudz līdzekļu galasaņēmēji saņem no KLP un struktūrpolicies un kohēzijas politikas;
- M. tā kā Revīzijas palātas konstatējumi, ar kuriem tā nāca klajā 2021. gada 2. septembra publiskajā uzklaušānā CONT komitejā, skaidri parādīja, ka ir jāuzlabo pašreizējās Savienības līdzekļu pārraudzības sistēmas pārredzamība;
- N. tā kā daži uzņēmumi un fiziskas personas darbojas vairāk nekā vienā dalībvalstī un tāpēc saņem Savienības subsīdijas vairākās dalībvalstīs, un, ņemot vērā to, ka uzņēmumu struktūras var būt ļoti sarežģītas un neskaidras, Komisija nevar izsekot naudas kopējam apjomam, ko uzkrājis katrs no šiem daudznacionālajiem uzņēmumiem;
- O. tā kā Eiropadome saistībā ar valstu un valdību vadītāju 2020. gada 17.–21. jūlija vienošanos par DFS 2021.–2027. gadam savu secinājumu 24. punktā atzina, ka kontroles un revīzijas vajadzībām ir vajadzīga plašāka informācija par Savienības finansējuma galasaņēmējiem;
- P. tā kā visi šie faktori liecina, ka ir steidzami jāizveido vienota, pārredzama, viegli lietojama, standartizēta un iespēju robežās atklātā pirmkoda princīpos balstīta Savienības mēroga sadarbspējīga digitālā sistēma, ar kuras palīdzību dalībvalstu īstenošanas iestādes varētu ziņot par KLP un struktūrfondu, un kohēzijas politikas fondu, kā arī visu citu fondu līdzekļu saņēmējiem, lai valstu kontroles un revīzijas iestādes, OLAF un EPPO, kā arī citas Savienības iestādes un struktūras varētu iegūt ticamu informāciju par galasaņēmēju identitāti, to, cik daudz un no kādiem fondiem tiek saņemti līdzekļi;
- Q. tā kā sabiedrībai vajadzētu būt pēc iespējas plašākai piekļuvei informācijai par Savienības līdzekļu tiešajiem saņēmējiem un galasaņēmējiem saskaņā ar piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem un Eiropas Savienības Tiesas (EST) pastāvīgo judikatūru par datu publicēšanu par Savienības līdzekļu saņēmējiem;
- R. tā kā šādai sistēmai vajadzētu nodrošināt saskaņotu datu formātu, tai vajadzētu būt mašīnlasāmai, jāietver unikāli identifikācijas numuri, meklēšanas un šķirošanas funkcijas un vajadzētu būt sadarbspējīgai, lai datus varētu apkopot ne tikai attiecībā uz vienu politikas virzienu vai fondu, bet attiecībā uz visiem politikas virzieniem, fondiem un dalībvalstīm, un tiem vajadzētu aptvert tiešu, netiešu un arī dalītu pārvaldību;
- S. tā kā Komisijai šāda sistēma būtu jāizstrādā, lai nodrošinātu pilnīgu sadarbspēju, tostarp sistēmas galveno elementu automātisku tulkošanu, un nodrošinātu iespējami ātrāku šādas sistēmas ieviešanu visās dalībvalstīs, politikas virzienos un fondos;
- T. tā kā šāda sistēma ir jāizstrādā saskaņā ar visaugstāko kibernetikas drošības līmeni, lai novērstu kibernetikas uzbrukumus vai kibernetikas uzbrukumu mēģinājumus šai sistēmai, ko izmanto visās dalībvalstīs;
- U. tā kā šādas sistēmas izstrāde būtu jāfinansē no Savienības budžeta un tā būtu jā dara pieejama dalībvalstīm un reģionālajām iestādēm, kuras atbild par šādu ziņošanas sistēmu darbību un uzturēšanu, kā arī žurnālistiem, pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem un plašai sabiedrībai kopā ar apmācības kursiem ierēdņiem, kuri atbild par sistēmu ikdienas darbību;
- V. tā kā ziņošanas sistēmas par KLP un struktūrpolicies un kohēzijas politiku nav iespējams pastāvīgi atjaunināt, iekļaujot jaunāko informāciju par uzņēmumu īpašumtiesībām un tādējādi arī par galasaņēmējiem, sistēmas būtu automātiski jāasaista ar publiskām uzņēmumu datubāzēm un kopējām datubāzēm par galasaņēmējiem;

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

- W. tā kā publiskās vienības bieži ir tiešie KLP vai struktūrfondu līdzekļu saņēmēji, kurus pēc tam maksā citiem saņēmējiem kā daļu no konkrētas programmas īstenošanas; tā kā šādās situācijās publiskai vienībai vajadzētu būt pienākumam ziņot arī par to, kas ir bijis naudas galasaņēmējs; tā kā digitālajai sistēmai būtu jāietver sadarbība cita starpā ar attiecīgo valsts struktūru un iestāžu, pārvaldības iestāžu un maksātājiestāžu iekšējām sistēmām, kā arī valstu publiskā iepirkuma un piedāvājumu datubāzēm;
- X. tā kā šādā sadarbīgā sistēmā būtu jāievēro Vispārīgās datu aizsardzības regulas (VDAR) noteikumi un saprātīgi *de minimis* noteikumi datu publicēšanai;
- Y. tā kā datiem par KLP, struktūrfondu un Kohēzijas fonda līdzekļu saņēmējiem vajadzētu būt publiski pieejamiem vismaz piecus gadus;
- Z. tā kā datu publicēšanas noteikumi attiecībā uz dalītas pārvaldības politikas līdzekļu saņēmējiem pēc iespējas vairāk ir jāaskaņo ar noteikumiem attiecībā uz tiešas pārvaldības politikas līdzekļu saņēmējiem, tā kā satelītdati būtu jāizmanto biežāk un labāk, novēršot šķēršļus, kas pašlaik kavē jauno tehnoloģiju plašu izmantošanu maksājumu aģentūrās, ⁽¹⁰⁾
1. prasa, lai Komisija, tostarp saistībā ar gaidāmo Finanšu regulas pārskatīšanu, līdz 2021. gada beigām iesniegtu nepieciešamos tiesību aktu priekšlikumus par Finanšu regulas grozījumiem, ievērojot šā dokumenta pielikumā izklāstītos ieteikumus;
 2. uzskata, ka ar pieprasīto priekšlikumu saistītie finansiālie izdevumi jāsedz no Savienības budžeta;
 3. uzskata, ka ir būtiski nodrošināt uzticēšanos Savienības līdzekļu finanšu pārvaldībai, lai panāktu vispārēju uzticēšanos Savienības iestādēm un tādējādi nodrošinot arī Eiropas turpmākās integrācijas projekta uzticamību;
 4. tā kā mākoņpakalpojumi ir stratēģiski inovācijas veicinātāji digitālajai pārveidei un Eiropas Rūpniecības datošanas, perifērdatošanas un mākoņdatošanas alianses izveide 2021. gada jūlijā ir svarīgs solis šajā ziņā;
 5. uzsver, ka skaidri, saprotami un taisnīgi noteikumi par tiesībām saņemt atbalstu vai piedalīties izdevumu programmās ir pirmais priekšnoteikums atbalstam saistībā ar Savienības līdzekļu finanšu pārvaldību;
 6. pauž stingru pārliecību, ka efektīvāks un iedarbīgāks veids, kā nodrošināt stiprāku Savienības finanšu aizsardzību un rūpīgāku kontroli, ir izveidot integrētu, sadarbīgāku un saskaņotu sistēmu, lai vāktu, uzraudzītu un analizētu informāciju par galasaņēmējiem visās dalībvalstīs;
 7. uzskata, ka pārredzamība attiecībā uz noteikumu īstenošanu un attiecīgi attiecībā uz dažādu fondu un programmu līdzekļu saņēmēju identitāti un saņemtajām summām, kā arī krāpšanas apkarošanas politiku ir būtisks elements, lai nodrošinātu uzticēšanos Savienības līdzekļu finanšu pārvaldībai; atzīst, ka, publicējot datus par saņēmējiem, būtu jāiekļauj *de minimis* robežvērtības saskaņā ar piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem un Eiropas Savienības Tiesas pastāvīgo judikatūru;
 8. turklāt uzskata, ka pārredzamība, kas nodrošināta ar digitalizācijas programmu, ar kuru izveido integrētu, sadarbīgāku un saskaņotu sistēmu, varētu būt labākais instruments dezinformācijas apkarošanai visās dalībvalstīs;
 9. uzskata, ka pārredzamība attiecībā uz galasaņēmējiem ir arī ļoti efektīvs instruments cīņā pret iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu, interešu konfliktiem, krāpšanu un korupciju, kas saistīta ar Savienības līdzekļu izlietojumu un sadali;
 10. uzskata, ka publisko līdzekļu pārredzamība nodrošina labāku pārskatatbildību un lielāku iedzīvotāju uzticēšanos publiskajām iestādēm;

⁽¹⁰⁾ Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 4/2020 "Jauno attēlveidošanas tehnoloģiju izmantošana kopējās lauksaimniecības politikas uzraudzībai: kopumā stabils progress, bet lēnāks attiecībā uz klimata un vides uzraudzību",

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

11. uzsver, ka pārredzamība attiecībā uz galasaņēmējiem nodrošinās, ka revīzijas, kontroles iestādēm un budžeta izpildes apstiprinātājiestādēm valsts un reģionālajās pārvaldes iestādēs, Komisijai, Padomei un Parlamentam būs daudz labākas un precīzākas iespējas nodrošināt, ka līdzekļi tiek izlietoti efektīvi un ka krāpšanas vai jebkādas citas nepareizas līdzekļu izlietošanas gadījumā tie tiek atgūti saskaņā ar noteikumiem un politikas mērķiem; uzsver, ka arī Revīzijas palāta, OLAF un EPPO varēs efektīvāk un precīzāk pildīt savus attiecīgos pienākumus, ja tām būs pilnīga piekļuve pilnīgai un ticamai informācijai;

12. turklāt uzsver, ka saskaņotāka un Savienības mēroga datu publicēšana attiecībā uz galasaņēmējiem dos žurnālistiem, pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem un plašai sabiedrībai daudz labākas iespējas uzdot leģitīmus jautājumus un pieminēt problēmas, un tādējādi atklāt iespējamās Savienības līdzekļu nepareizas izmantošanas vai krāpšanas gadījumus vai iespējamu politiski nozīmīgu personu iesaistīšanos;

13. uzskata, ka pašreizējā situācija, kad nav iespējams gūt pietiekami pilnīgu priekšstatu par to, kurš saņem līdzekļus un cik daudz viņi saņem, īpaši no dalītas pārvaldības fondiem, tostarp sevišķi nespēja saskaitīt atsevišķas summas, ja ir iesaistīts tas pats tiešais saņēmējs un/vai galasaņēmējs un/vai faktiskais īpašnieks, ir nepieņemama un pēc iespējas drīzāk ir jāmaina, lai palielinātu Savienības līdzekļu pārredzamību un efektivitāti;

14. pauž stingru pārliecību, ka visefektīvākais veids, kā labot situāciju, ir pārskatīt attiecīgās Finanšu regulas daļas, lai palielinātu pārredzamību par līdzekļu saņēmējiem, saņemto līdzekļu apmēru un to, no kuriem Savienības fondiem un programmām tie ir saņemti;

15. uzsver, ka šādas izmaiņas Finanšu regulā var izraisīt izmaiņas nozaru tiesību aktos, kas attiecas uz fondiem un programmām;

16. uzsver, ka šāda spēkā esošās Finanšu regulas pārskatīšana būtu jāveic saistībā ar gaidāmo Finanšu regulas pārskatīšanu, par kuru Komisija ir paziņojusi, ka ar to iepazīstinās 2021. gada ceturtajā ceturksnī;

17. uzskata, ka Finanšu regulas pārskatīšanā būtu jāiekļauj stabils juridiskais pamats atvērtu un standartizētu publiskā iepirkuma datu obligātai izmantošanai, kā arī jānosaka, ka budžeta kontroles IT sistēmas ir obligātas un sadarbspējīgas ar valstu un reģionālajām datubāzēm;

18. uzsver, ka pārskatīšanai būtu jānodrošina standartizētu datu kopu izmantošana un iespēja identificēt līdzekļu galasaņēmējus; uzskata, ka obligātajos informācijas elementos, kurus vāc revīzijas un kontroles nolūkos, ir jāiekļauj vismaz juridisko personu reģistrācijas numurs, valsts identifikācijas numurs fiziskām personām, norāde par saņēmēja veidu, apakšuzņēmējiem, faktiskajiem īpašniekiem, tas, vai saņēmējs saņem arī valsts atbalstu, un saņēmēja kontaktinformācija; uzsver, ka piekļuve sensitīviem datiem, izmantojot sadarbspējīgu digitālo ziņošanas un uzraudzības sistēmu, būtu jānodrošina tikai atbildīgajām valstis un Eiropas iestādēm, iestādēm un struktūrām revīzijas, kontroles un budžeta izpildes apstiprināšanas nolūkā un tai būtu stingri jāatbilst datu aizsardzības prasībām;

19. uzsver, ka Komisijai būtu jānodrošina, ka integrētu un standartizētu ziņošanas un uzraudzības instrumentu izmantošana ir obligāta un tiek pilnībā īstenota dalībvalstīs un tādējādi vairs nedarbojas tikai brīvprātīgi;

20. uzsver, ka pārskatīšanai būtu arī jānodrošina, ka gadījumos, kad Savienības līdzekļu tiešais saņēmējs ir uzņēmums, tiek nodrošināts, ka ir iespējams identificēt minētā uzņēmuma faktiskos īpašniekus;

21. uzsver, ka situācijās, kad tiešais saņēmējs ir uzņēmums, kas pieder citam uzņēmumam, būtu jānodrošina, ka ir iespējams identificēt arī otrā uzņēmuma faktiskos īpašniekus un ka šis pienākums būtu jāturpina piemērot visiem uzņēmumiem, kuri ir iesaistīti īpašumtiesību struktūrā; tādēļ uzskata, ka mātesuzņēmumiem ir jāizveido saņēmējiem unikāli identifikācijas numuri, lai katram meitasuzņēmumam būtu secīgs numurs, kas ļautu pilnībā izsekot līdzekļu galasaņēmējiem un faktiskajiem īpašniekiem;

22. norāda, ka šis pienākums identificēt faktiskos īpašniekus būtu jāpiemēro vismaz tad, ja kādai fiziskai vai juridiskai personai pieder vairāk par 15 % no attiecīgā uzņēmuma; uzsver, ka uzņēmumu akcijas, kas pieder radiniekiem, būtu jāapkopo un jāuzskaita kā viens kopums;

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

23. norāda, ka pienākums spēt identificēt uzņēmuma faktiskos īpašniekus būtu jāpiemēro arī tad, ja uzņēmums atrodas valstī ārpus Savienības;
24. norāda, ka Finanšu regulas pārskatīšanai būtu arī jānodrošina, ka publiskām vienībām, kas ir Savienības līdzekļu tiešie saņēmēji, tiek noteikts pienākums ziņot par līdzekļu galasaņēmējiem, t. i., ja tā ir fiziska vai juridiska persona, kura nav pati publiskā vienība; uzsver, ka digitālajai sistēmai vajadzētu būt sadarbspējīgai ar attiecīgo valsts struktūru un iestāžu, pārvaldības iestāžu un maksātājiestāžu iekšējām sistēmām, kā arī ar valstu publiskā iepirkuma un piedāvājumu datubāzēm;
25. aicina Komisiju izstrādāt un darīt pieejamu finanšu dalībniekiem un vienībām, kuras atbild par budžeta izpildi, tostarp kompetentajām valsts un reģionālajām iestādēm dalītā pārvaldībā, sistēmu, lai nodrošinātu Eiropas ziņošanas, uzraudzības un revīzijas digitalizāciju attiecībā uz KLP, kohēzijas un struktūrfondu politiku un citām politikas jomām;
26. uzsver, ka šādas sistēmas pamatā iespēju robežās jābūt atklātā pirmkoda principiem un tai jāizmanto standartizētas datu kopas un pasākumi, lai kontroles, revīzijas un budžeta izpildes apstiprināšanas nolūkā vāktu, salīdzinātu un apkopotu informāciju un skaitļus par Savienības finansējuma tiešajiem saņēmējiem un galasaņēmējiem, un labuma guvējiem; uzsver, ka ir nepieciešama elektroniskā identitāte kā pirmais solis, lai palielinātu iedzīvotāju uzticēšanos publiskām iestādēm;
27. uzsver, ka šāda sistēma būtu jāizstrādā, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību pārredzamības principiem, kas noteikti Finanšu regulas II sadaļas 8. nodaļā;
28. uzsver, ka šādai sistēmai vajadzētu būt pieejamai žurnālistiem, pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem un plašai sabiedrībai, lai veicinātu pētniecību par publisko līdzekļu izmantošanu un, iespējams, atklātu krāpšanu, vienlaikus ievērojot VDAR noteikumus;
29. prasa divu gadu laikā izstrādāt šo sistēmu un bez maksas padarīt to pieejamu un obligātu ziņošanas iestādēm dalībvalstīs;
30. uzsver, ka šādas sistēmas izstrāde būtu jāpapildina ar valstu un reģionālo iestāžu un attiecīgo Savienības iestāžu, tostarp attiecīgā gadījumā Parlamenta, Komisijas, Revīzijas palātas, OLAF un EPPO, spēju nodrošināt efektīvas pārbaudes attiecībā uz interešu konfliktiem, pārkāpumiem, dubultu finansēšanu un līdzekļu ļaunprātīgu izmantošanu, tostarp izmantojot tādus modernus IT rīkus kā ARACHNE;
31. norāda, ka šāda sistēma ļautu ātri identificēt atkārtotus un, iespējams, pārmērīgi pārstāvētus Savienības līdzekļu saņēmējus, tostarp uzvarējušos pretendentes;
32. prasa Komisijai nodrošināt, ka šādai sistēmai nepieciešamais finansējums tiek darīts pieejams Savienības budžeta kopā ar apropriācijām apmācībai un tehniskajai palīdzībai to valsts un reģiona iestāžu darbiniekiem, kuri izmantos šo sistēmu;
33. norāda, ka šāda sistēma pati par sevi nevar ietvert atjauninātus datus par uzņēmumu īpašumtiesībām; turklāt norāda, ka šāda prasība nozīmētu, ka vadošās iestādes kļūtu atbildīgas par datiem saistībā ar uzņēmumiem, par kuriem tās nav atbildīgas;
34. prasa izstrādāt sistēmu tā, lai tā automātiski sasaistītu ar datubāzēm, kurās ir atjaunināta informācija par uzņēmuma īpašumtiesībām, kā arī sadarbspēju ar attiecīgo valsts struktūru un iestāžu, vadības un maksātājiestāžu iekšējām sistēmām, kā arī valstu publiskā iepirkuma un piedāvājumu datubāzēm;
35. prasa, lai informācija par Savienības līdzekļu saņēmējiem būtu publiski pieejama vismaz piecus gadus;
36. uzsver, ka šai sistēmai būtu jāievēro Savienības datu aizsardzības noteikumi un Eiropas Savienības Tiesas judikatūra; norāda, ka pastāv atšķirības tās informācijas detalizācijas pakāpē, kas ir jāvāc, jāapkopo un jāuzglabā revīzijas, kontroles un budžeta izpildes apstiprināšanas vajadzībām un ko var darīt pieejamu sabiedrībai kopumā; uzsver, ka revīzijas, kontroles un budžeta izpildes apstiprinājiestādēm ir jābūt pilnīgai piekļuvei visai pieejamajai informācijai, savukārt datu publicēšanu var ierobežot piemērojamās datu aizsardzības prasības un *de minimis* robežvērtības;

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

37. uzsver, ka šāda sistēma ir efektīvi jāaizsargā no kiberdraudiem; aicina Komisiju ieguldīt augsta līmeņa kiberdrošības programmatūrā un veikt periodiskus testus, lai noteiktu iespējamās vājās vietas arī dalībvalstu līmenī;
38. atzīst, ka sistēmā būtu jāievēro noteikumi par minimālajām summām, kas netiks publiskas; uzsver, ka atbildīgajām iestādēm tomēr vienmēr būtu jāapkopo visi līdzekļi, kas tiek maksāti vienam saņēmējam, un ja kopējā summa, kas izmaksāta vienam saņēmējam, pārsniedz minimālo summu, informācija par visiem maksājumiem šim saņēmējam būtu jāpublisko;
39. aicina Komisiju nodrošināt, ka šī sistēma pēc iespējas lielākā mērā tiks izmantota arī tiešā pārvaldībā esošiem fondiem un politikas virzieniem ar tādiem pašiem pārredzamības noteikumiem kā attiecībā uz Savienības programmu līdzekļu saņēmējiem;
40. uzsver, ka Savienības finanšu interešu aizsardzībā svarīga nozīme ir esošajai agrīnas atklāšanas un izslēgšanas sistēmai (*EDES*). pauž bažas par to, ka tā attiecas tikai uz tiešā pārvaldībā esošiem fondiem, kas veido tikai aptuveni 20 % no Savienības līdzekļiem; pauž bažas arī par to, ka ekonomikas dalībnieki, kurus *OLAF* ir identificējis kā tādus, kuri ļaunprātīgi izmanto valsts līdzekļus, netiek automātiski izslēgti no līgumiem, ko finansē no Savienības budžeta, vai uz tiem neattiecas finansiālas sankcijas; mudina Komisiju gaidāmajā Finanšu regulas pārskatīšanā paplašināt *EDES* darbības jomu, lai padarītu to efektīvāku;
41. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un pielikumā izklāstītos ieteikumus nosūtīt Komisijai un Padomei.
-

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

PIEPRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA TEKSTS

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULAI,

ar kuru groza Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 18. jūlija Regulu (ES, *Euratom*) 2018/1046 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 322. panta 1. punktu, kā arī Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 106.a pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legīslatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta pieprasījumiem un attiecībā uz Eiropadomes 2020. gada 17.–21. jūlija secinājumu 24. punktu būtu jāievieš tādi standartizēti pasākumi kontroles un revīzijas vajadzībām, ar ko vākt, salīdzināt un apkopot informāciju un skaitļus par ES finansējuma galasaņēmējiem un labuma guvējiem, lai uzlabotu Savienības budžeta un Eiropas Savienības Atveseļošanas instrumenta aizsardzību pret krāpšanu un pārkāpumiem.
- (2) Lai nodrošinātu efektīvas kontroles un revīzijas, ir jāvāc dati par tiem, kas tieši vai netieši galu galā gūst labumu no Savienības finansējuma dalītā pārvaldībā un no projektiem un reformām, kas tiek atbalstītas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 12. februāra Regulu (ES) 2021/241, ar ko izveido Atveseļošanas un noturības mehānismu ⁽¹⁾, tostarp dati par finansējuma saņēmēju faktiskajiem īpašniekiem. Noteikumiem par šādu datu vākšanu un apstrādi ir jāatbilst piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem.
- (3) Nolūkā stiprināt Savienības budžeta aizsardzību, Komisijai būtu jādara pieejama integrēta un sadarbībspējīga informācijas un uzraudzības sistēma, tostarp vienots datizrāces un riska noteikšanas instruments, ar kuru varētu piekļūt minētajiem datiem, glabāt, apkopot un analizēt tos, lai varētu nodrošināt vispārēju, obligātu piemērošanu dalībvalstīs. Minētajai sistēmai būtu jānodrošina efektīvas pārbaudes par interešu konfliktiem, pārkāpumiem, dubultās finansēšanas jautājumiem un jebkādu ļaunprātīgu finansējuma izmantošanu. Komisijai, Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF) un citām Savienības izmeklēšanas un kontroles struktūrām vajadzētu būt nepieciešamajai piekļuvei minētajiem datiem, lai tās varētu pildīt savu uzraudzības funkciju saistībā ar kontrolēm un revīzijām, kas vispirms jāveic dalībvalstīs, lai atklātu pārkāpumus un veiktu administratīvu izmeklēšanu par Savienības attiecīgā finansējuma ļaunprātīgu izmantošanu, un iegūtu precīzu pārskatu par tā sadalījumu;
- (4) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES, *Euratom*) 2018/1046.

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

Regulu (ES, *Euratom*) 2018/1046 groza šādi:

1) regulas 36. pantu groza šādi:

⁽¹⁾ OV L 57, 18.2.2021., 17. lpp.

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

a) panta 3. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“ee) datu vākšana par tiem, kas tieši vai netieši galā gūst labumu no Savienības finansējuma.”

b) panta 4. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“cc) paļaušanās uz integrētu un sadarbībspējīgu informācijas un uzraudzības sistēmu, tostarp vienotu datizraces un riska noteikšanas instrumentu, lai varētu piekļūt datiem un veikt to analīzi attiecībā uz tiem, kas tieši vai netieši galā gūst labumu no Savienības finansējuma.”;

2) regulas 38. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Komisija pienācīgi un laikus dara pieejamu informāciju par tiem, kas tieši vai netieši galā gūst labumu no Savienības finansējuma, izmantojot datus, kas savākti integrētā un sadarbībspējīgā elektroniskā informācijas un uzraudzības sistēmā, kura izveidota saskaņā ar 129.a pantu.

Šā punkta pirmā daļa attiecas arī uz pārējām Savienības iestādēm gadījumos, kad tās izpilda budžetu, ievērojot 59. panta 1. punktu. Ja līdzekļu saņēmējs ir juridiska persona, publicē informāciju par personām un vienībām, kurām pieder vairāk nekā 15 % no minētās vienības”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Pienācīgi ievērojot prasības attiecībā uz konfidencialitāti un drošību, jo īpaši attiecībā uz personas datu aizsardzību, publicē šādu nesensitīvu informāciju:

a) saņēmēja vārds/ nosaukums;

b) saņēmēja juridiskais statuss, proti:

i) fiziska persona,

ii) juridiska persona,

iii) publiska vienība vai iestāde,

iv) cits.

c) saņēmēja atrašanās vieta, proti:

i) saņēmēja adrese, ja saņēmējs ir juridiska persona,

ii) reģions NUTS 2 līmenī, ja saņēmējs ir fiziska persona,

d) juridisko saistību summa,

e) pasākuma būtība un mērķis.”

c) panta 4. punktu svīturo.

d) Panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Ja tiek publicēti personas dati, informāciju dzēš pēc pieciem gadiem pēc tā finanšu gada beigām, kurā par līdzekļiem uzņemtas juridiskas saistības. Tas attiecas arī uz tādu juridisku personu personas datiem, kuru oficiālajā nosaukumā norādīts vienas vai vairāku fizisko personu uzvārdi.”

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

3) regulas 63. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu daļu:

“1.a “Veicot ar budžeta izpildi saistītus uzdevumus, dalībvalstis vāc datus par tiem, kas tieši vai netieši galu galā gūst labumu no Savienības finansējuma, saskaņā ar prasībām, kas noteiktas integrētajā un sadarbspējīgajā elektroniskajā informācijas un uzraudzības sistēmā, kura izveidota saskaņā ar 129.a pantu. Papildu prasības sistēmas izmantošanai konkrētā nozarē var noteikt nozaru noteikumus.”

b) šā panta 2. punkta pirmajā daļā iekļauj šādu jaunu apakšpunktu:

“bb) vācot datus par tiem, kuri tieši vai netieši galu galā gūst labumu no Savienības finansējuma, izmantojot integrētu un sadarbspējīgu elektronisko informācijas un uzraudzības sistēmu, ko Komisija darījusi pieejamu saskaņā ar 129.a pantu.”;

c) panta 4. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“bb) izmanto integrēto un sadarbspējīgo elektronisko informācijas un uzraudzības sistēmu, ko Komisija darījusi pieejamu saskaņā ar 129.a pantu.”

4) iekļauj šādu pantu:

“129.a pants

Integrēta un sadarbspējīga elektroniskā informācijas un uzraudzības sistēma

1. Komisija izveido, izmanto un dara pieejamu finanšu dalībniekiem, citām personām un vienībām, kuras iesaistītas budžeta izpildē, tostarp kompetentajām valsts iestādēm dalītā pārvaldībā, integrētu un sadarbspējīgu elektronisko informācijas un uzraudzības sistēmu, tostarp vienotu datizraces un riska noteikšanas instrumentu, lai varētu piekļūt datiem un veikt to analīzi attiecībā uz tiem, kas tieši vai netieši galu galā gūst labumu no Savienības finansējuma.

2. Šā panta 1. punktā minētās sistēmas pamatā jābūt standartizētiem pasākumiem, lai kontroles un revīzijas nolūkā vāktu, salīdzinātu un apkopotu informāciju un skaitļus par tiem, kuri tieši vai netieši galu galā gūst labumu no Savienības finansējuma. Sistēmā paredzētas iespējas, lai veiktu efektīvas pārbaudes par interešu konfliktiem, pārkāpumiem, dubultās finansēšanas jautājumiem un jebkādu ļaunprātīgu finansējuma izmantošanu.

3. Sistēmā savāktie obligātie informācijas elementi cita starpā ietver:

a) juridisko personu PVN identifikācijas numurs vai reģistrācijas numurs;

b) fiziskas personas valsts identifikācijas numurs;

c) saņēmēja juridiskais statuss, proti:

i) fiziska persona,

ii) juridiska persona,

iii) publiska vienība vai iestāde,

iv) cits.

d) darbuzņēmējs(-i) un apakšuzņēmējs(-i);

e) faktiskais(-ie) īpašnieks(-i), ja saņēmējs, īpašnieks, darbuzņēmējs vai apakšuzņēmējs ir juridiska persona;

f) informācija par to, vai saņēmējs saņem arī valsts atbalstu;

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

- g) visu labuma guvēju un faktisko īpašnieku kontaktinformācija;
4. Komisijai, OLAF, Revīzijas palātai un dalībvalstīm, kuras piedalās ciešākā sadarbībā, ievērojot Padomes Regulu (ES) 2017/1939, EPPO, kā arī citām Savienības izmeklēšanas un kontroles struktūrām, tostarp budžeta izpildes apstiprinātājiestādei, piešķir piekļuvi 1. punktā minētajā sistēmā iekļautajai informācijai, ja tas ir nepieciešams to funkciju veikšanai.
5. Jebkāda personas datu apstrāde šīs sistēmas darbības laikā atbilst Regulai (ES) 2016/679.
6. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 269. pantu, lai paredzētu sīki izstrādātus noteikumus par 1. punktā minētās sistēmas darbību un funkcionēšanu, tostarp noteikumus par datu vākšanu un piekļuvi sistēmā esošajai informācijai.”
- 5) regulas 154. panta 4. punkta pirmajā daļā iekļauj šādu jaunu apakšpunktu:
- “dd) nodrošina datu vākšanu par tiem, kas tieši vai netieši galu galā gūst labumu no Savienības finansējuma tādā apjomā, kas līdzvērtīgs 129.a pantā minētās sistēmas prasībām.”
- 6) regulas 269. pantu groza šādi:
- a) panta 3. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:
- “Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 70. panta 1. punktā, 71. panta trešajā daļā, 129.a pantā, 161. pantā un 213. panta 2. punkta otrajā un trešajā daļā minēto pilnvaru deleģēšanu.”
- b) panta 6. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:
- “Saskaņā ar 70. panta 1. punktu, 71. panta trešo daļu, 129.a pantu, 161. pantu un 213. panta 2. punkta otro un trešo daļu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.”.

....

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

P9_TA(2021)0468

Eiropas stratēģija kritiski svarīgo izejvielu jomā

Eiropas Parlamenta 2021. gada 24. novembra rezolūcija par Eiropas stratēģiju kritiski svarīgo izejvielu jomā (2021/2011(INI))

(2022/C 224/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD), jo īpaši tā 9., 151., 152. pantu, 153. panta 1. un 2. punktu, 173. pantu, kas attiecas uz ES rūpniecības politiku un cita starpā attiecas uz ES rūpniecības konkurētspēju, kā arī 208. pantu, kurā atkārtoti apliecināts, ka ES savā īstenotajā politikā, kas var ietekmēt jaunattīstības valstis, ņem vērā attīstības sadarbības mērķus,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES), jo īpaši tā 3. panta 3. punktu, kas attiecas uz iekšējo tirgu, ilgtspējīgu attīstību un sociālo tirgus ekonomiku, un 5. panta 3. punktu, kurā ir norāde uz subsidiaritātes principu,
- ņemot vērā LES un LESD pievienoto Protokolu Nr. 2 par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2020. gada 18. jūnija Regulu (ES) 2020/852 par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai ⁽¹⁾ (Taksonomijas regula),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regulu (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem ⁽²⁾ (Atkritumu sūtījumu regula),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 17. maija Regulu (ES) 2017/821, ar ko paredz piegādes ķēdes pienācīgas pārbaudes pienākumus Savienības importētājiem, kuri importē konfliktu skartu un augsta riska teritoriju izcelsmes alvu, tantalu un volframu, to rūdas un zeltu ⁽³⁾ ("Konflikta zonās iegūtu izrakteņu regula"),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regulu (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ⁽⁴⁾ (ES Antisubsidēšanas regula),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Direktīvu 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem ⁽⁶⁾ (Atkritumu pamatdirektīva),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvu 2006/21/EK par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK ⁽⁷⁾ (Ieguves rūpniecības atkritumu direktīva);
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvu 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām ⁽⁸⁾ (Rūpniecisko emisiju direktīva),

⁽¹⁾ OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.

⁽²⁾ OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 130, 19.5.2017., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 176, 30.6.2016., 55. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 197, 24.7.2012., 38. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 102, 11.4.2006., 15. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Direktīvu 2014/52/ES, ar ko groza Direktīvu 2011/92/ES par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu ⁽⁹⁾ (Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīva),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvu 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību ⁽¹⁰⁾ (Putnu direktīva),
- ņemot vērā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽¹¹⁾ ("Dzīvotņu direktīva"),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 22. oktobra Direktīvu 2014/95/ES, ar ko groza Direktīvu 2013/34/ES attiecībā uz noteiktu lielu uzņēmumu un grupu nefinanšu un daudzveidības informācijas atklāšanu ⁽¹²⁾ (Direktīva par nefinanšu informācijas atklāšanu),
- ņemot vērā nolīgumu, kas 2015. gada 12. decembrī Parīzē tika pieņemts ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Pušu 21. konferencē (COP21) (Parīzes nolīgums),
- ņemot vērā ANO Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM), tostarp 12. IAM "Atbildīgs patēriņš un ražošana" un 15. IAM "Dzīvība uz sauszemes",
- ņemot vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru,
- ņemot vērā ANO Vadošos principus uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām,
- ņemot vērā ESAO pienācīgas rūpības vadlīnijas attiecībā uz atbildīgu darījumdarbību,
- ņemot vērā ANO Vides programmas 2009. gada Vadlīnijas par produktu dzīves cikla sociālās ietekmes novērtēšanu,
- ņemot vērā Starptautiskās Enerģētikas aģentūras (IEA) 2021. gada maija īpašo ziņojumu "Kritisko izrakteņu loma pārejā uz tīru enerģiju",
- ņemot vērā IEA 2021. gada maija īpašo ziņojumu "Oglekļa neitralitāte līdz 2050. gadam: ceļvedis globālajai enerģētikas nozarei",
- ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras 2021. gada 13. janvāra brīfingu "Izaugsme bez ekonomikas izaugsmes",
- ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras 2021. gada 30. augusta ziņojumu "Izejvielu ieguves ietekmes uz klimatu uzlabošana",
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas (EESK) 2021. gada 25. marta atzinumu "Noturība kritiski svarīgo izejvielu jomā: ceļā uz drošāku un ilgtspējīgāku apgādātību",
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada septembra galīgo ziņojumu "Pētījums par ES kritiski svarīgo izejvielu sarakstu (2020)" un tam pievienotās faktu lapas par kritiski svarīgām izejvielām,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 3. septembra prognožu pētījumu par kritiski svarīgām izejvielām ES stratēģiskajām tehnoloģijām un nozarēm,

⁽⁹⁾ OV L 124, 25.4.2014., 1. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

⁽¹²⁾ OV L 330, 15.11.2014., 1. lpp.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 5. novembra ziņojumu par kritiski svarīgām izejvielām un aprites ekonomiku,
- ņemot vērā 2021. gada 10. marta rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par pienācīgu rūpību uzņēmumu darbībā un uzņēmumu atbildību ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā 2020. gada 16. decembra rezolūciju par jaunu stratēģiju Eiropas MVU ⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā 2020. gada 25. novembra rezolūciju par jaunu Eiropas industriālo stratēģiju ⁽¹⁵⁾,
- ņemot vērā 2021. gada 10. februāra rezolūciju par jaunu aprites ekonomikas rīcības plānu ⁽¹⁶⁾,
- ņemot vērā 2020. gada 17. aprīļa rezolūciju par koordinētu ES rīcību Covid-19 pandēmijas un tās seku apkarošanai ⁽¹⁷⁾,
- ņemot vērā 2020. gada 15. janvāra rezolūciju par Eiropas zaļo kursu ⁽¹⁸⁾,
- ņemot vērā 2021. gada 25. marta rezolūciju par jaunu ES un Āfrikas stratēģiju — partnerība ilgtspējīgai un iekļaujošai attīstībai ⁽¹⁹⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 27. aprīļa rezolūciju par Ieguves rūpniecības atkritumu direktīvas īstenošanu ⁽²⁰⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 10. decembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par baterijām un bateriju atkritumiem, ar ko atceļ Direktīvu 2006/66/EK un groza Regulu (ES) 2019/1020 (COM(2020)0798),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 3. septembra paziņojumu “Noturība kritiski svarīgo izejvielu jomā: ceļā uz drošāku un ilgtspējīgāku apgādātību” (COM(2020)0474),
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 5. maija paziņojumu “2020. gada Jaunās industriālās stratēģijas atjaunināšana: veidojot spēcīgāku vienoto tirgu Eiropas atveseļošanai” (COM(2021)0350),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 19. oktobra paziņojumu “Komisijas darba programma 2021. gadam. Vitāla Savienība nestabilitātes pilnā pasaulē” (COM(2020)0690),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 27. maija paziņojumu “Eiropas lielā stunda — jāatjaunojas un jāgatavojas ceļš nākamajai paaudzei” (COM(2020)0456),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 11. marta paziņojumu “Jauns aprites ekonomikas rīcības plāns. Par tīrāku un konkurētspējīgāku Eiropu” (COM(2020)0098) un Komisijas dienestu 2020. gada 11. marta darba dokumentu “Virzība uz globālo aprites ekonomiku. Pašreizējais stāvoklis un perspektīvas” (SWD(2020)0100),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 2. decembra paziņojumu “Noslēgt aprites loku — ES rīcības plāns pārejai uz aprites ekonomiku” (COM(2015)0614),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 10. marta paziņojumu “MVU stratēģija ilgtspējīgai un digitālai Eiropai” (COM(2020)0103),
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 18. februāra paziņojumu “Tirdzniecības politikas pārskatīšana — atvērta, ilgtspējīga un pārlicinoša tirdzniecības politika” (COM(2021)0066),
- ņemot vērā ESAO 2019. gada 12. februāra publikāciju “Globālās materiālo resursu perspektīvas līdz 2060. gadam: ekonomikas virzītājspēki un ietekme uz vidi”,

⁽¹³⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0073.

⁽¹⁴⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0359.

⁽¹⁵⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0321.

⁽¹⁶⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0040.

⁽¹⁷⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0054.

⁽¹⁸⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0005.

⁽¹⁹⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0108.

⁽²⁰⁾ OV C 298, 23.8.2018., 132. lpp.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

- ņemot vērā Pasaules Bankas 2020. gada publikāciju “Minerāli klimata rīcībai: minerālietilpība tīras enerģijas pārejai”,
 - ņemot vērā Padomes 2020. gada 17. decembra secinājumus “Padarīt atvērto apriti — pāreja uz ilgtspējīgu sabiedrību”,
 - ņemot vērā Padomes 2020. gada 16. novembra secinājumus “Atvēršana, kas sekmē pārkaršanu uz dinamiskāku, noturīgāku un konkurētspējīgāku Eiropas rūpniecību”,
 - ņemot vērā Padomes 2019. gada 28. novembra secinājumus “Aprites ekonomika būvniecības nozarē”,
 - ņemot vērā Padomes 2019. gada 4. oktobra secinājumus “Pilnīgāka aprite — pāreja uz ilgtspējīgu sabiedrību”,
 - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumus,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu (A9-0280/2021),
- A. tā kā kritiski svarīgas izejvielas (KSI) ir rūpnieciskās vērtības radīšanas procesa sākumā un tāpēc būtiski ietekmē lejupējās nozares; tā kā ir stratēģiski svarīgi, lai ES mazinātu atkarību, aizsargātu savas plūsmas un vērtības un piegādes ķēdes un atbalstītu, veicinātu un digitalizētu ekosistēmas, jo tā ir jauna pamatspēja starptautiskajā (rūpnieciskajā) konkurencē; tā kā visaptverošā KSI stratēģijā būtu jāiekļauj augsti vides un sociālie standarti;
- B. tā kā iedzīvotāju skaita pieaugums un pāreja uz digitālu, ļoti energoefektīvu un klimatneitrālu ekonomiku visos scenārijos noved pie ievērojami lielāka pieprasījuma pēc KSI⁽²¹⁾;
- C. tā kā tehnoloģijas, kurām nepieciešami KSI, būs būtiskas attiecībā uz to, lai ES un pasaule kopumā varētu sasniegt Parīzes nolīgumā noteiktos mērķus;
- D. tā kā visaptverošā ES KSI stratēģija būtu jābalsta uz augstiem vides, sociālajiem un cilvēktiesību standartiem, ņemot vērā arī dabisko minerālu nepietiekamību;
- E. tā kā ES pašlaik nodrošina tikai 1 % izejvielu vēja enerģijas ražošanas iekārtām, mazāk nekā 1 % litija baterijām, mazāk nekā 1 % kurināmā elementiem, tikai 2 % robotikai un tikai 1 % uz silīciju balstītiem fotoelektriskajiem blokiem⁽²²⁾;
- F. tā kā Komisijas paziņojumā par 2020. gada jaunās rūpniecības stratēģijas atjaunināšanu ir identificēti 137 produkti un izejvielas (kas veido 6 % no ES importēto preču kopējās vērtības), ko izmanto sensitīvās ekosistēmās, no kurām ES ir ļoti atkarīga — galvenokārt energoietilpīgās nozarēs un veselības ekosistēmās, kā arī citos produktos, kas ir būtiski zaļās un digitālās pārkaršanās atbalstam; tā kā 52 % šo produktu tiek importēti no Ķīnas Tautas Republikas;
- G. tā kā Covid-19 negatīvi ietekmēja globālās piegādes ķēdes un radīja KSI trūkumu Eiropā;

(21) Pasaules Banka, “Minerāli klimata rīcībai: minerālietilpība tīras enerģijas pārejai”; Eiropas Komisijas prognožu pētījums; ESAO, “Globālās materiālo resursu perspektīvas līdz 2060. gadam: ekonomikas virzītājspēki un ietekme uz vidi”.

(22) Komisijas prognožu pētījums.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

- H. tā kā viena no lielākajām problēmām saistībā ar KSI Eiropā ir otrreizējā pārstrāde; tā kā KSI otrreizējas pārstrādes nozarei ir ievērojams darbvieta radīšanas potenciāls; tā kā tiek lēsts, ka vilces akumulatoru otrreizējas pārstrādes nozare līdz 2035. gadam radīs aptuveni 10 500 darbvieta ES;
- I. tā kā otrreizējai pārstrādei, aizstāšanai un mainīgiem uzvedības un patēriņa modeļiem ir potenciāls samazināt KSI pieprasījumu;
- J. tā kā saskaņā ar ANO Universitātes datiem 2016. gadā visas otrreizējās izejvielas EEIA sastāvā kopumā tika novērtētas aptuveni 55 miljardu EUR vērtībā⁽²³⁾; tā kā saskaņā ar šo pašu pētījumu līdz pat 90 % no pasaules e-atkritumiem tiek nelikumīgi tirgoti vai apglabāti poligonos;
- K. tā kā ir skaidrs, ka — arī attiecībā uz paredzētajiem jaunajiem pienācīgas rūpības pienākumiem — ir vajadzīga jauna veida ilgtspējīga apgāde un ka būtu jāizmanto iespējas ES un tās kaimiņvalstīs iegūt materiālus saskaņā ar augstiem ilgtspējas standartiem, vienlaikus pilnībā ņemot vērā aprites ekonomikas iespējas, piemēram, reciklēšanu, produktu izstrādi, aizstāšanu un materiālu mazāku izmantošanu;
- L. tā kā EESK 2021. gada 25. marta atzinumā “uzsver, ka ir būtiski paplašināt kritiski svarīgo izejvielu definīciju un paradīgmu. Parasti par kritiski svarīgām izejvielām tiek uzskatītas izejvielas, kas galvenokārt nāk no kalnrūpniecības nozares. Tas ir pārāk šaurs traktējums un ierobežo zaļās enerģijas izmantošanu. Pašlaik koksnes materiālus var efektīvi izmantot daudz plašāk nekā agrāk. No tekstilizstrādājumiem līdz jaunām vieglākām un videi draudzīgākām akumulatoru tehnoloģijām — tā ir joma, kas attīstās strauji. Bioekonomika sniedz unikālas iespējas palielināt ES ekonomikas noturību un mūsu kontinenta ģeopolitisko stabilitāti. Atjaunojamo energoresursu izmantošana palīdzētu tajā pašā laikā mazināt klimata pārmaiņas, jo tas ļautu fosilā kurināmā radītās emisijas paturēt zemē, un piešķirt zaļās noturības aspektu fosilā kurināmā nozarēm”;
- M. tā kā minētajā atzinumā norādīts, ka “ir ārkārtīgi maz piemēru jaunattīstības valstu veiktam izejvielu eksportam, kas veicina ilgtspējīgu ekonomikas un sociālo attīstību plašas iedzīvotāju daļas labā. Gluži pretēji, bieži vien ir vērojama sociāla ekspluatācija un vides piesārņošana, kā arī tas, ka ieguvēji parasti ir tikai nedaudzi”;
- N. tā kā daudzu KSI piegādes avoti ir ļoti koncentrēti ārpus ES, jo Ķīna nodrošina 98 % no ES retzemju elementu (REE) piegādes, Turcija nodrošina 98 % no borāta piegādēm un Dienvidāfrika nodrošina 71 % platīna, 92 % irīdija, 80 % rodija un 93 % rutēnija⁽²⁴⁾;
- O. tā kā nākotnes scenāriji liecina, ka attiecībā uz elektrisko transportlīdzekļu baterijām un enerģijas uzglabāšanu ES 2030. gadā būs vajadzīgs līdz 18 reizēm lielāks litija un 5 reizes lielāks kobalta daudzums un 2050. gadā gandrīz 60 reizes lielāks litija daudzums un 15 reizes lielāks kobalta daudzums, salīdzinot ar pašreizējo piegādi visai ES ekonomikai⁽²⁵⁾;
- P. tā kā Eiropas Savienībā ir uzsākti četri ilgtspējīgi litija raktuvju projekti, kuru kopējā vērtība ir 2 miljardi EUR, un to ekspluatācija būtu jāuzsāk laikā no 2022. līdz 2024. gadam; tā kā sagaidāms, ka līdz 2025. gadam tie segs līdz pat 80 % no ES litija vajadzībām bateriju nozarē, tādējādi tieši veicinot mūsu stratēģisko autonomiju;
- Q. tā kā KSI trūkums rada arvien lielākas bažas rūpniecības un drošības jomā, jo īpaši ņemot vērā prognozēto eksponenciālo ražošanas pieaugumu, it sevišķi bateriju ražošanu, kas ir būtiski svarīgi pārejai uz enerģijas ražošanu no atjaunojamiem energoresursiem;
- R. tā kā ES ir jāuzlabo stratēģiskā autonomija tādās svarīgās jomās kā KSI piegāde, kas ir būtiski svarīga arī spēju uzlabošanai aizsardzības un kosmosa jautājumos;

⁽²³⁾ Baldé, C. P., Forti V., Gray V., Kuehr, R., Stegmann P., “The Global E-waste Monitor – 2017”, ANO Universitāte, Starptautiskā Telesakaru savienība un Starptautiskā Cieto atkritumu asociācija, Bonna/Ženēva/Vīne, 2017. gads.

⁽²⁴⁾ Komisijas paziņojums “Noturība kritiski svarīgo izejvielu jomā: ceļā uz drošāku un ilgtspējīgāku apgādātību”.

⁽²⁵⁾ Komisijas paziņojums “Noturība kritiski svarīgo izejvielu jomā: ceļā uz drošāku un ilgtspējīgāku apgādātību”.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

- S. tā kā, ņemot vērā to, ka ES turpinās paļauties uz starptautiskajām piegādes ķēdēm, lai apmierinātu savas vajadzības pēc KSI, liela nozīme būs arī pasākumiem, kuru mērķis ir padarīt globālos tirdzniecības tirgus pārredzamākus, efektīvākus un paredzamākus;
- T. tā kā izejvielu nozare nodrošina aptuveni 350 000 darbvieta ES un vairāk nekā 30 miljonus darbvieta lejupējās ražošanas nozarēs, kas ir atkarīgas no tās ⁽²⁶⁾; tā kā virzība uz apritīgāku ekonomiku ES līdz 2030. gadam varētu radīt 700 000 darbvieta neto pieaugumu ⁽²⁷⁾;
- U. tā kā ieguves darbības arī potenciāli pakļauj darbaņēmējus kaitīgiem un bīstamiem apstākļiem; tā kā darba tiesības un aizsardzība pasaulē un dažādās ieguves vietās ir ļoti atšķirīgas;
- V. tā kā KSI ir sastopamas nevis atsevišķi, bet gan rūdā ir sajauktas ar parastajiem metāliem un tā kā to pārstrādei ir vajadzīgs ievērojams enerģijas daudzums; tā kā tāpēc ražošanas konkurētspēja un rentabilitāte ir atkarīga no stabilu un cenas ziņā pieejamu energoavotu pieejamības, kā arī attiecīgu metožu, procedūru un tehnoloģiju apzināšanas un izstrādes;
- W. tā kā Eiropas Vides aģentūra ziņojumā "Izaugsme bez ekonomikas izaugsmes" norāda, ka ekonomikas izaugsme ir cieši saistīta ar ražošanas, patēriņa un resursu izmantošanas pieaugumu, kas negatīvi ietekmē dabu, klimatu un cilvēka veselību, un ka pašreizējie pētījumi liecina, ka ir maz ticams, ka ekonomikas izaugsmi varētu īstenot pilnīgi bez ietekmes uz vidi,

Problēmas un iespējas

1. uzskata, ka integrēta pieeja visā vērtību ķēdē, sākot ar atkritumu savākšanu un produktu izstrādi pārstrādājamībai un beidzot ar materiālu reģenerāciju, ir būtiska stratēģija KSI piedāvājuma palielināšanai; tomēr pauž nožēlu par to, ka atkritumu savākšanā un produktu izstrādē ir zems tehnoloģiju gatavības līmenis; uzsver, ka koncentrēšanās tikai uz otrreizēju pārstrādi nebūs pietiekama, lai apmierinātu pieaugošo KSI pieprasījumu; norāda, ka, lai gan KSI aizstāšanai ir ierobežojumi attiecībā uz produktu efektivitāti, tā ir skarto nozaru un attiecīgo pētniecības projektu pamatmērķis augsto cenu un atkarības dēļ un var palīdzēt risināt KSI pietiekamības problēmas; uzsver, ka ir vajadzīgi pastāvīgi centieni un atbalsts pētniecībai un inovācijai attiecībā uz KSI otrreizēju pārstrādi un aizstāšanu un produktu dizainu;
2. uzsver, ka KSI ieguve ir cieši saistīta ar ģeogrāfisko vietu un līdz šim ļoti atkarīga no fosilās enerģijas un ka tā ir pakļauta netiešas un tiešas oglekļa emisiju pārvirzes un negodīgas konkurences riskam; norāda, ka KSI ieguve bieži ir saistīta ar potenciāli būtisku ietekmi uz vidi, piemēram, biodaudzveidības izzušanu vai gaisa, augsnes un ūdens piesārņojumu, un potenciāliem konfliktiem ar vietējām kopienām; uzsver, ka ieguves un pārstrādes nozarēs ir vajadzīga pāreja uz atjaunojamo enerģiju; tādēļ norāda, ka ir vajadzīga aktīva rūpniecības politika, lai atbalstītu nozari tās pārveidošanā, nodrošinot piekļuvi cenas ziņā pieejamiem tīras enerģijas avotiem; turklāt norāda uz labvēlīgiem apstākļiem attiecībā uz mazemisiju un ilgtspējīgām ieguves darbībām ES un prasa sīkāk izpētīt ieguves iespējas dalībvalstīs, kas bagātas ar KSI;
3. brīdina, ka ES pārejai uz klimatneitralitāti nevajadzētu aizstāt atkarību no fosilā kurināmā ar atkarību no izejvielām; uzsver, ka šai pārejai būtu jāsamazina ES atkarība no importētām KSI; turklāt uzsver, ka inovācijai, jaunām tehnoloģijām, resursu patēriņa samazināšanai un vērtīgu izejvielu uzturēšanai un atkārtotai izmantošanai ES var būt liela nozīme, lai samazinātu atkarību no KSI;

⁽²⁶⁾ EESK 2021. gada 25. marta atzinums.

⁽²⁷⁾ Komisijas 2020. gada paziņojums "Noturība kritiski svarīgo izejvielu jomā: ceļā uz drošāku un ilgtspējīgāku apgādātību".

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

4. norāda, ka tehnoloģiju, tostarp jaunu digitālo lietojumu, elektroenerģijas ražošanas no atjaunojamiem energoresursiem un elektrisko transportlīdzekļu un vieglo transportlīdzekļu bateriju izstrāde un turpmāka plaša mēroga ieviešana palielinās pieprasījumu pēc konkrētām KSI un citām izejvielām; prasa ņemt vērā, ka valstu vērienīgākie mērķi klimata un digitālajā jomā palielina konkurenci globālajos tirgos un rada papildu spiedi to piegādes drošībai Eiropā;
5. aicina Komisiju līdz 2023. gadam rūpīgi pārskatīt kritiskuma novērtēšanas metodiku, pirms tiek publicēts nākamais KSI saraksts, lai novērtētu, vai saraksts ir jāpaplašina, ņemot vērā ar KSI saistītās starptautiskās situācijas attīstību, scenārijus nākotnes pieprasījumam pēc KSI un citām izejvielām, kā arī sociālos un ekoloģiskos kritērijus, pamatojoties uz ANO Vadošajiem principiem uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām un IAM, lai gūtu plašāku priekšstatu par ieguves apstākļiem visā pasaulē; turklāt aicina Komisiju piegādes riska analizē pienācīgi ņemt vērā visus ārējos vides faktoros, kas saistīti ar ieguvu un pārstrādi; prasa arī rīkot visaptverošas debates, iesaistot visas ieinteresētās personas;
6. aicina Komisiju pievērst uzmanību ne tikai KSI, bet arī citām izejvielām, kas vajadzīgas spēcīgām piegādes ķēdēm, ražošanas nepārtrauktībai un abām pārkārtošanām un potenciāli var kļūt kritiski svarīgas, kā arī to pieejamībai no ES avotiem, ņemot vērā arī dabisko minerālu nepietiekamību; uzsver, ka ne tikai specializētie izrakteņi, bet arī "plaši iegūti" izrakteņi, piemēram, varš, hēlijs un niķelis, kļūst kritiski, jo klimatneitrālā sabiedrībā pieprasījums pēc tiem palielinās;
7. aicina Komisiju izmantot holistisku pieeju, novērtējot ietekmi, ko rada vairāku mazoglekļa, atjaunojamo energoresursu un digitālo tehnoloģiju konkurence uz vienādām KSI, un izvērtēt kritiski svarīgas piegādes ķēdes, tostarp arī attiecībā uz atsevišķu nozaru vajadzībām; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai priekšroka tiktu dota principam "energoefektivitāte pirmajā vietā", nulles emisijām un resursefektīviem risinājumiem;
8. aicina Komisiju nodrošināt, ka valstu noturības un atveseļošanas plāni *NextGenerationEU* ietvaros risina problēmas, kas saistītas ar ekonomiski, vidiski un sociāli ilgtspējīgu KSI piegādi; aicina dalībvalstis vairāk investēt KSI reciklēšanā un savos stratēģiskajos atveseļošanas plānos iekļaut KSI prasības, piegādes avotus un izmaksas;
9. prasa investēt darba ņēmēju apmācībā un pārkvalificēšanā, tostarp izmantojot Taisnīgas pārkārtošanās mehānismu, jo kalnrūpniecības prasmes var izmantot metālu un izrakteņu ieguvei, pārstrādei un reciklēšanai, vēlams, tajos pašos reģionos; aicina Komisiju nodrošināt, ka ar attiecīgo finansējumu tiek risināta arī pārejas ietekme uz sociālo jomu, nodarbinātību un vidi bijušajos kalnrūpniecības apgabalos;
10. aicina Komisiju un dalībvalstis pēc iespējas drīzāk izstrādāt svarīgu projektu visas Eiropas interesēs (*IPCEI*) attiecībā uz KSI, lai stratēģiski un ilgtspējīgi plānotu mūsu pieprasījumu divējādās pārejas interesēs, aptverot prasības, piegādes avotus un (sociālās, vidiskās un finansiālās) izmaksas; uzsver, ka šādā *IPCEI* būtu jāaptver visi attiecīgie temati, lai samazinātu kritiskumu un atkarību, piemēram, reciklēšana, atkārtota izmantošana, aizstāšana, materiālu izmantošanas samazināšana un kalnrūpniecība; uzsver, ka šādiem projektiem būtu jāatrisina neizmantotais potenciāls ar KSI bagātās ES valstīs, kurās ir lieli neizmantoti avoti;
11. aicina Komisiju veicināt pētniecību un izstrādi un ar KSI saistītās prasmes un kompetences mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) kā vienu no izaugsmes stratēģijām attiecībā uz ES augstajām tehnoloģijām, piemēram, litija jonu baterijām, kurināmā elementiem, vēja turbīnām, elektrovilces motoriem, fotoelementu tehnoloģiju, robotiku, droniem, 3D drukāšanu un plašu digitālo tehnoloģiju un medicīnas ierīču klāstu;
12. aicina Komisiju veikt visaptverošu, zinātnisku un uz pierādījumiem balstītu ietekmes novērtējumu, lai noteiktu minimālo stratēģiski svarīgo KSI apjomu, kas nepieciešams divējādajai pārejai;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

13. norāda, ka ES uzticamām un pilnībā darbotiespējīgām vērtības ķēdēm, tostarp izpētei un reciklēšanai, ir būtiska nozīme un tās ir priekšnosacījums, lai sasniegtu Eiropas zaļā kursa, ES rūpniecības stratēģijas un divējādās pārejas mērķus un nodrošinātu tās turpmāko rūpniecības konkurētspēju un inovācijas spējas;
14. uzskata, ka būtiska svarīgas ir finansēšanas iespējas visu Komisijas paziņojumā par kritiski svarīgo izejvielu noturību uzskaitīto KSI ilgtermiņai ražošanai, pārstrādei vai reciklēšanai;
15. aicina Komisiju piedāvāt zinātniski pamatotus ilgtermiņa kritērijus, pēc kuriem nosaka, kas ir ilgtermiņa investīcija kalnrūpniecības nozarē saskaņā ar Taksonomijas regulu: uzsver, ka ir jānodrošina iespēja ES kalnrūpniecības nozarei veicināt divējādo zaļo un digitālo pārkārtošanos;
16. prasa sniegt ES atbalstu un finansējumu KSI tehnoloģiju attīstībai, lai uzlabotu efektivitāti, aizstāšanu, reciklēšanas procesus un slēgtus materiālu aprites ciklus; jo īpaši uzsver, ka reciklēšanas procesiem ir vajadzīgi īpaši finanšu instrumenti un mērķtiecīgi pētniecības un inovācijas līdzekļi, un atzinīgi vērtē priekšlikumu 2021. gadā veicināt pētniecību un inovāciju atkritumu pārstrādes, progresīvu materiālu un aizstāšanas jomā programmas "Apvārsnis Eiropa", Eiropas Reģionālās attīstības fonda un valstu pētniecības un inovācijas programmu ietvaros; turklāt uzsver pētniecības un izstrādes nozīmīgumu, lai palielinātu rafinēšanas procesu īstenojamību, jo īpaši kalnrūpniecības sārņos un maza mēroga raktuvēs; aicina Komisiju ieviest atbalsta shēmas, kas vērstas uz inovāciju jaunās kalnrūpniecības metodēs un jaunos projektos mazapjoma izrakteņu ieguves jomā; prasa izstrādāt jaunas un inovatīvas tehnoloģijas ilgtermiņa KSI ieguves jomā Eiropas Savienībā;
17. aicina Komisiju, Eiropas Investīciju banku un citas ES iestādes sadarbībā ar starptautiskajiem partneriem sniegt tehnisku un stratēģisku finansiālu atbalstu ilgtermiņa stratēģiskiem KSI investīciju projektiem, tostarp rast jaunus instrumentus riska dalīšanai kalnrūpniecības nozarē, kā arī veicināt un atbalstīt investīcijas pētniecībā par ilgtermiņa KSI iegūvi un apstrādi un pārstrādes vietām, lai nodrošinātu to atbilstību ES noteikumiem un augstiem sociālajiem un vides standartiem, tādējādi nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus;

Stratēģiskā autonomija un noturība

18. atzinīgi vērtē Eiropas Izejvielu alianses (ERMA) izveidi un, ņemot vērā ģeopolitisko situāciju pasaulē un potenciālo spriedzi tirdzniecībā ar bagātām ražotājvalstīm ārpus ES, tās pašreizējo uzsvāru uz vissvarīgākajām KSI, proti, retzemju metāliem un magnētiem, un kvantitatīvajiem iekšzemes un trešo valstu ieguves mērķiem, lai atbalstītu ilgtermiņa piegādes attiecības plašam mazo un lielo ražotāju lokam Eiropas Savienībā un samazinātu pašreizējo atkarību no neliela skaita trešo valstu; uzsver ERMA kā "investīciju cauruļvada" lomu un mudina to turpināt iesaistīties provizorisks novērtēšanas procesā, lai piesaistītu publiskās un privātās investīcijas vides aspektā novērtētiem un ilgtermiņai KSI projektiem;
19. uzskata, ka ir svarīgi turpināt attīstīt ERMA, galvenokārt attiecībā uz tiem materiāliem, kuriem ir liela nozīme divējādā pārkārtošanā, piemēram, enerģijas uzglabāšanai un pārveidei nepieciešamajām KSI;
20. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu ar Kritisko tehnoloģiju observatorijas starpniecību izveidot novērošanas sistēmu attiecībā uz pašreizējo atkarību un riskiem, kas saistīti ar tehnoloģisko atkarību nākotnē, un prasa veidot ciešu sadarbību starp observatoriju un KSI vajadzību novērošanas darbībām;
21. pauž nožēlu par to, ka stratēģisko krājumu veidošanas uzsākšana vēl nav iekļauta rīcības plānā, un aicina Komisiju koncentrēties arī uz KSI piegāžu nodrošināšanu ES, mudinot dalībvalstis veikt stratēģisku krājumu veidošanu kā daļu no koordinētas pieejas, ja analīze to uzskata par lietderīgu; uzskata, ka stratēģiska krājumu veidošana apvienojumā ar citiem stratēģiskiem pasākumiem palīdz mazināt atkarību no KSI; uzsver, ka pieejamības palielināšanai jānotiek vienlaikus ar pieprasījuma samazināšanos, aplūkojot visu vērtības ķēdi — projektēšanu, ekspluatāciju un dzīves cikla beigas;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

22. uzskata, ka izpratne par iespējamām deficīta problēmām saistībā ar KSI ir pārāk zema un būtu jāuzlabo; aicina Komisiju paplašināt ERMA, lai palielinātu sadarbību starp rūpniecības dalībniekiem visā vērtības ķēdē, dalībvalstīm, reģioniem un trešām valstīm, arodbiedrībām, pilsonisko sabiedrību, pētniecības un tehnoloģiju organizācijām, investoriem un nevalstiskajām organizācijām tajās ES ekonomikas nozarēs, kuras visvairāk skar KSI piegādes vājās vietas, izmantojot ERMA piedāvāto sistēmu vai izveidojot nozaru un ieinteresēto personu alianses; uzsver vietējo projektu potenciālu nodarbinātības jomā un tādēļ prasa veicināt visaptverošu sociālo dialogu; šajā sakarā uzsver, ka steidzami ir vajadzīgas ciešākas partnerības starp KSI dalībniekiem, jo īpaši kalnrūpniecības reģionos, un pakārtotiem lietotājiem, jo īpaši citām rūpniecības aliansēm, kā arī kopīga izpratne un apņemšanās nodrošināt, ka vērtības ķēdes ir ilgtspējīgas un apritīgas;

23. uzskata, ka ir nepieciešama lielāka koordinācija un kopīgi centieni, lai attīstītu noturīgas piegādes ķēdes nolūkā apmierināt pieprasījumu pēc pašreizējām un turpmākajām KSI ES rūpniecības vajadzībām un lai izvairītos no piegādes ķēdes traucējumiem, samazinātu atkarību un saglabātu augstus sociālos un vides standartus; aicina Komisiju nodrošināt, ka Eiropas Savienībā KSI importa un eksporta, kā arī globālā piedāvājuma un pieprasījuma novērtēšana, krājumu veidošanas koordinēšana un KSI sagādes uzraudzība tiek īstenota saskaņoti un viendabīgi, piemēram, šajā nolūkā izveidojot KSI darba grupu;

24. aicina Komisiju dažādot piegādes ķēdes gan primārajiem, gan sekundārajiem avotiem un prasa nodrošināt labāku pārredzamību attiecībā uz informāciju par piegādes ķēdēm;

25. norāda, ka pieaugošā spriedze starp lielākajām lielvarām ir atklājusi ES stratēģisko neaizsargātību, jo īpaši attiecībā uz galveno resursu, tostarp KSI un apstrādātu materiālu, nodrošināšanu; turklāt norāda, ka atkarības no precēm uzraudzība un piekļuves nodrošināšana KSI var nodrošināt ilgtspējīgu piegādes ķēžu lielāku noturību; norāda, ka pārkārtošanās procesā uz aprites ekonomiku īpaša uzmanība jāpievērš galvenajām piegādes ķēdēm, kur ES atkarība no KSI ir īpaši liela;

26. atkārtoti norāda uz ražojumu un pakalpojumu optimālākas izmantošanas iespējām; aicina Komisiju un dalībvalstis, īstenojot jauno ilgtspējīgu produktu iniciatīvu, atbalstīt jaunus, ilgtspējīgus aprites uzņēmējdarbības modeļus, tostarp pieeju "produkts kā pakalpojums", ja vien attiecīgie modeļi ļauj ietaupīt resursus, mazina ietekmi uz vidi un garantē patērētāju tiesību aizsardzību; aicina Komisiju un dalībvalstis ar tiesiskā regulējuma ieviešanu sekmēt minēto pieeju izmantošanu;

27. uzskata, ka ir svarīgi atbalstīt aprites ekonomikas pieeju visā vērtības ķēdē — no izstrādes līdz materiālu atgūšanai — attiecībā uz enerģētiku, digitālo un mobilitātes pārkārtošanu, piemēram, vēja spēkstacijām, saules spēkstacijām, bateriju ražošanu, elektromobilitāti un viedtikliem; aicina Komisiju par prioritāti noteikt pāreju uz aprites ekonomiku, samazinot ES atkarību no importa, nodrošinot resursu efektīvāku izmantošanu, optimizējot resursu patēriņu, kā arī paturot vērtīgas izejvielas ES un tās atkal izmantojot; atgādina rezolūcijā par jauno aprites ekonomikas rīcības plānu pausto prasību apsvērt iespēju, pamatojoties uz visaptverošu ietekmes novērtējumu, ierosināt skaidru, viegli saprotamu un saskaņotu marķējumu par ilgturību, kas varētu būt indeksa veidā, un remontējamību, kas varētu izpausties kā vienots remontējamības rādītājs;

28. aicina Komisiju stiprināt sadarbību ar trešām valstīm, jo īpaši līdzīgi domājošiem partneriem, attiecībā uz KSI ilgtspējīgu ieguvu, kā arī iesaistoties Pasaules Tirdzniecības organizācijā (PTO);

Materiāla cilpu noslēgšana

29. uzsver, ka ir jāveido labi funkcionējoši sekundārie KSI tirgi, lai garantētu pastāvīgas sekundārās KSI plūsmas, stiprinātu ES rūpniecības ekosistēmas un saglabātu darbvietas ražošanas nozarē; šajā sakarā aicina Komisiju pārbaudīt sekundāro KSI importa un eksporta bilanci ES un ātri izveidot tirgus novērošanas centru attiecībā uz galvenajiem sekundārajiem materiāliem, tostarp KSI; uzsver, ka KSI režīmam trešās valstīs ir jāatbilst ES standartiem; norāda, ka šajā jomā nav universāla risinājuma; uzsver, ka tīru un drošu materiālu aprites ciklu izveide ir priekšnoteikums, lai Eiropas Savienībā varētu tapt uzticams otreizējo izejvielu tirgus;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

30. atzinīgi vērtē priekšlikumu kartēt sekundāro KSI potenciālo piegādi no ES krājumiem, atkritumiem un blakusproduktu pārstrādes; mudina Komisiju noteikt šo kartēšanu par prioritāti un veikt to agrāk nekā plānots; turklāt mudina Komisiju to attiecināt arī uz pašreiz pieejamām tehnoloģijām, ko izmanto, lai samazinātu pieprasījumu pēc KSI un palielinātu KSI atkārtotu izmantošanu piegādes ķēdē; uzsver nepieciešamību veicināt KSI tirgus sadarbības instrumentu ieviešanu, piemēram, ES izejvielu platformu, un attiecināt to arī uz produktu daudzuma izmaiņām apritē un to tendencēm, lai novērtētu potenciāli reciklējamus sekundāros materiālus;

31. aicina Komisiju un dalībvalstis atrisīt sekundārās apstrādes projektu potenciālu, izmantojot īpašus stimulus, tostarp paātrinātu licencēšanu, un nodrošināt stimulus KSI atgūšanai, lai nodrošinātu uzticamu, drošu un ilgtspējīgu piekļuvi tām;

32. norāda uz to, cik svarīga ir atkritumu reciklēšana, ņemot vērā, ka elektriskajās vai elektroniskajās iekārtās ir daudz KSI; norāda, ka reciklēšanas apjomu pieaugums ilgtermiņā varētu nebūt pietiekams, lai samazinātu ieguves apjomu; turklāt norāda, ka, virzoties uz apritīgāku ekonomiku, varētu radīt 700 000 darbvieta (28), jo īpaši papildu darbvieta reciklēšanas rūpnīcās un remonta pakalpojumos; norāda, ka demontāža un reciklēšana ir lieliska iespēja atjaunot rūpniecības darbvieta ES; turklāt uzsver, ka otrreizējās pārstrādes attīstību var izmantot, lai reaģētu uz izejvielu vajadzībām nākotnē;

33. norāda, ka paredzams, ka savākto reciklējamo litija jonu vilces bateriju īpatsvars līdz 2030. gadu vidum ievērojami pieaugs, tādējādi radot būtisku sekundāro piegādes avotu;

34. norāda, ka, lai rūpnieciskās KSI reciklēšanas procesi būtu sekmīgi, joprojām ir vajadzīgas apjomīgas privātās un publiskās investīcijas šķirošanas, priekšapstrādes un reģenerācijas infrastruktūrā, inovācijā, pētniecībā un tehnoloģiju izvērtēšanā, kā arī prasmēs, kas nodrošinās nodarbinātības iespējas, kuras saskaņā ar prognozēm nākamajās desmitgadēs ievērojami palielināsies; aicina Komisiju nodrošināt stimulus KSI otrreizējai pārstrādei un reģenerācijai kalnrūpniecībā, pārstrādē un komerciālo atkritumu plūsmās, lai nodrošinātu uzticamu, drošu un ilgtspējīgu piekļuvi tām;

35. mudina Komisiju ierosināt minimālos reciklētu KSI satura mērķrādītājus un īpašus KSI reciklēšanas mērķrādītājus, ko papildinātu stingra uzraudzības sistēma, iedvesmojoties no priekšlikuma regulai par baterijām un bateriju atkritumiem un pamatojoties uz visaptverošu, zinātnisku un uz pierādījumiem balstītu ietekmes novērtējumu, kurā novērtēs minimālos KSI apjomus, kas nepieciešami produktiem, kuri veicinās divējādo pārkārtošanos, šā pieprasījuma procentuālo daļu, ko varētu apmierināt, izmantojot reciklēšanu saskaņā ar pašreizējiem novērtējumiem, un nepieciešamās tehnoloģijas pieejamību; norāda, ka samazināšanas mērķiem attiecībā uz primārajām izejvielām nevajadzētu novest pie tā, ka kopējais izejvielu ieguves apjoms ir mazāks par šiem minimālajiem apjomiem;

36. atzīst, ka degradētās teritorijās (rūpniecisko atkritumu izgāztuvēs un raktuvju atliekiežu dambjos) bieži vien ir izmesti KSI, retzemju metāli un citi izrakteņi un metāli, ko izmanto tehnoloģiju izstrādājumos; tāpēc mudina dokumentēt, novērtēt un iegūt šajās degradētās teritorijās pieejamos vērtīgos materiālus, kad vien tas ir iespējams un praktiski īstenojams; uzsver, ka attiecīgajos pētniecības, izstrādes un inovācijas finansēšanas mehānismos ir jāietver rafinēšanas tehnoloģiju uzlabošana, lai atrisītu šo potenciālu;

37. uzsver, ka ir vajadzīga stingrāka kontrole attiecībā uz ES galveno KSI atkritumu eksportu un ka ir jāizveido vienlīdzīgi konkurences apstākļi pārstrādes operatoriem, kuri atbilst drošas un efektīvas reģenerācijas standartiem; aicina Komisiju pārskatīt Atkritumu sūtījumu regulu, novērst KSI saturošu atkritumu produktu nelikumīgu eksportu; prasa noteikt prasības, kas ļautu eksportēt KSI saturošus atkritumus tikai ar garantiju, ka tie tiks pārstrādāti galamērķa valstī saskaņā ar nosacījumiem, kuri ir līdzvērtīgi ES sociālajiem un vides standartiem;

38. aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt centienus panākt, lai ekspluatācijas laika beigās produkti ar KSI tiek pienācīgi savākti un pārstrādāti, nevis uzkrāti mājstāvēniecībās vai izgāztuvēs vai sadedzināti;

(28) Komisijas paziņojums "Noturība kritiski svarīgo izejvielu jomā: ceļā uz drošāku un ilgtspējīgāku apgādātību".

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

39. prasa, lai Komisija piedāvātu dažādām ražojumu kategorijām individuāli pielāgotus ražojumu dizaina pasākumus, kas ļautu viegli atpazīt un izņemt daļas vai komponentus, kuru sastāvā ir KSI, jo īpaši no pēcpatēriņa atkritumiem, un kas papildinātu ekodizaina prasības, un lai tādējādi panāktu, ka nolietoti ES ražotie vai pārdotie izstrādājumi kalpo krietni ilgāk, ir krietni izturīgāki un ir vairāk iespēju tos salabot, modulēt, atkal izmantot un reciklēt; uzsver, ka šiem pasākumiem būtu jārada konkurences priekšrocības ES uzņēmumiem, nevajadzētu radīt nesamērīgu finansiālo slogu un būtu jāveicina inovācija;

40. uzskata, ka aizstāšana ir lietderīga gadījumos, kad KSI varētu aizstāt ar plaši pieejamu materiālu, bet tai ir maz priekšrocību, ja aizstājējs pats par sevi nav ilgtspējīgs, atstāj resursu ierobežotības problēmu neatrisinātu, ir kritiski svarīgs vai var kļūt par tādu šīs aizstāšanas dēļ; atzīst, ka ir svarīgi saglabāt produktu snieguma kvalitāti un ekonomisko dzīvotspēju; aicina Komisiju veicināt un palielināt pētniecību un inovāciju attiecībā uz KSI aizstājējiem dažādos lietojumos;

Apgāde no ES

41. norāda, ka, lai gan pārdomāta produktu izstrāde, materiālu atkārtota izmantošana, aizstāšana ar reciklētiem materiāliem un materiālu un patēriņa pēdas samazināšanas veicināšana var būtiski samazināt primāro pieprasījumu un šis potenciāls būtu pilnībā jāizmanto, ir nepieciešama atbildīga un ilgtspējīga KSI apgāde ar iepriekšēju ietekmes novērtējumu potenciālās sociālās ietekmes un ietekmes uz vidi mazināšanai gadījumos, kad ar minētajiem pasākumiem nav iespējams ekonomiski dzīvotspējīgi apmierināt KSI piedāvājumu vai tas novestu pie zemākas kvalitātes produktiem;

42. uzsver, ka uz primāro un sekundāro apgādi no avotiem Eiropas Savienībā attiecas visaugstākie vides un sociālie standarti visā pasaulē, kam ir jānodrošina pienācīga izpildes panākšana, un tā nodrošina tūkstošiem augsti kvalificētu darbvietu un ir obligāts zaļās un digitālās pārkārtošanās priekšnoteikums; tādēļ aicina visus dalībniekus veicināt atbildīgus un ilgtspējīgus KSI ieguves projektus ES, lai atbalstītu vietējo ražošanu un palielinātu informētību par vides pēdu, ko rada KSI imports no valstīm ārpus ES; uzskata, ka tam jānotiek atklātā, pārredzamā un zinātniski pamatotā procesā, agrīnā posmā iesaistot attiecīgās ieinteresētās personas un vietējās kopienas;

43. pauž stingru pārliecību, ka atbildīgu apgādi Eiropas Savienībā var veidot, tikai balstoties tikai uz efektīvu sociālo dialogu, kas veicina darba ņēmēju veselību un drošumu, nodrošinot pienācīgas kvalitātes darbvietas un darba apstākļus un aizsargājot darba ņēmēju tiesības ar dzimumu līdztiesības veicināšanu; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka šīs nozares darba ņēmēji tiek aizsargāti ar atbilstošiem individuālās aizsardzības līdzekļiem;

44. norāda uz iespēju izveidot atbildīgu un ilgtspējīgu bateriju vērtības ķēdi, iegūstot KSI, piemēram, grafitu, kobaltu un litiju, no jaunām ražotnēm Eiropas Savienībā;

45. pieņem zināšanai Komisijas plānu izvērst Zemes novērošanas programmas un tālīzpēti resursu izpētei, izmantošanai un vides pārvaldībai pēc ieguves izbeigšanas; norāda, ka ekspluatācijas regulatīvo uzraudzību var uzlabot, izmantojot tālīzpētes metodes;

46. atzīmē, ka pārorientācijai uz aprites ekonomiku daudzās ES rūpniecības nozarēs un pakalpojumu jomās ir nepieciešamas speciālas prasmes un zināšanas, lai panāktu augstus ekoloģiskos raksturlielumus un garantētu strādājošo drošumu, un uzsver, cik īpaša nozīme šajā ziņā ir iniciatoru, MVU un jaunuzņēmumu darbībai; turklāt norāda, ka ieguves nozare kļūst arvien automatizētāka, savukārt reciklēšana un pārražošana joprojām ir darbietilpīgāka; uzsver, ka ir svarīgi saglabāt, attīstīt un pilnveidot attiecīgās zināšanas un prasmes ieguves un pārstrādes tehnoloģijās, kā arī reciklēšanā un citās attiecīgās tehnoloģijās ES saistībā gan ar KSI, gan blakusproduktiem, jo dažas no tām var izmantot ļoti progresīvu ķīmisko produktu ražošanai; ar nožēlu norāda, ka pašlaik ES iegūtās izejvielas bieži vien ir jāeksportē uz Āziju rafinēšanai, jo ES ir zaudējusi attiecīgo zinātību un tehnoloģijas, un tā ir vēl viena atkarība;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

47. aicina Komisiju pieprasīt, lai tiktu efektīvi izmantotas rūpnieciskās puses plūsmas, kas satur KSI; uzsver, ka jo īpaši kalnrūpniecības nozarē retzemju metālu atgūšanai un atdalīšanai ir liels potenciāls;

48. norāda, ka dalībvalstīm ir svarīga loma attiecībā uz to, lai palielinātu ilgtspējīgu iekšzemes apgādi ar KSI no primārajiem un sekundārajiem avotiem; aicina dalībvalstis uzlabot izpētes un apgādes projektu atļauju piešķiršanas procesu savlaicīgumu, prognozējamību un pārredzamību, nepazeminot vides un sociālos standartus;

49. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka ilgtspējīgas KSI sagādes pamatā ir pieeja, kas rūpīgi līdzsvaro gan pieaugošo ES vajadzību pēc ilgtspējīgi iegūtām KSI, gan nepieciešamību aizsargāt dabu un biodaudzveidību;

50. uzsver, ka uzlabota un elastīgāka prognozējamība un efektivitāte, kā arī prioritātes noteikšana galvenajiem veicinātājiem, piemēram, konkurētspējīgai atjaunojamo un pārejas perioda mazoglekļa energoresursu apgādei, palīdzēs piesaistīt nepieciešamās investīcijas;

51. sagaida, ka Komisija sniegs sīkāku informāciju par to, kā īstenot KSI projektus kā alternatīvu uzņēmējdarbības modeli un reģionālās nodarbinātības avotu ogļu ieguvē un citos pārejas reģionos;

Dažādošana

52. mudina Komisiju veicināt attiecības ar visām pašreizējām ES KSI piegādātājvalstīm, sistemātiski un stratēģiski veidot jaunas KSI partnerības, pēc iespējas sadarbojoties ar mūsu sabiedrotajiem, ņemot vērā trešo valstu suverenitāti attiecībā uz to resursiem, lai nodrošinātu, ka KSI kļūst par jaunattīstības valstu labklājības avotu, veicināt MVU līdzdalību, padarīt šos centienus par horizontālu uzdevumu savā ārpolitikā un iekšpolitikā un 2021. gadā iepazīstināt ar rezultātiem; atzinīgi vērtē Komisijas plānus izveidot spēcīgas un atbalstošas starptautiskas partnerības, sekmējot globālu programmu izejvielu jomā, kuras mērķis ir ES stratēģiskās partnerības, kas nodrošina gan piegādes drošību, gan ieguvumus attīstības jomā;

53. uzsver — ja Eiropas zaļais kurss tikai novirzīs ES siltumnīcefekta gāzu emisijas uz tirdzniecības partneriem, tam nebūs nekādas ietekmes uz klimata pārmaiņām; tādēļ mudina ES censties panākt izpildāmus daudzpusējus nolīgumus par globālās sasilšanas ierobežošanu un tās vides standartu eksportēšanu, tostarp ieguves un apstrādes jomā; uzskata, ka ES būs jāizstrādā jauni tirdzniecības un investīciju nolīgumi, jauni finansiālas un tehniskās palīdzības modeļi un vispārīgāk — jauna pieeja starptautiskajai diplomātijai ar mērķi nodrošināt vienlīdzīgu konkurences apstākļus;

54. atzinīgi vērtē ES apņemšanos nodrošināt atbildīgu un ilgtspējīgu sagādi un mudina Komisiju par sākumpunktu izmantot atbildīgas kalnrūpniecības standartu, kas izstrādāts Atbildīgas izrakteņu ieguves nodrošināšanas iniciatīvā, ņemot vērā MVU vajadzības; uzsver, ka šī apņemšanās ir jāatbalsta ar konkrētu tehnisko atbalstu, zināšanu nodošanu, prasmju, iestāžu un tiesiskā regulējuma veidošanu, iestāžu spēju veidošanu un politisko dialogu ar partnervalstīm; uzsver, ka attiecībā uz KSI ieguves ētiskajiem standartiem ir vajadzīga homogēna politika; uzsver nepieciešamību mobilizēt vairāk valsts un privātā sektora dalībnieku, lai arī atbalstītu un īstenotu ilgtspējības standartus;

55. atzinīgi vērtē Komisijas publisko apņemšanos 2021. gadā iesniegt likumdošanas priekšlikumu par pienācīgu rūpību uzņēmumu darbībā un uzņēmumu atbildību un uzstāj, lai šie tiesību akti palīdzētu risināt cilvēktiesību un sociālo un vides standartu pārkāpumus vērtības ķēdēs; atgādina par rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par pienācīgu rūpību uzņēmumu darbībā un uzņēmumu atbildību;

56. uzskata, ka starptautiskiem nolīgumiem būtu jārāda ceļš uz atbildīgāku un ilgtspējīgāku ieguvi visā pasaulē; prasa pastiprināt sadarbību, lai izstrādātu starptautiskus nolīgumus labākai KSI eksporta ierobežojumu uzraudzībai, paziņošanai un īstenošanai, veicinot atbildīgu apgādi un palielinot apritīgumu šajā nozarē;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

57. atkārtoti pauž savu prasību par jaunu ES un Āfrikas stratēģiju, lai nodrošinātu taisnīgu un ilgtspējīgu KSI izmantošanu Āfrikā; atbalsta Komisijas centienus noslēgt jaunas KSI partnerības ar Āfrikas valstīm, stiprinot vērtības ķēdi Āfrikā, lai tās būtu ētiski, ekoloģiski un tehnoloģiski ilgtspējīgākas, un ļaujot sniegt ES atbalstu spēju veidošanai;

58. aicina Komisiju attiecīgajos starptautiskajos forumos pastiprināt standartizācijas darbības attiecībā uz augstas kvalitātes komponentiem, kas saistīti ar KSI, jo tas ir svarīgi ES uzņēmumiem, it īpaši MVU;

59. prasa vērienīgāk izvērst ilgtspējīgas lauksaimniecības praksi, kas labvēlīga ilgtspējīgai fosfora apsaimniekošanai; akcentē sinerģijas, kas veidojas starp šādu praksi un mazāku klimata un biodaudzveidības ietekmes pēdu;

60. prasa, lai Komisija piedāvātu iedarbīgus ES mēroga savākšanas shēmas noteikumus, tā tiecoties panākt augstākus savākšanas rādītājus attiecībā uz atkritumos nonākušiem ražojumiem, kuru sastāvā ir KSI; aicina Komisiju cita starpā izvērtēt arī iespēju noteikt paplašinātu ražotāja atbildību un tādēļ ES atkritumu apsaimniekošanas tiesību aktos un jo īpaši EEIA direktīvā iestrādāt depozīta sistēmas, ņemot vērā dažādiem ražojumiem raksturīgās īpašības un turklāt nodrošinot, ka attiecīgās sistēmas visās dalībvalstīs ir savstarpēji saderīgas, un tādējādi, balstoties uz daudzu dalībvalstu pozitīvo pieredzi ar stikla un plastmasas depozīta sistēmām, stimulēt patērētājus nolietotus elektriskos un elektroniskos izstrādājumus — it sevišķi mazas preces — nogādāt tieši šim nolūkam izveidotos savākšanas un reciklēšanas objektos;

61. pauž nožēlu par to, ka dažiem izmantošanas veidiem⁽²⁹⁾ ir zems reciklēšanas līmenis un alumīnija atkritumi un lūžņi⁽³⁰⁾ tiek eksportēti, tāpēc reciklētu nolietoto materiālu ievades īpatsvars (*EOL-RIR*) ir zemāks par to, kādu būtu bijis iespējams sasniegt; uzsver, ka ES būtu jācenšas ieviest pasākumus, kas ļautu sasniegt 100 % *EOL-RIR* attiecībā uz alumīniju;

62. aicina Komisiju dot priekšroku nevis jaunu kalnrūpniecības objektu ierīkošanai, bet gan KSI ieguvei jau esošajos kalnrūpniecības objektos ES teritorijā, t. i., no raktuvju sārņiem, iežu pārpalikumiem, atkritumu poligoniem un efektīvāk iegūstot izejvielas pilsētvidē, ja vien šāds risinājums ir ilgtspējīgs, proti, ja mazāka ir ietekme uz vidi un cita starpā mazāks ir arī enerģijas un ķīmisko vielu patēriņš; uzsver, ka šāda ieguve un pēc tam sanācija ir obligāti īstenojama ar labākajiem tehniskajiem paņēmieniem, kādi ir pieejami, un ka noteikti ir jānodrošina vislabākie ekoloģiskie raksturlielumi un ekonomiskā dzīvotspēja;

63. aicina Komisiju pievērst īpašu uzmanību kalnrūpniecības projektu posmam, kas īstenojams pēc ieguves, un KSI aprites cikla beigu posmam un to darīt saskaņā ar Atkritumu pamatdirektīvā noteikto atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju un jo īpaši tad, ja KSI ir arī bīstamas vielas;

64. uzskata, ka derīgo izrakteņu ieguves atļaujās un koncesijās būtu jāiekļauj prasības par visu KSI drošu, lietderīgu un ilgtspējīgu reģenerēšanu un pārstrādi, ja vien attiecīgās izejvielas tehniski un ekonomiski ir iespējams reģenerēt; prasa Komisijai steidzami īstenot prasības, ko Parlaments pauda savā rezolūcijā par ieguves rūpniecības atkritumu direktīvas īstenošanu; atkārtoti norāda, ka anketa, kas patlaban tiek izmantota kā ziņošanas sistēma saskaņā ar minētās direktīvas 18. pantu, neatbilst mērķim, ar kādu izstrādāta, un prasa Komisijai izveidot saskaņotu, digitalizētu un pārredzamu ES reģistrācijas sistēmu, kuras pamatā ir saskaņotas kalnrūpniecības atkritumu definīcijas un apstrādes kritēriji un kura ietver visus attiecīgos datus par ietekmi uz vidi, tostarp par deponēto atkritumu satura koncentrāciju;

65. aicina Komisiju stingrāk nodrošināt spēkā esošo ES vides tiesību aktu izpildi un panākt to pilnīgu īstenošanu, un vajadzības gadījumā ierosināt tajos grozījumus;

⁽²⁹⁾ Eiropā *EOL-RIR* alumīnijam, ko izmanto transporta un ēku nozarē, 2013. gadā pārsniedza 90 %, bet no iepakojumam izmantotā alumīnija tika reciklēti tikai 60 %.

⁽³⁰⁾ Komisijas 2020. gada pētījumā par ES kritiski svarīgo izejvielu sarakstu ir norādīts — ja ES būtu pati pārstrādājusi 2015. gadā eksportēto alumīnija atkritumu un lūžņu plūsmu, *EOL-RIR* būtu palielinājies līdz 16 % (*Passarini et al.*, 2018).

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

66. mudina vispusīgi izvērtēt iespēju kalnrūpniecības nozari iekļaut Rūpniecisko emisiju direktīvas darbības jomā, rēķinoties ar to, ka derīgo izrakteņu ieguve ļoti lielā mērā ietekmē vidi, ka kalnrūpniecības projekti ir vidēji liela mēroga, ka kalnrūpniecības objektos Eiropas Savienībā tiek piemēroti atšķirīgi piesārņojuma pārvaldības standarti, un rēķinoties ar KSI ieguves darbību iespējamo izvēršanu Eiropas Savienībā; ierosina noteikt labākos pieejamos tehniskos paņēmienus raktuvju atjaunošanai, jo īpaši attiecībā uz augsni un ūdeni;

67. mudina Komisiju pārskatīt Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvu, lai nodrošinātu, ka ietekme uz vidi tiek novērtēta visiem kalnrūpniecības projektiem neatkarīgi no lieluma un ka to novērtē neatkarīga trešā persona;

68. uzskata, ka uz emisijām, kas rodas saistībā ar kalnrūpniecības darbībām un KSI importu, būtu jāattiecinā topošais oglekļa ieviešanas mehānisms;

69. norāda uz problēmām un riskiem, kas saistīti ar kalnrūpniecību aizsargājamās dabas teritorijās, t. i., *Natura 2000* tīkla teritorijās, un uzskata, ka kalnrūpniecība šajās teritorijās arī turpmāk būtu stingri jāierobežo; uzsver, ka uz kalnrūpniecību aizsargājamās teritorijās attiecas Putnu direktīvā un Dzīvotņu direktīvā paredzētie nosacījumi, un norāda, ka ikvienam jaunam kalnrūpniecības vai ieguves projektam ir jāveic rūpīgs ietekmes uz vidi novērtējums, lai minimizētu ietekmi uz vidi; aicina dalībvalstis un kalnrūpniecības nozari saskaņā ar principu "piesārņotājs maksā" veikt pienācīgus saglabāšanas pasākumus, lai uzturētu un atjaunotu labvēlīgu aizsardzības statusu dzīvotnēm un sugām, kuru dēļ teritorijai ir noteikts šāds statuss; šajā sakarā uzsver Komisijas norādes par tādu minerālu ieguvu, kas nav saistīti ar enerģijas ražošanu, un par *Natura 2000*1a⁽³¹⁾, kā arī tās attiecīgos konkrētu gadījumu pētījumus un paraugpraksi;

70. atgādina Komisijai par apņemšanos nepieļaut derīgo izrakteņu iegūšanu un izmantošanu starptautiskajās jūras dzīlēs, pirms nav pietiekami izpētīta dziļjūras derīgo izrakteņu ieguves ietekme uz jūras vidi, biodaudzveidību un cilvēka darbību, nav saprasti riska faktori un nav pierādīts, ka tehnoloģijas un praktiskā darbība nerada būtisku kaitējumu videi, tā ievērojot piesardzības principu, un aicina Parlamentu un Padomi uzņemties tādas pašas saistības; mudina Komisiju šo apņemšanos pārvērst konkrētos darbos, nodrošinot šādu ļoti sensitīvu ekosistēmu aizsardzību;

71. aicina Komisiju saskaņā ar Espo konvenciju un Orhūsas konvenciju apsvērt iespējas pieņemt tiesību aktus, kas nodrošinātu, ka vietējās pašvaldības atzīst un nostiprina vietējo iedzīvotāju tiesības uz efektīvu un iekļaujošu līdzdalību procesos, kuru rezultātā tiek sniegta atļauja īstenot jaunus derīgo izrakteņu izpēti un ieguves projektus, kā arī visos kalnrūpniecības projektu īstenošanas posmos un ikreiz, kad ir iesniegts pieteikums pagarināt izveidoto kalnrūpniecības objektu darbības termiņu, un kas nodrošinātu, ka vietējiem iedzīvotājiem ir tiesības izmantot efektīvus tiesiskās aizsardzības mehānismus, kuri ir neatkarīgu tiesu iestāžu un no jebkāda interešu konflikta brīvu pārraudzības struktūru kompetencē;

72. atzinīgi vērtē uzvaru uz KSI Komisijas paziņojumā par tirdzniecības politikas pārskatīšanu; aicina īstenot pārliciecināšu tirdzniecības politiku, uzsverot piegādes ķēžu dažādošanu un noturību un par prioritāti izvirzot globālo un ES mehānismu uzlabošanu, lai izveidotu labvēlīgu tirdzniecības vidi ES rūpniecībai;

73. uzsver, ka ES rūpniecība saskaras ar sīvu starptautisko konkurenci attiecībā uz piekļuvi izejvielām un ir neaizsargāta pret trešo valstu veiktiem eksporta ierobežošanas pasākumiem; atzīst, ka globālā pieprasījuma pieaugums, visticamāk, izraisīs cenu pieaugumu, un mudina Komisiju iesniegt analīzi šajā jautājumā;

74. aicina Komisiju pēc iespējas dažādot KSI piegādes avotus, palielināt resursu efektivitāti un samazināt pašreizējo atkarību no nedaudzām trešām valstīm, atbalstot investīcijas, kas ilgtermiņā starptautiskās sagādes stratēģijas ietvaros iesaista ES un globālos partnerus un MVU; uzsver, ka šis mērķis būtu jāsasniedz, nostiprinot pašreizējās partnerības un tirdzniecības nolīgumus un veidojot jaunus stratēģiskus nolīgumus vai ES kopuzņēmumus ar resursiem bagātām valstīm un citām līdzīgi domājošām sagādes jomas valstīm, ievērojot skaidri noteiktas prioritātes; šajā ziņā atzinīgi vērtē notiekošo dialogu ar Kanādu, Austrāliju un Čīli, tiecoties stiprināt tirdzniecības attiecības KSI jomā; aicina Komisiju vēl vairāk pastiprināt sadarbību, kas tiek veidota ES, ASV un Japānas konferencē par kritiski svarīgiem materiāliem; uzsver, ka ir vajadzīga ciešāka sadarbība ar galvenajiem starptautiskajiem piegādātājiem Rietumbalkānos, Austrumeiropā, Latīņamerikā un Āfrikā, kā arī ar Ķīnu un citām jaunattīstības valstīm globālajos dienviņos;

(31) Vides ģenerāldirektorāts, "Norādes par tādu minerālu ieguvu, kas nav saistīti ar enerģijas ražošanu, un par *Natura 2000*: kopsavilkums", Eiropas Komisija, Brisele, 2019. gads.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

75. uzsver, ka turpmākie ES brīvās tirdzniecības un partnerattiecību nolīgumi var nodrošināt ne tikai lielāku piegādes drošību, bet arī uzticamu politisko un ekonomisko satvaru un ka tajos būtu jāiekļauj īpaši noteikumi par KSI, kā Komisija paziņojusi savā stratēģijā "Tirdzniecība visiem", lai veicinātu sadarbību, nodrošinātu atbilstību starptautiskajām saistībām, likvidētu eksporta ierobežojumus un izvairītos no tiem, kā arī ievērotu pašreizējos noteikumus par ārvalstu tiešajām investīcijām pirms un pēc to veikšanas; aicina Komisiju vēl vairāk uzlabot brīvās tirdzniecības nolīgumu, tostarp tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības sadaļu, uzraudzību un izpildi, lai nodrošinātu, ka tirdzniecības partneri nosaka un ievēro saistības un noteikumus par KSI atbildīgu ieguvu un ka tiek ņemtas vērā to kopienu iespējamās bažas, kuras skar ieguves darbības; uzsver, ka tam vajadzētu būt vienam no svarīgākajiem galvenā tirdzniecības nolīgumu izpildes uzrauga uzdevumiem;

76. aicina Komisiju sākt diskusijas PTO attiecībā uz ierobežojumiem aprītes ekonomikas izvēršanā, ko rada prasības par vietējo resursu izmantošanu, veidot ciešākas partnerības ar dažādiem pasaules reģioniem, jo īpaši Āfriku, un nodrošināt, ka brīvās tirdzniecības nolīgumi atspoguļo aprītes ekonomikas pilnveidotos mērķus;

77. prasa stingrāk izmantot izcelsmes noteikumus, lai aizsargātu izejvielu ražošanu un nepieļautu noteikumu apiešanu reģionos, kur operatoriem ir mazāk stingras ilgtspējas un rūpniecības subsīdiju prasības; uzsver, ka jebkurām jaunām sagādes darbībām, ko veic uzņēmumi, kuri darbojas ES tirgū, ir jāievēro Konflikta zonās iegūtu izrakteņu regula, Nefinanšu informācijas atklāšanas direktīvā aprakstītie atbildīgas sagādes noteikumi un starptautiskie standarti attiecībā uz atbildīgu preču sagādi; prasa aizliegt importēt tādas KSI, kas saistītas ar cilvēktiesību un darba ņēmēju tiesību pārkāpumiem, piemēram, piespiedu darbu vai bērnu darbu;

78. uzsver, ka pilnībā funkcionējoša, uz noteikumiem balstīta daudzpusēja tirdzniecības sistēma ir svarīga, lai nodrošinātu atvērtas un ilgtspējīgas tirdzniecības plūsmas KSI jomā; pauž bažas par dažu PTO dalībvalstu, tostarp Ķīnas, eksporta ierobežojumu izmantošanu KSI jomā un mudina visas dalībvalstis atturēties no šādas politikas īstenošanas; tādēļ aicina Komisiju izmantot starptautiskus forumus, lai samazinātu šādus kropļojošus eksporta ierobežojumus attiecībā uz KSI; šajā sakarā atkārtoti aicina Komisiju dubultot centienus virzībā uz vērienīgu PTO reformu, lai cīnītos pret starptautiskās tirdzniecības izkropļojumiem un negodīgu tirdzniecības praksi, nodrošinātu stabilu un paredzamu starptautisko tirdzniecības vidi un garantētu taisnīgu un efektīvu konkurenci visā pasaulē;

79. atzinīgi vērtē Japānas, ASV un Komisijas tirdzniecības ministru trīspusējās sanāksmes kopīgo paziņojumu un atbalsta ierosināto rūpniecības subsīdiju definīciju; atzinīgi vērtē to, ka šī definīcija pārsniedz to, kas noteikts PTO Nolīgumā par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem un ES Antisubsīdēšanas regulā, un sniedz plašāku subsīdijas definīciju; uzskata, ka šādiem pasākumiem ir izšķirīgi svarīga nozīme vienlīdzīgu starptautisku konkurences apstākļu nodrošināšanā KSI jomā, jo rūpniecības subsīdijas, īpaši Ķīnā, nopietni apdraud ES rūpniecību un darba ņēmējus, kropļojot starptautisko konkurenci;

80. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu kopīgo iniciatīvu novērst globālo tērauda un alumīnija jaudas pārpalikumu un prasa veikt visaptverošus un straujus pasākumus, lai sauktu pie atbildības tādas valstis kā Ķīna, kas atbalsta tirdzniecību kropļojošu politiku; tomēr atgādina Komisijai, ka pagaidām ASV 232. iedaļas tarifi joprojām ir spēkā un ka šis jautājums ir steidzami jāatrisina;

81. piekrīt Komisijas novērtējumam, ka pārejai ES KSI importa maksājumos no citām starptautiskām valūtām uz euro būtu dažas priekšrocības, piemēram, tas pazeminātu cenu svārstības un palīdzētu samazināt ES importētāju un trešo valstu eksportētāju atkarību no ASV dolāra finansētajiem tirgiem;

o

o o

82. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

P9_TA(2021)0469

Finanšu regulas pārskatīšana saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas 2021.-2027. gadam stāšanās spēkā**Eiropas Parlamenta 2021. gada 24. novembra rezolūcija par Finanšu regulas pārskatīšanu saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas 2021.-2027. gadam stāšanās spēkā (2021/2162(INI))**

(2022/C 224/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 18. jūlija Regulu (ES, *Euratom*) 2018/1046 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ ("Finanšu regula"),
- ņemot vērā Padomes 2020. gada 17. decembra Regulu (ES, *Euratom*) 2020/2093, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2020. gada 14. decembra Lēmumu (ES, *Euratom*) 2020/2053 par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu un ar ko atceļ Lēmumu 2014/335/ES, *Euratom* ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2020. gada 14. decembra Regulu (ES) 2020/2094, ar ko izveido Eiropas Savienības Atveseļošanas instrumentu ekonomikas atveseļošanas atbalstam pēc Covid-19 krīzes ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2020. gada 16. decembra Regulu (ES, *Euratom*) 2020/2092 par vispārēju nosacītības režīmu Savienības budžeta aizsardzībai ⁽⁵⁾ ("Tiesiskuma nosacījumu regula"),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 12. februāra Regulu (ES) 2021/241, ar ko izveido Atveseļošanas un noturības mehānismu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību, kā arī par jauniem pašu resursiem, tostarp par ceļvedi jaunu pašu resursu ieviešanai ⁽⁷⁾ ("Iestāžu nolīgums"),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo deklarāciju par atkārtotu izvērtēšanu Finanšu regulas noteikumos attiecībā uz ārējiem piešķirtiem ieņēmumiem un aizņēmumiem un aizdevumiem ⁽⁸⁾ ("kopīgā deklarācija"),
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 19. martā publicēto ceļvedi Finanšu regulas mērķorientētai pārskatīšanai,
- ņemot vērā 2020. gada 17. decembra rezolūciju par daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam, iestāžu nolīgumu, ES Atveseļošanas instrumentu un Tiesiskuma regulu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2021. gada 25. marta rezolūciju par Regulas (ES, *Euratom*) 2020/2092 piemērošanu (tiesiskuma nosacījumu mehānisms) ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 433 I, 22.12.2020., 11. lpp.⁽³⁾ OV L 424, 15.12.2020., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 433 I, 22.12.2020., 23. lpp.⁽⁵⁾ OV L 433 I, 22.12.2020., 1. lpp.⁽⁶⁾ OV L 57, 18.2.2021., 17. lpp.⁽⁷⁾ OV L 433 I, 22.12.2020., 28. lpp.⁽⁸⁾ OV C 444 I, 22.12.2020., 6. lpp.⁽⁹⁾ OV C 445, 29.10.2021., 15. lpp.⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0103.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

- ņemot vērā 2021. gada 10. jūnija rezolūciju par stāvokli tiesiskuma jomā Eiropas Savienībā un Tiesiskuma nosacījumu regulas (ES, Euratom) 2020/2092 piemērošanu ⁽¹¹⁾,
 - ņemot vērā 2021. gada 27. maija priekšlikumu rezolūcijai par Finanšu regulas pārskatīšanu un Komisijas pamatnostādņem par publisko iepirkumu ar rīcībpolitiku saistītiem pakalpojumu līgumiem,
 - ņemot vērā Komisijas 2021. gada 9. aprīļa paziņojumu “Norādījumi par izvairīšanos no interešu konfliktiem un to pārvaldību saskaņā ar Finanšu regulu” ⁽¹²⁾,
 - ņemot vērā Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam, kura tika pieņemta 2015. gada septembrī un ir spēkā no 2016. gada 1. janvāra,
 - ņemot vērā Komisijas 2020. gada 10. marta paziņojumu “MVU stratēģija ilgtspējīgai un digitālai Eiropai” (COM(2020)0103),
 - ņemot vērā Komisijas 2021. gada 5. maija paziņojumu “2020. gada Jaunās industriālās stratēģijas atjaunināšana: veidojot spēcīgāku vienoto tirgu Eiropas atveseļošanai” (COM(2021)0350),
 - ņemot vērā Komisijas 2021. gada 29. aprīļa paziņojumu “Labāks regulējums: apvienojam spēkus, lai izstrādātu labākus tiesību aktus” (COM(2021)0219),
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas pieprasīto pētījumu, ko 2021. gada maijā sagatavoja Iekšpolitikas ģenerāldirektorāta Budžeta jautājumu politikas departaments, par 50 lielākajiem kopējās lauksaimniecības politikas un Kohēzijas fonda līdzekļu saņēmējiem katrā ES dalībvalstī,
 - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas un Budžeta kontroles komitejas kopīgās apspriedes saskaņā ar Reglamenta 58. pantu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas un Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A9-0295/2021),
- A. tā kā pēc daudzgadu finanšu shēmas (DFS) 2021.–2027. gadam stāšanās spēkā Komisija publicēja ceļvedi un sāka sabiedrisko apspriešanu, lai vajadzības gadījumā Finanšu regulu saskaņotu ar noteikumiem, par kuriem likumdevējs ir vienojies DFS 2021.–2027. gadam paketes ietvaros, un ierosinātu ierobežotus un mērķorientētus uzlabojumus, kas nepieciešami mainīgās situācijas dēļ, piemēram, pēc Covid-19 krīzes vai saistībā ar aizvien lielākajām digitalizācijas iespējām;
- B. tā kā *NextGenerationEU* (NGEU) kontekstā Parlaments, Padome un Komisija kopīgajā deklarācijā vienojās, ka Finanšu regulas nākamās pārskatīšanas ietvaros noteikumi par ārējiem piešķirtajiem ieņēmumiem, jo īpaši Finanšu regulas 21. panta 5. punkta noteikumi, un noteikumi par ziņošanu par aizņēmumu un aizdevumu operācijām tiks izvērtēti un pienācīgi pārskatīti; tā kā visas trīs iestādes atzīst, ka piešķirtajiem ieņēmumiem piemēro spēkā esošos noteikumus par revīzijām un budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru;
- C. tā kā apguves līmenis DFS 2014.–2020. gadam darbības laikā bija pārāk zems un ir jāuzlabo, īpaši no mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) perspektīvas, pilnveidojot un stiprinot lēmumu pieņemšanas un līdzekļu piešķiršanas procesus, kā arī principus un procedūras, kas reglamentē ES budžeta izstrādi, izpildi un kontroli;
- D. tā kā, pārskatot Finanšu regulu, būtu jāņem vērā Savienības drošības intereses, tostarp svarīgākie infrastruktūras un telesakaru projekti, īpašu uzmanību pievēršot attiecināmības kritērijiem, kuri jāievēro, lai pietiektos uz ES finansējumu un saņemtu to;

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0287.

⁽¹²⁾ OV C 121, 9.4.2021., 1. lpp.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

- E. tā kā tiesiskuma ievērošana ir būtisks priekšnoteikums pareizas finanšu pārvaldības principu ievērošanai;
- F. tā kā ietekmes novērtējums netika veikts, lai gan, kā atgādināja Eiropas Revīzijas palāta, saistībā ar Finanšu regulas pārskatīšanu tas būtu varējis sniegt skaidru informāciju par ES līdzekļu pieejamību iedzīvotājiem,
1. norāda, ka gaidāmā Finanšu regulas pārskatīšana ir nepieciešama saistībā ar DFS 2021.–2027. gadam paketes, tostarp NGEU, stāšanās spēkā, kas ne tikai atjaunina tiesību normas, bet arī ietver būtiskas inovācijas budžeta sistēmā, kā arī tādēļ, lai nodrošinātu pienācīgu Iestāžu nolīguma īstenošanu;
 2. uzskata, ka pārskatot būtu jācenšas modernizēt ES budžetam piemērojamos noteikumus atbilstoši jaunākajām tajā veiktajām izmaiņām un ievērojot budžeta principus un Savienības vērtības, kā arī palielināt parlamentāro uzraudzību, demokrātisko pārskatbūvību, pārredzamību, pilsonisko līdzdalību un spēju ātri un efektīvi reaģēt uz iedzīvotāju vajadzībām, īpaši krīzes laikā;
 3. uzskata, ka, lai gan pašlaik nav nepieciešama vispārēja budžetam piemērojamo noteikumu pārskatīšana, Finanšu regulā ir jāveic mērķorientēti uzlabojumi un vienkāršojumi, jo īpaši gadījumos, kad tie palielina pārredzamību, pārskatbūvību un demokrātisko kontroli un uzlabo ES budžeta izpildi;
 4. uzskata, ka ES finanšu noteikumu pārskatīšanas galvenajiem mērķiem vajadzētu būt pastiprināt Savienības finanšu interešu aizsardzību, nodrošināt saskaņotību ar tiesiskuma nosacījumiem, stiprināt publiskā iepirkuma noteikumus, lai izvairītos no iespējamiem interešu konfliktiem un palielinātu pārredzamību, samazināt administratīvo slogu saņēmējiem, stiprināt izdevumu efektivitāti, lai panāktu lielāku Eiropas pievienoto vērtību, un palielināt ES finansējuma pieejamību iedzīvotājiem, MVU un vietējām un reģionālām pašvaldībām;
 5. uzskata, ka principā būtu jāgarantē vienāds aizsardzības līmenis visam ES budžetam neatkarīgi no tā, vai tam piemēro tiešu, netiešu vai dalītu pārvaldību;

Demokrātiska pārskatbūvība mūsdienīgam budžetam

6. norāda, ka pēdējo desmit gadu laikā ir ievērojami palielinājies ārpusbudžeta instrumentu skaits un darbības joma un ka NGEU izmantošana šo praksi ir pacēlusi nākamajā līmenī, ievērojami, kaut arī tikai uz laiku, palielinot ES budžeta apjomu ārējo piešķirto ieņēmumu ziņā, lai dotu iespēju Savienībai risināt vienu no lielākajām problēmām tās pastāvēšanas laikā, un radot saistības līdz 2058. gadam, aizņemoties līdzekļus aizdošanai un aizņemoties līdzekļus tiešajiem ES izdevumiem; brīdina, ka šīs norises apdraud tādas galvenos budžeta principu kā vienotība un budžeta precizitāte, līdzsvars un universālums;
7. norāda, ka ES ir ātri un izlēmīgi reaģējusi uz Covid-19 krīzi, lai atbalstītu skartās dalībvalstis un ierobežotu pandēmijas sociālekonomiskās sekas; norāda, ka krīzes pārvarēšanai ir vajadzīga ātra rīcība; tomēr atgādina, ka to nedrīkst uzskatīt par attaisnojumu, lai apietu Parlamentu un apdraudētu demokrātisko pārskatbūvību; ar bažām norāda, ka arvien vairāk tiek izmantots Līguma par Eiropas Savienības darbību 122. pants, lai izveidotu jaunus mehānismus un struktūras, kuri ietekmē ES budžetu, bet saskaņā ar kuriem Parlamenta loma aprobežojas tikai ar tiesībām saņemt informāciju; uzstāj, ka Parlamentam ir jāpiešķir pienācīga loma šādu iniciatīvu budžeta pārbaudē; turklāt uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt jēgpilnu lomu lēmumu pieņemšanā un visu ES programmu pārbaudē, pamatojoties uz valstu īstenošanas plāniem;
8. uzsver, ka uz nacionālo kopienākumu balstīto valsts iemaksu koordinēta iekasēšana ārējo piešķirto ieņēmumu veidā un ārpus budžeta procedūras attiecas ne tikai uz NGEU, bet ir izvēlēta kā risinājums arī attiecībā uz Bēgļu atbalsta mehānismu Turcijā, Covid-19 vakcīnu līgumiem un, iespējams, turpmāk arī uz Veselības ārkārtas situāciju gatavības un reaģēšanas iestādi; atgādina, ka aizņēmumi kapitāla tirgos jau ilgstoši ir bijusi Savienības budžeta operācijām raksturīga iezīme tik lielā mērā, ka gan Komisija, gan Parlaments aicināja tos iekļaut budžetā pagājušā gadsimta septiņdesmitajos un astoņdesmitajos gados — krietni agrāk, nekā tika izveidots Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms, pagaidu atbalsta instruments bezdarba risku mazināšanai ārkārtas situācijā vai NGEU;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

9. pauž bažas par to, ka līdz šim nepieredzētās summas, kuras darītas pieejamas no Atveseļošanas un noturības mehānisma un par kurām dalībvalstīm būs jāziņo Komisijai tikai vispārīgos vilcienos saistībā ar progresu starpposma mērķu sasniegšanā, ļoti apgrūtinās Eiropas Revīzijas palātas darbu saistībā ar pārlicības par izdevumu likumību un pareizību nodrošināšanu;

10. pauž bažas par to, ka ārpusbudžeta mehānismi un jo īpaši ārējo piešķirto ieņēmumu izmantošana ir nopietns izaicinājums Parlamenta spējai pildīt savas lēmumu pieņemšanas, kontroles un budžeta izpildes apstiprināšanas funkcijas un, vispārīgāk, sabiedrības un publisko vai privāto iestāžu spējai izprast Savienības budžetu un prasīt atbildību no Komisijas; atgādina par kopīgo deklarāciju un vēlreiz apstiprina cerību, ka ES finanšu noteikumi tiks atjaunināti attiecībā uz budžeta lēmējinstītūcijas lomu un budžeta struktūru saistībā ar šiem mehānismiem, lai tos tuvinātu Līgumos noteiktajiem principiem un pienākumiem; uzskata, ka šis demokrātiskās pārskatatbildības un uzraudzības princips lēmumu pieņemšanā ir jāatspoguļo Finanšu regulā;

11. uzskata, ka Parlamentam kā vienai no budžeta lēmējinstītūcijas iestādēm ir jābūt iespējai pienācīgi pārbaudīt un apstiprināt to, kā Komisija izmanto un pārvalda ārējos piešķirtos ieņēmumus un aizņēmumu un aizdevumu operācijas; ierosina pārskatīt un papildināt attiecīgos Finanšu regulas pantus, tostarp 7., 46. un 56. pantu, lai precizētu, ka ārējie piešķirtie ieņēmumi, aktīvi un saistības, kas saistīti ar aizņēmumu un aizdevumu operācijām, ir iekļauti ES budžetā, tādējādi panākot, ka tos kontrolē un par tiem ziņo Eiropas Revīzijas palāta un budžeta lēmējinstītūciju un budžeta izpildes apstiprinātājiestādi var pienācīgi informēt par jebkādiem apgalvojumiem par nepareizu izmantošanu, korupciju, krāpšanu vai tiesiskuma pārkāpumiem, tostarp gadījumos, kad dalībvalstīm nav pietiekamu krāpšanas apkarošanas sistēmu, jo īpaši, bet ne tikai, attiecībā uz ārpusbudžeta instrumentiem;

12. uzskata, ka ārējie piešķirtie ieņēmumi saskaņā ar pašreizējo Finanšu regulas 21. pantu un aktīvi un saistības, kas izriet no ārpusbudžeta operācijām, tostarp aizņēmumiem kapitāla tirgos, būtu jāiekļauj attiecīgajās budžeta pozīcijās, klasificējot tos saskaņā ar budžeta nomenklatūru un konsolidējot tos Savienības budžeta II un III daļā; uzskata, ka tiem vajadzētu būt neatņemamai ES budžeta sastāvdaļai un tie būtu jāpieņem budžeta lēmējinstītūcijai kā šā budžeta daļa;

13. prasa pārskatīt ziņošanas prasības attiecībā uz Komisijas parāda pārvaldības stratēģiju, tostarp termiņiem, maksājumu grafiku un jauno pašu resursu lomu parāda atmaksāšanā, lai tās pielāgotu Savienības budžeta aizņēmumu un aizdevumu operāciju pieaugošajai sarežģītībai un riskam;

14. aicina Komisiju Finanšu regulā vēl vairāk vienkāršot gada pārskatus un citus finanšu pārskatu sniegšanas pienākumus, kas piemērojami Savienības vispārējam budžetam, lai mudinātu MVU piedalīties attiecīgajās programmās, kas iekļautas DFS 2021.–2027. gadam paketē, tostarp NGEU;

15. uzskata, ka, ņemot vērā ietekmi uz budžetu, Finanšu regulā ir jāparedz procedūra lēmumu par decentralizētu aģentūru atrašanās vietu pieņemšanai; uzsver, ka šādai procedūrai būtu jābalstās uz objektīviem kritērijiem, jāaizsargā Parlamenta kā viena no likumdevējiem prerogatīvas un jānovērš patvaļīgi lēmumu pieņemšanas veidi, tādi kā monētas uzmešana;

Tiesiskums

16. uzsver, ka pastāv nepārprotama saikne starp tiesiskuma ievērošanu un efektīvu Savienības budžeta, tostarp NGEU, izpildi saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principiem, proti, saimnieciskumu, lietderību un efektivitāti, kā noteikts Finanšu regulā; uzsver, ka pareizas finanšu pārvaldības pamatā ir krāpšanas, tostarp krāpšanas nodokļu jomā, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, korupcijas un interešu konfliktu, efektīva izskatīšana, kā arī publisko iestāžu lēmumu pārskatīšana neatkarīgās tiesās; šajā sakarībā uzsver, ka attiecībā uz saimnieciskumu un lietderību krāpnieciska un korumpēta prakse pēc definīcijas pārkāpj Finanšu regulas 33. panta 1. punktā definēto pareizo finanšu pārvaldību, ņemot vērā to, ka šāda prakse ir tiešā pretrunā tam, ka tiek nodrošināta vislabākā kvantitāte un kvalitāte par labāko cenu un panākta optimāla attiecība starp resursu izmantošanu un mērķu sasniegšanu; atgādina, ka, pieņemot Tiesiskuma nosacījumu regulu, Parlaments, Padome un Komisija vienotās apsvērt Tiesiskuma nosacījumu regulas satura iekļaušanu Finanšu regulā tās nākamās pārskatīšanas laikā;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

tāpēc aicina Komisiju iesniegt šādu priekšlikumu; aicina Komisiju izpētīt iespējas vēl vairāk uzlabot visu to ES instrumentu saskaņošanu, kuru mērķis ir nodrošināt pareizu finanšu pārvaldību un Savienības finanšu interešu aizsardzību, tostarp Komisijas gada ziņojumu par tiesiskumu; uzskata, ka Komisijai būtu jāpievērš īpaša uzmanība preventīviem *ex ante* pasākumiem, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis piemēro Finanšu regulas 63. panta 2. punktu;

17. uzskata, ka Komisijai, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses, būtu jānodrošina, ka Savienības budžets tiek izlietots projektiem vai organizācijām, kas ievēro Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā noteiktās Savienības vērtības; šajā nolūkā aicina Komisiju izstrādāt lakoniskus Finanšu regulā iekļaujamus rādītājus, kas būtu jāpiemēro, izmantojot uz risku balstītu pieeju, un jāizmanto mērķtiecīgām *ex ante* un *ex post* pārbaudēm, lai atklātu iespējamu neatbilstību Savienības vērtībām ES līdzekļu izmantošanā;

18. atzinīgi vērtē Komisijas norādījumus par interešu konfliktu novēršanu un pārvaldību saskaņā ar Finanšu regulu, kuru mērķis ir palielināt informētību un veicināt noteikumu par interešu konfliktiem vienotu interpretāciju un piemērošanu; tomēr pauž nožēlu par to, ka dažās dalībvalstīs interešu konflikta problēmas joprojām pastāv visaugstākajā līmenī; aicina Komisiju izvērtēt, vai attiecīgie Finanšu regulas noteikumi ir pietiekami efektīvi, lai novērstu un risinātu ar ES budžeta izpildi un kontroli saistītos interešu konfliktus;

Digitālie rīki

19. uzsver — lai aizsargātu ES finanšu intereses un jo īpaši atklātu krāpšanu, korupciju un interešu konfliktus, ir svarīgi zināt, kā tiek izlietoti ES līdzekļi un kas patiesībā gūst labumu no tiem; norāda, ka Budžeta kontroles komitejas pasūtītajā pētījumā par 50 lielākajiem ES līdzekļu saņēmējiem tika konstatēts, ka dati ekonomikas dalībnieku un to faktisko īpašnieku identificēšanai nav viegli pieejami, ja vispār ir pieejami; uzskata, ka obligāta informācijas centralizācija vienotā, sadarbspējīgā ziņošanas un uzraudzības sistēmā un lietotājdraudzīgā publiskā ES datubāzē ar informāciju par tiešajiem saņēmējiem un galasaņēmējiem un mašīnlasāmā formātā piekļūstamiem datiem novērstu pētījumā izcelto sadrumstalotību un pārredzamības trūkumu un uzlabotu sabiedrības kontroli un uzticēšanos saistībā ar ES publiskajiem izdevumiem; norāda, ka tas līdz ar visaptverošu interešu konflikta definīciju ES līmenī palīdzēs efektīvāk aizsargāt ES finanšu intereses; uzsver, ka ir steidzami jānodrošina pārredzamība attiecībā uz faktiskajiem īpašniekiem, ņemot vērā t. s. Pandoras dokumentus; uzsver Eiropas Prokuratūras nozīmi un to, cik svarīga ir tās sadarbība ar ES iestādēm, dalībvalstīm un Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai;

20. uzsver, ka Finanšu regulā būtu jāiekļauj noteikumi, kas prasa atbildīgajiem dalībniekiem apkopot un uzturēt vienotu uzskaiti par ekonomikas dalībniekiem un faktiskajiem īpašniekiem, lai tos būtu iespējams identificēt visās ES programmās neatkarīgi no tā, kas šīs programmas īsteno, un neatkarīgi no to pārvaldības veida (tieša, netieša vai daļta pārvaldība); aicina Komisiju veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka tas tiek darīts, digitāli, sadarbspējīgi un standartizēti vācot informāciju par Savienības finansējuma saņēmējiem, tostarp tiem, kas tieši vai netieši beigās gūst labumu no Savienības finansējuma, un to faktiskajiem īpašniekiem; uzskata, ka šīm prasībām būtu jāattiecas uz visiem informācijas elementiem, kas nepieciešami, lai uzlabotu Komisijas spēju un kapacitāti atklāt krāpšanu; uzsver nepieciešamību novērst jebkādas tehniskus un juridiskus šķēršļus datu vākšanai par uzņēmumu struktūrām un faktiskajiem īpašniekiem;

21. uzsver, ka datus principā vajadzētu publicēt atklāti, vienlaikus ievērojot datu aizsardzības prasības un spēkā esošo Eiropas Savienības Tiesas judikatūru; ņem vērā, ka Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs nesaskata vispārīgas datu aizsardzības problēmas saistībā ar šādas sadarbspējas izveidi, bet norāda uz skaidra juridiskā pamata nepieciešamību; uzskata, ka obligātajos informācijas elementos, kurus vāc revīzijas un kontroles nolūkos, ir jāiekļauj vismaz juridisko personu reģistrācijas numurs, valsts identifikācijas numurs fiziskām personām, attiecīgais kods vai konkrētas ES finansēšanas programmas unikāls identifikators, norāde par saņēmēja veidu, apakšuzņēmējiem, faktiskajiem īpašniekiem, tas, vai saņēmējs saņem arī valsts atbalstu, un kontaktinformācija; uzsver, ka datubāzei nevajadzētu būt tikai pašregulētai — datu kopas drīzāk būtu jāveido Komisijai vai ārējai iestādei, lai nodrošinātu saskaņotus un ļoti kvalitatīvus datus; prasa, lai informācija par ES līdzekļu saņēmējiem būtu publiski piekļūstama vismaz piecus gadus;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

22. uzsver, ka sistēmai ir jāatvieglo atsevišķu summu apkopošana attiecībā uz vienu un to pašu tiešo saņēmēju, galasaņēmēju vai faktisko īpašnieku un tai ir jābūt pieejamai visās ES valodās; uzskata, ka publiski pieejamām sistēmām būtu jāatvieglo gan ar tūmekļa rīka palīdzību veikta individuāla meklēšana, gan sistēmiska analīze, izmantojot lielpjoma lejupielādi mašīnlasāmā un sadarbspējīgā formātā; uzsver, ka standartizēti, atklāti dati par pilnu iepirkuma ciklu, cita starpā par galasaņēmējiem no nolīgtajiem uzņēmumiem, nodrošinās pilsoniskajai sabiedrībai un nevalstiskajiem dalībniekiem papildu rīkkopu un informāciju, kas nepieciešams, lai uzraudzītu publiskā iepirkuma tirgu integritāti, taisnīgumu un efektivitāti; mudina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt esošo ES un valstu datubāzu un datu ieguves rīku lielāku sadarbspēju, lai atvieglotu riska analīzi un krāpšanas atklāšanu;

23. norāda, ka *Arachne* tiek izmantota dalītajā pārvaldībā; uzsver, ka vadošo iestāžu sniegtos datus *Arachne* papildina ar publiski pieejamu informāciju, lai identificētu projektus, saņēmējus, līgumus un līgumslēdzējus, uz kuriem varētu attiekties ne tikai krāpšanas, bet arī interešu konflikta risks; uzskata, ka Finanšu regulas 63. pants būtu jāgroza, lai iekļautu *Arachne* kā vispārējai lietošanai — neatkarīgi no pārvaldības veida — paredzētu obligātu riska novērtēšanas instrumentu, kuru Komisija dara pieejamu dalībvalstīm un pilnvarotām struktūrām, kam vajadzētu būt pienākumam ievadīt tajā informāciju; uzskata, ka Finanšu regulā būtu jānorāda, kādus rādītājus *Arachne* var izmantot, lai noteiktu ekonomikas dalībnieku riska rādītāju; uzsver, ka šādi pamatrādītāji ir jāaskaņo ar izslēgšanas iemesliem agrīnas atklāšanas un izslēgšanas sistēmā (*EDES*) un ar notiekošajām izmeklēšanām, ko veic Eiropas Prokuratūra un Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai, lai nodrošinātu, ka *Arachne* ir redzami arī izslēgtie ekonomikas dalībnieki; prasa nodrošināt maksimālu sadarbspēju starp *Arachne* un citu programmatūru, lai samazinātu nepieciešamību vairākkārt ievadīt informācijas elementus dažādās IT sistēmās un ar to saistīto administratīvo slogu; uzskata, ka *Arachne* būtu jāpadara vienkāršāka un lietotājdraudzīgāka, cita starpā riska rādītāju standartizācijas ziņā, piemēram, izmantojot vizualizācijas; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt pilnīgas īpašumtiesības un ekspluatācijas tiesības uz *Arachne*, un aicina Komisiju apsvērt iespēju vajadzības gadījumā šo instrumentu sākt pārvaldīt iekšēji;

24. atgādina, ka 2018. gadā tika izveidota augsta līmeņa darba grupa, lai izvērtētu tos datubāzē iekļautos gadījumus, kas iesniegti agrīnai atklāšanai vai izslēgšanai; prasa, lai *EDES* darba grupas atzinums, ņemot vērā grupas pieredzi saistībā ar šo sistēmu, tiktu ņemts vērā Finanšu regulas pārskatīšanā un darīts zināms Parlamentam vienlaikus ar Komisiju; norāda, ka *EDES* pašlaik izmanto tikai tiešas un netiešas pārvaldības gadījumā; uzskata, ka ekonomikas dalībnieki, kas tiek uzskatīti par ES finanšu interešu apdraudējumu tiešas un netiešas pārvaldības gadījumā, būtu jāuzskata par apdraudējumu arī dalītas pārvaldības gadījumā un otrādi; tāpēc prasa *EDES* izmantošanu padarīt obligātu dalītas pārvaldības gadījumā; norāda arī to, ka *EDES* nenoskaidro lielāku uzņēmumu meitasuzņēmumus; aicina Komisiju veikt šādu nošķirumu un noteikumus par agrīnu atklāšanu un izslēgšanu precizēt, kura daudznacionālas vai daudzus uzņēmumus ietverošas korporācijas vienība ir reģistrēta agrīnai atklāšanai vai izslēgšanai; prasa noteikt pienākumu atjaunināt *EDES*, tiktīdž īstenošanā iesaistītie dalībnieki ir konstatējuši krāpšanu vai citus būtiskus faktus; uzskata, ka uz izslēgšanas laiku vajadzētu liegt izslēgtajām juridiskām personām vai fiziskām personām (faktiskajiem īpašniekiem) iespēju būt par līdzekļu galasaņēmējiem vai saņēmējiem, kuriem var izmaksāt līdzekļus no ES budžeta; aicina Komisiju mudināt dalībvalstis nodrošināt, ka šīm vienībām vai fiziskām personām uz izslēgšanas laiku tiek liegta arī iespēja saņemt jebkādas iemaksas no valsts budžeta; pauž nožēlu par to, ka šajā datubāzē ir iekļauts salīdzinoši maz ekonomikas dalībnieku; uzskata — tas liecina par to, ka *EDES* nav tikusi pareizi izmantota; uzsver, ka 2020. gadā *EDES* darba grupa izskatīja 20 lietas, bet 28 lietas bija izskatīšanas procesā; uzsver, ka ir svarīgi piešķirt šai grupai pietiekamus resursus atbilstoši jebkādam atbildības paplašināšanai; turklāt aicina Komisiju pārskatīt kritērijus, lai mazinātu sarežģītību un palielinātu *EDES* praktisko pielietojamību;

25. uzsver — kaut arī ir ārkārtīgi svarīgi zināt, kas ir ES līdzekļu galasaņēmēji, lai nodrošinātu šo līdzekļu pareizu izmantošanu, svarīga nozīme ir arī ar ES līdzekļiem saistīto digitālo iepirkumu platformu pieejamībai un vienkāršībai; atgādina, ka Komisija izmanto koncepciju “integrēti digitāls” un principu “vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem”, lai nodrošinātu pietiekamu MVU līdzdalību; šajā sakarībā mudina Komisiju šos principus ņemt vērā, arī pārskatot Finanšu regulu saistībā ar DFS 2021.–2027. gadam paketes īstenošanu;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Dzimumu līdztiesības principa ievērošana budžeta plānošanā

26. pauž nožēlu par to, ka iepriekšējā DFS tikai 21,7 % ES programmu bija ar dzimumu saistīti rādītāji; uzstāj, ka integrēta pieeja dzimumu līdztiesībai ir labāk jāatspoguļo budžeta izstrādē un izpildē, tostarp izmantojot mērķorientētus stimulus; prasa sistemātiski un visaptveroši vākt pēc dzimuma sadalītus datus par visām ES rīcībpolitikām un programmām, lai izmērītu ietekmi uz dzimumu līdztiesību; sagaida, ka Komisija saskaņā ar Iestāžu nolīgumu izstrādās metodiku attiecīgo izdevumu mērīšanai programmu līmenī DFS 2021.–2027. gadam; aicina Komisiju iekļaut integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai un dzimumu līdztiesības principa ievērošanu budžeta plānošanā attiecīgajos Finanšu regulas noteikumos;

Klimata un bioloģiskās daudzveidības aspektu integrēšana

27. atkārtoti norāda, ka ka Savienība ir apņēmusies vismaz 30 % no resursiem, kas pieejami DFS 2021.–2027. gadam un NGEU, izlietot klimata problēmu risināšanai, kā izklāstīts Iestāžu nolīgumā; sagaida, ka Komisija izstrādās stabilu un skaidru metodiku klimata izdevumu un to snieguma izsekošanai un konsekventi piemēros to visās politikas jomās; uzsver, ka budžeta izpildes noteikumos ir jāatspoguļo šī metodika, lai varētu efektīvi un lietderīgi izsekot līdzekļiem, kuri tiek izmantoti cīņai pret klimata pārmaiņām gan klimata pārmaiņu mazināšanas, gan pielāgošanās tām nolūkā; aicina Komisiju iekļaut atbilstošas atsaucis uz klimata aspektu integrēšanu un izsekošanu attiecīgajos Finanšu regulas noteikumos saskaņā ar Iestāžu nolīgumu, lai nodrošinātu Savienības budžeta klimatnoturību;

28. uzsver, ka ir svarīgi precīzi uzraudzīt izdevumus, kas palīdz apturēt un pavērst pretējā virzienā bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, pamatojoties uz efektīvu, pārredzamu un visaptverošu metodiku, kas Komisijai jāizstrādā sadarbībā ar Parlamentu un Padomi; uzsver, ka Finanšu regulā paredzētajiem budžeta izpildes noteikumiem ir jāatspoguļo arī šī metodika;

29. uzskata, ka Finanšu regulā būtu jāatspoguļo principa “nenodari būtisku kaitējumu” īstenošana saskaņā ar norādījumiem, kas publicēti Atveseļošanas un noturības mehānisma ietvaros;

Eiropas sociālo tiesību pīlārs

30. uzskata, ka Finanšu regulai vajadzētu nodrošināt iespēju pienācīgi īstenot Eiropas sociālo tiesību pīlāru; uzskata, ka pirms maksājumu veikšanas no ES budžeta būtu jānodrošina, ka saņēmēji ievēro darba ņēmēju nodarbinātības nosacījumu un darba aizsardzības pamatstandartus;

Saistību atcelšana

31. ierosina, ka apropriāciju, kuras atceltas projektu pilnīgas vai daļējas neīstenošanas dēļ, atkārtota izmantošana saskaņā ar Finanšu regulas 15. panta 3. punktu būtu jāattiecina ne tikai uz pētniecību un inovāciju, bet uz visām apropriācijām; uzskata, ka atceltas apropriācijas būtu jādara pilnībā pieejamas nākamajā gadā pēc to atcelšanas;

ES trasta fondi

32. uzstāj, ka ir jāpārskata Finanšu regula, lai garantētu pienācīgu Parlamenta lomu trasta fondu izveidē, uzraudzībā un kontrolē, tostarp izveides līguma izstrādē un Savienības ieguldījuma mobilizēšanā, fonda darbību īstenošanā un turpināšanā un fonda iespējamā likvidēšanā; atkārtoti norāda, ka Parlamentam vajadzētu būt iesaistītam vismaz kā novērotājam un tam vajadzētu būt iespējai uzraudzīt konkrēta trasta fonda pārvaldības struktūru darbību; uzsver, ka pilnīga, detalizēta un savlaicīga kvantitatīva un kvalitatīva informācija par jebkura trasta fonda īstenošanu ir būtiska, lai Parlaments varētu efektīvi īstenot savu demokrātiskās pārraudzības un kontroles funkciju; atgādina, ka trasta fondu plašā izmantošana apdraud ES budžeta vienotības principu;

33. aicina Komisiju nodrošināt, ka Savienības trasta fondi nepārprotami uzlabo Savienības pamanāmību, un aicina to palielināt informētību par trasta fondu rezultātiem un sasniegumiem, padarot stingrākus noteikumus par efektīvu komunikāciju ar iedzīvotājiem un padarot ciešākas saiknes starp komunikācijas pasākumiem — līdzīgi kā Eiropas strukturālo un investīciju fondu gadījumā;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Publiskais iepirkums

34. norāda, ka Komisijas rokasgrāmata par publisko iepirkumu pēdējo reizi tika atjaunināta 2020. gada janvārī, taču tā nav nedz publiskota, nedz nosūtīta Parlamentam atzinuma sniegšanai; prasa regulāri apspriesties ar Parlamentu saistībā ar turpmāku pārskatīšanu un informēt Parlamentu par rokasgrāmatas piemērošanu;

35. norāda, ka pašreizējā jēdziena "profesionāls interešu konflikts" definīcija attiecas tikai uz konfliktējošām interesēm, kas ietekmē ekonomikas dalībnieka spēju izpildīt līgumu; aicina Komisiju sniegt precīzāku definīciju un nodrošināt, ka tās īstenošanas noteikumi publiskā iepirkuma jomā neļauj piešķirt ar politiku saistītus pakalpojumu līgumus uzņēmumiem, kurus ekonomiski kontrolē mātesuzņēmums vai grupa, kurai pieder akcijas, kas saistītas ar darbībām, kuras neatbilst ES vides, sociālajiem un zaļā kursa mērķiem;

36. aicina Komisiju grozīt Finanšu regulas 167. panta 1. punkta c) apakšpunktu, lai tajā iekļautu "profesionālo interešu konflikta" definīciju ar mērķi nodrošināt, ka ES iestādes var veikt ietekmes mazināšanas pasākumus, ja pretendenti, kam ir finansiālas intereses, ir iesaistīti ar politiku saistītā pakalpojumu līgumā, ņemot vērā Eiropas ombudes lēmumu kopīgas izmeklēšanas lietā 853/2020/KR par Komisijas lēmumu noslēgt līgumu ar uzņēmumu *BlackRock Investment Management*, lai tas veiktu pētījumu par vides, sociālo un pārvaldības mērķu integrēšanu ES banku nozares noteikumos; atkārtoti norāda, ka vispārīgajos noteikumos, kas attiecas uz Komisijas publiskā iepirkuma līgumiem par pakalpojumiem, ir iekļauti standarta noteikumi par konfliktējošām profesionālām interesēm un izvirzīta prasība līgumslēdzējiem proaktīvi informēt par situācijām, kas varētu radīt interešu konfliktu; aicina Komisiju atjaunināt un stiprināt Finanšu regulu, lai risinātu profesionālo interešu konflikta jautājumu un vēl vairāk palielinātu piedāvājumu iesniedzēju šajā sakarībā sniegto brīvprātīgo paziņojumu precizitāti un pilnīgumu, piemēram, izstrādājot atbilstošas sankcijas, ja brīvprātīgie paziņojumi netiek sniegti, tostarp nopietnu pārkāpumu gadījumā nosakot pagaidu aizliegumu piedalīties publiskā iepirkuma procedūrās;

37. uzskata, ka visām ES iestādēm, kas iesaistās publiskajā iepirkumā, savās tīmekļa vietnēs būtu jāpublisko skaidri noteikumi par iegādi, izdevumiem un uzraudzību un būtu jāpublisko informācija par visām piešķirtajām tiesībām slēgt līgumus, nodrošinot pēc iespējas pilnīgāku pārredzamību; pieņem zināšanai Komisijas sniegtos norādījumus par publiskā iepirkuma regulējuma izmantošanu ārkārtas situācijā, kas saistīta ar Covid-19 krīzi; mudina Komisiju apkopot un izvērtēt līgumslēdzēju iestāžu pieredzi saistībā ar publiskā iepirkuma regulējumu šajā jomā, īpaši tā ietekmi uz MVU, un gūto pieredzi atspoguļot Finanšu regulā, nosakot kritērijus tādu ārkārtas/neparastu apstākļu noteikšanai, kuros var piemērot pagaidu/ierobežotu/nepieciešamo elastību publiskā iepirkuma noteikumu īstenošanā;

38. norāda, ka gaidāmajā Finanšu regulas pārskatīšanā būtu jāņem vērā ES autonomās stratēģiskās intereses, tostarp godīga konkurence un nepieciešamība stimulēt darbvietu radīšanu vairākās ES nozarēs, kas ir svarīgas Savienības turpmāko politisko mērķu sasniegšanā, vienlaikus nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus godīgai konkurencei; aicina Komisiju nodrošināt, ka tiek noteikti vērienīgi piešķiršanas kritēriji, jo īpaši ņemot vērā Savienības pievienoto vērtību, ko sniedz projekti, kā arī saimnieciski visizdevīgākā piedāvājuma principu; prasa publiskā iepirkuma noteikumos piešķiršanas lēmumā iekļaut aizsardzības pasākumus, lai izvērtētu uzņēmumu darbības, kas ir pretrunā Savienības sociālajiem un vides mērķiem;

39. norāda, ka Komisijas priekšlikums regulai par ārvalstu subsīdijām, kas kropļo iekšējo tirgu, ir vērst uz kropļojošo ietekmi, ko ārvalstu subsīdijas var radīt vienotajā tirgū, un ir svarīgs elements atjauninātās ES industriālās stratēģijas īstenošanā; aicina Komisiju industriālo stratēģiju ņemt vērā gaidāmajā Finanšu regulas pārskatīšanā, lai vienotajā tirgū garantētu taisnīgus un konkurētspējīgus apstākļus;

Izmēģinājuma projekti un sagatavošanas darbības

40. norāda, ka EP deputāti ir ļoti ieinteresēti ierosināt izmēģinājuma projektus un sagatavošanas darbības un ka Komisijai ir jāpiemēro stingra priekšlikumu atlases procedūra, pieskaņojoties ierobežotajiem finanšu resursiem, kas pieejami šiem projektiem un darbībām; uzskata, ka pieejamajiem finanšu resursiem un iespējām apstiprināt priekšlikumus nāktu par labu lielāka elastība starp trīs finansējuma daļām, proti, finansējumu, kas paredzēts izmēģinājuma projektiem, sagatavošanas darbībām pirmajā gadā un sagatavošanas darbībām otrajā un trešajā gadā;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Revīzija, kontrole un budžeta izpildes apstiprināšana

41. norāda, ka jaunajā budžeta nomenklatūrā, kas pieņemta līdz ar DFS 2021.–2027. gadam, ir precizēta saistība starp programmām un budžeta nodaļām un līdz ar to Komisijai ir lielāka rīcības brīvība attiecībā uz autonomiem pārvietojumiem programmu sadaļās; uzskata, ka būtu jānodrošina, lai budžeta lēmējinstītūcija pienācīgi pārbaudītu pārvietojumus;

42. kritizē ar dalīto pārvaldību saistīto revīzijas un kontroles procedūru ilgumu, tostarp tām sekojošo ierunu procedūru ilgumu, kā paredzēts nozaru tiesību aktos; uzsver, ka ilgas procedūras palielina konfidencialu dokumentu noplūdes risku; uzskata par nepieņemamu to, ka Komisija Parlamenta gadījumā uzstāj uz konfidencialitātes prasību ievērošanu saistībā ar revīzijām un ierunu procedūru pat tad, ja pastāv leģitīma sabiedrības interese, kas skar arī publiskas personas; sagaida, ka Komisija padarīs stingrākas ar dalīto pārvaldību saistītās revīzijas un kontroles procedūras un saīsinās to ilgumu, ievērojot grafiku, kas piemērojams saskaņā ar Tiesiskuma nosacījumu regulu;

43. atgādina, ka visas trīs iestādes atzīst, ka spēkā esošie noteikumi par revīzijām un budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru attiecas uz piešķirtajiem ieņēmumiem, un prasa to pienācīgi atspoguļot Finanšu regulā;

44. pauž nožēlu par to, ka revīzijas un ierunu procedūras, kā arī finanšu korekciju piemērošanas procedūras pašlaik ilgst vairākus gadus; mudina Komisiju pārskatīt noteikumus par revīzijas un finanšu korekciju procedūrām, lai varētu savlaicīgāk izdarīt secinājumus un ātrāk atgūt nepamatoti izmaksātus ES līdzekļus;

45. norāda, ka Finanšu regulas 59. pants attiecas uz vajadzīgo pilnvaru piešķiršanu pārējām Savienības iestādēm, lai tās varētu izpildīt budžeta iedaļas, kuras attiecas uz tām; atzinīgi vērtē to, ka jēdziens “piešķiršana” uzsver pārējo iestāžu autonomiju to līdzekļu pārvaldības ziņā; tomēr norāda, ka Komisija ir atkārtoti un konsekventi paudusi viedokli, ka tai nav iespējams pārbaudīt citu iestāžu veiktās izpildes darbības; ierosina risināt šo jautājumu, grozot Finanšu regulas 260. pantu, lai Parlaments būtu nepārprotami atbildīgs par pārējo iestāžu budžeta izpildes pārbaudi budžeta izpildes apstiprinājuma procedūrā;

46. uzskata, ka ir jāgroza Finanšu regulas 2. panta 67. punkts, lai Eiropas Prokuratūru iekļautu kā vienu no Savienības iestādēm;

47. norāda, ka Finanšu regulas 262. pantā ir noteikts, ka Savienības iestādes un struktūras, kas minētas Finanšu regulas 70. un 71. pantā, ziņo par pasākumiem, kas veikti, reaģējot uz lēmumu par budžeta izpildes apstiprinājumu; uzskata, ka saistībā ar šo prasību būtu lietderīgi noteikt saprātīgu termiņu ziņošanai par veiktajiem pasākumiem; aicina Komisiju kā termiņu Finanšu regulas 262. pantā iekļaut tā gada 30. septembri, kas seko budžeta izpildes apstiprinājuma procedūrā izskatāmajam gadam;

48. norāda, ka Komisija regulāri novērtē dalībvalstu iestāžu pārvaldības un kontroles sistēmas saskaņā ar nozaru noteikumiem; uzskata, ka vienā dalībvalstī konstatētie trūkumi nav automātiski attiecināmi uz citām dalībvalstīm un ka korektīviem pasākumiem — vai nu juridisko prasību, vai īstenošanas pamatnostādņu korekcijām — ir jābūt samērīgiem un pielāgotiem tai dalībvalstij, uz kuru šie konstatējumi ir attiecināmi;

49. uzskata, ka ES novērtējumos būtu stingri jāievēro ES standarti; uzskata, ka gadījumos, kad pastāv stingrāki valsts standarti, to izmantošana nedrīkst kaitēt līdzekļu saņēmējam; uzskata, ka Finanšu regulas 126. pants par savstarpēju paļaušanos uz novērtējumiem būtu jāgroza, lai atspoguļotu šo principu;

50. mudina Komisiju un dalībvalstis pilnībā izmantot priekšrocības, ko sniedz vienkāršotu izmaksu iespējas; uzskata, ka pārbaudēs galvenā uzmanība būtu jāpievērš vienkāršotu izmaksu iespēju aprēķinu *ex ante* pārbaudēm, savukārt *ex post* pārbaudes būtu jāizmanto, lai uzlabotu aprēķinu sistēmu, izņemot gadījumus, kad ir aizdomas par krāpšanu;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

51. uzskata, ka Finanšu regulas 93. pantā noteiktais pienākums attiecībā uz darbinieka darbību vai bezdarbību ir pārāk vispārīgs un drīzāk būtu jāattiecinā uz rupju nolaidību;

Lauksaimniecība

52. uzskata, ka būtu jā saglabā iespēja atkāpties no noteikuma, ka Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda izdevumi ir jāiekļauj finanšu gada uzskaitē, pamatojoties uz atmaksājumiem, ko Komisija dalībvalstīm veikusi līdz minētā gada 31. decembrim; aicina Komisiju apsvērt Finanšu regulas pielāgošanu, lai nodrošinātu, ka finanšu noteikumus, ko piemēro Eiropas Lauksaimniecības fondam lauku attīstībai, turpina piemērot arī pēc vajadzīgo izmaiņu veikšanas, pat ja Kopīgo noteikumu regula ⁽¹³⁾ uz fondu vairs neattiecas visā pilnībā;

o

o o

53. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

⁽¹³⁾ OV L 231, 30.6.2021., 159. lpp.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

P9_TA(2021)0470

Eiropas Zāļu stratēģija**Eiropas Parlamenta 2021. gada 24. novembra rezolūcija par Eiropas Zāļu stratēģiju (2021/2013(INI))**

(2022/C 224/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 168. pantu,
- ņemot vērā LESD 101. un 102. pantu, kuros paredzēti konkurences noteikumi,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 6. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (“Harta”) 35. pantu par visu Eiropas iedzīvotāju tiesībām uz profilaktisko veselības aprūpi,
- ņemot vērā 2017. gada 2. marta rezolūciju par ES iespējām uzlabot zāļu pieejamību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2018. gada 13. septembra rezolūciju par Eiropas “Viena veselība” rīcības plānu pret antimikrobiālajiem līdzekļiem izveidojušās rezistences (AMR) apkarošanai ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2020. gada 15. janvāra rezolūciju par Eiropas zāļu kursu ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2020. gada 10. jūlija rezolūciju par ES sabiedrības veselības stratēģiju pēc Covid-19 pandēmijas ⁽⁴⁾, kurā aicināts izstrādāt ES rīcības plānu reto un novārtā atstāto slimību jomā,
- ņemot vērā 2020. gada 17. septembra rezolūciju par zāļu trūkumu — jaunās problēmas risināšana ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2020. gada 17. septembra rezolūciju par stratēģisko pieeju attiecībā uz farmaceitiskiem līdzekļiem vidē ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Dohas deklarāciju par Līgumu par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem (TRIPS līgums) un sabiedrības veselību un Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Ģenerālpadomes 2003. gada 30. augusta lēmumu par Dohas deklarācijas 6. punkta īstenošanu,
- ņemot vērā Pasaules Veselības asamblejas 2019. gada maija 72. rezolūciju par zāļu, vakcīnu un citu veselības produktu tirgu pārredzamības uzlabošanu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 141/2000 par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Regulu (EK) Nr. 726/2004, ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ OV C 263, 25.7.2018., 4. lpp.

⁽²⁾ OV C 433, 23.12.2019., 153. lpp.

⁽³⁾ OV C 270, 7.7.2021., 2. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0205.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0228.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0226.

⁽⁷⁾ OV L 18, 22.1.2000., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 136, 30.4.2004., 1. lpp.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regulu (EK) Nr. 1901/2006 par pediatrijā lietojamajām zālēm ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 22. septembra Direktīvu 2010/63/ES par zinātniskiem mērķiem izmantojamo dzīvnieku aizsardzību ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Regulu (ES) Nr. 536/2014 par cilvēkiem paredzētu zāļu klīniskajām pārbaudēm un ar ko atceļ Direktīvu 2001/20/EK ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 20. maija Regulu (ES) 2019/933, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 469/2009 par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 24. marta Regulu (ES) 2021/522, ar ko izveido Savienības rīcības programmu veselības jomā (programma “ES — veselībai”) 2021.–2027. gadam un atceļ Regulu (ES) Nr. 282/2014 ⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 28. aprīļa Regulu (ES) 2021/695, ar ko izveido pētniecības un inovācijas pamatprogrammu “Apvārsnis Eiropa”, nosaka tās dalības un rezultātu izplatīšanas noteikumus ⁽¹⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojumu “Eiropas zaļais kurss” (COM(2019)0640),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 10. marta paziņojumu “Jauna Eiropas industriālā stratēģija” (COM(2020)0102),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 11. novembra paziņojumu “Eiropas veselības savienības veidošana — ES noturības pastiprināšana pret pārrobežu veselības apdraudējumiem” (COM(2020)0724) un tam pievienotos tiesību aktu priekšlikumus ⁽¹⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 25. novembra paziņojumu par Eiropas Zāļu stratēģiju (COM(2020)0761),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 17. jūnija paziņojumu par ES stratēģiju “Covid-19 vakcīnas” (COM(2020)0245),
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 3. februāra paziņojumu par Eiropas Vēža uzveikšanas plānu (COM(2021)0044),
- ņemot vērā Komisijas stratēģiskās programmas kodoltehnoloģiju un radioloģisko tehnoloģiju lietojumiem medicīnā, rūpniecībā un pētniecībā (SAMIRA) 2021. gada 5. februāra rīcības plānu, ar ko atbalsta Eiropas Vēža uzveikšanas plānu,
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 5. maija paziņojumu “2020. gada Jaunās industriālās stratēģijas atjaunināšana: veidojot spēcīgāku vienoto tirgu Eiropas atveseļošanai” (COM(2021)0350),
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 15. jūnija paziņojumu “Agrīnās no Covid-19 pandēmijas gūtās atziņas” (COM(2021)0380),
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 16. septembra paziņojumu par Eiropas Veselības savienības izveides nākamo soli: Eiropas Veselības ārkārtas situāciju gatavības un reaģēšanas iestāde HERA (COM(2021)0576),

⁽¹⁰⁾ OV L 378, 27.12.2006., 1. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 276, 20.10.2010., 33. lpp.

⁽¹²⁾ OV L 158, 27.5.2014., 1. lpp.

⁽¹³⁾ OV L 153, 11.6.2019., 1. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV L 107, 26.3.2021., 1. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV L 170, 12.5.2021., 1. lpp.

⁽¹⁶⁾ 2020. gada 11. novembra priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pastiprinātu Eiropas Zāļu aģentūras lomu attiecībā uz zālēm un medicīniskajām ierīcēm krīzgatavības un krīžu pārvaldības kontekstā (COM(2020)0725); 2020. gada 11. novembra priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 851/2004, ar ko izveido Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru (COM(2020)0726); 2020. gada 11. novembra priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par nopietniem pārrobežu veselības apdraudējumiem un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 1082/2013/ES (COM(2020)0727).

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

- ņemot vērā 2018. gada 31. janvāra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, kas attiecas uz veselības aprūpes tehnoloģiju novērtēšanu (COM(2018)0051), un *EUNetHTA* vienotās rīcības darbu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 1901/2006 par pediatrijā lietojamajām zālēm un Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 141/2000 par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai kopīgo novērtējumu (SWD(2020)0163),
 - ņemot vērā Padomes 2014. gada 1. decembra secinājumus par inovāciju pacientu labā,
 - ņemot vērā Padomes 2016. gada 17. jūnija secinājumus par līdzsvara stiprināšanu farmācijas sistēmās Eiropas Savienībā un tās dalībvalstīs,
 - ņemot vērā Padomes 2020. gada 18. decembra secinājumus par Covid-19 laikā gūtajām atziņām veselības aprūpes jomā⁽¹⁷⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Juridiskās komitejas atzinumu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu (A9-0317/2021),
- A. tā kā veselība ir būtiska Eiropas iedzīvotāju labklājības daļa un vienlīdzīga piekļuve veselības aprūpei ir viens no ES un dalībvalstu nacionālās veselības aprūpes politikas stūrakmeņiem; tā kā Hartā ir atzītas iedzīvotāju pamattiesības uz veselību, augstu dzīves kvalitāti un medicīnisko aprūpi; tā kā sabiedrības veselības aprūpes sistēmām ir ļoti svarīga nozīme vienlīdzīgas piekļuves veselības aprūpei un drošām, efektīvām un cenas ziņā pieejamām zālēm nodrošināšanā; tā kā zāļu pieejamības nodrošināšana pacientiem ir viens no galvenajiem ES un Pasaules Veselības organizācijas mērķiem un arī ANO 3. ilgtspējīgas attīstības mērķis;
- B. tā kā viens no Eiropas sociālo tiesību pilāra 20 principiem, ko pastiprina Portu deklarācija, nosaka, ka ikvienam ir tiesības uz savlaicīgu piekļuvi kvalitatīvai, cenas ziņā pieņemamai, profilaktiskai un ārstnieciskai veselības aprūpei;
- C. tā kā pacientiem vajadzētu būt visu veselības politikas jomu centrā un iesaistītiem visā zāļu reglamentācijas procesā; tā kā starp dalībvalstīm un dalībvalstīs pastāv nevienlīdzība attiecībā uz piekļuvi un īpaša uzmanība būtu jāpievērš neaizsargātām personām ar īpašiem veselības apdraudējumiem, tostarp sievietēm, īpašu uzmanību pievēršot grūtniecēm, bērniem, gados vecākiem cilvēkiem, personām ar invaliditāti, pacientiem ar hroniskiem traucējumiem un blakusslimībām, pacientiem intensīvās terapijas nodaļās un personām, kas ilgtermiņā lieto medikamentus;
- D. tā kā pieaugošais hronisko slimību un novecojošās sabiedrības veselības vajadzību slogs apvienojumā ar augstām un augošām zāļu cenām un pieaugošajām sabiedrības izmaksām par aprūpes nodrošināšanu rada budžeta un pieejamības cenas ziņā ierobežojumus un nopietnus draudus Eiropas veselības aprūpes sistēmu ilgtspējai; tā kā, lai nodrošinātu augstas kvalitātes veselības aprūpes pakalpojumus, ir būtiski pieņemt integrētus hronisku un citu ilgtermiņa slimību aprūpes modeļus, kuru pamatā ir uz personu vērsta un daudzdisciplināra pieeja veselības aprūpei;
- E. tā kā uz pētniecību balstīta, konkurētspējīga, uzticama, inovatīva un noturīga Eiropas farmācijas nozare spēj nodrošināt labāku atbilstību pacientu vajadzībām un sabiedrības veselības, ekonomiskās izaugsmes, darbvieta, tirdzniecības un zinātnes un tehnoloģiju attīstības stratēģiskajām interesēm;
- F. tā kā jaunā Eiropas Zāļu stratēģija būtu vērtējama atzinīgi kā jauna iespēja;

⁽¹⁷⁾ OV C 450, 28.12.2020., 1. lpp.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

- G. tā kā zāļu ražotāji ES vislielākos ieguldījumus pētniecībā veica 2019. gadā, kad tie pārsniedza 37 miljardus EUR; tā kā nozare nodrošina 800 000 tiešu darbvieta un 109,4 miljardus EUR lielu tirdzniecības pārpalikumu; tā kā nozare rada apmēram trīs reizes vairāk darbvieta netieši — augšupējās un lejupējās nozarēs — nekā tieši; pauž nožēlu par to, ka nav apkopotu datu par publiskā finansējuma kopējo apjomu ES farmācijas nozarei;
- H. tā kā dažādās dalībvalstīs ir vērojamas atšķirības veselības aprūpes sistēmās, valsts tiesību aktos, ES regulējuma īstenošanā, cenu noteikšanas un atļauju izsniegšanas procesos; tā kā šīs atšķirības izriet no dalībvalstu kompetencēm veselības aprūpes jomā; tā kā atšķirības var izraisīt sadrumstalotību un neparedzamus apstākļus farmācijas nozares dalībniekiem, kas darbojas ārpus savas valsts; tā kā ir svarīgi atzīt, ka Komisijai un dalībvalstīm ir jāsadarbojas, lai izstrādātu vērienīgas īstenošanas programmas ar skaidriem termiņiem un nepieciešamo ilgtermiņa finansējumu nolūkā īstenot konkrētas darbības, kas izriet no Eiropas Zāļu stratēģijas;
- I. tā kā gan visā pasaulē, gan ES turpina pieaugt zāļu kopējais patēriņš; tā kā daudzas zāles joprojām izraksta, izsniedz, pārdod vai izmanto neatbilstošā veidā; tā kā šāda zāļu nepareiza izmantošana nozīmē vērtīgu resursu izšķērdēšanu un var radīt draudus veselībai un videi;
- J. tā kā 40 % ES tirgto zāļu izcelsme ir valstīs, kas nav ES dalībvalstis, savukārt 60–80 % aktīvo farmaceitisko vielu ir ražotas Ķīnā un Indijā; tā kā zāļu, vakcīnu un medicīnisko ierīču būtisko sastāvdaļu ražošanas daļas pārvietošana tieši ietekmē pacientu ārstēšanas turpmākos pasākumus;
- K. tā kā ražošanas pārvešanu uz trešām valstīm mēdz veicināt centieni samazināt ražošanas izmaksas; tā kā šie ietaupījumi galvenokārt ir saistīti ar mazāk stingrām vides, drošības un darba tiesību normām;
- L. tā kā stratēģijā ir atzīta ģenērisko un biolīdzīgo zāļu ārkārtīgi svarīgā nozīme pacientu vienlīdzīgas piekļuves būtiskā palielināšanā un veselības aprūpes sistēmu ilgtspējā un tas, ka minēto zāļu ienākšana tirgū pēc ekskluzivitātes termiņa beigām nebūtu jāatliek;
- M. tā kā biolīdzīgas zāles rada iespējas, kas ir plašākas par zāļu pieejamības aspektu, piemēram, ieguvumu dalīšanu veselības aprūpē, un tādējādi nodrošina labāku veselības aprūpi un pakalpojumus pacientiem;
- N. tā kā daudzi farmācijas nozares jauninājumi patiesībā nepiedāvā būtiskus uzlabojumus pacientiem, bet ir vai nu tā dēvētās atdarinājuma zāles, kurās tikai izmanto citu vielu tam pašam terapeitiskajam nolūkam bez nozīmīgām priekšrocībām, vai arī piedāvā tikai nelielus uzlabojumus ar ievērojami augstākām izmaksām; tā kā pacientiem būtu izdevīgi, ja Eiropas farmācijas nozares satvars labāk stimulētu reālas un radikālas inovācijas;
- O. tā kā ir pārliecinoši pierādījumi, ka zāles nokļūst vidē, jo īpaši augsnē un ūdenī; tā kā to klātbūtnei var būt nelabvēlīga ietekme uz savvaļas dzīvniekiem, piemēram, zivīm, putniem un kukaiņiem, un tādējādi plašāka ietekme uz atsevišķu ekosistēmu stabilitāti; tā kā šādas zāles zemākā koncentrācijā parādās arī dzeramajā ūdenī; tā kā ar Eiropas zāļu kursu ir jāveicina aktīvas, dinamiskas, ilgtspējīgas un tīras farmācijas nozares attīstība ES;
- P. tā kā visā zāļu dzīves ciklā ir jārikojas, lai samazinātu resursu izmantošanu, emisijas un farmaceitisko atkritumu un atliekvielu daudzumu vidē;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

- Q. tā kā Covid-19 pandēmija ir ietekmējusi cilvēku fizisko un garīgo veselību un ekonomiku; tā kā tā ir izgaismojusi gan ES stiprās, gan vājās puses; tā kā, lai stiprinātu mūsu valstu veselības aprūpes sistēmu noturību pret pārrobežu apdraudējumiem, ir jānodrošina lielāka Eiropas integrācija, kā arī apjomīgāka epidemioloģisko un veselības datu apmaiņa ES līmenī; tā kā Eiropas veselības savienībai būtu jāveicina un jāatvieglo ciešāka sadarbība, koordinācija un zināšanu apmaiņa veselības jomā starp dalībvalstīm un attiecīgajām ieinteresētajām personām un jāpalielina ES spēja cīnīties ar pārrobežu veselības apdraudējumiem;
- R. tā kā Covid-19 pandēmijas radītie globālās piegādes ķēdes traucējumi ir skaidri parādījuši ES veselības nozares atkarību no trešām valstīm; tā kā izpratne par zāļu trūkuma pamatcēloņiem ir būtiska, lai izveidotu piemērotu Eiropas reakciju un risinātu šo ieilgušo problēmu; tā kā ES atklātā stratēģiskā autonomija un piegādes drošība būtu jāgarantē, dažādojot svarīgu zāļu piegādes ķēdes, tostarp attiecībā uz Eiropas ražotnēm, kā arī piemērojot publiskā iepirkuma noteikumus, kuros cenu neuzskata par vienīgo kritēriju;
- S. tā kā Covid-19 pandēmijas laikā valsts līmeņa nekoordinētas darbības, tādas kā rezervju un pārmērīgu uzkrājumu veidošana dalībvalstīs, apdraudēja vienādu piegādi visos tirgos; tā kā no šīs pieredzes būtu jāizdara secinājumi, lai nepieļautu tās atkārtosanos krīzes situācijā nākotnē;
- T. tā kā Covid-19 gūtā pieredze liecina arī par Eiropas farmācijas nozares un ražotāju noturību un to, ka viņiem ir izstrādāti ārkārtas rīcības plāni, kuru mērķis ir ierobežot traucējumus attiecībā uz kritiski svarīgām zālēm; tā kā tas bija iespējams, cita starpā pateicoties izveidotam divpusējam dialogam un divpusējai saziņai, pieprasījuma redzamībai un ciešai sadarbībai starp valdībām/regulatoriem un dalībniekiem, — šāda prakse būtu jāsaģlabā un regulāri jāturpina;
- U. tā kā, lai Zāļu stratēģija būtu pilnībā efektīva, tajā jāiekļauj Covid-19 krīzē gūtās atziņas un jāņem vērā noturība, ko Covid-19 uzliesmojuma laikā parādīja pēcpatentaizsardzības zāļu ražošanas nozare, nolūkā balstīties uz pašreizējām Eiropas ražošanas spējām;
- V. tā kā pandēmija ir padarījusi redzamāku virkni problēmu, kas pasaulē jau pastāvēja zāļu ražošanas un piegādes jomā, piemēram, ierobežotā vakcīnu ražošanas spēja vismazāk attīstajās valstīs un valstīs ar vidējiem ienākumiem, pirmās nepieciešamības zāļu trūkums un nevienmērīga piegādes ķēdes darbība; tā kā ES vakcīnu stratēģija ir izrādījusies veiksmīga attiecībā uz vakcīnu piegādi visiem ES iedzīvotājiem; tā kā ES ir vakcīnu piegādes priekšgalā pasaules mērogā, jo turpina eksportēt vakcīnas un ir izveidojusi un finansē mehānismu COVAX; uzsver, ka ir jādara vairāk, lai pilnībā vakcinētu iedzīvotājus valstīs ar zemiem un vidējiem ienākumiem;
- W. tā kā inovatīvi pētniecības un izstrādes projekti, piemēram, tīkls *VACCELERATE*, pandēmijas laikā ir pierādījuši savu vērtību un ilgtermiņā būtu jāpadara ilgtspējīgi;
- X. tā kā gēnu un šūnu terapija, personalizētā medicīna, nanotehnoloģijas, nākamās paaudzes vakcīnas, e-veselība un iniciatīva "1+ miljons genomu" var sniegt ieguvumus saistībā ar visu slimību profilaksi, diagnosticēšanu, ārstēšanu un aprūpi skartajiem pacientiem ar nosacījumu, ka tās ir efektīvas, drošas, pieejamas un cenas ziņā pieņemamas visiem pacientiem, kuriem tās ir nepieciešamas;
- Y. tā kā saskaņā ar pieeju "Viena veselība" Zāļu stratēģija aptver pilnu zāļu un medicīnisko ierīču dzīves ciklu, ieskaitot izejvielu vākšanu un ražošanu, pētniecību, izmēģinājumus, ražošanu, licencēšanu, pirmsreģistrācijas un pēcreģistrācijas zāļu drošuma uzraudzību, patēriņu un iznīcināšanu, un veicina Eiropas zaļā kursa, Eiropas Vēža apkarošanas plāna, digitālās pārveides, aprites ekonomikas, industriālās stratēģijas un klimatneitralitātes mērķu sasniegšanu;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

- Z. tā kā, lai nodrošinātu Savienības vadošās pozīcijas farmācijas attīstībā, minētajā stratēģijā galvenā uzmanība jāpievērš Eiropas farmaceitiskās pētniecības novatoriskā potenciāla stiprināšanai, pacientu vajadzību apmierināšanai, kā arī saiknes ar ES rūpniecības stratēģiju, mazo un vidēju uzņēmumu (MVU) stratēģiju un Eiropas veselības datu telpu atzīšanai un nostiprināšanai,

Pacientu izvēršana visu veselības politikas jomu uzmanības centrā

1. atgādina, ka veselības aprūpe ir cilvēktiesības, kas nostiprinātas Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā; pauž nožēlu par atšķirībām attiecībā uz piekļuvi kvalitatīviem veselības aprūpes pakalpojumiem, tostarp zāļu pieejamību, dažādās dalībvalstīs un arī dažādos dalībvalstu reģionos; aicina veikt valsts un ES līmeņa pasākumus, tostarp attiecīgā gadījumā likumdošanas pasākumus, lai novērstu šīs atšķirības un garantētu pacientu tiesības uz vispārēju, cenas ziņā pieņemamu, efektīvu, drošu un savlaicīgu piekļuvi svarīgām un inovatīvām zālēm;
2. norāda, ka, lai gan Savienība ir atbildīga par tiesību aktu izstrādi farmācijas jomā, kā arī par papildinošām sabiedrības veselības politikas jomām, tai vajadzētu censties koordinēt dalībvalstu pasākumus ar mērķi visiem ES pilsoņiem un iedzīvotājiem garantēt piekļuvi kvalitatīviem veselības aprūpes pakalpojumiem par pieņemamu cenu;
3. uzsver, ka Savienībai no ģeostratēģiskā viedokļa ir svarīgi atgūt neatkarību veselības aprūpes jomā un īstenot piegādes ķēdes diversifikāciju, lai ātri un efektīvi nodrošinātu apgādi ar zālēm, medicīnisko aprīkojumu, medicīniskām ierīcēm, aktīvajām vielām, diagnostikas instrumentiem un vakcīnām par pieņemamu cenu un novērstu to trūkumu, un šajā nolūkā par prioritāti jāizvirza pacientu intereses un drošība;
4. uzsver, ka Covid-19 krīze ir radījusi agrāk nepieredzētus izaicinājumus veselības aprūpes sistēmām un to ilgtspējai un tai ir bijusi būtiska ietekme uz pacientiem, tostarp tiem, kuri cieš no hroniskiem traucējumiem, un viņu spēju piekļūt ārstēšanai un aprūpei; aicina Komisiju un dalībvalstis novērtēt un risināt jautājumus saistībā ar pandēmijas vispārējo ietekmi uz pacientiem un veselības aprūpes sistēmu noturību un sadarbības, lai nodrošinātu, ka neviens pacients netiek atstāts novārtā un ka aprūpes nepārtrauktība tiek nodrošināta pat ārkārtas situācijās;
5. uzsver, ka publiskajām investīcijām pētniecībā vajadzētu būt vērstām uz to, lai stiprinātu sabiedrības veselību un risinātu neapmierinātas medicīniskās vajadzības, jo īpaši tajās jomās, kuras neaptver privātais sektors un kuras noteiktas, iesaistot regulatorus, akadēmiskās aprindas, veselības aprūpes speciālistus, pacientus un maksātājus pētniecības un izstrādes sākumposmā, nolūkā nodrošināt, lai pētniecības prioritātes atbilstu sabiedrības vajadzībām; norāda, ka jēgpilnas pacientu iesaistes un dialoga iekļaušana visā zāļu un citu terapiju dzīves ciklā ir obligāta prasība, lai panāktu augstvērtīgu inovāciju un Zāļu stratēģijas vispārējos panākumus, kuru nodrošināšanai ir jāīsteno arī pienācīga apspriešanās ar patērētāju un pacientu pārstāvjiem visā stratēģijas īstenošanas laikā;
6. aicina Komisiju ar Eiropas Zāļu aģentūras (EMA) koordinēšanas starpniecību sākt neapmierinātu medicīnisku vajadzību noteikšanas procesu, lai izstrādātu vispārpieņemtu definīciju, kas palīdzētu labāk virzīt pētniecības vajadzības un novērstu dažādu definīciju izmantošanu attiecībā uz neapmierinātām medicīniskām vajadzībām, jo tas izraisa pārmērīgi augstu cenu noteikšanu jau zāļu tirdzniecības agrīnā posmā;
7. aicina Komisiju izmantot un koordinēt zāļu, industriālo un digitālo stratēģiju, atjaunoto ES tirdzniecības politiku un citas attiecīgās politikas jomas, lai veicinātu Eiropas konkurētspēju un nodrošinātu, ka ES spēj sacensties ar konkurējošajiem reģioniem;
8. uzsver, ka publiskas un privātas investīcijas inovatīvu diagnostikas metožu pētniecībā un izstrādē, kā arī drošu, cenas ziņā pieņemamu, efektīvu un kvalitatīvu zāļu un ārstēšanas metožu pieejamība ir būtiska, lai panāktu progresu slimību profilaksē, diagnosticēšanā un ārstēšanā, kā arī pacientu dzīves uzlabošanā;
9. atgādina, ka publiskās un privātas investīcijas būtu jāsaista ar vajadzīgajiem reglamentējošajiem un likumdošanas pasākumiem, lai apmierinātu pacientu terapeitiskās vajadzības un vajadzības pēc diagnostikas, tostarp reto un hronisko slimību, pieaugušo reto vēža slimību un bērnu vēža un neirodeģeneratīvo slimību jomā, un apkarotu rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

10. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu izvērtēt un pārskatīt pašreizējo stimulu sistēmu; aicina Komisiju stimulēt konkurenci, pielāgojot tiesisko regulējumu un veicinot ieguldījumus pēcpatentaizsardzības zālēs retu slimību ārstēšanai un pediatrijā lietojamās zālēs, tostarp onkoloģijas, bērnu vēža un neiroloģisko slimību jomā;

Zāles un rezistence pret antimikrobiāliem līdzekļiem

11. uzsver, ka rezistence pret antimikrobiāliem līdzekļiem nopietni apdraud sabiedrības veselību, vidi, pārtikas ražošanu un ekonomikas izaugsmi un ka šis apdraudējums pastāvīgi pieaug; atzīst to sabiedrības veselības kampaņu vērtību, kuru mērķis ir infekciju profilakse ar vakcīnu palīdzību;

12. uzskata, ka rezistence pret antimikrobiāliem līdzekļiem nopietni apdraud sabiedrības veselību; aicina Komisiju un dalībvalstis finansēt projektus, kuru mērķis ir uzlabot diagnostiku un izstrādāt jaunas antibiotikas, kā arī izstrādāt protokolu par antibiotiku piesardzīgu lietošanu un izpratnes vairošanas kampaņu veselības aprūpes speciālistiem nolūkā veicināt mērķtiecīgāku ārstēšanu, pamatojoties uz pacientu reālajām vajadzībām;

13. aicina Novatorisku zāļu ierosmi un Eiropas Investīciju banku aktīvāk iesaistīties novatorisku iniciatīvu finansēšanā rezistences pret antimikrobiāliem līdzekļiem jomā; uzsver, ka ir svarīgi īstenot kopīgu rīcības plānu attiecībā uz rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem un veselības infekcijām; norāda, ka ir jāatvieglo piekļuve jaunām antibiotikām, taču arī jāsauglabā piekļuve līdz šim izmantotajām;

14. uzskata, ka ir obligāti jāievieš vienoti ES terapeitiski norādījumi par antimikrobiāliem līdzekļiem, ar ko ES līmenī nosaka izsekojamus mērķus antimikrobiālo līdzekļu lietojuma samazināšanai, un ka komunikācijas kampaņas par rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem ir jākoordinē saskaņā ar vienotu kalendāru ES līmenī, lai sekmētu plašāku informētību par rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem, rezistentajiem variantiem un to izraisītajām sekām;

15. uzsver, ka pieejai "Viena veselība" būtu jāsekmē tas, lai antimikrobiālie līdzekļi tiktu lietoti mazāk un optimālāk, kā arī jāveicina jaunu zāļu, tostarp antimikrobiālo līdzekļu, izstrāde; aicina Komisiju un dalībvalstis novērtēt spēkā esošo tiesisko regulējumu attiecībā uz rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem un vajadzības gadījumā nākt klajā ar priekšlikumu tā pārskatīšanai;

Pētniecība zāļu jomā

16. aicina Komisiju izvērtēt un attiecīgā gadījumā pārskatīt stimulu sistēmu jaunu zāļu pētniecībai un izstrādei tādām diagnostikas un terapeitiskām vajadzībām, kuras vēl nav iespējams apmierināt, un par prioritāti izvirzīt sabiedrības intereses un pacientu drošību to farmācijas nozares atbalstīto projektu vērtēšanā, kuru mērķis ir apkarot retās slimības, tostarp bērnu vēzi, jo sevišķi nolūkā stimulēt īpaši bērnu vēža apkarošanai paredzētu zāļu izstrādi, kā arī apkarot retās slimības, neirodeģeneratīvās un garīgās slimības un rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem, un rast vairāk terapeitisku risinājumu un apmierināt pacientu un veselības aprūpes sistēmu vajadzības;

17. aicina Komisiju veicināt tāda ES satvara izveidi, ar ko reglamentētu un regulāri novērtētu valstu plānus minēto slimību apkarošanai, un aicina dalībvalstis atbalstīt pētniecību un izstrādi, kas vērsta un neapmierinātām medicīniskām vajadzībām; uzsver, ka ar sistēmu, kas balstīta tikai uz pētniecības stimuliem, nevarēs sasniegt vajadzīgos mērķus cīņā pret retajām slimībām;

18. aicina Komisiju nodrošināt publisku finansējumu pētniecībai, kuras mērķis ir izpētīt tādu pārprofilētu, nereglamentētu un pēcpatentaizsardzības zāļu izmantošanu, ko pacienti var droši un efektīvi lietot; uzsver, ka zālēm, kas iegūtas publiski finansētas pētniecības rezultātā, ir jābūt vienādi pieejamām visā Savienībā par taisnīgu un pieņemamu cenu un ka attiecīgā gadījumā tirdzniecības atļaujas turētājs var apsvērt brīvprātīgu un neekskluzīvu šo zāļu licencēšanu; uzsver, ka ES finansējums ir jāpiesūta projektiem, kuros pētniecība ir nepieciešama visvairāk;

19. uzsver, ka svarīgi īstenot nepārtrauktu inovāciju, tostarp pēcpatentaizsardzības segmentā, lai risinātu pacientu neapmierinātās vajadzības; aicina Komisiju izstrādāt mērķderīgu tiesisko regulējumu, kas ļautu izstrādāt zāles ar pievienoto vērtību, kā arī ar atbilstošiem stimuliem atzīt šādu cenas ziņā pieņemamu inovāciju kategoriju, ņemot vērā tās vērtību veselības aprūpes sistēmās;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

20. atzinīgi vērtē iniciatīvu sākt izmēģinājuma projektu, kura mērķis būtu pārbaudīt regulējuma noteikumus par jaunām indikācijām attiecībā uz pēcpatentaizsardzības zālēm un pamatojumu iespējamai regulatīvai rīcībai; šajā sakarībā uzsver to, cik nepieciešams un svarīgs ir nozares un akadēmisko aprindu ieguldījums un iesaiste;
21. aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm strādāt pie farmācijas tiesību aktu regulējuma un atļūdzināšanas sistēmas, ar ko dod priekšroku jēgpilniem jauninājumiem pacientu interesēs un mazāk stimulē tā dēvētās atdarinājuma zāles, kurām nav pievienotās vērtības, vai ļoti dārgas zāles, kas pacientiem sniedz tikai nelielus uzlabojumus;
22. aicina Komisiju pārskatīt Regulu (EK) Nr. 141/2000 un Regulu (EK) Nr. 1901/2006; aicina izvērtēt finansējuma un publiskā un privātā sektora partnerības projektu efektivitāti, jo īpaši nolūkā uzlabot attiecības starp vietējām veselības aizsardzības iestādēm, universitātēm un uzņēmumiem; atzīst, ka ir vajadzīgi turpmāki uzlabojumi, lai apmierinātu to pacientu vajadzības, uz kuriem attiecas minētas regulas, un aicina Komisiju paredzēt pasākumus, kas vērsti uz svarīgām, nepietiekami nodrošinātām jomām, ar mērķi racionalizēt, vienkāršot un pielāgot reglamentējošās procedūras;
23. uzsver faktu, ka zinātniski atzītas integratīvās medicīnas metodes, ko apstiprinājušas sabiedrības veselības aizsardzības iestādes, var sniegt ieguvumus pacientiem saistībā ar vairāku slimību, piemēram, vēža, un to ārstēšanas paralēlo iedarbību; uzsver, ka ir svarīgi izstrādāt holistisku, integrētu un uz pacientiem vērstu pieeju un attiecīgā gadījumā veicināt minēto terapijas veidu papildu izmantošanu veselības aprūpes speciālistu uzraudzībā;
24. aicina Komisiju atbalstīt papildu pētījumus par izpētē mazāk pārstāvētām iedzīvotāju grupām, piemēram, vecāka gadagājuma cilvēkiem, bērniem, sievietēm un pacientiem ar blakusslimībām, tostarp aptaukošanos kā primāro slimību, arī tad, ja tā ir hroniska slimība, kas veicina citu nepārnēsājamu slimību attīstību; uzsver, ka izpētē, diagnostikā un ārstēšanā un zāļu un ārstēšanas metožu ietekmes izvērtēšanā ir jāņem vērā dzimumu aspekts, jo sievietes visā viņu dzīves laikā joprojām ir nepietiekami pārstāvētas biomedicīniskajos un veselības pētījumos un datos; uzsver, ka tādējādi pierādījumu bāze par sievietēm un vecāka gadagājuma iedzīvotājiem ir mazāka, kā rezultātā daudzas veselības problēmas, piemēram, sirds un asinsvadu slimības, sievietēm netiek pietiekami diagnosticētas;
25. aicina Komisiju turpināt darbu, kas veikts, īstenojot Eiropas Vēža apkarošanas plānu, un nodrošināt, ka Eiropa kļūst par pasaules mēroga pētniecības un izstrādes izcilības centru jaunās, novatoriskās medicīnas jomās; uzsver, ka modernākās tehnoloģijas, piemēram, nanomedicīna, spēj rast risinājumus pašreizējām ārstēšanas problēmām tādām slimībām kā vēzis un sirds un asinsvadu slimības; uzsver, ka šīs novatoriskās medicīnas jomas būtu jāapstiprina, paredzot centralizētu nanozāļu apstiprināšanas procedūru;
26. aicina Komisiju nodrošināt, ka ES finansējumu pētniecībai un izstrādei biomedicīnas jomā piešķir ar nosacījumu, ka ir nodrošināta pilnīga ieguldījumu pārredzamība un izsekojamība, tiek nodrošināta piegāde visās dalībvalstīs un sekmētas labākās izveseļošanās iespējas pacientiem, tostarp attiecībā uz saražoto zāļu pieejamību un pieņemamu cenu;
27. uzsver, ka zāļu izpētē, ražošanā un lietošanā būtu jāvadās pēc ētikas principiem, kas garantē cilvēka tiesības uz dzīvību un cieņas un integritātes ievērošanu;
28. aicina Komisiju veicināt pētniecības attīstību pretsāpju terapijas līdzekļu jomā;
29. atzinīgi vērtē Komisijas 2021. gada 5. februārī publicēto SAMIRA rīcības plānu; aicina Komisiju farmācijas tiesību aktu pārskatīšanas gaitā izstrādāt tiesisko regulējumu, kas būtu pielāgots radioloģisko un kodoltehnoloģiju izmantošanai ne tikai diagnostiskiem, bet arī terapeitiskiem mērķiem;
30. aicina farmācijas nozarē sākt svarīgu projektu visas Eiropas interesēs (IPCEI), lai jau iepriekš apzinātu mērķa slimības vai tehnoloģijas;
31. atgādina, ka farmācijas pētījumu projektu finansēšanai var izmantot vairākas ES programmas, piemēram, "Apvārsnis Eiropa", InvestEU, "ES — veselībai", kohēzijas politiku un programmu "Digitālā Eiropa" projektiem, kas vērsti uz makslīgā intelekta (MI) izmantošanu;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

32. aicina Eiropas Zāļu stratēģijā lielāku un plašāku uzmanību pievērst visiem ar dzimumu saistītas medicīnas aspektiem; uzsver, ka zāļu pētniecībā ir jāņem vērā sabiedrības daudzveidība un dzimumspecifiski fizioloģijas jautājumi, nolūkā atbalstīt pētniecību un izstrādi ar dzimumu saistītas medicīnas jomā un nodrošināt, ka šie jautājumi tiek ņemti vērā, izsniedzot tirdzniecības atļaujas;

Zāļu cenas noteikšana un izmaksas

33. aicina Komisiju veicināt dialogu ar dalībvalstīm un visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, lai popularizētu Eiropā ražotas zāles, un šajā nolūkā stiprināt ražošanas un piegādes noturību un novērtēt valstu cenu noteikšanas papildu kritērijus, neradot papildu izmaksas pacientiem un neskarot veselības aprūpes sistēmas ilgtspēju; uzsver, ka šajos kritērijos būtu jāiekļauj augsti ražošanas standarti, kuros ievēro vides aizsardzības apsvērumus, stabila piegādes ķēdes pārvaldība un ieguldījumi inovācijā un pētniecībā;

34. turklāt iesaka Komisijai un dalībvalstīm nodrošināt, ka cenu noteikšana atspoguļo arī to, vai jebkāda veida publiskais finansējums ir ticis izmantots inovācijas, ražošanas un pētniecības atbalstam, zāļu terapeitiskā ieguvuma vērtību, to, vai attiecīgās zāles ir ģenēriskas vai biolīdzīgas, un iedzīvotāju primārās un plašākas vajadzības;

35. uzsver, ka šādam dialogam būtu vēl vairāk jāveicina sadarbība cenu noteikšanas sarunās un attiecīgā gadījumā kopīgajā iepirkumā; atgādina, ka valsts cenu noteikšanas mehānisma pamatā vajadzētu būt tādu faktoru pārredzamībai kā publiskā un privātā pētniecība, izstrādes izmaksas un pievienotā terapeitiskā vērtība; aicina Komisiju veicināt informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm par zāļu neto cenām, īstenojot sadarbību darbā ar Eiropas Integrēto cenu informācijas datubāzi (EURIPID);

36. aicina Komisiju izpētīt iespēju atbilstīgi konkrētiem nosacījumiem izveidot ES fondu, ko līdzfinansētu dalībvalstis un ko izmantotu, lai vestu sarunas un iegādātos zāles reti sastopamu slimību ārstēšanai un citas jaunas, personalizētas zāles nolūkā nodrošināt dažādu dalībvalstu pacientiem vienlīdzīgu piekļuvi efektīvai terapijai un ārstēšanai un nepieļaut situāciju, ka atsevišķām veselības aprūpes vienībām rodas pārmērīgas izmaksas, ārstējot pacientus ar reti sastopamām slimībām;

37. aicina Komisiju sadarboties ar dalībvalstīm, lai ieviestu pasākumus pārredzamības palielināšanai zāļu pētniecības, izstrādes un ražošanas jomā; aicina nodrošināt lielāku cenu pārredzamību un aicina dalībvalstis arī turpmāk brīvprātīgi dalīties ar savu cenu noteikšanas paraugpraksi; uzsver, ka cenu noteikšanai vajadzētu palikt valstu kompetencē, ņemot vērā dažādību visā ES;

38. aicina Komisiju periodiski izvērtēt un pārskatīt stimulu sistēmu, palielināt cenu pārredzamību un apzināt faktorus, kas ierobežo zāļu pieejamību pacientiem un to pieņemamas cenas nodrošināšanu; turklāt aicina Komisiju novērst zāļu trūkuma pamatcēloņus un ierosināt ilgtspējīgus risinājumus, ar ko arī veicina konkurenci patentētu zāļu un pēcpatentaizsardzības zāļu jomā un ģenērisko un biolīdzīgo zāļu savlaicīgu ienākšanu tirgū;

39. uzsver, ka ir svarīgi rast pareizo līdzsvaru starp stimuliem zāļu izstrādē, jo īpaši situācijās, kad nav ārstēšanas alternatīvu, no vienas puses, un sabiedrības interešu aizsardzību, novēršot konkurences izkropļojumus un neparedzētu ietekmi un nodrošinot zāļu pieejamību un pieņemamu cenu, no otras puses;

40. turklāt aicina Komisiju, it īpaši tās Konkurences ģenerāldirektorātu, un valstu kompetentās iestādes saglabāt modrību attiecībā uz rīcību, kas vērsta pret konkurenci, un izmeklēt pret konkurenci vērstu praksi farmācijas nozarē;

41. aicina pēc iespējas pārredzamāk izmantot publisko finansējumu pētniecībai un izstrādei un nodrošināt vienkāršu sabiedrības piekļuvi informācijai par patentēšanas/licencēšanas nosacījumiem, klīnisko izmēģinājumu konstatējumiem un publiskajiem/privātajiem ieguldījumiem;

42. uzstāj, ka ir jānodrošina vienlīdzīga piekļuve cenas ziņā pieejamām zālēm ES; atbalsta kolektīvās sarunas ar farmācijas nozares pārstāvjiem par zāļu cenām, piemēram, iniciatīvu "Beneluxa" un Valletas deklarāciju; uzskata, ka farmācijas nozares pārstāvjiem saistībā ar publiski finansētu pētniecību būtu jāievēro nosacījumi par pieejamām zāļu cenām;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Ģenērisko un biolīdzīgo zāļu nozīme

43. norāda, ka ģenēriskās un biolīdzīgās zāles palielina pacientu piekļuvi efektīvām un drošām ārstēšanas iespējām, palielina konkurenci, piedāvā pieejamu ārstēšanu par pieņemamu cenu un ievērojami veicina veselības aprūpes sistēmu budžeta ilgtspēju, jo rada izmaksu ietaupījumus, vienlaikus saglabājot augstu veselības aprūpes kvalitāti;

44. uzsver, ka ģenēriskās un biolīdzīgās zāles, kā arī zāles ar pievienoto terapeitisko vērtību ir svarīgas, lai pastāvīgi sekmētu vienlīdzīgu piekļuvi pacientiem un veselības aprūpes sistēmas Eiropas Savienībā padarītu ilgtspējīgas, jo to pieejamība joprojām nav vienlīdzīga; aicina Komisiju steidzami nodrošināt veselīgu konkurenci pēc ekskluzīvo intelektuālā īpašuma tiesību termiņa izbeigšanās un šajā nolūkā nodrošināt biolīdzīgo zāļu pieejamību no pirmās dienas un likvidēt visus šķēršļus konkurencei, piemēram, izbeidzot patentu sasaisti, aizliedzot intelektuālā īpašuma tiesību beztermiņa piemērošanu, kas nepamatoti kavē piekļuvi zālēm, un veicinot vienotu attīstību pasaulē;

45. aicina Komisiju veikt pasākumus, lai atbalstītu šo zāļu lielāku klātbūtni tirgū, un ES līmenī saskaņot tā dēvētā Bolar noteikuma interpretāciju saistībā ar iespējamiem atbrīvojumiem no tiesiskā regulējuma attiecībā uz vienoto patentu sistēmu ģenērisko zāļu ražotājiem;

46. aicina Komisiju veikt pasākumus, ar ko veicina ģenērisko zāļu un biolīdzīgu zāļu pētniecību, izstrādi un ražošanu ES, un ierosināt ES protokolus attiecībā uz Eiropas Zāļu aģentūras definēto biolīdzīgo zāļu savstarpēju aizstājāmību, ņemot vērā individuālu pacientu vajadzības un ārstu tiesības izrakstīt katram pacientam labāko ārstēšanu, taču vienmēr informēt pacientu un paturēt viņu lēmumu pieņemšanas centrā;

47. mudina dalībvalstis izvērtēt pasākumus, kuru mērķis ir veicināt tādu finanšu ietaupījumu izmantošanu, ko valsts veselības aprūpes sistēmā rada biolīdzīgu zāļu izmantošana, un atkārtoti ieguldīt tos pārredzamā un reālā veidā, lai uzlabotu aprūpes pakalpojumu kvalitāti; aicina Komisiju mudināt dalībvalstis atbalstīt pārredzamu praksi ar biolīdzīgām zālēm saistītu izmaksu ietaupījumu panākšanā; aicina Komisiju veicināt dažādus mehānismus, piemēram, ieguvumu pārdales programmas;

48. uzsver, ka Komisijai ir jāturpina novērst konkurenci ierobežojošu praksi, lai nodrošinātu ģenērisko un biolīdzīgo zāļu konkurējošu tirgu;

49. uzsver, ka ir svarīgi pilnveidot zināšanas par biolīdzīgām zālēm; aicina Komisiju veicināt attiecīgās veselības aprūpes profesionāļu izglītošanas un komunikācijas darbības un šajā nolūkā izveidot īpašu Eiropas mēroga tiešsaistes resursu centru;

Zāļu novēlota ienākšana tirgū

50. atzinīgi vērtē to, ka Komisija sāks īstenot izmēģinājuma projektu, kura mērķis ir labāk izprast zāļu novēlotas ienākšanas tirgū pamatcēloņus; aicina Komisiju pievērst uzmanību tam, ka ES ir vērojamas būtiskas atšķirības vidējo dienu skaitā no zāļu apstiprināšanas līdz brīdim, kad tās kļūst pieejamas pacientiem, un ierosināt jaunus risinājumus, kā uzlabot regulatīvo procesu un tā īstenošanu un ieviest novatoriskus risinājumus nolūkā samazināt zāļu novēlotu ienākšanu tirgū;

51. uzsver, ka piesardzīgi jāpārskata regulatīvās procedūras un pieejas, ko piemēro zinātnisko pierādījumu izvērtēšanai, ar mērķi pienācīgi ņemt vērā ieguvumus pacientiem un drošības aspektus;

52. uzsver nepieciešamību samazināt zāļu apstiprināšanas termiņus, attiecīgā gadījumā nosakot piekļuves tirgum termiņu, un saskaņot tos ar Eiropas Zāļu aģentūras lēmumu pieņemšanas termiņiem, nolūkā visiem ES iedzīvotājiem nodrošināt ātru un vienlīdzīgu piekļuvi zālēm un nepieļaut ES iedzīvotāju diskrimināciju; atgādina, ka reģistrācijas apliecības īpašniekiem un izplatītājiem arī varētu būt svarīga loma zāļu pieejamības nodrošināšanā visā ES, jo tie var censties nepieļaut zāļu piegāžu pārtraukumu un novēlotu ienākšanu tirgū tikai komerciālu faktoru dēļ;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Publiskā un privātā sektora partnerības un inovācija

53. uzsver ieguvumus, ko valstu veselības aprūpes sistēmām sniedz publiskā un privātā sektora partnerību piedāvājumi, kas saistīti ar inovatīvu zāļu pētniecību un ražošanu un pētniecību zāļu pārprofilēšanas jomā, un to, ka akadēmisko aprindu un farmācijas uzņēmumu sadarbība ir būtiska zināšanu un informācijas apmaiņai visu pacientu interesēs visā Savienībā;

54. uzsver, ka šādai sadarbībai ir jānodrošina, lai pētniecības prioritātes būtu vērstas uz pacientu un sabiedrības veselības vajadzībām un lai publiskie līdzekļi tiktu ieguldīti pārredzami, nodrošinot to zāļu pieejamību un pieņemamību cenas ziņā, kuras izstrādātas šādās partnerībās un ar publisko līdzekļu atbalstu;

55. aicina Komisiju nodrošināt, lai Eiropas partnerība inovatīvai veselības aprūpei būtu balstīta uz sabiedrības interešu apsvērumiem; aicina Komisiju pieņemt un īstenot vispārēju politiku ar šādiem nosacījumiem atbilstīgi programmai "Apvārsnis Eiropa";

Eiropas Veselības ārkārtas situāciju gatavības un reaģēšanas iestāde (HERA)

56. atzinīgi vērtē to, ka 2021. gada 17. februārī sāka darboties HERA inkubators, kura darbība vērsta uz Covid-19 vīrusa variantu apkarošanu;

57. pieņem zināšanai Komisijas priekšlikumu izveidot HERA; uzskata, ka HERA būtu jāapzina veselības apdraudējumi, jārosina un jāatbalsta jauninājumu attīstība, jāizveido terapeitiski nozīmīgu zāļu ES līmeņa saraksts, jāveicina to ražošana ES, jāsekmē šādu zāļu kopīgs iepirkums, kā arī jāveido šādu zāļu stratēģiskie krājumi;

58. aicina HERA piešķirt pietiekamus resursus un autonomiju, lai plaši risinātu visus pārrobežu veselības apdraudējumus, ar ko ES varētu saskarties vidējā termiņā un papildus Covid-19 pandēmijai, tostarp resursus jaunu terapijas veidu izstrādei pret vīrusiem un bakteriāliem patogēniem;

59. aicina Komisiju nodrošināt, lai HERA darbības pamatā būtu sabiedrības intereses un lai tā efektīvi veicinātu drošu un efektīvu medicīnisko pretpasākumu izstrādi, pieejamību un pieņemamību cenas ziņā;

60. atgādina, ka Komisijai būtu arī jāapsver iespēja izveidot ASV Biomedicīnas progresīvās pētniecības un izstrādes iestādei līdzvērtīgu Eiropas struktūru; atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir iesniegusi priekšlikumu par Eiropas HERA izveidi, taču pauž vilšanos par to, ka Parlaments nav bijis pienācīgi iesaistīts kā viens no likumdevējiem;

Iepirkuma prakse

61. uzsver, ka ir svarīgi, lai Komisija un dalībvalstis noslēgtu jaunus kopīgus ES publiskā iepirkuma līgumus, jo īpaši, bet ne tikai, attiecībā uz neatliekamās medicīniskās palīdzības zālēm un neapmierinātām terapeitiskajām vajadzībām nolūkā uzlabot to pieejamību un pieņemamību cenas ziņā ES mērogā; aicina izpētīt iespēju izmantot šādu praksi tādās jomās kā reti sastopamu slimību un vēža ārstēšana un šajā nolūkā skaidri noteikt visu iesaistīto personu starpposma mērķrādītājus, mērķus un saistības; uzsver, ka šādu iniciatīvu īstenošanā jānodrošina augsts pārredzamības līmenis, kā arī jāņem vērā gūta pieredze saistībā ar Covid-19 ārstēšanai nepieciešamo zāļu kopīgo iepirkumu; uzsver, ka kopīgais iepirkums nedrīkst negatīvi ietekmēt piegādes plūsmas, palielinot zāļu trūkuma risku ES;

62. uzsver, ka kopīga iepirkuma pamatā vajadzētu būt dalītai atbildībai un taisnīgai pieejai saskaņā ar visu iesaistīto personu tiesībām un pienākumiem; uzsver, ka būtu jānosaka un jāievēro skaidras saistības, kuras paredz, ka ražotājiem jāpiegādā iepriekš saskaņots produkcijas apjoms, savukārt atbildīgajām iestādēm jāiepērk ražotāju rezervētie apjomi, par kuriem panākta vienošanās;

63. turklāt uzsver, ka tad, ja tiek īstenots kopīgs iepirkums, piešķiršanas procesā būtu jāņem vērā tādi kvalitatīvie kritēriji kā ražotāja spēja garantēt piegādes drošību veselības krīzes laikā;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

64. uzsver, ka kopīgām publiskajām iepirkumiem vajadzētu būt skaidri noteiktam tvērumam, jo var būt jaunas inovatīvas antibiotikas, vakcīnas, ārstnieciskās zāles, kā arī zāles reto slimību ārstēšanai, un vienlaikus jāņem vērā tas, ka jānodrošina līdzsvarotāks publiskā un privātā sektora ieguldījums un jāparedz skaidra atbildība ražotājiem un pietiekama elastība dalībvalstīm saskaņā ar valstu īpatnībām, ņemot vērā uzņemtās saistības;

65. atzinīgi vērtē stratēģijā ietvertos atsauci uz to, ka darbības publiskā iepirkuma jomā var veicināt konkurenci un uzlabot piekļuvi zālēm; mudina Komisiju saistībā ar Direktīvu 2014/24/ES⁽¹⁸⁾ ātri ierosināt pamatnostādnes dalībvalstīm, jo īpaši par to, kā vislabāk īstenot saimnieciski visizdevīgākā piedāvājuma kritērijus, ņemot vērā tikai zemākās cenas kritērijus vien; uzsver, ka piegādes drošība ir būtisks faktors un jāizmanto kā kvalitātes kritērijs saistībā ar līgumslēgšanas tiesību piešķiršanu publiskos zāļu iepirkumos un uzaicinājumos iesniegt piedāvājumus attiecībā uz zāļu piegādi; uzsver, ka ir svarīgi dažādot zāļu piegādes un nodrošināt ilgtspējīgu iepirkuma praksi; ierosina investīcijas aktīvo vielu un gatavo zāļu ražošanā ES arī turpmāk piemērot kā svarīgu kritēriju līdzās ražotņu skaitam un izvietojumam, piegāžu drošībai, peļņas investēšanai pētniecībā un izstrādē un sociālo, vides, ētisko un kvalitātes standartu piemērošanai;

66. uzskata, ka krīzes laikā solidaritātes apsvērumu dēļ daļa no Savienības kopīgajā iepirkumā iegādāto zāļu attiecīgā gadījumā un pēc pieprasījuma būtu jāparedz trešām valstīm ar zemiem un vidējiem ienākumiem;

67. aicina Komisiju un dalībvalstis apsvērt tādu iepirkuma procedūru ieviešanu, saskaņā ar kurām tiesības slēgt līgumus var piešķirt vairākiem piedāvājumu iesniedzējiem, tostarp tādiem piedāvājumu iesniedzējiem, kas apvienojušies;

Zāļu pieejamība ES

68. pauž bažas par to, ka zāļu pieejamība un pieņemamība cenas ziņā joprojām ir problēma valstu veselības aprūpes sistēmām un ka inovatīvas zāles ir dārgas vai dažās dalībvalstīs pat nav laistas tirgū komerciālu apsvērumu dēļ;

69. aicina Komisiju apsvērt politikas risinājumus, kas palīdzētu nodrošināt, ka centralizēti apstiprinātās zāles tiek tirgotas visās dalībvalstīs, nevis tikai tajās, kurās tas ir komerciāli izdevīgi; uzsver, ka ir jānodrošina, lai jebkāda veida stimuli ES līmenī nodrošinātu tainšņu un pieņemamu cenu noteikšanu zālēm, jo īpaši inovatīvām zālēm, visās dalībvalstīs;

70. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu pārskatīt tiesību aktus farmācijas jomā, lai veicinātu spēcīgu un godīgu konkurenci, atbalstītu dalībvalstis valstu zāļu cenu noteikšanas sistēmu stabilizēšanā un līdzsvarošanā, veicinātu godīgas valstu zāļu cenu noteikšanas sistēmas un nodrošinātu vienlīdzīgu piekļuvi zālēm un medicīniskajiem izstrādājumiem visās dalībvalstīs; uzsver, ka lēmumi par zāļu cenu noteikšanu un izdevumu par zālēm kompensāciju ir dalībvalstu kompetencē;

71. uzsver, ka zāļu izņemšana no tirdzniecības var būtiski ietekmēt zāļu pieejamību un tādējādi apgrūtināt pacientu tiesību uz savlaicīgu un vienlīdzīgu piekļuvi augstas kvalitātes ārstēšanai īstenošanu; uzsver, ka pirmās nepieciešamības zāļu izņemšana no tirdzniecības būtu jāveic situācijās, kad pacientiem ir pieejama aizvietojoša un līdzvērtīga ārstēšana, un uz to būtu jāattiecinā paplašināti agrīnās paziņošanas pienākumi reģistrācijas apliecību īpašniekiem un izplatītājiem, lai nodrošinātu, ka dalībvalstu iestādes pacientu interesēs spēj pārvaldīt reģistrācijas apliecību īpašnieku un izplatītāju situāciju;

72. aicina Komisiju apsvērt jaunus procesus zāļu pārprofilēšanas veicināšanai; aicina Komisiju veicināt to, lai notiktu zāļu, tostarp lētāku zāļu un cita starpā retiemi vēža veidiem paredzētu zāļu, plašāka nereglamentēta lietošana, ja ir pārlicinoši zinātniski pierādījumi par to iedarbīgumu un drošumu pacientiem; turklāt uzsver iespēju izveidot jaunu sistēmu, ar ko atbalstītu tādu zāļu tirdzniecību un lietošanu, kurām ir jaunas apstiprinātas indikācijas, nolūkā padarīt zāļu pārprofilēšanu pievilcīgāku ES;

⁽¹⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīva 2014/24/ES par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

73. aicina Komisiju Eiropas līmenī izstrādāt veselības stratēģijas, kurās paredz kopīgus zāļu krājumus vēža, infekcijas slimību un reto slimību ārstēšanai, kā arī citās jomās, kuras īpaši skar zāļu trūkums; aicina Komisiju izskatīt iespēju noteikt saskaņotus cenu noteikšanas kritērijus, lai padarītu šīs zāles cenas ziņā pieejamas; uzskata, ka ātrākas zāļu pieejamības veicināšana, ja netiek apdraudēts to drošums, būtu īpašs ieguvums pacientiem ar smagām hroniskām slimībām; attiecīgi ierosina dot iespēju pacientiem piedalīties lēmumu pieņemšanā par riskiem un ieguvumiem, kas saistīti ar agrīnu piekļuvi jaunām un inovatīvām zālēm un ārstēšanai;

74. mudina dažādu slimību, tostarp retu vēža veidu un retu slimību, pacientu kopienas iekļaut Eiropas Zāļu aģentūras zinātnisko konsultāciju procesos, lai viņi varētu ar regulatoriem dalīties savās zināšanās par attiecīgo slimību, tās sastopamību un nenodrošinātajām vajadzībām;

Atbalsts pārredzamai, konkurētspējīgai un inovatīvai ES farmācijas nozarei, lai tā varētu reaģēt uz sabiedrības veselības vajadzībām

75. uzsver, ka konkurētspējīgai, pašpietiekamai un ilgtspējīgai ES farmācijas nozarei ir stratēģiska nozīme Savienībā, jo tā sekmē inovāciju, pētniecību un kvalitatīvu nodarbinātību un spēj labāk reaģēt uz pacientu vajadzībām; norāda, ka nozarei ir vajadzīga stabila un paredzama normatīvā vide, kurā ir ierobežots administratīvais slogs un aizsargāts profilakses princips un drošu, efektīvu un kvalitatīvu zāļu pieejamība ES tirgū; uzsver, ka tirdzniecības atļauju sistēmai vajadzētu balstīties uz spēkā esošo tiesisko regulējumu un novērst dublēšanos un jebkādu papildu administratīvo slogu;

76. atzinīgi vērtē stingro virzību un vairākas iniciatīvas, kas iekļautas Zāļu stratēģijā ar mērķi optimizēt un modernizēt pašreizējo tiesisko regulējumu, piemēram, ierosinājumu pārskatīt tiesību aktu par izmaiņām tirdzniecības atļaujas nosacījumos, nodrošināt lielākā mērā digitalizētus un efektīvus regulatīvos procesus, īstenot elektronisku zāļu aprakstu (ePI) sistēmu un aktīvo farmaceitisko vielu (AFV) novērtējuma integrēšanu, kā arī uzlabot labus ražošanas procesus/ ražošanas pārvaldību un resursus; mudina Komisiju ātri panākt šajā rīcības programmā izvirzītos mērķus un šajā nolūkā ES līmenī iespējami labāk izmantot pašreizējos digitālos instrumentus (telemātiku);

77. mudina Komisiju un dalībvalstis attiecīgā gadījumā ieviest finansiālus stimulus, lai saglabātu un attīstītu ES farmācijas nozares rūpniecisko pamatu — no aktīvo vielu ražošanas līdz zāļu ražošanai, iepakojšanai un izplatīšanai; uzsver šīs nozares stratēģisko nozīmi un to, ka ir svarīgi ieguldīt Eiropas uzņēmumos, lai dažādotu resursus un veicinātu tādu novatorisku ražošanas tehnoloģiju izstrādi, kas var uzlabot visu ražošanas līniju reaģētspēju; atgādina, ka visam publiskajam finansējumam būtu jāveicina labākie ieguvumi pacientiem, tostarp attiecībā uz saražoto zāļu pieejamību, un šajā nolūkā jāievēro pārredzamības, izsekojamības un piegādes saistību nosacījumi;

78. atgādina par Komisijas 2021. gada 5. maija paziņojumu “2020. gada Jaunās industriālās stratēģijas atjaunināšana: veidojot spēcīgāku vienoto tirgu Eiropas atveseļošanai”, kurā analizēta ES stratēģiskā atkarība, tostarp aktīvo farmaceitisko vielu un citu ar veselību saistītu produktu ražošanā, kas var izraisīt ES neaizsargātību un ietekmēt tās pamatintereses, un minēts, ka Zāļu stratēģija ir līdzeklis šo jautājumu risināšanai;

79. atgādina, ka vispārējās veselības un globālo piegādes ķēžu sekmēšanas nolūkā ir būtiski attīstīt vietējās ražošanas un izplatīšanas spējas ES un jaunattīstības valstīs, jo īpaši attiecībā uz farmaceitisko pētniecību, izstrādi un ražošanu, un vienmēr ievērot sociālos standartus un pienācīgas rūpības principus nozarē; aicina Komisiju izmantot rūpniecības, intelektuālā īpašuma un zāļu nozares stratēģijas, lai sekmētu pastāvošās plaisas novēršanu pētniecībā un zāļu ražošanā, izmantojot produktu izstrādes partnerības un izveidojot atvērtus pētniecības un ražošanas centrus;

80. uzskata, ka zāļu ražošanas ir daļa no Eiropas kritiskās veselības aprūpes infrastruktūras; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis uzraudzīt ārvalstu tiešos ieguldījumus šajā nozarē; ierosina Eiropas programmu kritiskās infrastruktūras aizsardzībai piemērot arī veselības aprūpes infrastruktūrai;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

81. norāda, ka jaunu savstarpējās atzišanas nolīgumu noslēgšana attiecībā uz labas ražošanas prakses (LRP) sertifikātiem un esošo sertifikātu darbības jomas paplašināšanu (jo īpaši attiecībā uz inspekcijām un partiju testēšanu) ar lielāku tādu valstu skaitu, kurās ir augsti ražošanas standarti, varētu atvieglot trešo valstu ražotņu iekļaušanu ražošanas ķēdē, neatsakoties no Eiropas standartiem, un tas krīzes laikā ļautu palielināt ražošanas jaudu;

82. mudina Komisiju ierosināt starptautiska līmeņa labas ražošanas prakses pamatnostādņēs iekļaut vides standartus, jo īpaši atkritumu un notekūdeņu apsaimniekošanas jomas standartus;

83. uzsver, ka ir jānodrošina darba ņēmēju prasmju pilnveide, pārkvalifikācija un sagatavošana darbam veselības aprūpes jomā, lai nodrošinātu labāku vispārējo sagatavotību iespējamām ārkārtas un krīzes situācijām; prasa pienācīgi apsvērt visos vērtības ķēdes posmos iesaistīto darba ņēmēju kvalifikācijas celšanu vai pārkvalifikāciju un apmācības iespēju klāsta paplašināšanu STEM speciālistiem;

84. uzsver jaunākās tendences farmaceitisko produktu jomā virzībā uz slimībspecifisku un patientspecifisku terapiju, kas ietver sevišķi rūpīgas ražošanas posmus un nepieciešamību ņemt vērā augsto sensitivitāti pret vides un transportēšanas apstākļiem un sarežģītu piegādes ķēdes loģistiku; aicina Komisiju maksimāli palielināt Eiropas fondu un citu ES instrumentu un politikas virzienu sinerģiju, lai atbalstītu tādu noturīgu ražošanas procesu un izplatīšanas tīklu izveidi un darbību, ar kuriem tiek nodrošināta elastīga, reaģētspējīga un reproducējama ražošana;

85. aicina Komisiju paplašināt Eiropas Zāļu aģentūras pilnvaras zāļu ievadīšanas ierīču/kombinēto diagnostikas zāļu novērtēšanā, lai vienkāršotu sadrumstaloto uzraudzības satvaru; uzskata, ka regulējuma dinamiku un efektivitāti var uzlabot, paredzot tādu tirdzniecības atļauju zinātnisko novērtējumu Eiropas Zāļu aģentūrā, kas ir vairāk balstīts uz speciālajām zināšanām;

86. uzskata, ka pievilcīgas Eiropas rūpniecības ekosistēmas veicināšana un pilnveidošana farmācijas nozarē ir viens no galvenajiem nosacījumiem, lai varētu arī turpmāk veicināt ražošanas iekārtu pārvietošanu atpakaļ uz ES; turklāt uzskata, ka šāda pārvietošana var palīdzēt padarīt Eiropas veselības aprūpes sistēmas neatkarīgākas no trešām valstīm un noturīgākas pret traucējumiem, ņemot vērā to, ka piegādes pārtraukumi apdraud pacientus, kad viņi nespēj saņemt ieteikto alternatīvo ārstēšanu;

87. aicina Komisiju ES statistikā par ienākumiem un dzīves apstākļiem (*EU-SILC*) iekļaut datus par pašu ziņotām neapmierinātām vajadzībām attiecībā uz zāļu pieejamību, jo līdz šim zāļu pieejamība *EU-SILC* netika mērīta;

88. atbalsta pašreizējā regulējuma pielāgošanu, lai lēmumu sagatavošanā un pieņemšanā varētu izmantot MI tehnoloģijas un šādi nodrošināt iespēju tās izstrādāt, ieviest un izmantot veselības aprūpes sistēmās, veicinot iekļautību, spēju veidošanu un uzticēšanos; atkārtoti norāda, ka attiecībā uz visām MI balstītām tehnoloģijām vienmēr ir jānodrošina cilvēku veikta uzraudzība; uzskata, ka tiesību aktiem nevajadzētu atpalkt no inovācijas; aicina Komisiju ieviest regulējumā zināmu elastību ar mērķi spēt ātrāk un efektīvāk reaģēt uz jaunām vajadzībām un produktiem, vienlaikus ievērojot drošuma un ētikas kritērijus;

89. aicina Komisiju veicināt tādus novērtēšanas procesus, kas nodrošina agrīnu un iteratīvu dialogu par datiem un pierādījumiem to vākšanas laikā; aicina Eiropas Zāļu aģentūru un dalībvalstu zāļu aģentūras piešķirt prioritāti tādu datu iesniegšanai, kas iegūti nejausinātās klīniskās pārbaudēs, kurās Eiropas Zāļu aģentūras definētās pētāmās zāles tiek salīdzinātas ar standarta ārstēšanu;

90. norāda, ka lēmumi, kas pieņemti par ES zāļu tiesisko regulējumu, radīs ietekmi aiz ES robežām, ņemot vērā to, ka vairākas trešās valstis atzīst ES prasības un paļaujas uz tām, it īpaši attiecībā uz eksporta veicināšanu un atkāpšanos no prasībām pārbaudīt zāles trešās valstīs, ja tās ievēd no ES; tādēļ uzsver, ka ir svarīgi pēc iespējas saglabāt šādus savstarpējās atzišanas nolīgumus ar trešām valstīm un nodrošināt to atjaunināšanu;

91. uzsver, ka ES būtu jāpievērš uzmanība atbilstošu spēju attīstīšanai, lai ilgtspējīgi ražotu aktīvās vielas, izejvielas un zāles nolūkā samazināt atkarību no ārējiem avotiem; atbalsta lielākas juridiskās noteiktības paredzēšanu zāļu izstrādātājiem;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Papildu aizsardzības sertifikāti

92. aicina Komisiju izvērtēt papildu aizsardzības sertifikāta (PAS) mehānisma pievienoto vērtību, lai nepieļautu piekļuves ģenēriskām zālēm kavējumus un uzlabotu veselības aprūpes sistēmu finansiālo ilgtspēju;
93. vērš uzmanību uz to, ka dažādās valstīs atšķiras patentu un papildu aizsardzības sertifikātu spēkā esamība; aicina Komisiju pārskatīt papildu aizsardzības sertifikātu izmantošanu, pamatojoties uz tehnoloģiskiem un zinātnes sasniegumiem, nolūkā sekmēto to, lai ģenēriskās un biolīdzīgās zāles kļūtu konkurētspējīgākas ES un ārpus tās;
94. aicina Komisiju izvērtēt, kā priekšlikums par vienotu papildu aizsardzības sertifikātu varētu ietekmēt ģenērisko un biolīdzīgo zāļu ienākšanu tirgū un vienlīdzīgu pacientu piekļuvi ārstēšanai, un, pamatojoties uz šādu novērtējumu, attiecīgā gadījumā ierosināt vienota papildu aizsardzības sertifikāta ieviešanu;
95. tādēļ uzsver, ka papildu aizsardzības sertifikāta izmantošana būtu jāatļauj tikai izņēmuma un pamatotos gadījumos;

Novatoriskas un jaunas zāles

96. uzsver, ka pētniecībai un izstrādei ir izšķiroša nozīme novatorisku zāļu, ārstēšanas metožu un diagnožu izstrādē;
97. uzsver to, ka gēnu un šūnu terapijas, personalizētā medicīna, radionuklīdu terapija, nanotehnoloģijas, nākamās paaudzes vakcīnas, tostarp to *tmRNA* atvasinājumi, e-veselība un iniciatīva "1+ miljons genomu" var sniegt būtiskus ieguvumus attiecībā uz visu slimību profilaksi, diagnostiku, ārstēšanu un aprūpi pēc ārstēšanas, ja tās aplicina savu pievienoto vērtību salīdzinājumā ar pašreizējām veselības tehnoloģijām; uzsver šo jauno terapiju un tehnoloģiju pārveidojošo potenciālu pacientu, kā arī visas sabiedrības interesēs, piemēram, jo tās var dot iespēju pāriet no hroniskas pārvaldības un aprūpes uz vienreizēju ārstēšanu, tādējādi palīdzot samazināt izmaksas veselības aprūpes sistēmām un stiprinot to efektivitāti, ilgtspēju un noturību; mudina Komisiju veicināt pietiekamas pieredzes gūšanu, izstrādāt atbilstošu tiesisko regulējumu, virzīt jaunus uzņēmējdarbības modeļus, konsekventi nodrošināt augstus drošu produktu standartus un rīkot informatīvas kampaņas, lai palielinātu informētību un veicinātu šo inovāciju ieviešanu; mudina Komisiju ierosināt pietiekamu resursu piešķiršanu Eiropas Zāļu aģentūrai, lai tā varētu efektīvi sasniegt minētos mērķus;
98. atzīst, ka jaunievietās terapijas zāles būtiski atšķiras no tradicionālajām zālēm, jo tās iedarbojas uz slimību pamatcēloņiem, un ka to fundamentālā ilgizturība un potenciālā ārstnieciskā iedarbības varētu ļaut tām kļūt par medicīnas nākotni; atzīst, ka reglamentējošās struktūras, piemēram, Eiropas Zāļu aģentūra, nākamo gadu laikā plāno pārskatīt un apstiprināt desmitiem jaunievietās terapijas zāļu, un uzsver, ka Komisijai papildus jaunievieto terapijas zāļu rīcības plānam ir jāizveido stabila regulatīvā vide, kas atvieglo visu tiesīgo Eiropas pacientu piekļuvi, un jāturpina sekmēt Eiropas kā nozīmīgākā jaunievietās terapijas zāļu dalībnieka stāvokli ar mērķi saglabāt Eiropas konkurētspēju pasaules mērogā jaunievietās terapijas zāļu izstrādē;
99. aicina Komisiju nodrošināt, lai pašreizējās koordinējošās struktūras atvieglotu tādu pārrobežu ārstēšanu, kurā izmanto jaunievietās terapijas zāles, un to, ka pacientiem visā Eiropā ir vienlīdzīga piekļuve inovatīvām ārstēšanas metodēm;
100. mudina Komisiju sadarboties ar Eiropas Zāļu aģentūru, lai izveidotu vienas pieturas aģentūru, kas sniegtu ieteikumus jaunievietās terapijas zāļu izstrādātājiem un darbotos kā saziņas forums attiecībā uz to lietojumiem;
101. mudina Komisiju un Eiropas Zāļu aģentūru ņemt vērā visu novatorisko zāļu un terapiju, tostarp gēnu un šūnu terapiju, personalizētās medicīnas, nanotehnoloģiju un nākamās paaudzes vakcīnu, pilnu dzīves ciklu, kā arī nodrošināt mērķderīgu satvaru pēcpatentaizsardzības konkurencei ekskluzīvo tiesību zaudēšanas brīdī; aicina Komisiju izstrādāt tiesisko regulējumu attiecībā uz nanozālēm un nanolīdzīgām zālēm un aicina apstiprināt šīs zāles saskaņā ar obligātu centralizētu procedūru;
102. uzsver, ka jaunu un novatorisku ārstēšanas metožu ieviešana, kā arī to sekmīga piedāvāšana pacientiem ir atkarīga no medicīnas darbinieku zināšanām un sagatavotības, kā arī viņu rīcībā esošās tehniskās bāzes; aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt sadarbību, apmainoties ar zināšanām un paraugpraksi par jaunām un novatoriskām zālēm un ārstēšanas metodēm, lai labāk sagatavotu savus medicīnas speciālistus;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Klīniskās pārbaudes

103. aicina Komisiju pilnībā īstenot Klīnisko pārbaudu regulu⁽¹⁹⁾, lai veicinātu to, ka ES līmenī sāktu saskaņoti un koordinēti veikt apjomīgas klīniskās pārbaudes; uzsver, ka pacientu apvienības būtu vairāk jāiesaista pētniecības stratēģiju noteikšanā attiecībā uz klīniskām pārbaudēm publiskajā un privātajā sektorā, lai nodrošinātu, ka tiek apmierinātas Eiropas pacientu neapmierinātās vajadzības; atzinīgi vērtē farmācijas tiesību aktu pārskatīšanu, lai samazinātu birokrātiju un tos pielāgotu visprogresīvākajām zālēm, zinātnes sasniegumiem un tehnoloģiskajai pārveidei; atbalsta klīniskās pārbaudes, kas ir vairāk orientētas uz pacientu, kā arī jaunu regulējumu inovatīvu pārbaudu izstrādei un izmēģinājuma projektu, kura mērķis ir pieņemt regulējumu pēcpatentaizsardzības zāļu atkārtotai izmantošanai; atzinīgi vērtē vakcīnu platformas izveidi, kuras mērķis ir uzraudzīt vakcīnu efektivitāti un drošumu un kuru atbalsta ES mēroga klīnisko pārbaudu tīkls; mudina Komisiju nodrošināt lielāku pārredzamību attiecībā uz klīnisko pārbaudu rezultātiem un šajā nolūkā paredzēt, ka farmācijas uzņēmumiem savlaicīgi jāapmainās ar dalībnieku līmeņa datiem (gan pozitīviem, gan negatīviem rezultātiem), protokoliem un citiem pārbaudu dokumentiem;

104. aicina Komisiju nodrošināt pastāvīgu dialogu starp Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru, Eiropas Zāļu aģentūru un vakcīnu izstrādātājiem attiecībā uz vakcīnu platformas izveidi un darbību ar mērķi uzraudzīt vakcīnu iedarbīgumu un drošumu;

105. aicina pilnībā īstenot noteikumus par klīniskajām pārbaudēm nolūkā konsolidēt skaidru un samērīgu noteikumu kopumu, kas pārbaudu veicējiem nodrošinātu juridisko noteiktību; aicina Komisiju uzlabot publisko pētnieku līdzdalību klīniskajās pārbaudēs un ļaut vairākās dalībvalstīs vienlaicīgi veikt klīniskās pārbaudes saistībā ar ilgtermiņa pētījumiem;

106. uzsver, ka zāļu pētniecībā un izstrādē klīniskās pārbaudes ļoti reti tiek pabeigtas sekmīgi un ka tādēļ pētniecības un izstrādes rezultāti nevainagojas ar galīgā zāļu apstiprinājuma saņemšanu;

Veselības aprūpes tehnoloģiju novērtēšana

107. atzinīgi vērtē Parlamenta un Padomes panākto vienošanos par gaidāmo regulu par veselības aprūpes tehnoloģiju novērtēšanu un aicina to ātri pieņemt un rūpīgi īstenot, lai veicinātu lielāku konvergenci dalībvalstīs attiecībā uz veselības aprūpes tehnoloģiju novērtēšanu un sekmētu ātru pacientu piekļuvi inovatīvai ārstēšanai;

108. norāda, ka būtu jāpierāda jauno veselības aprūpes tehnoloģiju klīniskā pievienotā vērtība un izmaksu efektivitāte salīdzinājumā ar tirgū jau pieejamajām tehnoloģijām; uzsver, ka veselības aprūpes tehnoloģiju novērtējums ir instruments, kas nodrošina atbalstu šādas analīzes veikšanai, taču patlaban tas Savienībā ir lielā mērā sadrumstalots, lai gan tas var veicināt sadarbību prasību par klīniskajiem pierādījumiem un klīnisko pārbaudu plānošanas jomā un tādējādi veicināt savlaicīgu un uz pierādījumiem balstītu lēmumu pieņemšanu dalībvalstīs par pacientu piekļuvi jaunām zālēm; atkārtoti norāda, ka Komisija un dalībvalstis regulu īsteno ātri un atbilstīgi saskaņotajam grafikam;

Pašreizējais atļauju piešķiršanas regulējums

109. mudina Komisiju, lai tā, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta Covid-19 vakcīnu apstiprināšanā, sadarbībā ar Eiropas Zāļu aģentūru apsvērtu iespēju pastāvīgās pārskatīšanas piemērošanu attiecībā arī uz citām neatliekamās medicīniskās palīdzības zālēm un izvērtēt, kā turpmāka regulējuma elastīgums varētu veicināt efektīvāku atļauju piešķiršanas sistēmu, kurā vienlaikus tiek saglabāts augsts drošuma, kvalitātes un efektivitātes līmenis;

110. atzinīgi vērtē to, ka stratēģijā ir atzīts, ka labāka elektronisku zāļu aprakstu izmantošana sekmēs labāku informācijas sniegšanu pacientiem un zāļu plašāku pieejamību, jo īpaši kritiskās situācijās;

⁽¹⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 536/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par cilvēkiem paredzētu zāļu klīniskajām pārbaudēm un ar ko atceļ Direktīvu 2001/20/EK (OV L 158, 27.5.2014., 1. lpp.).

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

111. aicina Komisiju sadarboties ar Eiropas Zāļu aģentūru un ES regulatīvo tīklu, tostarp nozares pārstāvjiem un visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, lai izstrādātu un ieviestu elektronisku zāļu aprakstu izmantošanu visām zālēm ES visās to dalībvalstu valodās, kurās zāles tiek tirgotas;

112. aicina Komisiju no jauna izvērtēt sistēmu, kas no tirdzniecības atļaujas ar nosacījumiem ved pie standarta tirdzniecības atļaujas piešķiršanas vai atļaujas atjaunošanas izņēmuma kārtā, pamatojoties uz noturīgiem klīniskiem datiem; aicina Eiropas Zāļu aģentūru rūpīgi veikt galīgo novērtējumu un nodrošināt, ka ražotāji stingri ievēro visas prasības attiecībā uz visām zālēm, kurām piešķirta tirdzniecības atļauja ar nosacījumiem, nolūkā nodrošināt šādu zāļu iedarbīgumu un drošumu; aicina laiku līdz galīgajam novērtējumam saīsināt no pieciem līdz trim gadiem, ja ir pieejami pietiekami klīniskie dati;

113. mudina Komisiju sadarbībā ar Eiropas Zāļu aģentūru apsvērt, kā var izmantot pastāvošos instrumentus, piemēram, paātrinātu atļauju izsniegšanu, agrīnu dialogu, prioritāro zāļu shēmu (PRIME) un izvērstus norādījumus, lai padarītu zāles ātrāk pieejamas pacientiem, jo īpaši tādas zāles, kas varētu novērst steidzamu sabiedrības veselības apdraudējumu vai neapmierinātas medicīniskās vajadzības; aicina Komisiju turpināt Eiropas Zāļu aģentūras PRIME shēmas piemērošanu dzīvības glābšanai paredzētām zālēm un iekļaut tiesiskajā regulējumā PRIME apzīmējumu, kas neietekmē pacientu drošību; atgādina, ka paātrinātās shēmas nevajadzētu izmantot ļaunprātīgi, ja trūkst pietiekamu pierādījumu par parastām tirdzniecības atļaujām;

114. aicina Komisiju, Eiropas Zāļu aģentūru un kompetentās iestādes izmantot ieguvumus no visiem pragmatiskajiem pūlīņiem, kas īstenoti Covid-19 krīzes laikā, it īpaši attiecībā uz regulējuma elastību, nolūkā efektīvi cīnīties pret zāļu trūkumu, arī ārkārtas situācijās;

115. aicina ilgtermiņā uzraudzīt tirgū laistās zāles, lai apzinātu jebkādus kaitīgos blakusefektus un novērtētu terapijas izmaksu lietderību;

MVU un zāles

116. aicina Komisiju izveidot inovāciju ekosistēmu, ar ko sekmē MVU pieredzes apmaiņu un piekļuvi un veicina ES kļūšanu par medicīniskās inovācijas pasaules centru; atzīmē, ka Komisijai būtu jāmeklē jaunas konsultāciju stratēģijas, lai sekmētu mazāku uzņēmumu piekļuvi inovācijai paredzētajam finansējumam; norāda, ka birokrātiski šķēršļi un sarežģītība apgrūtina MVU un valsts pētījumu centru iespēju pilnībā izmantot Eiropas inovācijas programmu priekšrocības; uzsver, ka ir jāsekmē pieeja attiecīgajam finansējumam ar mērķi atbalstīt jaunuzņēmumu un MVU darbu un vienlaikus ievērot iedibinātos nosacījumus un kritērijus;

117. atbalsta Komisijas priekšlikumu par rīcības plānu intelektuālā īpašuma jomā, kura mērķis ir uzlabot virkni pašreizējo instrumentu un nodrošināt to atbilstību digitālā laikmeta prasībām;

118. aicina padarīt intelektuālā īpašuma sistēmu efektīvāku attiecībā uz MVU un šajā nolūkā veikt pasākumus, kuru mērķis ir vienkāršot intelektuālā īpašuma tiesību reģistrēšanas procedūras, uzlabot piekļuvi stratēģiskām konsultācijām par intelektuālo īpašumu un veicināt intelektuālā īpašuma kā finansējuma pieejamības sviras izmantošanu, piemēram, izmantojot MVU paredzētu Intelektuālā īpašuma tiesību palīdzības dienestu; uzsver nepieciešamību ES līmenī piešķirt vairāk resursu cīņai pret negodīgu un ļaunprātīgu praksi zāļu tirgū;

119. norāda, ka MVU ir būtiska loma zāļu vērtības ķēdē, jo tie bieži ir inovācijas iniciatori un virzītāji;

Noturības palielināšana: zāļu trūkuma novēršana, drošas piegādes ķēdes, ilgtspējīgas zāles, gatavība krīzēm un reaģēšanas mehānismi

120. atgādina, ka ES atvērtā stratēģiskā autonomija ir saistīta ar zāļu pastāvīgu un pienācīgu pieejamību visās dalībvalstīs; šajā sakarībā atkārtoti ieteikumus, kas sniegti 2020. gada 17. septembra rezolūcijā par zāļu trūkumu; aicina Komisiju, dalībvalstis un Eiropas Zāļu aģentūru izstrādāt agrīnās brīdināšanas sistēmu zāļu trūkuma gadījumā, pamatojoties uz inovatīvu, lietotājdraudzīgu, pārredzamu un centralizētu Eiropas digitālo platformu, kas paredzēta, lai apmainītos ar informāciju un datiem par zāļu trūkumu un galveno uzmanību pievērstu piegādes problēmām; uzskata, ka šādai sistēmai vajadzētu spēj noteikt esošo zāļu krājumu un pieprasījuma apjomu un nodrošināt datus, kas ļautu konstatēt, prognozēt un

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

nepieļaut zāļu trūkumu; turklāt aicina Komisiju palielināt publiskā un privātā sektora sadarbību un uzraudzīt visu attiecīgo piegādes dalībnieku pienākumu sniegt agrīnu un pārredzamu informāciju par zāļu pieejamību, zāļu pieprasījumu, paralēlām tirdzniecības darbībām, eksporta aizliegumiem un tirgus izkropļojumiem, neradot lieku regulatīvo un administratīvo slogu;

121. aicina Komisiju izstrādāt mehānismu, kura mērķis ir nodrošināt ražošanas un piegādes ķēžu pārredzamību ārkārtas situācijās un ārpus tām; šajā sakarā uzsver, ka ir svarīgi uzraudzīt zāļu viltošanas praksi un apkarot to;

122. uzsver, ka farmācijas nozare joprojām ir svarīgs rūpniecības pīlārs, kā arī jaunu darbvieta radīšanas virzītājspēks; uzsver, ka ir svarīgi ar Eiropas Atveseļošanas instrumenta atbalstu radīt ES kvalitatīvas darbvieta visā zāļu vērtības ķēdē un medicīnas jomā, tostarp veselības aprūpes jomā; aicina Komisiju ierosināt pasākumus, kuru mērķis ir sekmēt nodarbinātību un prasmju pilnveidi farmācijas un medicīnas nozarē visās dalībvalstīs, veicinot ģeogrāfisko līdzsvaru, talantu saglabāšanu un nodarbinātības iespējas visā ES;

123. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt inovatīvas un koordinētas stratēģijas un stiprināt labas prakses apmaiņu krājumu pārvaldības jautājumos; uzskata, ka Eiropas Zāļu aģentūra ir vispiemērotākā struktūra, ko varētu norīkot par regulatīvo iestādi, kuras kompetencē būtu nepieļaut zāļu trūkumu ES līmenī gan krīžu laikā, gan normālā situācijā;

124. aicina Komisiju paplašināt Eiropas Zāļu aģentūras pilnvaras, lai tā varētu uzraudzīt zāļu trūkumu arī situācijās, kad veselības jomā nav krīzes, un nodrošināt, ka iestādei ir tam vajadzīgie resursi;

125. atkārtoti aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka reģistrācijas apliecību īpašnieki un vairumtirgotāji ievēro Direktīvas 2001/83/EK prasības, nolūkā nodrošināt pienācīgu un nepārtrauktu zāļu piegādi, kā arī ievērot paziņošanas pienākumus īslaicīga vai pastāvīga piegādes pārtraukuma gadījumā, un precizēt šos pienākumus, lai nodrošinātu, ka reģistrācijas apliecības īpašnieki ziņo par zāļu trūkumu noteiktajos termiņos; uzsver, ka saskaņā ar spēkā esošo tiesisko regulējumu ir jāpiemēro preventīvas un samērīgas sankcijas gadījumos, ja minētās juridiskās saistības netiek pildītas;

126. uzstāj, ka sabiedrisko pakalpojumu saistības, kas noteiktas Direktīvas 2001/83/EK 81. pantā, nav pietiekamas, lai nodrošinātu, ka ES kopumā ir pietiekami apgādāta; aicina Komisiju īstenot ieteikumus, ko sniegusi ES Koordinācijas izpildgrupa liela mēroga notikumu izraisīta zāļu trūkuma jautājumos, nolūkā novērst un mazināt piegādes traucējumus pandēmijas laikā un pēc tās;

127. atgādina, ka zāļu trūkuma pamatcēloņi būtu steidzami jānovērš un jārisina, ņemot vērā saiknes starp piegādes ķēdi un ražošanas problēmām;

128. aicina Komisiju nodrošināt, ka vispārējo tiesību aktu farmācijas jomā pārskatīšana notiek, pamatojoties uz labu izpratni par zāļu trūkuma pamatcēloņiem; šajā sakarībā uzsver, ka Savienības farmācijas nozarei ir jādažādo piegādes ķēde un jāizstrādā zāļu trūkuma riska mazināšanas plāns, lai novērstu jebkādas piegādes ķēdes nepilnības un riskus; atgādina, ka ir svarīgi ieviest ilgtspējīgu un sistēmisku politiku, pirms piemērot nesamērīgas normatīvās prasības, piegādes saistības, sodus vai nepārdomātus uzkrājumus, kuri sadrumstalotu vienoto tirgu vai apdraudētu ražojumu ekonomisko ilgtspējību, kas savukārt var izraisīt turpmāku deficītu;

129. uzskata, ka ir svarīgi aizsargāt zāļu iekšējo tirgu un ka Komisijai ir jānovērš un jārisina nepamatoti importa un eksporta ierobežojumi, kas, ja tādi rodas, var kaitēt vienotajam tirgum un samazināt pieņemamību cenas ziņā; aicina Komisiju novērst un vajadzības gadījumā risināt jautājumu saistībā ar paralēlās tirdzniecības ietekmi uz zāļu trūkumu dalībvalstīs un pienācīgi risināt attiecīgās problēmas, veicot vajadzīgos pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt, ka zāles savlaicīgi nonāk pie visiem pacientiem Eiropas Savienībā;

130. aicina Komisiju izmantot visus tās rīcībā esošos līdzekļus, lai novērstu viltotu zāļu nonākšanu tirgū, jo šādi ražojumi bieži vien ir zemas kvalitātes un veselībai bīstami un tiem ir būtiska ekonomiskā ietekme;

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

131. norāda, ka ir jāsniedz tehniskā palīdzība dalībvalstīm, lai tās varētu pienācīgi ieviest Eiropas Zāļu verifikācijas sistēmu;
132. atzinīgi vērtē to, ka Komisija turpinās uzraudzīt farmācijas uzņēmumu apvienošanu, lai izvairītos no konkurences izkropļojumiem;
133. aicina Komisiju apsvērt iespēju pēc mehānisma *rescEU* parauga izveidot tādu kritiski svarīgu zāļu Eiropas stratēģisko rezervi, kuru trūkuma risks ir augsts, nolūkā mazināt zāļu trūkuma atkarību no ārvalstīm;
134. atgādina, ka zāļu trūkums tieši ietekmē pacientu veselību un drošību un ārstēšanas turpināšanu, jo īpaši attiecībā uz neaizsargātām iedzīvotāju grupām, piemēram, bērniem, vecāka gadagājuma cilvēkiem, grūtniecēm, cilvēkiem ar invaliditāti, hronisku slimību vai vēža pacientiem un cilvēkiem, kuri atrodas intensīvās terapijas nodaļās;
135. aicina Komisiju izstrādāt saskaņotu "deficīta" definīciju un standartizēt ziņošanas prasības visās dalībvalstīs, lai nodrošinātu ciešāku sadarbību un uzlabotu datu apmaiņu visā Eiropā;

Eiropas veselības datu telpa, veselības dati un Vispārīgā datu aizsardzības regula (VDAR)

136. atzinīgi vērtē iniciatīvu izveidot sadarbspējīgu digitālo infrastruktūru Eiropas veselības datu telpai, kurā tiktu apkopoti reālie dati, lai pilnībā izmantotu reālo datu potenciālu un piekļuvi retām terapijām un nodrošinātu taisnīgu, pārredzamu un nediskriminējošu piekļuvi datiem visā Eiropā; uzsver, ka Vispārīgās datu aizsardzības regulas ⁽²⁰⁾ (VDAR) konsekventa piemērošana un īstenošana visās dalībvalstīs ir pamats šādu iniciatīvu īstenošanai;
137. prasa, lai Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošinātu VDAR pilnīgu un saskaņotu piemērošanu attiecībā uz klīnisko pētījumu veikšanu visā ES;
138. uzsver nepieciešamību veicināt veselības datu izmantošanu, pilnībā ievērojot VDAR; turklāt uzskata, ka ir ļoti svarīgi panākt un veicināt uzticēšanos un ar datiem saistītu inovāciju e-veselības jomā un ka tas būs iespējams, veicinot regulatoru, nozares un pacientu izglītošanu un spēju pilnveidošanu;
139. uzsver, ka ir jāveicina apkopoto veselības datu primāra un sekundāra izmantošana un skaidrāk jādefinē sekundāro datu izmantošana, nošķirot to no primāro datu vākšanas;
140. uzsver, ka veselības datu sensitivitātes dēļ Komisijai un visām attiecīgajām aģentūrām būtu jāaizsargā šādu datu apstrāde un jāgarantē, ka tiek ievēroti tādi datu aizsardzības principi kā likumība, taisnīgums, pārredzamība, mērķa ierobežojums, datu minimizēšana, precizitāte, glabāšanas ierobežojums, integritāte un konfidencialitāte; turklāt uzsver, ka dalībvalstīm un ES iestādēm būtu stingri jāievēro datu aizsardzības principi, kā noteikts Regulas (ES) 2018/1725 ⁽²¹⁾ 4. pantā, un vienlaikus jānosaka piemēroti tehniskie un organizatoriskie drošības pasākumi saskaņā ar minētās regulas 33. pantu.
141. atgādina, ka jaunajām tehnoloģijām, digitalizācijai un mākslīgajam intelektam var būt būtiska nozīme, nodrošinot Eiropas laboratoriju pētniekiem iespējas strādāt tīklā un dalīties ar saviem mērķiem un rezultātiem, vienlaikus pilnībā ņemot vērā Eiropas datu aizsardzības regulējumu; aicina Komisiju atbalstīt pasākumus, ar ko veicina atvērto zinātņu, lai paātrinātu datu un pētījumu rezultātu apmaiņu zinātnieku aprindās Eiropā un ārpus tās;

⁽²⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regula (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽²¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 23. oktobra Regula (ES) 2018/1725 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

142. uzsver, ka ir jāattīsta apvienoti Eiropas datu tīkli, kuru uzdevums būtu veicināt optimālu pētniecības, izstrādes un veselības aprūpes rezultātu iegūšanu; uzsver, ka ir svarīga datu kopīgošana un datu pieejamība, lai pilnībā izmantotu mākslīgā intelekta potenciālu veselības aprūpes nozarē, un ka vienlaikus jāparedz stingras ētikas prasības un skaidri noteikumi par atbildību; norāda šādu datu komercializēšanu un norāda, ka ir steidzami jārikojas, lai šie dati netiktu pārdoti cita starpā farmācijas nozarei, veselības apdrošināšanas un tehnoloģiju uzņēmumiem un darba devējiem;

143. uzskata, ka augstas veiktspējas datu infrastruktūru savstarpēja savienošana un sadarbība ar Eiropas veselības datu telpu nodrošinātu, ka ir pieejamas lielas, augstas kvalitātes veselības datu kopas, kas ir kritiski svarīgas patoloģiju, jo īpaši retu slimību un pediatriko slimību, pētniecībā un ārstēšanā;

144. atbalsta esošā regulējuma pielāgošanu, lai lēmumu pieņemšanā paredzētu iespēju iestrādāt MI tehnoloģijas, šādi nodrošinot iespēju izstrādāt, ieviest un izmantot MI veselības aprūpes sistēmās ar mērķi veicināt iekļautību, spēju veidošanu un uzticēšanos;

Strukturēts dialogs ar ieinteresētajām personām

145. atzīst zāļu trūkuma daudzus iemeslus un norāda, ka tāpēc ir svarīgi nodrošināt ražotāju un citu piegādes ķēdes dalībnieku iesaistīšanos, lai novērstu un pārvaldītu zāļu trūkumu;

146. atbalsta Komisijas centienus veidot strukturētu dialogu ar attiecīgajiem farmācijas vērtību ķēdes dalībniekiem, valsts iestādēm, nevalstiskām pacientu un veselības organizācijām, veselības aprūpes speciālistiem, tostarp farmaceitiem, un pētnieku aprindām, jo tas ir viens no instrumentiem, ar ko novērst zāļu trūkuma pamatcēloņus un nepilnības kritiski svarīgu zāļu, farmaceitisko izejvielu, starpproduktu un aktīvo farmaceitisko vielu globālajā ražošanas un piegādes ķēdē, kā arī apzināt inovācijas iespējas; aicina Komisiju nodrošināt ieinteresēto personu līdzsvarotu pārstāvību;

147. mudina Komisiju, dalībvalstis un ieinteresētās personas, tiklīdz iespējams, saskaņā ar šo strukturēto dialogu izstrādāt skaidru politikas ceļvedi ar vērienīgiem mērķiem, lai nostiprinātu un modernizētu esošās zāļu, tehnoloģiju un aktīvo farmaceitisko vielu ražošanas spējas Eiropā;

148. uzskata, ka papildus strukturētajam dialogam par ražošanas un piegādes ķēdi ir vajadzīgs arī plašāks augsta līmeņa politiskais farmācijas forums, kas apvienotu politikas veidotājus, regulatorus, maksātājus, pacientu organizācijas, nozares pārstāvjus un citas attiecīgās ieinteresētās personas veselības aprūpes piegādes ķēdē un kas dotu iespēju dalīties ar Covid-19 ārkārtas situācijas risināšanā gūtajām atziņām un veidot efektīvu politikas satvaru, kura mērķis būtu novērst deficītu ilgtermiņā, nodrošināt pacientu piekļuvi zālēm, samazināt kavējumus un nodrošināt konkurētspēju un inovāciju;

149. uzsver Kopienas farmācijas nozares vērtīgo nozīmi un atzīst tās vērtīgo ieguldījumu pandēmijas laikā, jo tā nepārtraukti nodrošināja būtiskus un kvalitatīvus pakalpojumus; uzsver, ka farmaceiti ir neatkarīgs, uzticams un drošs informācijas avots; ierosina nodrošināt aktīvāku farmaceitu lomu farmakovigilances pasākumos, kuru mērķis ir novērtēt un uzraudzīt zāļu efektivitāti, un aicina dalībvalstis tos iekļaut savās veselības, aprūpes un pētniecības programmās; aicina vairāk atzīt aptiekas, kas savu darbu veic lauku apvidos, jo tās ļauj saglabāt minēto apvidu iedzīvotāju skaitu un nodrošina viņu labklājību;

Ilgspējīgas un videi draudzīgas zāles

150. uzsver, ka farmācijas nozarei ir jābūt videi draudzīgai un klimatneitrālai visā zāļu aprites ciklā un vienlaikus jānodrošina pacientu piekļuve drošai un efektīvai ārstēšanai; aicina Komisiju pastiprināt pārbaudes un revīzijas visā ražošanas ķēdē, jo īpaši ārpus ES; mudina Komisiju nodrošināt kvalitatīvus vides ilgtspējas standartus attiecībā uz aktīvajām farmaceitiskajām vielām, ko importē no trešām valstīm; aicina Komisiju risināt mājsaimniecību farmaceitisko atkritumu problēmu un veikt pasākumus iepakojuma un iesaiņojuma izmēra samazināšanai, lai nodrošinātu, ka tie nav lielāki nekā nepieciešams, un vienlaikus nodrošinātu ērtu un drošu lietošanu pacientiem vai patērētājiem ar ierobežotām pārvietošanās spējām, un saskaņot zāļu receptes ar reālām terapeitiskajām vajadzībām; mudina Komisiju apsvērt iespēju izmantot zāļu e-aprakstus, ko var izmantot papildus pašreizējai informācijai uz papīra, lai samazinātu papīra izmantošanu iepakojumā, taču vienlaikus saglabāt vienlīdzīgu piekļuvi svarīgai informācijai; atzīst pasākumus, ko farmācijas nozare jau ir veikusi, piemēram, iniciatīvu "Eco-Pharmaco-Stewardship";

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

151. uzskata, ka Eiropas zaļais kurss veido svarīgu iespēju mudināt zāļu ražotājus piedalīties zaļajā atveseļošanas plānā un šajā nolūkā nodrošināt ražošanas atbilstību vides un ekoloģiskajiem standartiem;

152. uzsver, ka farmaceitiskie atkritumi būtu jāapsaimnieko saskaņā ar aprites ekonomikas mērķiem un mērķrādītājiem; uzskata, ka farmācijas nozarē vajadzētu būt tādām pašām iepakojuma un atkritumu apsaimniekošanas prasībām un standartiem kā citās nozarēs; aicina Komisiju izveidot vienotu regulējumu attiecībā uz iepakojumu, kurā ir ņemts vērā lietošanas ērtums un nozarei raksturīgās iezīmes;

153. aicina Komisiju izstrādāt skaidrus norādījumus par iepirkuma politikas nozīmi videi nekaitīgāku zāļu veicināšanā;

154. aicina Komisiju rīkoties saistībā ar prasībām, kas paustas Eiropas Parlamenta 2020. gada 17. septembra rezolūcijā par stratēģisku pieeju attiecībā uz farmaceitiskajiem līdzekļiem vidē⁽²²⁾, jo īpaši pārskatīt tiesību aktus farmācijas jomā, lai stiprinātu vides riska novērtēšanas prasības un nosacījumus zāļu apstiprināšanai un lietošanai, ar nosacījumu, ka tirdzniecības atļauju piešķiršana netiek aizkavēta vai atteikta tikai kaitīgas ietekmes uz vidi dēļ; turklāt aicina Komisiju paātrināt līdz 2006. gadam atļauto cilvēkiem paredzēto zāļu vides riska novērtēšanas procedūru, ja tās nav pieejamas;

155. atgādina, ka informācija par zāļu ietekmi uz ūdeni un iedarbību un noārdīšanos vidē ir svarīgs faktors riska pārvaldībā un ka šāda veida informācijai vajadzētu būt pārredzamai un pieejamai visām attiecīgajām ieinteresētajām personām; atzinīgi vērtē Komisijas centienus risināt problēmu saistībā ar zāļu nonākšanu vidē; uzsver, ka ir jāturpina un jāpastiprina šie centieni, jo īpaši attiecībā uz ieguldījumiem tehnoloģijās, kas nodrošina efektīvākus risinājumus zāļu izvadišanai no notekūdeņiem, veterināro zāļu ietekmes uz vidi novērtējumu, nepārtrauktas uzraudzības izveidi un datu apmaiņu par iespējamiem nozīmīgiem šāda veida piesārņojuma avotiem;

156. uzstāj, ka Eiropas Zāļu stratēģijā būtu jāņem vērā Nulles piesārņojuma rīcības plāna mērķi attiecībā uz ūdeni, gaisu un augsni;

157. atbalsta principa "piesārņotājs maksā" īstenošanu, lai uzlabotu farmācijas nozares atbildību par piesārņojumu, ko tā var radīt;

158. aicina dalībvalstis un Komisiju atbalstīt pētniecību, izstrādi un inovācijas attiecībā uz zālēm, kas ir vienlīdz efektīvas pacientiem un pēc būtības mazāk kaitīgas videi;

159. uzsver, ka ir svarīgi veikt ieguldījumus, lai zāļu izstrādē rastu jaunas alternatīvas un ar dzīvnieku izmantošanu nesaistītas metodes, un vienlaikus nepazemināt cilvēku veselības aizsardzības līmeni, neskarot inovāciju farmācijas jomā;

ES ir pasaules līdere veselības aprūpes jomā

160. aicina Komisiju vēl vairāk atvieglot ES farmācijas nozares, tostarp MVU, piekļuvi pasaules tirgiem, un šajā nolūkā nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus un noturīgu un skaidru tiesisko regulējumu, ar ko veicina augstākos kvalitātes un drošuma standartus starptautiskā līmenī un sekmē tirdzniecības nolīgumus, kuros tiek augstu vērtēta uz inovācijām balstīta konkurētspēja, nolūkā padarīt farmācijas nozari par vienu no ES stratēģiskajiem pilāriem; aicina Komisiju nodrošināt, ka tirdzniecības nolīgumi veicina labāku piekļuvi drošām, efektīvām un cenas ziņā pieņemamām zālēm ES un trešās valstīs; uzsver, ka ir svarīgi novērst tirdzniecības un ar tarifiem nesaistītus šķēršļus trešās valstīs un nodrošināt ES strādājošiem uzņēmumiem taisnīgu piekļuvi starptautiskajiem tirgiem;

161. aicina Komisiju veicināt nolīgumu noslēgšanu starp Eiropas Zāļu aģentūru un ārpussavienības regulatīvajām aģentūrām par ārkārtas situāciju novēršanu un reaģēšanu uz tām koordinēšanu, pilnībā ievērojot augstākos ES standartus persondatu aizsardzības jomā; mudina Komisiju sadarboties ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas dalībvalstīm, lai atvieglotu veselības produktu tirdzniecību, palielinātu globālo piegādes ķēžu noturību, nodrošinot stabili piekļuvi izejvielām, un palīdzētu efektīvi reaģēt ārkārtas situācijās veselības jomā;

⁽²²⁾ OV C 385, 22.9.2021., 59. lpp.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

162. atkārtoti pauž apņemšanos turpināt sadarbību ar Komisiju un Pasaules Veselības organizāciju, lai standartizētu drošu, efektīvu, drošu un ilgtspējīgu tiesisko regulējumu attiecībā uz zālēm un visā pasaulē uzlabotu piekļuvi zālēm par pieņemamu cenu;

Patenti un TRIPS līgums

163. norāda, ka patentu aizsardzība ir būtisks stimuls uzņēmumiem ieguldīt inovācijā un ražot jaunas zāles; vienlaikus norāda, ka patentu izslēdzošā ietekme var ierobežot tirgus piedāvājumu un samazināt zāļu un farmaceitisko produktu pieejamību; uzsver, ka ir jānodrošina līdzsvars starp inovācijas stimulēšanu ar patentu izslēdzošo ietekmi un zāļu pieejamības nodrošināšanu un sabiedrības veselības aizsardzību; atgādina, ka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 726/2004 14. panta 11. punktu uzņēmums, kurš tirgo zāles, var izmantot datu ekskluzivitātes klauzulu astoņus gadus no pirmās tirdzniecības atļaujas datuma; aicina Komisiju ierosināt šo regulu pārskatīt, lai paredzētu iespēju uz laiku atļaut izsniegt piespiedu licences gadījumos, kad veselības jomā ir iestājusies krīze, nolūkā ļaut ražot dzīvību glābjošu zāļu ģenēriskās versijas; atgādina, ka šī ir viena no patentu aizsardzības jomas elastības iespējām saistībā ar sabiedrības veselības apsvērumiem, kas jau ir iekļauta PTO TRIPS līgumā un atkārtoti apstiprināta 2001. gada Dohas deklarācijā; aicina Komisiju nodrošināt, ka ES brīvās tirdzniecības nolīgumu (BTN) īstenošana neierobežo iespēju atsaukties uz elastīgumu, kas paredzēts TRIPS nolīgumā, un sniegt dalībvalstīm norādījumus ar mērķi sekmēt brīvprātīgu licencēšanu, nevis tūlītēju piespiedu licencēšanu; uzsver, ka brīvās tirdzniecības nolīgumiem nevajadzētu būt vērstiem tikai uz intelektuālā īpašuma standartu piemērošanu trešās valstīs, bet tajos būtu jāņem vērā ietekme uz ģenēriskām un biolīdzīgām zālēm ES un trešās valstīs, kā arī jāiekļauj regulatīvo standartu koordinācija;

o

o o

164. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

P9_TA(2021)0472

Legālās migrācijas politika un tiesību akti**Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par legālās migrācijas politiku un tiesību aktiem (2020/2255(INL))**

(2022/C 224/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 79. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 45. pantu,
- ņemot vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru, jo īpaši tā 5., 10., 12. un 16. principu,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, jo īpaši tās 4. protokola 2. pantu,
- ņemot vērā Savienības *acquis* legālās migrācijas jomā, kas izstrādāts laikā no 2003. līdz 2021. gadam un reglamentē Savienībā strādājošu trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumus un tiesības, un ietver:
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 20. oktobra Direktīvu (ES) 2021/1883 par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 2009/50/EK ⁽¹⁾,
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 11. maija Direktīvu (ES) 2016/801 par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos pētniecības, studiju, stažēšanās, brīvprātīga darba, skolēnu apmaiņas programmu vai izglītības projektu un viesaukles darba nolūkā ⁽²⁾,
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvu 2014/36/ES par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem nodarbinātības kā sezonas darbiniekiem nolūkā ⁽³⁾,
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīvu 2014/66/ES par ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem trešo valstu valstspiederīgajiem saistībā ar pārcelšanu uzņēmuma ietvaros ⁽⁴⁾,
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvu 2011/98/ES par vienotu pieteikšanās procedūru, lai trešo valstu valstspiederīgajiem izsniegtu vienotu uzturēšanās un darba atļauju dalībvalsts teritorijā, un par vienotu tiesību kopumu trešo valstu darba ņēmējiem, kuri kādā dalībvalstī uzturas likumīgi ⁽⁵⁾,
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Direktīvu 2009/52/EK, ar ko nosaka minimālos standartus sankcijām un pasākumiem pret darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ OV L 382, 28.10.2021., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 132, 21.5.2016., 21. lpp.⁽³⁾ OV L 94, 28.3.2014., 375. lpp.⁽⁴⁾ OV L 157, 27.5.2014., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV L 343, 23.12.2011., 1. lpp.⁽⁶⁾ OV L 168, 30.6.2009., 24. lpp.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

- Padomes 2003. gada 25. novembra Direktīva 2003/109/EK par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji ⁽⁷⁾,
- Padomes Direktīva 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvu 2011/95/ES par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 13. aprīļa Regulu (ES) 2016/589 par Eiropas Nodarbinātības dienestu tīklu (EURES), darba ņēmēju piekļuvi mobilitātes pakalpojumiem un turpmāku darba tirgu integrāciju un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 492/2011 un (ES) Nr. 1296/2013 ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 20. jūnija Regulu (ES) 2019/1149, ar ko izveido Eiropas Darba iestādi, groza Regulas (EK) Nr. 883/2004, (ES) Nr. 492/2011 un (ES) 2016/589 un atceļ Lēmumu (ES) 2016/344 ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2021. gada 24. jūnija secinājumus par Covid-19 un migrāciju, jo īpaši 12. secinājumu,
- ņemot vērā ES Ārkārtas trasta fondu Āfrikai,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2019. gada 29. marta darba dokumentu “ES tiesību aktu par likumīgu migrāciju atbilstības pārbaude” (“Fitness Check on EU Legislation on legal migration”) (“atbilstības pārbaude”),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 13. maija paziņojumu “Eiropas programma migrācijas jomā”,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 24. novembra paziņojumu “Rīcības plāns par integrāciju un iekļaušanu 2021.–2027. gadam”,
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 6. aprīļa paziņojumu “Ceļā uz kopējās Eiropas patvēruma sistēmas reformu un labākām iespējām likumīgai nokļūšanai Eiropā”,
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 12. septembra paziņojumu “Līdzsvarotas un vispusīgas migrācijas politikas sastāvdaļa — likumīgu ceļu uz Eiropu nostiprināšana”,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 23. septembra paziņojumu par jaunu migrācijas un patvēruma paktu,
- ņemot vērā ES un Āfrikas Valletas samitā par migrāciju 2015. gada 11. un 12. novembrī pieņemto rīcības plānu un politisko deklarāciju, jo īpaši to attiecīgās daļas par likumīgu migrāciju un mobilitāti,
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 11. jūnija paziņojumu presei “Talantu partnerības: Komisija sāk jaunu iniciatīvu, lai risinātu ES prasmju trūkuma problēmu un uzlabotu migrācijas jomā īstenoto sadarbību ar partnervalstīm” (“Talent Partnerships: Commission launches new initiative to address EU skills shortages and improve migration cooperation with partner countries”),
- ņemot vērā Komisijas Kopīgā pētniecības centra 2020. gada 23. aprīļa pētījumu “Svarīgākie darba ņēmēji, kuri ir imigranti, — viņu ieguldījums Eiropas reakcijā uz Covid-19” un tā 2020. gada 19. maija tehnisko ziņojumu “Neaizsargāts darbaspēks — migrējošie darba ņēmēji Covid-19 pandēmijas laikā”,

⁽⁷⁾ OV L 16, 23.1.2004., 44. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 251, 3.10.2003., 12. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 337, 20.12.2011., 9. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 107, 22.4.2016., 1. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 186, 11.7.2019., 21. lpp.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

- ņemot vērā 2016. gada 12. aprīļa rezolūciju par stāvokli Vidusjūras reģionā un vajadzību pēc ES holistiskas pieejas migrācijas jomā ⁽¹²⁾,
 - ņemot vērā 2020. gada 19. jūnija rezolūciju par Eiropas aizsardzību pārrobežu un sezonālajiem darba ņēmējiem saistībā ar Covid-19 krīzi ⁽¹³⁾,
 - ņemot vērā 2021. gada 20. maija rezolūciju par jaunām pieejām likumīgai darbaspēka migrācijai un kuras pamatā ir Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas patstāvīgais ziņojums ⁽¹⁴⁾,
 - ņemot vērā Iekšpolitikas ģenerāldirektorāta Pilsoņu tiesību un konstitucionālo jautājumu politikas departamenta 2015. gada septembra pētījumu “Jaunu iespēju izpēte attiecībā uz tiesību aktiem par darbaspēka migrāciju uz Eiropas Savienību” (“Exploring new avenues for legislation for labour migration to the European Union”),
 - ņemot vērā Iekšpolitikas ģenerāldirektorāta Pilsoņu tiesību un konstitucionālo jautājumu politikas departamenta 2015. gada oktobra pētījumu “ES sadarbība ar trešām valstīm migrācijas jomā” (“EU cooperation with third countries in the field of migration”),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta 2019. gada marta pētījumu “Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas legālās migrācijas jomā” (“The cost of non-Europe in the area of legal migration”),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta 2021. gada septembra pētījumu “Eiropas pievienotās vērtības novērtējums par legālās migrācijas politiku un tiesību aktiem”
 - ņemot vērā Eiropas migrācijas tīkla pētījumus,
 - ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, jo īpaši tās 13. pantu,
 - ņemot vērā 2018. gada 19. decembra globālo paktu par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju,
 - ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas Starptautiskās Darba konferences pieņemtos starptautiskos darba standartus darbaspēka migrācijas jomā,
 - ņemot vērā Starptautisko konvenciju par visu migrējošu darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību, ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma 1990. gada 18. decembrī,
 - ņemot vērā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas pētījumus par legālo migrāciju,
 - ņemot vērā ANO īpašā referenta migrantu cilvēktiesību jautājumos darbu un ziņojumus,
 - ņemot vērā Globālās attīstības centra 2019. gada 15. jūlija pētījumu “*Maximizing the Shared Benefits of Legal Migration Pathways: Lessons from Germany’s Skills Partnerships*” (Legālās migrācijas ceļu kopīgo priekšrocību maksimāla izmantošana: Vācijas prasmju partnerību pieredze),
 - ņemot vērā ziņojumu par migrāciju no Āfrikas – apstrīdot Starptautiskās Migrācijas organizācijas 2020. gada oktobra vēstījumu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta 2021. gada augusta pētījumu “Komisijas jaunā Migrācijas un patvēruma pakta – horizontāls aizstājošs ietekmes novērtējums”,
 - ņemot vērā Reglamenta 47. un 54. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas atzinumu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A9-0314/2021),
- A. tā kā spēkā esošo tiesību aktu par darbaspēka migrāciju pienācīga īstenošana ir vienlīdz svarīga, lai ierosinātu jaunus tiesību aktus;

⁽¹²⁾ OV C 58, 15.2.2018., 9. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 362, 8.9.2021., 82. lpp.

⁽¹⁴⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0260.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

- B. tā kā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 79. panta 1. punktā ir noteikts, ka “Savienība izstrādā kopēju imigrācijas politiku, kuras mērķis ir visos posmos nodrošināt efektīvu migrācijas plūsmu pārvaldību, taisnīgu attieksmi pret trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri likumīgi uzturas dalībvalstīs, kā arī novērst nelikumīgu imigrāciju un cilvēku tirdzniecību un uzlabot to apkarošanas pasākumus”;
- C. tā kā Savienība ir viena no galvenajām investorēm cilvēkkapitāla attīstībā kaimiņvalstīs;
- D. tā kā papildu likumīgu ceļu izveide Savienības līmenī varētu palīdzēt dalībvalstīm nodrošināt instrumentu, ar ko pienācīgi risināt gaidāmās demogrāfiskās problēmas, apmierināt darba tirgu prasības, ko nevar apmierināt vietējais darbaspēks, un uzlabot prasmju atbilstību darba tirgos;
- E. tā kā 2020. gadā 23 miljoni trešo valstu valstspiederīgo likumīgi dzīvoja dalībvalstīs aptuveni 5,1 % no kopējā Savienības iedzīvotāju skaita ⁽¹⁵⁾;
- F. tā kā ilgtermiņa uzturēšanās atļauju zemo izdošanas līmeni liecina, ka varētu būt vajadzība uzlabot to pievilcību, ko varētu panākt, pārskatot Direktīvu 2003/109/EK, lai noskaidrotu priekšrocības, ko sniedz ES ilgtermiņa uzturēšanās atļaujas saņemšana un tuvināšana; valstu tiesību aktu sistēmas;
- G. tā kā saskaņā ar Eiropas Komisijas ziņojumu par demogrāfisko pārmaiņu ietekmi, kas pieņemts 2020. gada 17. jūnijā ⁽¹⁶⁾, Savienības iedzīvotāju vidējais vecums pašreiz ir 44 gadi, jau vairākus gadus ir palielinājies un turpinās augt tādā pašā tempā vēl divdesmit gadus;
- H. tā kā tas nozīmē, ka nākamajās desmitgadēs Savienība saskarsies ar situāciju, ka arvien lielāku iedzīvotāju daļu veidos 65 gadus veci un vecāki iedzīvotāji, savukārt tiek prognozēts, ka tajā pašā laikposmā samazināsies to iedzīvotāju īpatsvars, kuri ir darbspējīgā vecumā;
- I. tā kā atbilstības pārbaudē ir norādīts, ka pašreizējiem Savienības noteikumiem par likumīgu migrāciju ir bijusi ierobežota ietekme attiecībā uz Savienības darba tirgum un ekonomikai nepieciešamo prasmju un talantu piesaistīšanu un ka pašreizējais tiesiskais regulējums ir “sadrumstalots un izraisa vairākas nepilnības, kā arī īstenošanas problēmas”;
- J. tā kā atbilstības pārbaudes galvenie konstatējumi liecina, ka migrācijas plūsmu pārvaldībā būtiska nozīme ir efektīvai likumīgas migrācijas politikai;
- K. tā kā komisāre Ilva Johansone saistībā ar talantu partnerību atklāšanas pasākumu 2021. gada 11. jūnijā paziņoja, ka Komisijas stratēģiskais mērķis ir neatbilstīgo migrāciju aizstāt ar likumīgu ieeļošanu ⁽¹⁷⁾;
- L. tā kā vīzu pasākumi var būt pozitīvs stimuls sadarbībā ar trešām valstīm; tā kā nesen pārskatītā Vīzu kodeksa ⁽¹⁸⁾ pilnīga īstenošana un papildu centieni atvieglot vīzu režīmu ar trešām valstīm ir daļa no visaptverošas pieejas migrācijas politikai, kas izklāstīta jaunajā Migrācijas un patvēruma paktā; tā kā ciešāka sadarbība un informācijas apmaiņa palīdzētu atklāt vīzu režīma ļaunprātīgu izmantošanu;
- M. tā kā partnerības sistēmas starp dalībvalstīm un trešām valstīm var būt būtisks instruments, lai paātrinātu legālo darba migrantu prasmju un kvalifikāciju savstarpēju atzišanu;

⁽¹⁵⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/ddn-20210325-2#:~:text=On%201%20January%202020%2C%2023,5.1%25%20of%20the%20EU%20population>

⁽¹⁶⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/demography_report_2020_n.pdf

⁽¹⁷⁾ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_21_2921

⁽¹⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar kuru izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

- N. tā kā vairākas dalībvalstis jau ir iesaistījušās veiksmīgās partnerībās ar trešām valstīm, lai izveidotu likumīgu darbaspēka migrācijas ceļu un ar izmēģinājuma projektu palīdzību apmierinātu darba tirgus prasības mazākā mērogā; tā kā talantu partnerību pamatā vajadzētu būt pozitīvai pieredzei, kas gūta šajos projektos;
- O. tā kā atjaunotā Eiropas partnerība integrācijai ar sociālajiem un ekonomiskajiem partneriem paredz paplašināt turpmāko sadarbību darbaspēka migrācijas jomā;
- P. tā kā prasmju neatbilstība dalībvalstu darba tirgos Savienībai ir izrādījusies ļoti dārga un saskaņā ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2018. gada pētījumu ⁽¹⁹⁾ tās ekonomika zaudē vairāk nekā 2 % no produktivitātes gadā; tā kā ziņojumā norādīts, ka neatbilstība vērojama visos prasmju līmeņos — diapazonā no pavāriem un kravas automobiļu vadītājiem līdz ārstiem un skolotājiem; tā kā pētījumā precizēts, ka ar spēka esošajām likumdošanas shēmām nepietiek, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienība saglabā konkurētspēju īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā, un lai nodrošinātu dalībvalstu darba tirgu prasības;
- Q. tā kā 2017. gadā aptuveni 3,1 miljonam trešo valstu valstspiederīgo bija ES ilgtermiņa uzturēšanās atļauja salīdzinājumā ar aptuveni 7,1 miljonu trešo valstu valstspiederīgo, kuriem bija valsts ilgtermiņa uzturēšanās atļauja ⁽²⁰⁾;
- R. tā kā divi galvenie Direktīvas 2011/98/ES mērķi ir atvieglot pieteikšanās procedūras apvienotai darba un uzturēšanās atļaujai un nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi; tā kā minētās direktīvas novērtējumā atbilstības pārbaudes ietvaros un tās īstenošanas ziņojumā tika konstatētas vairākas nepilnības šo mērķu sasniegšanā; tā kā, lai novērstu šos trūkumus, Komisija jaunajā Migrācijas un patvēruma paktā paziņoja par vairākām jaunām iniciatīvām, tostarp par minētās direktīvas pārskatīšanu;
- S. tā kā tehnikas attīstība ir mainījusi pasaules darbības veidu un radījusi situāciju, kurā daudzi Savienības darbinieki un pašnodarbinātas personas strādā attālināti; tā kā attālinātie darbinieki pašlaik ir iestrēguši no juridiskā viedokļa “pelēkajā zonā”, jo viņi nevar pieteikties tradicionālai darba atļaujai kādā dalībvalstī ⁽²¹⁾;
- T. tā kā vairākas dalībvalstis ir ieviesušas “digitālā nomada vīzas”, kuru mērķis ir atvieglot tāldarbinieku vai attālinātu pašnodarbināto personu uzturēšanos dalībvalstī un ļaut viņiem strādāt ⁽²²⁾;
- U. tā kā Savienībā notiek ekonomikas atlabšana pēc pandēmijas; tā kā uzlabotas likumīgas darbaspēka migrācijas sistēmas ir izšķirošs faktors Savienības ekonomikas atveseļošanā;
- V. tā ka saskaņā ar Komisijas Kopīgā pētniecības centra 2020. gada 23. aprīļa pētījumu “Svarīgākie darbinieki, kuri ir imigranti, — viņu ieguldījums Eiropas reakcijā uz Covid-19”, vidēji 13 % no darbiniekiem, kuriem ir nozīmīga loma sabiedrību funkcionēšanai, ir imigrējuši uz Savienību, kas liecina, ka viņiem bijusi nozīmīga loma attiecībā uz Savienības spēju risināt ar Covid-19 pandēmiju saistītās problēmas;
- W. tā kā ir tiešā saikne starp likumīgi uzturošos trešo valstu valstspiederīgo dzīvošanas tiesībām un to, ka darba devēji pakļauj viņus iespējamai darbaspēka ekspluatācijai; tā kā ir izskanējuši aicinājumi pakāpeniski atcelt šāda veida atļaujas un tā vietā ļaut trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri uzturas likumīgi, mainīt darba devējus, nezaudējot darba atļaujas ⁽²³⁾;

⁽¹⁹⁾ <https://www.eesc.europa.eu/en/news-media/press-releases/skills-mismatches-eu-businesses-are-losing-millions-and-will-be-losing-even-more>

⁽²⁰⁾ <https://ec.europa.eu/migrant-integration/librarydoc/report-on-the-implementation-of-directive-2003/109/ec-on-the-status-of-long-term-foreign-residents>

⁽²¹⁾ <https://www.etiasvisa.com/etias-news/digital-nomad-visas-eu-countries#:~:text=The%20digital%20nomad%20visa%20allows,are%20reviewed%20within%2030%20days.>

⁽²²⁾ Turpat.

⁽²³⁾ <https://picum.org/wp-content/uploads/2021/03/Designing-labour-migration-policies-to-promote-decent-work-EN.pdf>

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

- X. tā kā Direktīvā 2009/52/EK ir paredzētas sankcijas un pasākumi, ko var piemērot pret darba devējiem, kuri nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi; tā kā trešo valstu valstspiederīgos, kuri likumīgi ieceļojuši Savienībā, arī var ekspluatēt un viņiem būtu jāsaņem tāds pats aizsardzības līmenis;
- Y. tā kā Eiropas Darba iestāde ir stiprinājusi savas pārrobežu operatīvās spējas atbalstīt un stiprināt valstu darba inspekcijas un iestādes, kā arī sociālos partnerus, lai veicinātu tainīgu darbaspēka mobilitāti un novērstu pārrobežu krāpšanu un ļaunprātīgu izmantošanu,

1. uzskata — lai risinātu gaidāmās demogrāfiskās problēmas dalībvalstīs, jo dati liecina, ka tiek prognozēts, ka līdz 2050. gadam to iedzīvotāju īpatsvars, kuri ir 65 gadus veci vai vecāki, būs aptuveni viena trešdaļa no Savienības iedzīvotāju skaita ⁽²⁴⁾, kas radīs ievērojamu darbaspēka trūkumu visos prasmju līmeņos ⁽²⁵⁾, Savienībai ir jāpiedāvā jaunas iespējas likumīgai darbaspēka migrācijai uz Savienību, vienlaikus ņemot vērā arī to, ka dalībvalstu darba tirgi ir atšķirīgi un saskaras ar dažādiem darbaspēka trūkuma un problēmu veidiem; uzskata, ka šādas jaunas iespējas būs nepieciešamas, lai palielinātu Savienības ekonomisko konkurētspēju un tās globālo ietekmi kā demokrātijas, tiesiskuma, cilvēktiesību un brīvas preču un pakalpojumu tirdzniecības aizstāvei un kā līderei cīņā pret klimata pārmaiņām; norāda, ka šādām jaunām iespējām būtu jānodrošina pienācīgi darba apstākļi un jāsamazina trešo valstu darbinieku ekspluatācija; turklāt norāda, ka situācijā, kad tiek samazināti šķēršļi likumīgai darbaspēka migrācijai un tiek samazināta trešo valstu darbinieku diskriminācija darba tirgū, tiek lēsts, ka Savienībā varētu panākt ilgtermiņa IKP pieaugumu EUR 74 miljardu apmērā gadā ⁽²⁶⁾; pauž bažas par to, ka lieli šķēršļi likumīgai darbaspēka migrācijai mazina Savienības pievilcību visu prasmju līmeņu darbinieku globālajā konkurencē; uzsver, ka jaunu likumīgu kanālu ieviešana, lai migranti varētu ieceļot Savienībā darbam, varētu radīt IKP pieaugumu līdz EUR 37,6 miljardu apmērā gadā ⁽²⁷⁾;

2. prasa, lai Komisija, pamatojoties uz LESD 79. panta 2. punktu, jo īpaši a) un b) apakšpunktu, līdz 2022. gada 31. janvārim iesniegtu priekšlikumu tiesību aktam, kas kalpotu par priekšlikumu paketi ar mērķi atvieglināt un veicināt tādu legāli migrējošu trešo valstu tādu valstspiederīgo ieceļošanu un mobilitāti Savienībā, kuri piesakās darbam vai kuriem jau ir darba atļauja, saskaņojot spēkā esošo likumīgas migrācijas direktīvu noteikumus, kalpotu tam, lai mazinātu birokrātiju, uzlabotu saskaņošanu, veicinātu pamattiesības, piemēram, vienlīdzīgu attieksmi, un novērstu darbaspēka ekspluatāciju, ievērojot šā ziņojuma pielikumā izklāstītos ieteikumus; norāda, ka šāds jauns tiesību akts, ar ko atbalsta legālo darbaspēka migrāciju no trešām valstīm un lielāku mobilitāti, joprojām ir viena no galvenajām atbildēm uz pašreizējo neatbilstību starp darbaspēka piedāvājumu un pieprasījumu;

3. uzskata, ka Savienības mēroga talantu rezerves izveide trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri vēlas pieteikties darbam, lai legāli migrētu uz kādu no dalībvalstīm, kā arī darba devējiem, kuri jau atrodas Savienībā, lai meklētu iespējamus darbiniekus trešās valstīs, būtu svarīgs instruments, kas palīdzētu sasniegt ierosinātā tiesību akta mērķi, un aicina Komisiju priekšlikumā iekļaut šādas talantu rezerves izveidi; ierosina Komisijai talantu kopfondā iekļaut Savienības talantu attālinātu tīklu, kas ļautu trešo valstu valstspiederīgajiem attālināti strādāt citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā viņi dzīvo, un Komisijai un dalībvalstīm sadarboties, lai labāk izprastu ieguvumus un problēmas, ko rada trešo valstu valstspiederīgo apdāvinātu talantu pieņemšana darbā attālināti, un veicinātu starptautisko talantu tainīgu noalgošanu; norāda, ka šāds tīkls dalībvalstīm būtu fakultatīvs;

4. atbalsta Komisijas 2020. gada 23. septembra paziņojumā par jaunu Migrācijas un patvēruma paktu pausto attiecībā uz īstermiņa mobilitātes sekmēšanu atbilstoši vislabākajai pārlicēbai papildus legālajām migrācijas iespējām, jo īpaši pētniecības vai studiju nolūkā, lai uzlabotu augšupēju sadarbību ar trešām valstīm, un aicina Komisiju turpināt pētīt šo virzienu;

⁽²⁴⁾ Eiropa noveco: vecāka gadagājuma cilvēku dzīve ES — 2020. gada izdevums.

⁽²⁵⁾ <https://www.eesc.europa.eu/lv/news-media/press-releases/skills-mismatches-eu-businesses-are-losing-millions-and-will-be-losing-even-more>

⁽²⁶⁾ Navarra, C. and Fernandes M.: Legal migration policy and law – European added value assessment, European Parliamentary Research Service, 2021, with annexes I and II.

⁽²⁷⁾ Turpat..

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

5. aicina Komisiju ņemt vērā Parlamenta un Padomes daļējās provizoriskās vienošanās par Uzņemšanas nosacījumu pārstrādāto redakciju 15. panta 1. punktu, tādējādi samazinot piespiedu bezdarbības negatīvo ietekmi līdz patvēruma procedūras pabeigšanai;

6. atzinīgi vērtē Direktīvu (ES) 2021/1883 (pārskatītā Zilās kartes direktīva), taču uzskata, ka ar to nepietiek, ņemot vērā, ka Savienības darba tirgū ir vajadzīgi arī mazkvalificēti un vidēji kvalificēti darbinieki pat, ja šo tirgu vajadzības atšķiras; norāda, ka Savienība no tiem jau ir atkarīga tādās būtiskās nozarēs kā lauksaimniecība un veselības aprūpe⁽²⁸⁾; tādēļ aicina Komisiju par prioritāti noteikt vērīgu uzņemšanas shēmu attiecībā uz mazkvalificētiem un vidēji kvalificētiem trešo valstu darbiniekiem, apspriežoties ar sociālajiem partneriem un pilsonisko sabiedrību, kā arī vienlaikus atspoguļojot dalībvalstu vajadzības; aicina Komisiju iekļaut tādās sistēmas izveidē trešo valstu valstspiederīgo prasmju un kvalifikāciju apstiprināšanai un atzīšanai, tostarp profesionālajai apmācībai, kuras pamatā ir objektīvi un vienoti kritēriji, lai atvieglotu viņu agrīnu integrāciju darba tirgū; prasa, lai prasmju un kvalifikācijas apstiprināšanas un atzīšanas sistēma nodrošinātu, ka apstiprināšanas un atzīšanas procesā pret trešo valstu valstspiederīgajiem konsekventi izturas taisnīgi, garantētu efektīvas shēmas un procedūras un atvieglotu informācijas iegūšanu efektīvā un vienkāršā veidā; mudina Komisiju uzstāt, lai valstu iestādes turpinātu savstarpēji apmainīties ar informāciju un paraugpraksi; turklāt aicina Komisiju ar visiem iespējamajiem līdzekļiem, tostarp ar mērķtiecīgu kampaņu palīdzību, veicināt pārskatīto Zilās kartes direktīvu, tostarp jaunuzņēmumus un IT nozarē, kur prasmes atzīst par līdzvērtīgām kvalifikācijām, kā noteikts minētās direktīvas 26. pantā saistībā ar I pielikumu; tomēr atgādina, ka LESD 79. panta 5. punktā ir noteikts, ka "šis pants neietekmē dalībvalstu tiesības noteikt uzņemšanas apjomu trešo valstu pilsoņiem, kuri to teritorijā ierodas no trešām valstīm, lai meklētu darbu, neatkarīgi no tā, vai viņi ir algoti vai pašnodarbināti".

7. uzskata, ka Savienībai ir jāpiesaista vairāk pašnodarbinātu personu un uzņēmēju, un tai ir jāveicina inovācija, piemēram, izmantojot jauniešu mobilitātes un nomadu shēmas; lai Savienība saglabātu savu svarīgumu un konkurētspēju pasaules tirgū, palielinot tās ekonomikas elastīgumu, noturību, stabilitāti un izaugsmi, vienlaikus radot jaunu saimniecisko darbību un nodarbinātības iespējas, aicina Komisiju iekļaut savā priekšlikumā Savienības mēroga uzņemšanas shēmu pašnodarbinātu personu un uzņēmēju ieceļošanai un uzturēšanās atļaujai, pamatojoties uz objektīviem un vienotiem kritērijiem, jo īpaši attiecībā uz tiem, kas strādā, lai izveidotu mazos un vidējos uzņēmumus un jaunuzņēmumus, un augsti mobilus pašnodarbinātus trešo valstu valstspiederīgos, piemēram, māksliniekus; uzstāj, ka ierosinātajās shēmās ir jāiekļauj pasākumi, kas uzlabo pamattiesības un veicina vienlīdzīgu attieksmi pret darbiniekiem no trešām valstīm; uzskata, ka Komisijai būtu jāievieš piecu gadu vairākkārtējas ieceļošanas vīza, kas ļautu šīs kategorijas trešo valstu valstspiederīgajiem ieceļot Savienībā līdz 90 dienām gadā;

8. prasa Komisijai priekšlikumā iekļaut priekšlikumu regulējumam par tādām talantu partnerībām ar trešām valstīm, kurās dalībvalstis varētu iesaistīties brīvprātīgi, kas būtu pielāgotas konkrētām situācijām, nodrošinātu ieguvumus gan attiecīgajām nosūtītajām, gan uzņemošajām valstīm, ietverot uz prasmēm balstītas profesionālās apmācības programmas, jo īpaši zināšanu pārbaudes, novērošanu darba vidē un simulāciju; aicina Komisiju nodrošināt, ka šis regulējums ļauj Parlamentam pilnībā īstenot savu kontroles un novērtēšanas lomu un ka priekšlikumā ir iekļauti atbilstoši mehānismi, lai novērstu darbaspēka ekspluatāciju un nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi; uzsver, ka iedvesmu talantu partnerībām var atrast spēkā esošajos uz prasmēm balstītajos nolīgumos dalībvalstīs un ka talantu partnerības būtu jāattīsta, apspriežoties ar attiecīgajām organizācijām gan dalībvalstīs, gan trešās valstīs;

9. uzskata, ka ir būtiski ievērot atšķirīgu un līdzsvarotu pieeju attiecībās starp Savienību un trešām valstīm migrācijas jomā; aicina Savienību cēsties panākt oficiālus nolīgumus ar partnervalstīm par migrācijas mobilitāti;

10. atzinīgi vērtē Komisijas plānoto Direktīvas 2011/98/ES pārskatīšanu; norāda, ka viens no Direktīvas 2011/98/ES mērķiem ir vienkāršot un saskaņot dalībvalstīs pašlaik piemērojamos noteikumus par atļaujām un veicināt vienlīdzīgu attieksmi un ka šis mērķis nav pilnībā sasniegts un daži minētās direktīvas noteikumi visā Savienībā tiek īstenoti dažādos veidos; turklāt uzskata, ka Komisijai būtu jāveic nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu, pirmkārt, ka visas dalībvalstis pareizi īsteno minēto direktīvu, otrkārt, ka to nepieciešams grozīt, lai ļautu vienotās atļaujas pieteikumus iesniegt gan dalībvalstī, gan trešā valstī, un, treškārt, — vēl lielākas noteikumu vienkāršošanas un saskaņošanas nolūkā — skaidri regulēt ieceļošanas vīzas iegūšanas procedūru un izvairītos no tā, ka pieteikumu iesniedzējiem ir divreiz jāiesniedz vienotās atļaujas

(28) https://knowledge4policy.ec.europa.eu/publication/immigrant-key-workers-their-contribution-europes-covid-19-response_en

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

iegūšanai nepieciešamie dokumenti, kā arī samazinātu darbinieku atkarību un ekspluatācijas risku; norāda, ka pieteikuma iesniegšanai no dalībvalsts vajadzētu būt iespējama tikai tad, ja trešās valsts valstspiederīgajam pieteikuma iesniegšanas brīdī ir uzturēšanās atļauja; aicina Komisiju savā priekšlikumā iekļaut šādus grozījumus minētajā direktīvā;

11. prasa Komisijai priekšlikumā iekļaut legāli migrējošiem trešo valstu darba ņēmējiem domāta starpvalstu konsultāciju pakalpojuma tīkla izveidi, kuru pārvaldītu Komisija un kurā katra dalībvalsts ieceltu vadošo iestādi, kas apstrādātu pieteikumus un koordinētu konsultācijas un informāciju, kuru sniedz trešo valstu valstspiederīgajiem, kas piesakās darbam Savienībā vai kuriem jau ir darba atļaujas; uzstāj, ka vadošajām iestādēm vajadzētu būt atbildīgām par informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm par trešo valstu darbiniekiem, jād darbojas kā darbinieku un darba devēju kontaktpunktiem attiecībā uz talantu rezervi un jāsniedz attiecīga informācija trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir ieinteresēti legāli migrēt uz Savienību darba nolūkā; norāda, ka šādu informāciju varētu nosūtīt vai nu virtuāli, vai izmantojot trešās valstīs esošas attiecīgas struktūras, piemēram, dalībvalstu vēstniecības vai Savienības delegācijas; prasa, lai vadošās iestādes atbildētu arī par ciešu savstarpēju koordināciju attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti vienotas uzturēšanās un darba atļaujas saņemšanai saskaņā ar Direktīvu 2011/98/ES, lai novērstu divkāršu iesniegšanu un mudinātu darba devējus apsvērt iespēju pieteikties minētajai atļaujai un atbalstīt viņus šajos centienos; norāda, ka ir jāatvieglo datu, statistikas un pierādījumu vākšana un ka ir nepieciešama informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm, lai uzlabotu legālās migrācijas *acquis* efektivitāti un lietderību;

12. aicina Komisiju savā priekšlikumā iekļaut grozījumu Direktīvā 2014/36/ES, lai darba atļauju turētājiem saskaņā ar minēto direktīvu dotu iespēju trīs mēnešus meklēt jaunu darbu bez darba atļaujas atsaukšanas pēc tam, kad viņi ir atstājuši savu iepriekšējo darba devēju, ļaujot viņiem likumīgi uzturēties attiecīgajā dalībvalstī līdz minētajā direktīvā noteiktā uzturēšanās termiņa beigām, bet ne ilgāk kā deviņus mēnešus, ar nosacījumu, ka viņi minētajā laikposmā piesakās darbam pie cita darba devēja; turklāt, lai izvairītos no darbaspēka ekspluatācijas, aicina Komisiju mudināt dalībvalstis pilnībā piemērot šo noteikumu, tādējādi atsaistot uzturēšanās atļaujas no darba devēja un piesaistot darba attiecībām; aicina Komisiju savā priekšlikumā iekļaut grozījumu minētajā direktīvā, lai ļautu dalībvalstīm atjaunot darba atļaujas sezonas darba veikšanai līdz kopējam piecu gadu laikposmam;

13. prasa Komisijai savā priekšlikumā iekļaut grozījumu Direktīvā 2009/52/EK, lai pielāgotu tās darbības jomu, iekļaujot tajā ekspluatācijai pakļautus trešo valstu valstspiederīgos, kuri strādā Savienībā un kuri cieš no apstākļiem, kas ietekmē viņu veselību un drošību un pārkāpj viņu cilvēka cieņu, un lai uzlabotu vienlīdzīgas attieksmes noteikumu izpildi, piemēram, pieejamus un efektīvus sūdzību mehānismus un tiesu iestāžu pieejamību visiem darbiniekiem viņu ekspluatācijas un citu noziedzīgu nodarījumu gadījumā;

14. uzskata, ka Direktīva 2003/109/EK, kura pašlaik netiek pietiekami izmantota un nepiešķir efektīvas tiesības uz mobilitāti Savienības iekšienē, būtu jāgroza, lai ļautu trešo valstu valstspiederīgajiem, kas ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji, pastāvīgi uzturēties citā dalībvalstī, sākot no tiem izsniegtās atļaujas izdošanas dienas un ar tādiem pašiem noteikumiem, kādus piemēro Savienības pilsoņiem, un lai no pieciem uz trim gadiem samazinātu ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai nepieciešamo uzturēšanās gadu skaitu, un prasa, lai Komisija šos grozījumus iekļauj minētās direktīvas paredzamajā pārskatīšanā; atzīst, ka pastāvīga uzturēšanās vienā dalībvalstī ir viens no aspektiem, kas veicina personas pienācīgu integrāciju kopienā, pirms šī persona nolemj dzīvot citā dalībvalstī; aicina Komisiju priekšlikumā iekļaut minētos grozījumus;

15. uzskata, ka šajā ziņojumā izklāstītajiem priekšlikumiem ir vajadzīgs pietiekams finansējums ka pieprasītā priekšlikuma finansiālā ietekme būtu jāsedz no attiecīgā Savienības budžeta piešķiruma;

16. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un pielikumā izklāstītos ieteikumus nosūtīt Komisijai, Padomei un valstu parlamentiem.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

IETEIKUMI PAR PIEPRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU

Ieteikums Nr. 1 (par ES talantu rezerves izveidi attiecībā uz legāli migrējošiem trešo valstu valstspiederīgajiem)

- Eiropas Parlaments uzskata, ka ar pieņemamo tiesību aktu būtu jāizveido ES talantu rezerve un atbilstoša platforma trešo valstu valstspiederīgajiem, kas vēlas pieteikties darbam kādā dalībvalstī un likumīgi uz to migrēt, kā arī darba devējiem, kas darbojas Savienībā, lai meklētu iespējamus darba ņēmējus no trešām valstīm, un būtu jāatvieglo trešo valstu darba ņēmēju uzņemšana un brīva pārvietošanās. Darba piemeklēšana, izmantojot ES talantu rezervi, būtu jāveic brīvprātīgi. Eiropas Parlaments uzskata, ka šādai ES talantu rezervei būtu jāveido sinerģija ar pašreizējo regulējumu un tāpēc ar šo tiesību aktu būtu jāgroza Regula (ES) 2016/589, lai paplašinātu ar minēto regulu izveidotā Eiropas darbvieta mobilitātes tīkla (EURES portāls) pašreizējo darbības jomu.
- Ar tiesību aktu izveidotai ES talantu rezervei būtu jāļauj trešo valstu valstspiederīgajiem paust interesi un pieteikties darbā, vienlaikus dodot iespēju darba devējiem meklēt potenciālos darba ņēmējus. Trešo valstu valstspiederīgajiem pēc pieteikšanās un iepriekšējās pārbaudes procesa būtu jāspēj pieteikties darbam pēc pārredzamas un nediskriminējošas pieteikšanās un personas pirmatnējās pārbaudes procedūras, ja dalībvalstu darba tirgos attiecīgajā jomā būtu darbaspēka trūkums. ES talantu rezerve būtu neobligāts instruments, ko dalībvalstis varētu izmantot, lai nodrošinātu dalībvalstu darba tirgu vajadzības, ko vietējais darbaspēks nevar apmierināt, un novērstu darbaspēka trūkumu. Talantu rezerve būtu jāpapildina ar iesaistīto valstu iestāžu pastiprinātu koordināciju, iesaistot arī valsts nodarbinātības dienestus un vietējās iestādes, un tajā būtu jāņem vērā valstu specifika un valstu darba tirgu atšķirīgās prasības. ES talantu rezerves veicināšanu un izmantošanu varētu uzlabot, mērķtiecīgi izplatot informāciju, popularizējot ES talantu rezervi un atbilstības platformu trešās valstīs un iesaistītajās dalībvalstīs. Ņemot to vērā, talantu rezerves darbība būtu jāveicina ar ieteikumā Nr. 6 minēto Savienības mēroga starpvalstu konsultāciju pakalpojumu tīklu, šim tīklam arī būtu jāveic talantu rezerves kontaktpunkta funkcijas dalībvalstī. Šā tīkla izmantošana, pamatojoties uz ieteikumu saskaņošanu, palīdzētu samazināt birokrātiju dalībvalstu līmenī. ES talantu rezerves ietvaros būtu jāizveido ES talantu attālinātas strādāšanas tīkls, lai trešo valstu valstspiederīgie varētu strādāt attālināti dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā viņi dzīvo, un būtu jānodrošina vienlīdzīga attieksme pret šādiem attālinātiem darbiniekiem.

Ieteikums Nr. 2 (par uzņemšanas shēmu mazkvalificētiem un vidēji kvalificētiem trešo valstu darbiniekiem)

- Ņemot vērā demogrāfiskās problēmas un globālo konkurenci par talantiem, daudzām dalībvalstīm ir steidzami jāuzlabo sava pievilcība un jāizveido uzņemšanas shēmas visiem kvalificētiem trešo valstu darbiniekiem, ne tikai augsti kvalificētiem darbiniekiem. Aizstājot Padomes Direktīvu 2009/50/EK ar Zilās kartes direktīvu, pieņemot Direktīvu (ES) 2021/1883 (pārskatītā Zilās kartes direktīva), Savienība ir veikusi nozīmīgus pasākumus, lai šo mērķi sasniegtu attiecībā uz augsti kvalificētiem trešo valstu darbiniekiem. Tomēr ir ļoti svarīgi sasniegt šo mērķi arī attiecībā uz trešo valstu darbiniekiem, kuri tiek uzskatīti par mazkvalificētiem vai vidēji kvalificētiem, lai aizpildītu brīvās darbvieta un labāk saskaņotu dalībvalstu darba tirgu dažādās vajadzības, kā to noteikušas pašas dalībvalstis, un konsekventi īstenotu Savienības vērtības. Tas vēl vairāk uzlabos Savienības ekonomikas konkurētspēju.
- Lai pienācīgi risinātu šo jautājumu, Eiropas Parlaments aicina Komisiju pieņemamajā tiesību aktā iekļaut noteikumus, ar kuriem tiek izveidota uzņemšanas shēma ar nosacījumiem par mazkvalificētu un vidēji kvalificētu trešo valstu darbinieku ieceļošanu un uzturēšanos. Šādai shēmai būtu jānodrošina vienlīdzīga attieksme atbilstoši spēkā esošajam Savienības *acquis* attiecībā uz darbaspēka migrāciju un jāietver tādas sistēmas izveide, kurā trešo valstu darbinieku prasmes un kvalifikācijas var tikt pienācīgi atzītas un apstiprinātas izmantošanai dalībvalstu darba tirgos. Lai nepieļautu nekādu ļaunprātīgu trešo valstu darbinieku izmantošanu un nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret viņiem, strādājot vai piesakoties darbam Savienībā, Eiropas Parlaments, vienlaikus uzstājot uz Direktīvas 2009/52/EK un tās uzraudzības mehānismu pienācīgu īstenošanu, prasa grozīt direktīvu, lai tās darbības jomā iekļautu trešo valstu darba ņēmējus, kuri likumīgi uzturas, kā noteikts Ieteikumā Nr. 8. Turklāt Eiropas Parlaments aicina dalībvalstis pienācīgi īstenot attiecīgo spēkā esošo tiesisko regulējumu par legālo darbaspēka migrāciju.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

Ieteikums Nr. 3 (par uzņēmēju un pašnodarbinātu personu uzņemšanas shēmu)

- Parasti darba atļauja tiek izsniegta vietā, kurā trešās valsts valstspiederīgajam jau ir izteikts darba piedāvājums. Eiropas Parlaments tomēr uzskata, ka darba atļauju izsniegšanas pamatu varētu uzlabot un pilnveidot. Arī Komisija ir paziņojusi, ka tās mērķis ir iedrošināt vairāk cilvēku kļūtu par uzņēmējiem, tādējādi uzlabojot Savienības inovāciju, radošumu un ekonomikas sniegumu⁽¹⁾. Trešo valstu valstspiederīgie, kas darbojas kā uzņēmēji vai pašnodarbinātas personas, var uzskatīt, ka apstākļi viņu izcelsmes valstī nav labvēlīgi jaunuzņēmuma izveidei vai uzņēmējdarbībai. Savienības mēroga uzņemšanas shēma šādiem trešo valstu valstspiederīgajiem varētu dot iespēju likumīgi migrēt uz Savienību, tur apmesties uz dzīvi un veikt uzņēmējdarbību. Savienības līmeņa rīcībai būtu jātiecas panākt labvēlīgu vidi uzņēmējdarbībai, tostarp trešo valstu valstspiederīgajiem, un augstus kopējus standartus attiecībā uz uzņēmēju un pašnodarbināto personu pamattiesībām.
- Šajā nolūkā Eiropas Parlaments uzskata, ka pieņemamajā tiesību aktā būtu jāiekļauj uzņemšanas shēma ar iecelšanas un uzturēšanās nosacījumiem attiecībā uz pašnodarbinātām personām un uzņēmējiem, jo īpaši attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri dibina mazos un vidējos uzņēmumus un jaunuzņēmumus, un ka uzņemšanas shēmai būtu jānodrošina stingri drošības pasākumi, vienlīdzīga attieksme un pamattiesību aizsardzība. "Pašnodarbinātas personas" un "uzņēmēja" definīcijas Savienības teritorijā ir atšķirīgas, un katrai dalībvalstij arī turpmāk šie jēdzieni būtu jādefinē saskaņā ar valsts tiesību tradīcijām un tiesu praksi.

Ieteikums Nr. 4 (par regulējuma sagatavošanu dalībvalstu un trešo valstu talantu partnerībām)

- Eiropas Parlaments aicina Komisiju sagatavot pielāgotu satvaru talantu partnerībām, kurā dalībvalstis varētu piedalīties pēc brīvprātības principa, un to iekļaut pieņemamajā tiesību aktā. Minētās talantu partnerības būtu atvērtas trešo valstu darba ņēmējiem ar visu līmeņu prasmēm, kā arī studentiem un absolventiem un būtu efektīvs instruments, ar ko dalībvalstis varētu salāgot trešo valstu darba ņēmēju prasmes ar dalībvalstu darba tirgu prasībām, kuras vietējais darbaspēks nevar nodrošināt. Šo talantu partnerību mērķis ir izveidot vēl vienu likumīgu kanālu kā mobilitātes iespēju trešo valstu valstspiederīgajiem, kas vēlas darba nolūkā migrēt uz Savienību, un risināt problēmas saistībā ar darbaspēka trūkumu un neatbilstību darba tirgū visā Savienībā, izraisot četrkāršu ieguvumu, proti, Savienībai, trešām valstīm, darba devējiem un darbiniekiem — migrantiem. Talantu partnerību īstenošana praksē būtu atkarīga no ciešas sadarbības ar valstu iestādēm, darba tirgus iestādēm, pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem un sociālajiem partneriem. Komisijai būtu jānodrošina, ka Eiropas Parlaments var regulāri pārbaudīt un izvērtēt talantu partnerību darbību, kā arī sniegt ieteikumus talantu partnerības regulējuma vispārējās darbības uzlabošanai.
- Pastiprināta un visaptverošāka pieeja sniegtu iespēju sadarbībai ar partnervalstīm un palīdzētu palielināt savstarpēji izdevīgu starptautisko mobilitāti. Ir svarīgi, lai dalībvalstīm un trešām valstīm būtu vienlīdzīgas iespējas attīstīt talantu partnerības un lai tās varētu izveidot pārredzamu un pieejamu procedūru pieteikumu iesniedzējiem. Šīm talantu partnerībām vajadzētu būt iekļaujošām un veidot ciešu sadarbību starp attiecīgajām iestādēm, piemēram, valstu darba un izglītības ministrijām, darba devējiem, sociālajiem partneriem un izglītības un apmācības sniedzējiem. Tomēr ir svarīgi, lai dalībvalstis cieši sadarbotos ar šīm talantu partnerībām, lai tiktu iesaistīts privātais sektors, jo īpaši Eiropas uzņēmumi, sociālie partneri un attiecīgie pilsoniskās sabiedrības pārstāvji un lai partnervalstīm būtu jēgpilna izpratne par līdzdalību.

Ieteikums Nr. 5 (par Direktīvas 2011/98/ES vienkāršošanu un uzlabošanu)

- Eiropas Parlaments uzskata, ka procedūras attiecībā uz Direktīvu 2011/98/ES būtu vēl vairāk jāsamazina, lai minētā direktīva, jo īpaši tās vienlīdzīgas attieksmes noteikumi, būtu pilnībā efektīvi un pienācīgi īstenoti. Tāpēc Eiropas Parlaments uzskata, ka ar pieņemamo leģislatīvo aktu būtu jāgroza minētā direktīva, lai apvienotās atļaujas pieteikumus varētu iesniegt gan no dalībvalsts, gan no trešās valsts, vienlaikus iesaistot gan dalībvalstis, gan trešās valstis informācijas apmaiņā un iesniegto pieteikumu koordinēšanā un pilnībā ievērojot Savienības datu aizsardzības standartus. Tomēr, lai varētu iesniegt pieteikumu apvienotās atļaujas saņemšanai no dalībvalsts teritorijas, trešās valsts valstspiederīgajam

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/growth/smes/sme-strategy/start-up-procedures_lv

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

pieteikuma iesniegšanas brīdī ir jābūt derīgai uzturēšanās atļaujai. Turklāt Eiropas Parlaments aicina skaidri reglamentēt un racionalizēt ieeļošanas vīzas pieprasīšanas procedūru, lai izvairītos no situācijas, kad pieteikuma iesniedzējiem būtu divreiz jāiesniedz dokumenti, kas vajadzīgi, lai saņemtu vienotu atļauju. Turklāt Eiropas Parlaments aicina Komisiju analizēt un samazināt administratīvās prasības un neefektivitāti atļauju piešķiršanas procedūrās, kas ar likumīgiem ceļiem neļauj migrācijai reaģēt uz reālajām darba tirgus vajadzībām. Visbeidzot, Eiropas Parlaments uzskata, ka tiesību aktā, kas jāpieņem, būtu jāiekļauj izmaiņas, kas mazinātu grūtības, ar kurām, mainot nodarbinātību, saskaras trešo valstu valstspiederīgie, kuriem ir darba atļaujas, jo pašlaik viņi ir pārāk atkarīgi no darba devēja un tāpēc ir pakļauti darbaspēka ekspluatācijai.

Ieteikums Nr. 6 (par Savienības mēroga starpvalstu konsultāciju pakalpojumu tīkla izveidi legāli migrējošiem darbiniekiem)

- Eiropas Parlaments uzskata — lai uzlabotu legālas darbaspēka migrācijas ceļus, ir vajadzīga sistemātiska sadarbība starp dalībvalstu un trešo valstu iestādēm un to iesaiste. Eiropas Parlaments uzskata, ka, lai šo mērķi sasniegtu, ar pieņemamo tiesību aktu būtu jāizveido trešo valstu darba ņēmējiem domāts pakalpojumu tīkls, kuru pārvaldītu Komisija un kurā katra dalībvalsts ieceltu vadošo iestādi, kas koordinētu konsultācijas un informāciju legāli migrējošiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri piesakās darbam Savienībā. Starptautiskajam konsultāciju pakalpojumu tīklam būtu jābalstās uz esošajiem tīkliem un pakalpojumiem un vajadzības gadījumā jāpaplašina šādu izveidoto tīklu un pakalpojumu darbības joma. Divkāršas iesniegšanas novēršanas nolūkā katras dalībvalsts iestādēm arī vajadzētu būt atbildīgām par ciešu savstarpēju koordināciju attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, lai saņemtu vienotu atļauju uzturēties un strādāt Savienībā saskaņā ar Direktīvu 2011/98/ES. Starptautiskajam konsultāciju pakalpojumu tīklam būtu arī jāņem vērā valstu īpatnības un valstu darba tirgu atšķirīgās prasības.
- Turklāt katrai dalībvalstij vajadzētu būt atbildīgai par informācijas pieprasīšanu no darba devējiem attiecībā uz trešo valstu darbiniekiem, pilnībā ievērojot Savienības datu aizsardzības tiesību aktus, lai darbiniekiem no trešām valstīm būtu saikne ar attiecīgajām iestādēm un atbalsta dienestiem un lai veicinātu trešo valstu darbinieku aizsardzību un stiprinātu viņu tiesību vienlīdzību un vienlīdzīgu attieksmi pret viņiem. Turklāt ar pieņemamo tiesību aktu būtu jānodrošina, ka darba devēji sniedz precīzu un savlaicīgu informāciju par trešo valstu darbiniekiem pieejamajām tiesībām, attiecīgajām iestādēm un pakalpojumiem. Šim transnacionālajam konsultāciju pakalpojumu tīklam būtu jāatvieglo talantu rezerves darbība, kā izklāstīts Ieteikumā Nr. 1, un transnacionālā konsultāciju pakalpojumu tīkla izveidē būtu jāapspriežas ar attiecīgajām pilsoniskās sabiedrības organizācijām, tostarp diasporas kopienām.

Ieteikums Nr. 7 (par Direktīvas 2014/36/ES grozīšanu nolūkā ļaut sezonāla darba veicējiem mainīt darba devēju)

- Tādu trešo valstu valstspiederīgo profesionālās mobilitātes veicināšana, kuri likumīgi uzturas un strādā kādā dalībvalstī, ir arī veids, kā viņus aizsargāt no ekspluatācijas. Daudzi darbinieki no trešām valstīm, jo īpaši mazkvalificēti darbinieki, vilcinās pamest ekspluatējošu darba devēju, jo tas nozīmētu zaudēt darba atļauju un tiesības uzturēties Savienībā. Par to liecina izmisīgā situācija, kādā atrodas daudzi darbinieki dažādās nozarēs visā Savienībā, piemēram, ēdināšanas, viesnīcu un izklaides nozarēs, kā arī aprūpes darbinieki⁽²⁾. Saskaņā ar Direktīvu 2014/36/ES izsniegtas darba atļaujas turētāji ir jo īpaši pakļauti ekspluatācijai, jo bieži strādā nozarēs, kurās tiek nodarbināti galvenokārt mazkvalificēti darbinieki.
- Tāpēc Eiropas Parlaments uzskata, ka ar pieņemamo tiesību aktu būtu jāgroza Direktīva 2014/36/ES, lai paredzētu triju mēnešu periodu, kura laikā saskaņā ar minēto direktīvu izsniegtu darba atļauju turētāji varētu meklēt jaunu darbu pēc iepriekšējā darba devēja atstāšanas un viņu darba atļauja netiktu atsaukta. Turētājiem būtu jāļauj uzturēties Savienībā līdz tā laikposma beigām, kurā viņi drīkst uzturēties, bet ne ilgāk kā deviņus mēnešus, kā noteikts minētajā direktīvā.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/home-affairs/minimum-standards-sanctions-and-measures-against-employers-illegally-staying-third-country_en

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

Eiropas Parlaments iesaka Komisijai vienlaikus apsvērt citus atbilstīgus grozījumus minētajā direktīvā, lai to aktualizētu un saskaņotu ar citiem jaunākiem Savienības tiesību aktiem, kas attiecas uz legālo migrāciju, tostarp ļaujot pieteikumu iesniegt no dalībvalsts teritorijas, un turpināt risināt jautājumu par sezonas darbinieku pastāvīgo ekspluatāciju darba tirgū.

Ieteikums Nr. 8 (par Direktīvas 2009/52/EK grozīšanu nolūkā iekļaut trešo valstu valstspiederīgos, kuru uzturēšanās ir legāla, un risināt darbaspēka ekspluatācijas jautājumus)

- Direktīva 2009/52/EK ietver vairākus instrumentus, ko var izmantot, lai atbalstītu trešo valstu valstspiederīgos, kuri neatbilstīgi uzturas un strādā Savienībā. Taču būtisks direktīvas trūkums ir tas, ka tā attiecas tikai uz tādiem trešo valstu darbiniekiem, kuru uzturēšanās ir neatbilstīga. Lai gan trešo valstu darbiniekiem, kuri Savienībā uzturas atbilstīgi visiem noteikumiem, ir augstāks aizsardzības līmenis, ko galvenokārt nodrošina viņu likumīgās tiesības uzturēties Savienībā, bet arī citi līdzekļi, arī viņi var tikt ekspluatēti un ir vairāk neaizsargāti nekā Savienības pilsoņi. Tāpēc Eiropas Parlaments uzskata, ka Direktīva 2009/52/EK ir jāgroza, lai īstenotu horizontālu noteikumu, kas stiprina efektīvu piekļuvi darba tiesībām un efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus, izmantojot sūdzību mehānismus un juridiskās procedūras, un lai minēto direktīvu piemērotu visiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri strādā Savienībā.

Ieteikums Nr. 9 (par nepieciešamību pārskatīt Direktīvu 2003/109/EK)

- ES ilgtermiņa uzturēšanās atļauju turētāji saskaras ar vairākiem šķēršļiem, īstenojot savas tiesības pārvietoties un uzturēties citās dalībvalstīs darba, studiju vai citā nolūkā. Tam par iemeslu ir apstākļi, ka Savienības pastāvīgajiem iedzīvotājiem daudzos gadījumos ir jāatbilst mobilitātes nosacījumiem, kas jāievēro citiem trešo valstu valstspiederīgajiem pirmreizēja pieteikuma gadījumā. 2017. gadā 25 dalībvalstīs, kurām pienākumus noteica ar Direktīvu 2003/109/EK aptuveni 3,1 miljonom trešo valstu valstspiederīgo bija ES ilgtermiņa uzturēšanās atļauja salīdzinājumā ar aptuveni 7,1 miljonu trešo valstu valstspiederīgo, kuriem bija valsts ilgtermiņa uzturēšanās atļauja; Tādējādi var secināt, ka trešo valstu valstspiederīgie pietiekami neizmanto ES ilgtermiņa uzturēšanās atļaujas, un tas nozīmē, ka daudzi no viņiem neizmanto Savienības statusa sniegtās priekšrocības, lai gan viņiem uz to būtu tiesības. Ziņojumā par minētās direktīvas īstenošanu norādīts, ka lielākā daļa dalībvalstu nav aktīvi veicinājušas ES ilgtermiņa uzturēšanās atļauju izmantošanu un līdz ar to Savienības tiesību aktos noteiktā shēma un valstu ekvivalenti neatrodas vienlīdzīgā pozīcijā⁽³⁾.
- Tāpēc Eiropas Parlaments uzskata, ka ar pieņemamo tiesību aktu būtu jāgroza Direktīva 2003/109/EK, lai, sākot no dienas, kad viņiem ir izsniegta atļauja, ļautu trešo valstu valstspiederīgajiem, kas ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji, pastāvīgi uzturēties citā dalībvalstī ar tādiem pašiem noteikumiem, kādus piemēro Savienības pilsoņiem. Eiropas Parlaments iesaka Komisijai vienlaikus apsvērt citus atbilstīgus grozījumus minētajā direktīvā, lai to aktualizētu un saskaņotu ar citiem jaunākiem Savienības tiesību aktiem, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri likumīgi uzturas Savienībā. Eiropas Parlaments prasa Komisijai priekšlikumā iekļaut vismaz ES ilgtermiņa uzturēšanās atļaujas saņemšanai nepieciešamā gadu skaita samazināšanu no pieciem uz trim gadiem, jo īpaši, lai uzlabotu mobilitāti, kā arī padarītu procedūras vienkāršākas un saskaņotākas Izdarot šādus grozījumus, Direktīva 2003/109/EK atvieglotu mobilitāti Savienības iekšienē, kā arī starptautisko mobilitāti uz Savienību un trešām valstīm un no tām. Visbeidzot, Eiropas Parlaments mudina Komisiju veikt pētījumu par darbinieku no trešām valstīm mainīguma rādītājiem Savienībā, lai labāk izprastu iemeslus izceļošanai no dalībvalsts pirmajos trīs ieceļošanas gados.

⁽³⁾ <https://ec.europa.eu/migrant-integration/librarydoc/report-on-the-implementation-of-directive-2003/109/ec-on-the-status-of-long-term-foreign-residents>

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

P9_TA(2021)0473

Eiropas sociālā nodrošinājuma kartes ieviešana, lai uzlabotu sociālā nodrošinājuma tiesību un taisnīgas mobilitātes digitālo īstenošanu**Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūcija par Eiropas sociālā nodrošinājuma kartes ieviešanu, lai uzlabotu sociālā nodrošinājuma tiesību un taisnīgas mobilitātes digitālo īstenošanu (2021/2620(RSP))**

(2022/C 224/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 153. pantu,
- ņemot vērā 2014. gada 14. janvāra rezolūciju par efektīvām darba inspekcijām kā stratēģiju darba apstākļu uzlabošanai Eiropā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 19. janvāra rezolūciju par Eiropas sociālo tiesību pilāru ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2020. gada 17. decembra rezolūciju par spēcīgu sociālo Eiropu taisnīgai pārejai ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2020. gada 22. oktobra rezolūciju par eurozonas nodarbinātības un sociālās politikas nostādņēm 2020. gadā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2021. gada 20. janvāra rezolūciju par Vienotā tirgus stiprināšanu: pakalpojumu brīvas aprites nākotne ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2021. gada 20. maija rezolūciju par ES noteikumu ietekmi uz darba ņēmēju brīvu pārvietošanos un pakalpojumu brīvu apriti: darbaspēka mobilitāte ES iekšienē kā instruments darba tirgus vajadzību un prasmju saskaņošanai ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2020. gada 19. jūnija rezolūciju par Eiropas aizsardzību pārrobežu un sezonālajiem darba ņēmējiem saistībā ar Covid-19 krīzi ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2021. gada 25. februāra jautājumu E-001132/2021 un rakstisko atbildi uz to, ko 2021. gada 28. aprīlī Komisijas vārdā sniedza nodarbinātības un sociālo tiesību komisārs ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvu 2008/104/EK par pagaidu darba aģentūrām ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 20. jūnija Regulu (ES) 2019/1149, ar ko izveido Eiropas Darba iestādi ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 482, 23.12.2016., 31. lpp.⁽²⁾ OV C 242, 10.7.2018., 24. lpp.⁽³⁾ OV C 445, 29.10.2021., 75. lpp.⁽⁴⁾ OV C 404, 6.10.2021., 159. lpp.⁽⁵⁾ OV C 456, 10.11.2021., 14. lpp.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0249.⁽⁷⁾ OV C 362, 8.9.2021., 82. lpp.⁽⁸⁾ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/E-9-2021-001132-ASW_EN.html⁽⁹⁾ OV L 327, 5.12.2008., 9. lpp.⁽¹⁰⁾ OV L 186, 11.7.2019., 21. lpp.⁽¹¹⁾ OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulu (EK) Nr. 987/2009, ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 28. jūnija Direktīvu (ES) 2018/957, ar ko groza Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā ⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīvu 2014/67/ES par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu ("IMI regula") ⁽¹⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2020. gada 15. jūlija Direktīvu (ES) 2020/1057, ar ko attiecībā uz izpildes nodrošināšanas prasībām groza Direktīvu 2006/22/EK un attiecībā uz Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES nosaka īpašus noteikumus autotransporta nozarē strādājošo transportlīdzekļu vadītāju norīkošanai darbā, un groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 ⁽¹⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2020. gada 15. jūlija Regulu (ES) 2020/1054, ar ko Regulu (EK) Nr. 561/2006 groza attiecībā uz minimālajām prasībām par maksimālajiem transportlīdzekļa ikdienas un iknedēļas vadīšanas laikiem, minimālajiem pārtraukumiem un ikdienas un iknedēļas atpūtas laikposmiem un ar ko Regulu (ES) Nr. 165/2014 groza attiecībā uz pozicionēšanu ar tahogrāfu palīdzību ⁽¹⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2020. gada 15. jūlija Regulu (ES) 2020/1055, ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1071/2009, (EK) Nr. 1072/2009 un (ES) Nr. 1024/2012, lai tās pielāgotu norisēm autotransporta nozarē ⁽¹⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 20. jūnija Direktīvu (ES) 2019/1152 par pārrēķiniem un paredzamiem darba apstākļiem Eiropas Savienībā ⁽¹⁹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas spriedumu lietā C-55/18, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir jāpieprasa darba devējiem izveidot sistēmu, kas tām ļauj veikt dienas darba laika ilguma uzskaiti ⁽²⁰⁾,
- ņemot vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru (ESTP), par ko 2017. gada novembrī paziņoja Eiropadome, Parlaments un Komisija,
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 3. jūnija priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko Regulu (ES) Nr. 910/2014 groza attiecībā uz Eiropas digitālās identitātes regulējuma izveidi "Uzticama un droša Eiropas e-identifikācija" (COM(2021)0281),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 30. marta paziņojumu "Vadlīnijas par nodarbināto brīvas pārvietošanās īstenošanu Covid-19 uzliesmojuma laikā",
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 16. jūlija paziņojumu "Vadlīnijas par sezonas darbiniekiem Eiropas Savienībā saistībā ar Covid-19 uzliesmojumu",
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 4. marta paziņojumu "Eiropas sociālo tiesību pīlāra rīcības plāns" (COM(2021)0102),

⁽¹²⁾ OV L 284, 30.10.2009., 1. lpp.

⁽¹³⁾ OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV L 173, 9.7.2018., 16. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV L 159, 28.5.2014., 11. lpp.

⁽¹⁶⁾ OV L 249, 31.7.2020., 49. lpp.

⁽¹⁷⁾ OV L 249, 31.7.2020., 1. lpp.

⁽¹⁸⁾ OV L 249, 31.7.2020., 17. lpp.

⁽¹⁹⁾ OV L 186, 11.7.2019., 105. lpp.

⁽²⁰⁾ 2019. gada 14. maija spriedums *Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)/Deutsche Bank SAE*, C-55/18 – CCOO, EU: C:2019:402.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

- ņemot vērā jautājumu Komisijai par Eiropas sociālā nodrošinājuma kartes ieviešanu, lai uzlabotu sociālā nodrošinājuma tiesību un taisnīgas mobilitātes digitālo īstenošanu (O-000071/2021 – B9-0041/2021),
 - ņemot vērā Reglamenta 136. panta 5. punktu un 132. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
- A. tā kā darba ņēmēju mobilitāte ES iekšienē pēdējos gados ir pieaugusi; tā kā 2019. gadā 17,9 miljoni cilvēku no 28 ES dalībvalstīm pārcēlās uz dzīvi citā ES dalībvalstī; tā kā 13 miljoni no minētajām personām bija darbaspējīgā vecumā un 78 % no viņām bija nodarbinātas; tā kā 2019. gadā Savienībā bija 1,5 miljoni pārrobežu darba ņēmēju ⁽²¹⁾; tā kā 2019. gadā aktīvie mobilie iedzīvotāji veidoja 4,3 % no kopējā darbaspēka ES 28 dalībvalstīs; tā kā Komisijas dati par 2017. gadu liecina, ka nedeklarētā nodarbinātība veido aptuveni 11,6 % no kopējā darbaspēka apjoma ES privātajā sektorā un 16,4 % no bruto pievienotās vērtības ⁽²²⁾; tā kā 2019. gadā Savienībā tika izsniegti 4,6 miljoni A1 portatīvo dokumentu, kas atbilst aptuveni 3,06 miljoniem darba ņēmēju; tā kā norīkotajiem darba ņēmējiem, strādājot citā dalībvalstī, ir jābūt A1 veidlapai; tā kā A1 veidlapa sniedz informāciju par sociālā nodrošinājuma sistēmu, kas sedz darba ņēmēju; tā kā A1 veidlapas nesniedz reāllaika jaunāko informāciju par sociālā nodrošinājuma segumu;
- B. tā kā Eurofound dati liecina, ka mobilitātes periodi ES iekšienē kļūst īsāki, proti, 50 % personu uzturas uzņēmējvalstī tikai vienu līdz četrus gadus; tā kā ir palielinājusies arī atgriešanās mobilitāte ⁽²³⁾; no katrām četrām personām, kas izbrauca no dalībvalsts, trīs tajā ir atgriezušās ⁽²⁴⁾; tā kā īsāku un atkārtotu mobilitātes periodu dēļ mobiliem darba ņēmējiem ir vēl jo vairāk jāseko sociālās apdrošināšanas iemaksām un tiesībām uz pensiju;
- C. tā kā ar LESD 48. pantu Parlamentam un Padomei tiek piešķirtas kompetences saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņemt tādus pasākumus sociālā nodrošinājuma jomā, kas vajadzīgi, lai īstenotu darba ņēmēju pārvietošanās brīvību; tā kā šajā nolūkā tiem ir jāveic pasākumi, ar kuriem nodrošina sociālā nodrošinājuma tiesības algotiem un pašnodarbinātiem migrējošiem darba ņēmējiem un viņu apgādājamiem; tā kā LESD 153. panta 1. punkts piešķir Savienībai kompetenci atbalstīt un papildināt dalībvalstu rīcību sociālā nodrošinājuma jomā; tā kā LESD 153. panta 2. punkts paredz, ka sociālā nodrošinājuma jomā Padome pieņem lēmumu vienprātīgi un saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Parlamentu, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komiteju;
- D. tā kā mobilie darba ņēmēji un iedzīvotāji bagātina pierobežas reģionu, kas veido 40 % no ES teritorijas, sociālekonomisko struktūru; tā kā tādēļ ir jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi un taisnīgi mobilitātes nosacījumi iedzīvotājiem, sniedzot viņiem atbilstošus instrumentus, lai garantētu viņiem juridisko noteiktību, viņu tiesību aizsardzību un sociālā nodrošinājuma segumu; tā kā ir svarīgi izvairīties no pārmērīga administratīvā sloga uzlikšanas uzņēmumiem, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU);
- E. tā kā Eiropas sociālo tiesību pīlāra 12. princips paredz, ka neatkarīgi no nodarbinātības attiecību veida un ilguma darba ņēmējiem un līdzvērtīgos apstākļos arī pašnodarbinātām personām ir tiesības uz pienācīgu sociālo aizsardzību;
- F. tā kā dalībvalstīs liela problēma joprojām ir uz darbaspēka ekspluatāciju, krāpnieciskiem līgumu slēgšanas veidiem un negodīgu praksi, piemēram, sociālo dempingu, balstīta negodīga konkurence, kas rada ievērojamas grūtības ES uzņēmumiem, darbiniekiem un sabiedrībai; tā kā šķiet, ka krāpniecība visvairāk skar dažādos līgumu slēgšanas veidus;

⁽²¹⁾ Eiropas Komisija, 2019. gada ziņojums par darbaspēka mobilitāti ES iekšienē, 2021. gada 8. janvāris <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=lv&pubId=8369>.

⁽²²⁾ Eiropas Komisija, *Evaluation of the scale of undeclared work in the European Union and its structural determinants* (Novērtējums par nedeklarēta darba apjomu Eiropas Savienībā un tās strukturālajiem faktoriem), 2017. gada novembris, <https://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=19002&langId=en>.

⁽²³⁾ Eurofound, *Tackling labour shortages in EU Member States* (Cīņa pret darbaspēka trūkumu ES dalībvalstīs), Eiropas Savienības Publikāciju birojs, Luksemburga, 2021. gads.

⁽²⁴⁾ Eiropas Komisija, 2019. gada ziņojums par darbaspēka mobilitāti ES iekšienē, 2021. gada 8. janvāris <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=lv&pubId=8369>.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

tā kā trūkst ticamu datu, lai noteiktu problēmas apmēru, jo īpaši darba ņēmēju norīkošanas darbā jomā⁽²⁵⁾; tā kā viens no iemesliem ir tas, ka netiek efektīvi uzraudzīti un pildīti piemērojamie Savienības tiesību akti, jo īpaši to principi, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi un vienādu samaksu par vienādu darbu vienā un tajā pašā vietā un kuru ievērošanu nevar garantēt, ja netiek ievērots izsekojamības un tiesību pārnesamības princips, un tas ir jālabo;

- G. tā kā Covid-19 pandēmija ir izgaismojusi un saasinājusi daudzu mobilo un pārrobežu darba ņēmēju nedrošos darba un dzīves apstākļus ES; tā kā krīze ir uzsvērti parādījusi to, cik svarīgas ir noturīgas un stabilas sociālā nodrošinājuma sistēmas, kas gādātu par to, ka neviens netiek atstāts novārtā tāpēc, ka izmanto savu pārvietošanās brīvību; tā kā pandēmijas uzliesmojuma dēļ dalībvalstīs noteiktie pasākumi mobilajiem darba ņēmējiem radīja juridisku nenoteiktību attiecībā uz piemērojamiem noteikumiem par sociālo nodrošinājumu un daudzi centās attālināti pieprasīt bezdarbnieka pabalstus; tā kā pandēmija ir izgaismojusi nedeklarētu un sezonas darbinieku, kuriem nav sociālā nodrošinājuma seguma, īpašo neaizsargātību un ar Covid-19 saistīto īstermiņa finansiālā atbalsta glābšanas pasākumu kopumu ļaunprātīga un krāpnieciska izmantošana ir izraisījusi nedeklarēta un nepilnīgi deklarēta darba līmeņa paaugstināšanos, tostarp jaunus nedeklarēta darba atbalsta veidus⁽²⁶⁾;
- H. tā kā digitalizācija ir vēl nebijusi iespēja atvieglot darbaspēka mobilitāti, vienlaikus ļaujot ātrāk un vieglāk kontrolēt atbilstību piemērojamiem ES noteikumiem; tā kā ES mērogā nenotiek sistemātiska datu vākšana, kuras mērķis būtu sniegt pienācīgus datus par mobilajiem darba ņēmējiem vai atvieglot sociālā nodrošinājuma tiesību pārrobežu pārnesamību, kompetentajām struktūrām un iestādēm reāllaikā pārbaudot darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma segumu un pabalstus; tā kā piekļuve informācijai par piemērojamajiem tiesību aktiem, kā arī efektīva atbilstības nodrošināšana, uzraudzība un izpilde ir nepieciešamie priekšnosacījumi taisnīgai mobilitātei un cīņai pret ļaunprātīgu izmantošanu; tā kā tāpēc, ievērojot datu aizsardzības noteikumus, būtu jāpopularizē un jāizmanto digitālās tehnoloģijas, kas var atvieglot aizsargājošu tiesību aktu uzraudzību un izpildi, aizsargāt mobilo darba ņēmēju tiesības un samazināt administratīvās izmaksas uzņēmumiem un valsts iestādēm;
- I. tā kā ir dažādu veidu sociālā nodrošinājuma kartes vai tām pielīdzināmi instrumenti darba tiesību jomā, ko dažādu dalībvalstu nozaru valsts sociālie partneri izstrādājuši sadarbībā vai nu ar vietējām pašvaldībām, vai ar valsts iestādēm; tā kā šīm dažādajām iniciatīvām ir kopīga būtiska iezīme: identifikācijas numurs vai personas karte, kas darba ņēmējiem, iestādēm un galvenajiem pakalpojumu sniedzējiem nodrošina efektīvu instrumentu, kas paredz sociālā nodrošinājuma segumu, pienācīgu atalgojumu un darba apstākļus darbvietā; tā kā šīs iniciatīvas veicina visu darba ņēmēju informētību par nodarbinātības un darba apstākļiem un uzlabo izpildi;
- J. tā kā 2014. gada 14. janvāra rezolūcijā par efektīvām darba inspekcijām Parlaments aicināja Komisiju izpētīt ieguvumus, ko sniegtu Eiropas pret viltojumiem drošas sociālās apdrošināšanas identifikācijas kartes vai cita Eiropas mēroga elektroniska dokumenta ieviešana, kurā varētu saglabāt visus datus, kas nepieciešami, lai pārbaudītu tā turētāja nodarbinātības statusu, piemēram, sociālā nodrošinājuma statusu vai darba stundas, un uz kuru attiektos stingri datu aizsardzības noteikumi; tā kā 2017. gada 19. janvāra rezolūcijā par Eiropas sociālo tiesību pilāru Parlaments norādīja uz pieejamo e-pārvaldes risinājumu piedāvātajām iespējām, tostarp Eiropas sociālā nodrošinājuma karti ar stingrām datu aizsardzības garantijām, kas varētu uzlabot ES sociālā nodrošinājuma koordināciju un iedzīvotāju izpratni šajā jautājumā; tā kā 2020. gada 22. oktobra rezolūcijā par eurozonas nodarbinātības un sociālās politikas nostādņām 2020. gadā Parlaments pieprasīja Komisijai iesniegt priekšlikumu par digitālo ES sociālā nodrošinājuma numuru, pamatojoties uz faktiskajiem apstākļiem atbilstošu pienācīgu ietekmes novērtējumu; tā kā 2020. gada 17. decembra rezolūcijā par spēcīgu sociālo Eiropu taisnīgai pārejai Parlaments atkārtoti aicināja Komisiju iesniegt priekšlikumu par digitālo ES sociālā nodrošinājuma numuru (ESNN) un iespējamo kontroles mehānismu, piemēram, personas darba karti, un nodrošināja, ka darba ņēmējiem un viņu pārstāvjiem un darba inspekcijām ir piekļuve jaunākajai informācijai par

⁽²⁵⁾ Eurofound, *Exploring the fraudulent contracts of work in the European Union* (Pētījums par viltotiem darba līgumiem Eiropas Savienībā), Eiropas Savienības Publikāciju birojs, Luksemburga, 2016. gada 21. novembris.

⁽²⁶⁾ Eiropas platforma cīņai pret nedeklarētu darbu, *COVID 19: combating fraud in short-term financial support schemes* (Covid-19: cīņa pret krāpšanu īstermiņa finansiālā atbalsta shēmās), 2021. gada maijs. <https://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=24072&langId=en>

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

viņu darba devējiem, tiesībām uz darba samaksu un darba un sociālajām tiesībām; tā kā 2021. gada 20. maija rezolūcijā par darbaspēka mobilitāti ES iekšienē Parlaments uzsvēra, ka datu apmaiņas starp dalībvalstīm digitalizācija varētu veicināt taisnīgu un vienlīdzīgu darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, kā arī nodrošināt attiecīgo Savienības noteikumu izpildi;

- K. tā kā Komisijas 2017. gada 24. oktobra darba programmā 2018. gadam ir paziņots par nodomu ieviest ESNN, lai pildītu vispārējo mērķi, kas paredz nodrošināt taisnīgu darba apstākļus mobiliem darba ņēmējiem, atbalstīt sociālos standartus visiem mobilajiem iedzīvotājiem un garantēt šo standartu pienācīgu izpildi; tā kā Komisija par ESNN ieviešanu laikposmā no 2017. gada 27. novembra līdz 2018. gada 7. janvārim apspriedās ar ieinteresētajām personām un iedzīvotājiem; tā kā savā 2017. gada ESNN sākotnējā ietekmes novērtējumā ilgtermiņa perspektīvā Komisija paredzēja arī iespēju paplašināt ESNN izmantošanu citās politikas jomās, kas nav saistītas ar sociālā nodrošinājuma koordinēšanu; tā kā Komisija savā 2019. gada apsekojumā par slogu, kas publicēts 2020. gada 13. augustā, apstiprināja, ka tā strādā pie iniciatīvas par ESNN; tā kā Komisijas priekšsēdētāja Urzula fon der Leiena savā 2020. gada 16. septembra runā par stāvokli Eiropas Savienībā paziņoja, ka Komisija drīzumā ierosinās uzticamas un drošas Eiropas e-identitātes sistēmas ieviešanu; tā kā Komisija Eiropas sociālo tiesību pilāra rīcības plānā ir paziņojusi, ka tā 2021. gadā uzsāks izmēģinājuma projektu, lai līdz 2023. gadam izpētītu iespēju, balstoties uz Eiropas e-identitātes iniciatīvu, ieviest Eiropas sociālā nodrošinājuma karti (ESNK);
- L. tā kā Eiropas Arodbiedrību konfederācija uzskata ESNN par vērtīgu instrumentu cīņā pret krāpšanu un sociālā nodrošinājuma sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu; tā kā *Business Europe* 2018. gada 12. janvārī publicēja paziņojumu, kurā uzsvērts ESNN potenciāls uzlabot sociālā nodrošinājuma koordināciju Eiropas Savienībā, vienlaikus arī novēršot grūtības, kas saistītas ar valstu sociālā nodrošinājuma sistēmu dažādību, iespējamām datu aizsardzības problēmām un papildu administratīvo slogu; tā kā būvniecības nozares sociālie partneri ir prasījuši ieviest efektīvus digitālos rīkus, lai nodrošinātu piemērojamo tiesību aktu izpildi, tostarp Eiropas pieeju attiecībā uz personas darba kartēm⁽²⁷⁾;
- M. tā kā 2019. gada jūnijā tika izveidota Eiropas Darba iestāde (EDI); tā kā EDI izveides regulā ESNN nav iekļauts; tā kā ELA mērķis ir nodrošināt taisnīgu darbaspēka mobilitāti, palīdzot dalībvalstīm un Komisijai efektīvi piemērot un pildīt Savienības tiesību aktus, kas saistīti ar darbaspēka mobilitāti un sociālā nodrošinājuma sistēmas koordinēšanu,
1. atgādina, ka Parlaments kopš 2014. gada vairākkārt ir aicinājis Komisiju izpētīt ieguvumus, ko dotu tiesību akta priekšlikuma par ESNN iesniegšana, lai izveidotu ES mēroga digitālo instrumentu sociālā nodrošinājuma koordinēšanai un taisnīgas darbaspēka mobilitātes nodrošināšanai mobilajiem darba ņēmējiem; pauž nožēlu, ka Komisija, neraugoties uz vairākkārtēju apņemšanos, nav iesniegusi priekšlikumu par ESNN; atkārtoti aicina Komisiju sniegt skaidrojumu, kāpēc tas nav izdarīts;
 2. aicina Komisiju iepazīstināt Parlamentu ar ESNN ietekmes novērtējuma projektu, kas tika iesniegts Regulējuma kontroles padomei (RSB) 2017./2018. gadā, un dalīties ar RSB atzinumu par šo ietekmes novērtējuma projektu; aicina Komisiju dalīties ar Parlamentu ar visiem citiem dokumentiem, kas ir ietekmējuši tās lēmumu neturpināt darbu pie priekšlikuma par ESNN;
 3. atzinīgi vērtē apņemšanos, ko Eiropas sociālo tiesību pilāra rīcības plānā paudusi Komisija, proti, uzsākt izmēģinājuma projektu, kurā izpētīt digitālās ESNK ieviešanu; atzinīgi vērtē tāda izmēģinājuma projektu uzsākšanu, kurā pēta digitālos risinājumus, un aicina Komisiju pienācīgi informēt Parlamentu par rezultātiem un grūtībām, ar ko, iespējams, nācās saskarties tā īstenošanas posmā; uzsver, ka ESNK izmēģinājuma projektā liela uzmanība jāpievērš taisnīgas mobilitātes nodrošināšanai; aicina Komisiju gan satura, gan laika ziņā izvirzīt vērienīgākus mērķus, pienācīgu novērtējumu uzsākot

⁽²⁷⁾ EFBWW & FIEC paziņojums, *EU construction social partners call for digital enforcement*, (ES būvniecības nozares sociālo partneru prasība par digitālo rīku ieviešanu), 2021. gada 24. jūnijs. <https://www.efbww.eu/news/eu-construction-social-partners-call-for-digital-enforcement/2657-a>

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

paralēli izmēģinājuma projektam, kura pamatā ir līdz šim paveiktais darbs, lai vēl pirms 2022. gada beigām ierosinātu tiesību akta priekšlikumu par ESNK un pēc iespējas drīzāk nodrošinātu darba ņēmēju tiesību pārnēsāmību un izsekojamību;

4. ņem vērā Komisijas priekšlikumu par Eiropas digitālās identitātes satvara izveidi; aicina Komisiju atjaunināt Parlamentam sniegt informāciju par e-identifikācijas izvēršanu; uzskata, ka ESNK iniciatīvai, ko paredzēts nostiprināt e-ID sistēmā, vajadzētu būt obligātai visām dalībvalstīm;

5. atgādina mobilo darba ņēmēju nozīmi Covid-19 pandēmijas laikā, īpaši dažās galvenajās nozarēs, un steidzamo nepieciešamību garantēt šiem darba ņēmējiem ne tikai pienācīgus darba nosacījumus, bet arī vienlīdzīgus nosacījumus vienādam darbam, kas tiek veikts tajā pašā vietā;

6. uzskata, ka ESNK iniciatīva būtu jāievieš ar šādiem mērķiem: nodrošināt sociālā nodrošinājuma tiesību efektīvu identificēšanu, izsekojamību, apkopošanu un pārnēsāmību; uzlabot ES noteikumu par darbaspēka mobilitāti un sociālā nodrošinājuma koordinēšanu taisnīgu un efektīvu izpildi darba tirgū, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus ES; ļaut reāllaikā pārbaudīt mobilo darba ņēmēju apdrošināšanas statusu un iemaksas, ko veic attiecīgās valsts iestādes, piemēram, darba un sociālā nodrošinājuma inspekcijas un sociālie partneri, ja tie veic vai ir iesaistīti darba un sociālā nodrošinājuma inspekcijās; labāk novērst negodīgu praksi, piemēram, ļaunprātīgu izmantošanu un krāpšanu sociālā nodrošinājuma jomā, un tādā veidā palīdzēt apkarot nedeklarētu darbu un to, ka netiek ievēroti uzņēmējā valstī spēkā esošie algu noteikšanas mehānismi un pienākumi saistībā ar sociālā nodrošinājuma iemaksām; uzsver, ka ESNK arī atvieglotu darba ņēmējiem iespēju izsekot savām sociālā nodrošinājuma iemaksām un tiesībām, piemēram, tiesībām uz pensiju, veicinot to pārnēsāmību, un tās pieprasīt; uzsver, ka ESNK, kas balstīts uz Eiropas e-identifikāciju, būtu jāietver gan mobilo iedzīvotāju un darba ņēmēju identifikācijas elements, gan viņu tiesību uz sociālo nodrošinājumu reāllaika pārbaudes elements;

7. uzsver, ka ESNK iniciatīvas mērķim vajadzētu būt nodrošināt sociālo tiesības, veicinot informāciju un uzlabojot piemērojamo noteikumu par sociālā nodrošinājuma koordinēšanu un darbaspēka mobilitāti pārrobežu situācijās; uzskata, ka Komisijas priekšlikumam par ESNK iniciatīvu ir jāsniedz skaidras priekšrocības visām mobilitātes procesā iesaistītajām ieinteresētajām personām, piemēram, mobilajiem iedzīvotājiem un darba ņēmējiem, uzņēmumiem, tostarp MVU, darba devējiem un arodbiedrībām, kā arī valstu iestādēm, piemēram, darba un sociālā nodrošinājuma inspekcijām; uzskata, ka ESNK iniciatīvai vajadzētu būt vērstai uz to, lai vienkāršotu mijiedarbību un pārrobežu situācijās tuvinātu šīs ieinteresētās personas ar mērķi labāk aizsargāt mobilos iedzīvotājus un darba ņēmējus un viņu tiesības un sniegtu visām šīm ieinteresētajām personām skaidru informāciju nolūkā uzlabot paredzamību un padarīt administratīvās procedūras raitas un laika ziņā efektīvas; atgādina, ka ESNK iniciatīvai jāatbilst subsidiaritātes principam, tādēļ tā nedrīkst skart valstu sociālā nodrošinājuma sistēmas un to daudzveidību un tajā jāņem vērā katras dalībvalsts tradīcijas, valsts darba tirgus modelis un sociālo partneru autonomija; uzsver, ka ar ESNK iniciatīvu nedrīkst radīt priekšnosacījumu pārvietošanās brīvības īstenošanai, bet ar to ir jācenšas atvieglot piekļuvi informācijai un uzlabot piemērojamo noteikumu izpildi attiecībā uz sociālā nodrošinājuma koordināciju un darbaspēka mobilitāti pārrobežu situācijās;

8. aicina Komisiju ciešā sadarbībā ar EDI un pēc pienācīgas novērtēšanas nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu par ESNK, lai nodrošinātu reāllaika instrumentu valstu iestādēm, piemēram, darba un sociālā nodrošinājuma inspekcijām un sociālajiem partneriem, ja tie veic darba un sociālā nodrošinājuma inspekcijas vai ir iesaistīti tajās, efektīvai valsts un ES tiesību aktu īstenošanai; uzskata, ka ESNK būtu jāļauj reāllaikā pārbaudīt darba ņēmēju darba un nodarbinātības vietu, darba attiecības un identitāti, kā arī standartizētus sociālā nodrošinājuma pabalstus, noteikumus un sertifikātus, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 883/2004; aicina Komisiju izvērtēt iespēju ar ESNK nodrošināt citas būtiskas informācijas pārbaudes, neskarot datu aizsardzības noteikumus un vienlaikus nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi;

9. uzskata, ka ESNK ir jāpiemēro visiem mobilajiem ES iedzīvotājiem un darba ņēmējiem, tostarp pašnodarbinātajiem, kā arī visiem mobilajiem trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas ES noteikumi par mobilitāti ES iekšienē;

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

10. uzskata, ka papildus ESNK ieviešanai būtu jāparedz arī reāllaika pārbaudes un uzraudzības kontroles sistēmas un informācijas apmaiņa, izmantojot valstu datubāžu savstarpēju salīdzināšanu un pilnībā ievērojot ES noteikumus par personas datu aizsardzību, lai panāktu, ka tā ir pilnībā funkcionāla, un saglabātu augstu datu ticamības un identifikatoru sertificēšanas līmeni, kā arī novērstu kļūdas un krāpniecisku izmantošanu; uzsver, ka sociālā nodrošinājuma un personas dati būtu darāmi pieejami tikai attiecīgajai personai un attiecīgajām kompetentajām valsts iestādēm un ar tiem nedrīkst dalīties citos nolūkos, izņemot saistībā ar ES noteikumu izpildi sociālā nodrošinājuma koordinēšanas un darbaspēka mobilitātes ES iekšienē jomā, stingri ievērojot datu aizsardzības noteikumus; uzskata, ka dalībvalstīs, kurās sociālie partneri veic darba inspekcijas vai ir iesaistīti tajās, ir jānodrošina sociālo partneru piekļuve citu dalībvalstu darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma datiem, neapdraudot datu aizsardzības noteikumu ievērošanu;

11. atzinīgi vērtē vairāku dalībvalstu iniciatīvas ar mērķi uzlabot Savienības tiesību aktu efektīvu izpildi, izmantojot valsts kartes vai salīdzināmus instrumentus darba tiesību jomā⁽²⁸⁾; uzsver, ka, lai gan šādas valsts iniciatīvas uzlabo visu darba ņēmēju izpratni par darba samaksas un darba nosacījumiem un sekmē izpildi, tās nevar veicināt noderīgas un precīzas informācijas apmaiņu, tostarp par darba attiecībām un tiesībām, pārrobežu situācijā; aicina Komisiju nodrošināt, ka ESNK iniciatīva dod dalībvalstīm iespēju izmantot informāciju, ko dod uzlabotās identifikācijas un pārbaudes iespējas, kuru sniedz valstu kartes vai līdzvērtīgi instrumenti darba tiesību jomā valstīs, kur šādas iniciatīvas pastāv; uzsver, ka ar ESNK iekļaušanu valsts kartēs vai līdzvērtīgos instrumentos darba tiesību jomā nevajadzētu aizstāt minēto valsts praksi, bet gan to papildināt un sniegt atbilstīgu informāciju tikai attiecīgajām iestādēm; piebilst, ka tai nedrīkst skart valstu sociālo partneru autonomiju un darba apstākļus, kas noteikti piemērojamos koplīgumos saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi; uzskata, ka ESNK un tās integrācija valstu kartēs vai salīdzināmos instrumentos darba tiesību jomā, ja tādi pastāv, var kļūt par pamatu turpmākiem izpildes centieniem ES līmenī;

12. uzskata, ka visiem darba ņēmējiem, sociālajiem partneriem un valsts darba un sociālā nodrošinājuma inspekcijām vajadzētu būt pieejamai atjauninātai informācijai par darba attiecībām, tiesībām uz darba samaksu un darba un sociālajām tiesībām saskaņā ar piemērojamo koplīgumu vai valsts tiesību aktiem;

13. norāda, ka portatīvā dokumenta (PD) A1 veidlapas ne vien ir svarīgas, bet arī pašlaik vienīgais instruments mobilo darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma seguma pārbaudei; atzīst ierobežojumus un sarežģītās problēmas, kas saistītas ar PD A1 procedūru, jo īpaši attiecībā uz to, kā darba devēji atkarībā no sociālā nodrošinājuma sistēmu digitalizācijas līmeņa dalībvalstīs izmanto PD A1 veidlapas, un uz kompetento valsts iestāžu veikto šo veidlapu pārbaudi saistībā ar pakalpojumu sniegšanu citā dalībvalstī, kā arī uz precīzas informācijas iegūšanu par norīkoto darba ņēmēju skaitu un īpatnībām Savienībā; aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt uzlabot PD A1 veidlapu pārbaudes procesu un uzskata, ka ir jāizstrādā ātras procedūras starp dalībvalstīm, lai nepieļautu krāpnieciski iegūtus vai piemērotus PD A1 sertifikātus; norāda, ka ar PD A1 saistītie ierobežojumi un problēmas ir šķērslis precīzas informācijas iegūšanai par norīkoto darba ņēmēju skaitu un īpatnībām ES; norāda, ka ESNK iniciatīva sniegs reāllaika informāciju par mobilo darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma segumu darba inspekcijas dienā uzņēmējā dalībvalstī; aicina Komisiju nodrošināt, ka ar ESNK izmēģinājuma projektu atvieglot sociālā nodrošinājuma segumu, krāpšanas apkarošanas nolūkā vienkāršojot procedūras A1 veidlapas pieprasīšanai, izdošanai un pārbaudei;

14. uzskata, ka ESNK pamatā būtu jāliek Eiropas e-identifikācija, Eiropas veselības apdrošināšanas karte (EVAK) un sociālā nodrošinājuma informācijas elektroniskā apmaiņa (EESSI) un kartei tie būtu jāpapildina, tostarp nolūkā to attiecināt arī uz citām sociālā nodrošinājuma koordinācijas jomām un ES darba tiesību aktiem; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka EESSI pēc iespējas drīzāk kļūst pilnībā funkcionējoša, un izmantot iespējas, ko sniedz esošie ES fondi, lai veicinātu nacionālo plānu saskaņā ar Atveseļošanas un noturības mehānismu īstenošanu, pilnībā ieviestu EESSI un turpinātu publisko administrāciju digitalizēšanu nolūkā atvieglot šādas informācijas apmaiņu starp sociālā nodrošinājuma iestādēm, paātrināt individuālu lietu izskatīšanu un uzlabot EDI un attiecīgo valsts kompetento iestāžu izpildes

⁽²⁸⁾ EFBWW-FIEC ziņojums, *Social identity cards in the European construction industry* (Sociālās identitātes kartes Eiropas būvniecības nozarē), 2015. gads.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

nodrošināšanas spēju; aicina Komisiju precizēt EDI uzdevumus ESNK izstrādē un īstenošanā; uzsver, ka augstāks digitalizācijas līmenis nedrīkst mazināt to valsts drošības pasākumu iedarbību, kas jau ir ieviesti sociālās krāpšanas apkarošanai;

15. aicina Komisiju ESNK izstrādē un ieviešanā cieši sadarboties ar sociālajiem partneriem un attiecīgajām valsts sociālā nodrošinājuma iestādēm un darba inspekcijām, nodrošinot pilnīgu sociālo partneru un valsts darba tirgus modeļu autonomiju; uzskata, ka ESNK ar datu pieejamību reālā laikā, sniegtu valstu kompetentajām iestādēm un sociālajiem partneriem iespēju jebkurā brīdī pārbaudīt darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma segumu un tādējādi pastiprināt darba inspekcijas un atbalstīt pierādījumu vākšanu kopīgās pārrobežu darba pārbaudēs ⁽²⁹⁾;

16. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽²⁹⁾ Eurofound, *Joint cross-border labour inspections and evidence gathered in their course* (Kopīgās pārrobežu darba inspekcijas un to gaitā savāktie pierādījumi), 2019. gads.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

P9_TA(2021)0474

Daudzpusējas sarunas saistībā ar PTO 12. Ministru konferenci Ženēvā no 2021. gada 30. novembra līdz 3. decembrim**Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūcija par daudzpusējam sarunām saistībā ar PTO 12. Ministru konferenci Ženēvā no 2021. gada 30. novembra līdz 3. decembrim (2021/2769(RSP))**

(2022/C 224/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Marrākešas 1994. gada 15. aprīļa līgumu par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu,
- ņemot vērā PTO 2001. gada 14. novembrī pieņemto Dohas ministru deklarāciju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par PTO, jo īpaši 2017. gada 15. novembra rezolūciju par daudzpusējam sarunām pirms PTO 11. Ministru konferences ⁽²⁾, 2018. gada 29. novembra rezolūciju par turpmāku PTO darbību ⁽³⁾ un 2019. gada 28. novembra rezolūciju par PTO Apelācijas institūcijas krīzi ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2021. gada 20. maija rezolūciju par to, lai paātrinātu progresu un novērstu nevienlīdzību ar mērķi līdz 2030. gadam izskaust AIDS kā sabiedrības veselības apdraudējumu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2021. gada 10. jūnija rezolūciju par vispārējās Covid-19 pandēmijas radītās krīzes novēršanu: ietekme, ko jaunattīstības valstīs radītu atbrīvojums no PTO TRIPS līguma ievērošanas attiecībā uz Covid-19 vakcīnām, ārstēšanu un aprīkojumu, kā arī ražošanas un izgatavošanas jaudas palielināšanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā noslēguma dokumentu, ko vienprātīgi pieņēma 2018. gada 7. decembrī Ženēvā notikušajā Parlamentārās konferences par PTO ikgadējā sesijā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 11. Ministru konferences, kura notika 2017. gada decembrī Buenosairesā, rezultātus, cita starpā virkni ministru lēmumu, bet kurā nebija iespējams pieņemt ministru deklarāciju,
- ņemot vērā 2017. gada 12. decembrī Buenosairesas deklarāciju par sievietēm un tirdzniecību, kā arī 2017. gada 13. decembrī Buenosairesā pieņemtos kopīgos paziņojumus par elektronisko tirdzniecību, investīciju veicināšanu un mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MMVU),
- ņemot vērā ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (UNFCCC) satvarā noslēgto Parīzes nolīgumu, kas ir spēkā no 2016. gada novembra,
- ņemot vērā ASV, Japānas un Eiropas Savienības tirdzniecības ministru kopīgo paziņojumu, kas pieņemts trīspusējā sanāksmē 2020. gada 14. janvārī,
- ņemot vērā Bali ministru 2013. gada 7. decembra lēmumu par publisko krājumu glabāšanu pārtikas nodrošinājuma nolūkā,
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 18. septembra koncepcijas dokumentu par PTO modernizāciju,

⁽¹⁾ 2001. gada 14. novembra Dohas ministru deklarācija (WT/MIN(01)/DEC/1).

⁽²⁾ OV C 356, 4.10.2018., 34. lpp.

⁽³⁾ OV C 363, 28.10.2020., 113. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 232, 16.6.2021., 62. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0250..

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0283.

⁽⁷⁾ https://www.europarl.europa.eu/cmsdata/158345/outcome_document-final-e.pdf

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

- ņemot vērā Komisijas tirdzniecības politikas pārskatu un tā pielikumu “PTO reforma: ceļā uz ilgtspējīgu un efektīvu daudzpusējas tirdzniecības sistēmu”,
 - ņemot vērā Otavas grupas Tirdzniecības un veselības iniciatīvu ⁽⁸⁾,
 - ņemot vērā “2021. gada 4. jūnija ES paziņojumu PTO Vispārējai padomei: steidzama tirdzniecības politikas reakcija uz Covid-19 krīzi”,
 - ņemot vērā Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) sesto izvērtējuma ziņojumu ⁽⁹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
- A. tā kā PTO tika izveidota, lai turpinātu preču un pakalpojumu tirdzniecības liberalizāciju, stiprinātu multilaterālismu un veicinātu atvērtu, iekļaujošu, uz noteikumiem balstītu un nediskriminējošu daudzpusēju tirdzniecības sistēmu; tā kā tirdzniecība ir ļoti svarīga un ir viens no galvenajiem instrumentiem, lai atbalstītu un papildinātu centienus veicināt ilgtspējīgu izaugsmi un uzlabot dzīves līmeni, nodrošinot pilnīgu nodarbinātību un lielu un pastāvīgi pieaugošu reālo ienākumu apjomu saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības mērķi;
- B. tā kā uz noteikumiem balstītā daudzpusējā tirdzniecības sistēma pašlaik saskaras ar nopietnu krīzi, apdraudot organizācijas pamatfunkcijas, proti, noteikt starptautiskās tirdzniecības pamatnoteikumus un struktūru un nodrošināt efektīvu strīdu izšķiršanu un izpildi;
- C. tā kā 2019. gada 11. decembrī PTO Apelācijas institūcija beidza darboties, kā rezultātā tika apturēts funkcionālais, neatkarīgais un objektīvais apelācijas procesa posms;
- D. tā kā PTO ir skaidri noteiktas pilnvaras ilgtspējīgas attīstības 14. mērķa 6. apakšmērķī — nolūkā veicināt zvejas resursu ilgtspējīgu pārvaldību — iesaistīties sarunās par subsīdijām zivsaimniecībā, lai panāktu vienošanos, kas aizliedz konkrētus zivsaimniecības subsīdiju veidus, kuri veicina flotes jaudas pārpalikumu un pārzveju;
- E. tā kā Covid-19 pandēmija ir radījusi unikālas problēmas daudzpusējai tirdzniecības sistēmai, vienlaikus darba kārtībā liekot iekļaut izšķirošo jautājumu par tirdzniecību un veselību;
- F. tā kā, neraugoties uz redzamiem vai slēptiem eksporta ierobežojumiem, kopumā tirdzniecībai un daudzpusējai sistēmai ir bijusi pozitīva loma cīņā pret pandēmiju; tā kā pandēmija atklāja arī trūkumus un vājās vietas, jo īpaši būtiskās piegādes ķēdēs; tā kā šajā kontekstā PTO uzraudzības funkcija ir izrādījusies noderīga, uzstājot, ka dalībniecēm jānodrošina pārredzamība attiecībā uz tirdzniecību un tirdzniecību skaršiem pasākumiem, kas veikti saistībā ar Covid-19;
- G. tā kā PTO 12. Ministru konference (12. MK) notiks Ženēvā (Šveicē) no 2021. gada 30. novembra līdz 3. decembrim,
1. atkārtoti pauž pilnīgu atbalstu multilaterālisma pastāvīgajai vērtībai un uzsver, ka daudzpusēja tirdzniecības pārvaldības sistēma ir būtiska; prasa izstrādāt tirdzniecības programmu, kuras pamatā būtu godīga un uz noteikumiem balstīta tirdzniecība visu interesēs, kas veicina ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi un labklājību, tādējādi stiprinot mieru un drošību; uzsver IAM un sociālo un vides tiesību, kā arī cilvēktiesību nozīmi un to, ka ir svarīgi nodrošināt, ka daudzpusēji pieņemtos un saskaņotos noteikumus visi piemēro vienādi;
 2. brīdina, ka PTO draud zaudēt leģitimitāti, ja ne visas dalībnieces apņemsies panākt sekmīgu 12. MK iznākumu; uzskata, ka 12. Ministru konferencei vajadzētu būt oficiālam sākuma punktam PTO attīstībai un modernizācijai, lai nodrošinātu, ka tai var būt nozīme 21. gadsimta problēmu risināšanā, tostarp tādu jautājumu risināšanā kā klimata pārmaiņas un ilgtspēja; mudina visas dalībnieces saistībā ar atgūšanos no Covid-19 censties vairāk koncentrēties uz dažiem būtiskiem reāliem rezultātiem, kas liecinātu, ka PTO var risināt pašreizējās problēmas; aicina dalībnieces kā minimumu panākt daudzpusēju vienošanos par neilgtspējīgas zivsaimniecības subsīdiju aizliegšanu, kā arī par reaģēšanu uz pandēmiju,

⁽⁸⁾ PTO WT/GC/223, 2020. gada 24. novembris.

⁽⁹⁾ IPCC, 2021: kopsavilkums politikas veidotājiem. Sk. “Klimata pārmaiņas 2021. gadā — Fizikālo zinātņu pamatojums. I darba grupas ieguldījums Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) sestajā novērtējuma ziņojumā”.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

ierobežotu lauksaimniecības pasākumu paketi un par darba sākšanu pie institucionālās reformas, tostarp procesu, kas ne vēlāk kā līdz 13. MK nodrošinātu pilnībā funkcionējošu strīdu izšķiršanas sistēmu; brīdina visas dalībnieces, ka bez būtiskiem 12. MK rezultātiem dažas dalībnieces varētu meklēt alternatīvus forumus noteikumu izstrādei, kas varētu apdraudēt daudzpusējās tirdzniecības sistēmas nākotni; atzinīgi vērtē jaunās PTO ģenerāldirektors Ngozi Okonjo-Iweala iecelšanu un pauž gandarījumu par viņas lielo apņēmību ievērot multilaterālismu;

3. uzsver, ka PTO kā daudzpusējas institūcijas uzticamībai ir ārkārtīgi svarīgi panākt vienošanos pret kaitīgām zivsaimniecības subsīdijām, kas efektīvi sāktu nekavējoši un nozīmīgā mērā samazināt konkrētus zivsaimniecības subsīdiju veidus, kuri veicina jaudas pārpalikumu un pārzveju, un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju (NNN) veicinošas subsīdijas, lai nodrošinātu jūras resursu ilgtspējīgu izmantošanu; šajā sakarā uzsver principu par kopēju, bet diferencētu atbildību atkarībā no kaitējošo subsīdiju apjoma, vienlaikus ievērojot nepieciešamību pēc īpašas un diferencētas attieksmes saskaņā ar IAM 14. mērķa 6. apakšmērķi; norāda, ka vairāk nekā 39 miljoni cilvēku ir tieši atkarīgi no zvejas, bet vēl daudzi miljoni cilvēku ir atkarīgi no lejupējām nozarēm; uzskata, ka šāds nolīgums ir būtisks ne tikai PTO uzticamībai panākt daudzpusējas vienošanās, bet arī kā priekšnoteikums, lai parādītu ciešo saikni starp daudzpusējo tirdzniecības sistēmu un IAM; uzsver, ka ir svarīgi, lai ES izskaidrotu savu nostāju un iekšējos noteikumus un palielinātu tās uzticamību;

4. atzīst tirdzniecības politikas izšķirošo nozīmi Covid-19 pandēmijas laikā; atkārtoti piesauc 2021. gada 10. jūnija rezolūciju par vispārējās Covid-19 pandēmijas radītās krīzes novēršanu: ietekme, ko jaunattīstības valstīs radītu atbrīvojums no PTO TRIPS līguma ievērošanas attiecībā uz Covid-19 vakcīnām, ārstēšanu un aprikojumu, kā arī ražošanas un izgatavošanas jaudas palielināšanu; šajā sakarā uzsver nepieciešamību ministru deklarācijā saskaņā ar tirdzniecības un veselības iniciatīvu izstrādāt pamatvienošanos ar mērķi atcelt farmācijas un medicīnas preču tarifus un eksporta ierobežojumus un paredzēt noteikumus par pārredzamību un globālo sadarbību krīzes laikā; uzskata, ka šāda vienošanās ir ārkārtīgi svarīga, lai parādītu PTO nozīmi; prasa 12. MK izveidot jaunu pastāvīgu Tirdzniecības un veselības komiteju, kas palīdzētu valdībām īstenot spēkā esošos izņēmumus un elastīguma iespējas starptautiskajās tirdzniecības tiesībās un likt pamatus tirdzniecības pilāram sarunām par gaidāmo starptautisko līgumu par reaģēšanu uz pandēmijām; uzskata, ka daudzas valstis, jo īpaši jaunattīstības valstis, saskaras ar grūtībām saistībā ar TRIPS elastīguma, jo īpaši 31.a panta, izmantošanu; atgādina, ka ES būtu aktīvi jāpiedalās uz tekstu balstītās sarunās par pagaidu atbrīvojumu no TRIPS; šajā sakarā prasa ES atbalstīt to, ka attiecībā uz Covid-19 tiek piešķirts pagaidu atbrīvojums no dažiem TRIPS nolīguma noteikumiem, lai, novēršot globālos ražošanas ierobežojumus un piedāvājuma trūkumu, uzlabotu iespēju globālā mērogā savlaicīgi un par pieņemamu cenu saņemt Covid-19 vakcīnas, terapiju un diagnostiku;

5. aicina visas PTO dalībnieces ievērot savas saistības attiecībā uz pārredzamību visos lauksaimniecības pilāros, kā arī vienoties par sistemātiskiem uzlabojumiem, kā ierosināts dokumentā JOB/AG/213 iekļautajā un ES līdzatbalstītajā priekšlikumā ministru lēmumam par pārredzamības uzlabošanu lauksaimniecībā; uzsver, ka ir svarīgi pieņemt darba plānu attiecībā uz tirdzniecību kropļojošu iekšzemes atbalstu, tostarp pastāvīgu risinājumu par valsts krājumu glabāšanu, kā noteikts Bali ministru deklarācijā, paredzot obligātu paziņošanas sistēmu, kuras pamatā ir efektīvs tehniskās palīdzības un spēju veidošanas mehānisms, lai nodrošinātu, ka uzkrājumu uzturēšanas programmas ņem vērā un ir samērīgas ar pārtikas nodrošinājuma mērķi, un lai līdz minimumam samazinātu tirdzniecības izkropļojumus un nelabvēlīgu ietekmi uz pārtikas nodrošinājumu citām dalībniecēm; uzsver, ka Lauksaimniecības nolīgums ir jāpielāgo, lai tas risinātu mūsdienu problēmas un nodrošinātu taisnīgākus konkurences apstākļus, ņemot vērā ražošanas veidus; atbalsta ģenerāldirektors Okonjo-Iweala aicinājumu izstrādāt PTO pārtikas nodrošinājuma paketi;

6. uzskata, ka tagad ir steidzami jāveic būtiska PTO reforma, ņemot vērā dziļo krīzi, ar ko saskaras šī organizācija, bet steidzamību rada arī ietilgušais progresa trūkums Dohas Attīstības programmas (DAP) īstenošanā, un uzsver, ka attiecīgajiem DAP jautājumiem ir jāpaliek darba kārtībā; aicina PTO dalībnieces fundamentāli pārskatīt vairākus PTO aspektus, jo īpaši tās uzraudzības, sarunu vešanas un strīdu izšķiršanas funkcijas, lai palielinātu tās efektivitāti, iekļautību, pārredzamību un leģitimitāti; mudina visas PTO dalībnieces koncentrēties uz konstruktīvu pārmaiņu procesu, lai modernizētu PTO un

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

nodrošinātu to ar instrumentiem, kas efektīvi risina 21. gadsimta tirdzniecības problēmas, un izveidot institucionālu mehānismu un skaidru grafiku 12. MK reformu programmas īstenošanai ar mērķi vēlākais līdz 13. MK sasniegt konkrētus rezultātus;

7. atzinīgi vērtē ASV vēstnieces K. Tai 2021. gada 14. oktobra komentārus par PTO un jo īpaši skaidro apņemšanos reformēt šīs organizācijas visas trīs funkcijas; sagaida, ka Amerikas Savienotās Valstis tagad nāks klajā ar konkrētiem priekšlikumiem tālākai virzībai; mudina Amerikas Savienotās Valstis apņemties 12. MK laikā sākt konstruktīvu sarunu procesu par strīdu izšķiršanas reformām, lai ne vēlāk kā 13. MK tiktu ieviesta pilnībā funkcionējoša sistēma;

8. pauž dziļu nožēlu par PTO Apelācijas institūcijā izveidojušos strupceļu, kas liedz globālajai tirdzniecības sistēmai izmantot izpildi nodrošinošu strīdu izšķiršanas sistēmu; brīdina, ka bez funkcionējošas Apelācijas institūcijas PTO ir bezzobaina un tikai pieaugs tendence pārkāpt daudzpusējos nolīgumus; norāda, ka pašlaik ir paziņots par vairāk nekā 15 pārsūdzības lietām, neparedzot pārskatīšanas iespēju; stingri mudina visas PTO dalībnieces pilnībā iesaistīties un strādāt pie risinājumiem, kā pēc iespējas ātrāk atjaunot pilnībā funkcionējošu divpakāpju strīdu izšķiršanas sistēmu ar pilnībā funkcionējošu un neatkarīgu Apelācijas institūciju; stingri atbalsta nesēnās ES iniciatīvas noslēgt ar mūsu galvenajiem tirdzniecības partneriem vienošanās, ar kurām pagaidām tiktu saglabāts funkcionējošs strīdu izšķiršanas process starp tām PTO dalībniecēm, kuras tajā piedalās; atgādina, ka ES stratēģijas galvenajam mērķim arī turpmāk vajadzētu būt saistošam, divpakāpju un neatkarīgam procesam; uzsver, ka reformas veiksmīgai norisei būs nepieciešams reaģēt uz visu iesaistīto pušu pamatotajām bažām un vienoties par kompromisa risinājumu; mudina attiecīgās ieinteresētās personas līdz 12. MK beigām vienoties par darba kārtību turpmākam darbam reformas vidēja termiņa un ilgtermiņa jomās, dažās no kurām darbs būtu jāpabeidz pirms nākamās ministru konferences (13. MK); atbalsta Komisijas neseno priekšlikumu par izpildes regulas reformu, lai nodrošinātu, ka ES rīcībā ir pareizie instrumenti trešo valstu saistību izpildes panākšanai;

9. aicina Komisiju un Padomi sadarboties ar visām PTO dalībniecēm, lai sāktu diskusiju par jaunu noteikumu ieviešanu nolūkā novērst pašreizējās nepilnības noteikumus par negodīgu tirdzniecības praksi, viltošanu, tirgu kropļojošām subsīdijām, valsts uzņēmumiem un piespiedu tehnoloģiju nodošanu;

10. ir pārliecināts, ka pašreizējā attīstīto valstu un jaunattīstības valstu diferenciācija neatspoguļo ekonomisko realitāti un ka tas var būt šķērslis progresa panākšanai Dohas sarunu kārtā; mudina attīstītākās jaunattīstības valstis uzņemties savu atbildības daļu un sniegt ieguldījumu, kas atbilstu to attīstības līmenim; uzskata, ka īpašā un diferencētā režīma mehānisms būtu jāpārskata un jāgroza, pienācīgi iesaistot visas PTO dalībnieces, lai labāk atspoguļotu cilvēces attīstības rādītājus, vienlaikus aizsargājot politikas telpu negodīgas tirdzniecības novēršanai, un tādēļ aicina PTO dalībnieces pārskatīt šo sistēmu; tomēr uzsver, ka attīstības statusa pašnovērtējums kā vienīgais kritērijs var novest pie negodīgas tirdzniecības;

11. sagaida, ka PTO reforma pavērs vieglāku ceļu uz plurilaterālu nolīgumu integrāciju daudzpusējā struktūrā, lai nodrošinātu progresu jomās, kas nav pietiekami sagatavotas pilnīgai dalībai; aicina visas dalībnieces apsvērt veidu, kā izstrādāt tādu jaunu ciešākas sadarbības sistēmu, kāda tiek izmantota Eiropas Savienībā, paredzot skaidrus noteikumus par minimālo locekļu skaitu, kuriem būtu jāpiedalās plurilaterālā iniciatīvā, un uz šā pamata izveidot vienkāršu mehānismu, kas ļauj izrietošos nolīgumus iekļaut PTO struktūrā;

12. atzinīgi vērtē un atbalsta plašo dalību, vērienīgo sarunu programmu un līdz šim panākto progresu PTO plurilaterālajās sarunās par e-komerciju; prasa pielikt pūles, lai pabeigtu sarunas par atbilstību PTO noteikumiem; atgādina savu nostāju, ka iespējamam nolīgumam ir jāgarantē ar e-komerciju saistīto preču un pakalpojumu tirgus pieejamība trešās valstīs, kā arī patērētāju un darba tiesību aizsardzība; uzsver, ka ir jāveicina uzņēmumu inovācija un datu plūsmas, pilnībā ievērojot ES tiesību aktus par privātumu un datu aizsardzību; atzīst iespējamo juridisko nenoteiktību, ar ko saskaras uzņēmumi un pētnieki, kuri izmanto persondatus, un šīs nenoteiktības iespējamo ietekmi uz inovāciju; prasa steidzami veikt pasākumus, kas palielinātu juridisko noteiktību ieinteresētajām personām, kuras atkarīgas no datu izmantošanas iepriekš apstiprinātās datu izmantošanas procedūrās, kā arī pseidonimizācijas un anonimizācijas nolūkā; uzsver, ka PTO

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

dalībniecēm būtu jāpauž pastāvīgs atbalsts sarunām un jānosaka skaidrs grafiks turpmākam progresam; atbalsta to, ka PTO moratorijs attiecībā uz elektronisko nosūtīšanu ir padarīts pastāvīgs;

13. prasa steidzami izskatīt iespējas atvieglot datu plūsmas ar stratēģiski nozīmīgām trešām valstīm; norāda, ka Eiropas uzņēmumi, kas darbojas dažās trešās valstīs, arvien biežāk saskaras ar nepamatotiem šķēršļiem un digitāliem ierobežojumiem; uzsver, ka šajā nolūkā attiecīgā gadījumā būtu jāizvairās no datu lokalizācijas prasībām, uz datiem ir jāattiecinā ES brīvās tirdzniecības nolīgumi un ir jācenšas ātrāk noslēgt ar trešām valstīm lēmumus par aizsardzības līmeņa pietiekamību;

14. norāda, ka juridisko prasību dēļ tirdzniecība joprojām balstās uz būtisku daudzumu papīra dokumentu, kas ir dārgi, neefektīvi un rada risku globālu krīžu laikā; uzsver nepieciešamību izpētīt iespēju izmantot elektroniskus tirdzniecības dokumentus, kas palielinās efektivitāti un drošību un samazinās ietekmi uz vidi; uzsver nepieciešamību grozīt starptautiskos tiesību aktus, lai tirdzniecībā varētu izmantot elektroniskos dokumentus;

15. prasa steidzami pagarināt Informācijas tehnoloģiju nolīguma (ITN) paplašinājumu; atzīst, ka ITN veicina globālu ražošanas digitalizāciju un ka tas būtu arī turpmāk jāatjaunina, lai iekļautu plašāku produktu klāstu; prasa intensīvāk tiekties uz IKT produktu tirdzniecības tarifu atcelšanu; uzsver pozitīvo ietekmi uz tirdzniecību, ko rada ģeogrāfiskā pārklājuma paplašināšana, iekļaujot vairāk valstu;

16. uzskata, ka 12. MK iznākumam būtu jānodrošina uz rīcību balstīta tirdzniecības politikas programma, kas atbalsta 2030. gada IAM un Parīzes nolīgumu; stingri mudina PTO dalībnieces apsvērt visus iespējamus pasākumus, lai palīdzētu ierobežot siltumnīcefekta gāzu emisiju saskaņā ar UNFCCC, uzlabot atbilstību Parīzes nolīgumam, tuvināties klimata neitralitātei un uzlabot sadarbību PTO iekšienē attiecībā uz iekšzemē pieņemtiem pasākumiem, tostarp ieviešot zaļās grāmatvedības standarta taksonomijas, lai palīdzētu privātajam un publiskajam sektoram identificēt ilgtspējīgas ekonomiskās darbības, kā arī būtiski kaitējošas darbības un pasākumus, kas risina oglekļa emisiju pārvirzes problēmu; atzinīgi vērtē Komisijas ierosināto tirdzniecības un klimata iniciatīvu; aicina Komisiju iesniegt konkrētus priekšlikumus; uzsver arī nepieciešamību turpināt diskusijas par precēm un pakalpojumiem, kas palīdz risināt vides un klimata problēmas; uzsver nepieciešamību sasniegt progresu sarunās par vides preču nolīgumu, kas atbalsta nozaru zaļināšanu un uz pienācīgas kvalitātes nodarbinātību vērstu pieeju pārejā uz klimatam draudzīgām tehnoloģijām; ierosina uzlabot koordināciju starp PTO un citām starptautiskām institūcijām, piemēram, Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizāciju un Starptautisko Valūtas fondu, lai novērstu oglekļa emisiju pārvirzi;

17. atkārtoti apstiprina to, ka pastāv saiknes starp dzimumu līdztiesību un iekļaujošu attīstību, un uzsver, ka iespēju nodrošināšana sievietēm ir svarīgs elements nabadzības izskaušanā un ka ekonomikas attīstības nolūkā ir būtiski vienlaikus likvidēt šķēršļus sieviešu līdzdalībai tirdzniecībā un novērst pašreizējo tirdzniecības noteikumu negatīvo ietekmi uz sievietēm viņu daudzveidīgajās lomās; mudina visas PTO dalībnieces parakstīt 2017. gada Buenosairesas deklarāciju par tirdzniecību un sieviešu ekonomisko iespēju palielināšanu un mudina deklarācijas 123 parakstītājas pildīt savas saistības; mudina Komisiju strādāt pie stingras ministru deklarācijas, ko varētu izmantot kā ceļvedi 2017. gada Buenosairesas deklarācijas īstenošanai;

18. atzinīgi vērtē panākto progresu un prasa pabeigt plurilaterālās diskusijas par iekšzemes regulējumu pakalpojumiem, jo tas būtu nozīmīgs solis uz priekšu un pierādījums tam, ka plurilaterālos apstākļos PTO kontekstā progress ir iespējams;

19. sagaida ministru paziņojumu, kurā būs novērtēts progress, kas panākts plurilaterālajās sarunās par investīciju veicināšanu;

20. atzinīgi vērtē progresu arī saistībā ar Buenosairesā uzsāktu kopīgo iniciatīvu attiecībā uz MMVU un MMVU paketes apstiprināšanu 2020. gada decembrī; atzīst, ka Covid-19 pandēmijai ir ievērojama negatīva ietekme uz MMVU, un pauž atbalstu PTO MMVU darba programmai, kura principu "vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem" integrē PTO noteikumos; aicina visas PTO dalībnieces pievienoties šai iniciatīvai;

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

21. aicina Komisiju un Padomi sadarboties ar citām PTO dalībniecēm, lai nodrošinātu, ka PTO aktīvi veicina darba ņēmēju tiesību labāku ievērošanu visā pasaulē, jo īpaši pamatojoties uz Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) darba standartiem, un nākt klajā ar konkrētiem priekšlikumiem; atgādina, ka ir svarīgi izplatīt paraugprakses piemērus pienācīgas rūpības jomā; atzinīgi vērtē ASV priekšlikumu pret piespiedu darbu kā daļu no plašākiem centieniem iekļaut darba standartus PTO, izveidojot vienlīdzīgus konkurences apstākļus starptautiskā līmenī, un uzsver, ka ir nepieciešams nolīgums, kas starptautiskā līmenī radītu vienlīdzīgus konkurences apstākļus; iesaka izveidot darba grupu darba tiesību jautājumos, kas būtu pirmais solis šīs programmas īstenošanā;
 22. uzsver, ka pārredzamība ir būtiska stabila tirdzniecības un investīciju vides nodrošināšanā; uzskata, ka ir svarīgi uzlabot uzraudzības procedūru pārredzamību, palielinot stimulus PTO dalībniecēm ievērot paziņošanas prasības, samazinot to sarežģītību un sniedzot palīdzību spēju veidošanā, savukārt no tīšas noteikumu neievērošanas būtu jāattur un pret to būtu jācīnās; aicina PTO dalībnieces apsvērt iespēju šajā sakarā palielināt PTO sekretariāta lomu;
 23. aicina Komisiju un Padomi nodrošināt, ka Parlaments arī turpmāk tiek cieši iesaistīts 12. MK sagatavošanā, tiek nekavējoties informēts par jaunākajām norisēm un ka ar to notiek apspriešanās 2021. gada ministru konferences laikā;
 24. aicina PTO dalībnieces nodrošināt demokrātisko leģitimitāti un pārredzamību, stiprinot PTO parlamentāro dimensiju un parlamentāro konferenci; uzsver, cik svarīgs ir darbs, ko veic Eiropas Parlaments un Parlamentu savienības (IPU) kopīgā parlamentārā konference par PTO; uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka parlamentāriešiem ir labāka piekļuve tirdzniecības sarunām un ka viņi ir iesaistīti PTO lēmumu izstrādē un īstenošanā;
 25. aicina PTO dalībnieces uzlabot viedokļu apmaiņu ar visām ieinteresētajām personām, tostarp pilsonisko sabiedrību un uzņēmēju organizācijām, un pastiprināt sadarbību ar citām starptautiskām organizācijām, piemēram, SDO, un plašāk — ar ANO sistēmu; sagaida, ka vadītāji dažādos līmeņos plašāk popularizēs uz noteikumiem balstītas tirdzniecības priekšrocības;
 26. atbalsta centienus atdzīvināt pievienošanās sarunas ar novērotājvalstīm, jo īpaši ar Serbiju, Kosovu un Bosniju un Hercegovinu; prasa ātri pabeigt sarunas par attiecīgajiem darba grupas ziņojumu projektiem;
 27. prasa steidzami pielikt lielākas pūles, lai palielinātu PTO Vispārējā iepirkuma nolīguma dalībnieku skaitu, jo īpaši iekļaujot Ķīnu un citas jaunietekmes ekonomikas;
 28. prasa atjaunot centienus saskaņot nepreferenciālas izcelsmes noteikumus, kā paredzēts izcelsmes noteikumu nolīgumā;
 29. aicina visas PTO dalībnieces ratificēt Pasaules Muitas organizācijas Kioto konvencijas K pielikumu, lai samazinātu muitas birokrātiju;
 30. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un PTO ģenerāldirektoram.
-

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

P9_TA(2021)0480

Kravas autotransporta stāvvietu drošība Eiropas Savienībā**Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūcija par kravas autotransporta stāvvietu drošību Eiropas Savienībā (2021/2918(RSP))**

(2022/C 224/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības līguma 2. un 3. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 4., 26., 67., 73., 87., 88. un 91. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/96/EK (2008. gada 19. novembris) par ceļu infrastruktūras drošības pārvaldību⁽¹⁾, kas ir grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/1936 (2019. gada 23. oktobris), ar ko groza Direktīvu 2008/96/EK par ceļu infrastruktūras drošības pārvaldību⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 7. jūlija Direktīvu 2010/40/ES par pamatu inteligēnto transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 885/2013 (2013. gada 15. maijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes ITS direktīvu 2010/40/ES attiecībā uz informācijas pakalpojumu sniegšanu saistībā ar drošām stāvvietām kravas automobiļiem un komerciālajiem transportlīdzekļiem⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1315/2013 (2013. gada 11. decembris) par Savienības pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 661/2010/ES⁽⁵⁾,
- Eiropas Parlamenta un Padomes (2014. gada 15. maijs) Lēmums Nr. 585/2014/ES par ES mēroga sadarbspējīgā *eCall* pakalpojuma ieviešanu⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/1153 (2021. gada 7. jūlijs), ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu un atceļ Regulas (ES) Nr. 1316/2013 un (ES) Nr. 283/2014, un jo īpaši tās 9. panta 2. punkta b) apakšpunkta (vii) punktu⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes (ES) 2020/1054 (2020. gada 15. jūlijs) Regulu, ar ko Regulu (EK) Nr. 561/2006 groza attiecībā uz minimālajām prasībām par maksimālajiem transportlīdzekļa ikdienas un iknedēļas vadīšanas laikiem, minimālajiem pārtraukumiem un ikdienas un iknedēļas atpūtas laikposmiem un ar ko Regulu (ES) Nr. 165/2014 groza attiecībā uz pozicionēšanu ar tahogrāfu palīdzību⁽⁸⁾,
- ņemot vērā lūgumraksta Nr. 0549/2021 Lūgumrakstu komitejas 2021. gada 15. jūlija sanāksmē notikušās apspriedes,
- ņemot vērā Reglamenta 227. panta 2. punktu,

⁽¹⁾ OV L 319, 29.11.2008., 59. lpp.

⁽²⁾ OV L 305, 26.11.2019., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 207, 6.8.2010., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 247, 18.9.2013., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 348, 20.12.2013., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 164, 3.6.2014., 6. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 249, 14.7.2021., 38. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 249, 31.7.2020., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

- A. tā kā Lūgumrakstu komiteja ir saņēmusi lūgumrakstu Nr. 0549/2021, kuru ir parakstījuši 22 735 cilvēki un kurā ir paustas bažas par ES autoceļu tīklā izbūvētiem kravas automobiļu stāvlaukumiem, un prasa veikt preventīvus pasākumus, kas mazinātu kravas automobiļu stāvlaukumos pastāvošo drošības problēmu risku un apmēru;
- B. tā kā organizētās noziedzības grupējumi bieži ir iesaistīti kravu zādzībās un nereti to uzbrukumu mērķis ir augstvērtīgi izstrādājumi, piemēram, elektronika, tabaka un farmaceitiskie izstrādājumi, radot ievērojamus ekonomiskus zaudējumus⁽⁹⁾, kas laikposmā 2017.–2019. gads bija mērāmi aptuveni 52 miljonus EUR; tā kā šie skaitļi nav visaptveroši, jo par šiem noziedzīgajiem nodarījumiem netiek ziņots pietiekami un attiecīgie dati par kravu jomā izdarītiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kopiskoti arīdzan netiek;
- C. tā kā šīs noziedzīgās grupas kļūst arvien organizētākas, izmanto vismūsdienīgāko tehnoloģiju un daudzos gadījumos veic uzbrukumus pēc pieprasījuma, un tā kā saskaņā ar Eiropola 2021. gada smagās un organizētās noziedzības draudu novērtējumu Eiropas Savienībā, šķiet, pieaug vardarbība, kurā ir vainojami noziedznieki, kuri piedalās smagu un organizētu noziedzīgo nodarījumu veikšanā, un uzbrukumi tiek vērsti pret visiem — bez izšķirības — neatkarīgi no attiecīgo personu darbuzdevuma vai statusa, bieži nodarot kaitējumu nevainīgiem apkārtējiem;
- D. tā kā Eiropas Savienībai būtu jāapkaro ES autoceļu tīklā novērojamā noziedzība un organizētā noziedzība un jāveicina efektīva preču aprīte drošā veidā — bez papildu izmaksām, kas ir saistītas ar pārmērīgu uzbrukumu risku;
- E. tā kā starptautisko autopārvadājumu vadītāji ilgāku laiku pavada prom no mājām un ģimenēm, kas nozīmē, ka krimināli un tehniski droša un labi aprīkota stāvlaukumu infrastruktūra visā Eiropas Savienībā ir ārkārtīgi svarīga no viņu fiziskās un garīgās veselības viedokļa;
- F. tā kā starptautisko kravas automobiļu vadītāju darba, atpūtas un pārtraukumu periodus reglamentē stingri noteikumi, kas ir pieņemti nolūkā Eiropas Savienībā izveidot drošu, efektīvu un sociāli atbildīgu autotransporta nozari; tā kā gan ES iestādes, gan dalībvalstis ir atbildīgas par apmierinošas un ES mērogā pieejamas tādas stāvlaukumu infrastruktūras nodrošināšanu, kas padarītu darba un atpūtas laika noteikumus samērīgus un īstenojamus;
- G. tā kā slikti atpūtas apstākļi un augsts noziedzības un uzbrukuma risks ir uzskatāmi par galvenajiem faktoriem, kas autovadītāju profesiju padara tik nepievilcīgu; tā kā autovadītāju trūkums ir uzskatāms par arvien pieaugošu problēmu, kas apdraud vienotā tirgus, loģistikas un piegādes ķēžu, kā arī citu nozaru, piemēram, ražošanas un mazumtirdzniecības, efektīvu darbību,
1. atgādina, ka Komisijas 2019. gada pētījumā ir konstatēts, ka ES trūkst aptuveni 100 000 kravas automobiļu nakts stāvvietu, savukārt novērotais sertificētu drošo stāvlaukumu trūkums ir vēl lielāks⁽¹⁰⁾;
 2. paziņo, ka ir vajadzīgas krimināli un tehniski droši kravas automobiļu stāvlaukumi (SSTPA), lai profesionāliem autovadītājiem brīdī, kad viņi izmanto obligāto atpūtas periodu, nodrošinātu sociāli taisnīgus apstākļus; atgādina, ka autotransporta nozarē ir vērojams nozīmīgs autovadītāju trūkums; aicina Komisiju cieši uzraudzīt, vai ir pieejams pietiekams skaits augstas kvalitātes SSTPA un vai dalībvalstis sodus piemēro samērīgi; uzsver nepieciešamību rīkoties gadījumā, ja pret ES kravas autovadītājiem un transporta uzņēmumiem jebkādā veidā izturas netaisnīgi vai viņus diskriminē;
 3. pauž nožēlu par kravas automobiļu stāvlaukumos pret pārvadātājiem veiktiem uzbrukumiem, tostarp ar letālu iznākumu, un atgādina, ka šos uzbrukumus bieži vien veic labi organizētas un labi aprīkotas bandas, kas dažkārt zog pasūtījumpreces un bieži vien izmanto šo noziedzīgo nodarījumu rezultātā gūtos ienākumus citu smagu noziegumu finansēšanā;
 4. pauž nožēlu par to, ka šāda veida nodarījumiem mēdz būt ksenofobiska vai rasistiska motivācija;

⁽⁹⁾ Eiropola 2021. gadā veikto smagās un organizētās noziedzības draudu novērtējums: "Kravu pārvadājumu jomā astoņās visvairāk cietušajās dalībvalstīs 2019. gadā izdarīto noziegumu radītie zaudējumi pārsniedza 75 miljonus EUR, un tiem ir būtiska ietekme uz piegādes ķēdēm."

⁽¹⁰⁾ Komisijas 2019. gada gadījuma izpēte par krimināli un tehniski drošām kravas automobiļu stāvvietām, 24. lpp. Pieejams: <https://ec.europa.eu/transport/sites/default/files/2019-study-on-safe-and-secure-parking-places-for-trucks.pdf>

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

5. atzīst, ka pret kravas automobiļiem vērsti noziedzīgi nodarījumi nolūkā nelikumīgi piesavināties mantiskas vērtības arvien vairāk tiek veikti kā pārobežu noziegumi un ka tie ir uzskatāmi par kravas automobiļu vadītāju galveno drošības apdraudējuma faktoru; uzsver, ka nolūkā pienācīgi apkarot šādus noziedzīgus nodarījumus ir vajadzīga ciešāka sadarbība, un prasa, lai dalībvalstu tiesībsardzības iestādes ar Eiropola atbalstu savstarpēji strukturētāk apmainītos ar informāciju un koordinētu operatīvās darbības, tostarp ciešāka sadarbības ar privātām pusēm, piemēram, Pārvadāto aktīvu aizsardzības asociāciju un Eiropas transportlīdzekļu drošu novietņu organizāciju;
6. aicina dalībvalstis par noziegumiem sistemātiski ziņot Eiropalam, lai nodrošinātu saskaņotu reakciju, sniežot operatīvu un analītisku atbalstu, un aicina Komisiju vēl vairāk stiprināt Eiropola spējas šajā jomā, palielinot tā resursus un personālu;
7. aicina Komisiju veicināt pieejamo kravas automobiļu novietņu skaita palielināšanu un uzlabot to kvalitāti, drošību un savienojamību, izmantojot likumdošanas iniciatīvas, Eiropas strukturālo un investīciju fondu programmas, dalībvalstu kompetento iestāžu sadarbības veicināšanas mehānismus un citus pieejamos instrumentus, piemēram, Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta finansēšanas programmu;
8. mudina Komisiju un Padomi veikt nepieciešamos pasākumus, ar kuriem iedibina un pilnveido policijas sadarbību, kurā iesaistītos visu dalībvalstu kompetentās iestādes, ar kuras starpniecību tiktu novērsti, atklāti un izmeklēti uz ceļiem un stāvlaukumos izdarīti noziedzīgi nodarījumi;
9. aicina Komisiju un dalībvalstis iekļaut mērķus un pieejas, kas galīgajos partnerības nolīgumos par Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem un ar šo fondu palīdzību īstenotajās programmās palielinātu SSTPA skaitu;
10. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidota Komisijas ekspertu grupa ceļu infrastruktūras drošības jautājumos, kura lūgs dalībvalstu un citu attiecīgo ieinteresēto personu padomus un speciālās zināšanas par šo tematu, tostarp, lai sagatavotu nelegislatīvus aktus, kā arī to, ka ir izveidota augsta līmeņa grupa ceļu satiksmes drošības jautājumos, kas sniegs stratēģiskas konsultācijas un nodrošinās biežu atgriezenisko saiti; mudina Komisiju paātrināt darbu šajā jomā un sadarboties ar dalībvalstīm nolūkā panākt konkrētus, ES kravas automobiļu vadītājiem paredzētus uzlabojumus;
11. uzsver, ka ir svarīgi īstenot projektus, kuru mērķis ir veicināt valstu un starptautisko sadarbību cīņā pret kravu zādzībām, izveidot pārskatu par attiecīgā brīža procedūrām un optimizēt lietu izskatīšanu operatīvā līmenī;
12. atgādina, cik svarīgi ir nodrošināt prioritāru SSTPA izveides un modernizēšanas Eiropas Savienībā finansējumu, izmantojot visas pieejamās Eiropas Savienības un dalībvalstu finansējuma programmas;
13. aicina dalībvalstis uzņemties galveno atbildību par kravas automobiļu stāvlaukumu drošības uzlabošanu, izmantojot vispārārtzītas valsts ceļu satiksmes drošības stratēģijas un veicot konkrētus pasākumus, kas būtu izklāstīti rīcības plānos un īstenošanas plānos un būtu uzskatāmi par patiesas ES drošības uz ceļiem kultūras pamatu;
14. aicina Komisiju un dalībvalstis apvienot spēkus, lai uzlabotu kravas automobiļu stāvlaukumos sniegto pakalpojumu kvalitāti, tostarp piedāvājot cenas ziņā pieejamas pamatdarbības, un uzlabotu minēto stāvlaukumu drošumu, vienlaikus panākot to, ka attiecībā uz visām sistēmā iekļautajiem drošajiem kravas automobiļu stāvlaukumiem tiktu veiktas neatkarīgas trešo personu revīzijas, kuru pamatā būtu vienoti ES standarti, — tas ir jādara, lai garantētu to, ka attiecīgā infrastruktūra atbilst ES drošības un drošuma standartiem, proti, ir saskaņā ar Direktīvu 2008/96/EK par ceļu infrastruktūras drošības pārvaldību;
15. pauž nožēlu par to, ka joprojām pastāv atšķirības stāvvietu drošības un drošuma standartu un sertifikācijas prasību interpretācijā, un uzsver, ka ir svarīgi izveidot saskaņotu ES standartu, kas ietvertu precīzus un nepārprotamus noteikumus par drošību un komforta līmeni;
16. aicina Komisiju izpildīt saistības, kas ir paredzētas Regulā (ES) 2020/1054, — noteikt drošas un aizsargātas kravas automobiļu novietņu infrastruktūras ES standartus un sertifikācijas procedūras;
17. uzsver, ka ES standarti, kuros ir sīki izklāstīts SSTPA pakalpojumu un drošuma līmenis, un šādu stāvlaukumu sertifikācijas procedūras ir jāpadara par obligātām, lai izstrādātu un sniegtu drošu kravas automobiļu stāvlaukumu konsekventu definīciju un nodrošinātu saskaņotu tiesisko regulējumu;

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

18. prasa uzlabot neatliekamās palīdzības un tūlītējas reaģēšanas pakalpojumu tvērumu un efektivitāti un prasa, lai tiktu ieviestas kompetento iestāžu informēšanas pa telefonu sistēmas, kas darbotos visās oficiālajās valodās; mudina dalībvalstis īstenot tūlītējas reaģēšanas sistēmu gadījumos, kad to jurisdikcijā tiek izdarīts noziegums pret autovadītāju vai kravas automobili, un nepieļaut gadījumus, kad transportlīdzekļa vadītājs savlaicīgu palīdzību no valsts sabiedriskās drošības iestādēm nesaņem noziedzīgā nodarījuma maznozīmīgā rakstura, valodas barjeru vai jebkādu citu iemeslu dēļ;
19. prasa sākt veikt regulāru drošības/policijas patrulēšanu stāvlaukumos, kuros pastāvīgi sniegt drošuma pakalpojumus nevar, bet ir saņemtas ziņas par tajos pret pārvadātājiem izdarītiem uzbrukumiem;
20. uzsver, cik nozīmīgi ir stiprināt datu vākšanas mehānismus, informācijas apmaiņu un analītisko atbalstu, un aicina dalībvalstis īstenot efektīvus automatizētas datu vākšanas, apstrādes un kopiskošanas modeļus, ar kuriem uzlabo policijas spēku operatīvo reakciju uz pārrobežu noziedzību;
21. norāda, ka informācija par attiecīgās SSTPA atrašanās vietu autovadītājiem un visai loģistikas ķēdei būtu jāsaņem lietotājdraudzīgā veidā, izmantojot digitālos rīkus, un aicina Komisiju sasniegt šo mērķi, izveidojot pamatu sadarbspējīgiem IKT risinājumiem, pateicoties kuriem, autovadītāji varētu atrast drošus stāvlaukumus un rezervēt stāvvietas un attiecīgi plānot pārbraucienus;
22. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt pastāvošās, transportlīdzeklī iebūvētās drošības sistēmas un jebkāda veida intelektiskos brīdināšanas rīkus un to sasaisti ar policijas un neatliekamās palīdzības dienestiem;
23. aicina Komisiju ierosināt Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 885/2013 un Regulas (ES) Nr. 1315/2013 pārskatīšanas pasākumus;
24. aicina Komisiju un dalībvalstis noskaidrot un ierosināt konkrētus tādos noziedzīgajos nodarījumos cietušo personu aizsardzības pasākumus, kas ir izdarīti neaizsargātos kravas automobiļu stāvlaukumos, piemēram, nodrošināt piekļuvi medicīniskai palīdzībai, juridiskām konsultācijām, tulkam utt.;
25. atzinīgi vērtē Lūgumrakstu komitejas lēmumu doties faktu vākšanas darba braucienā, kas turpinātu izmeklēt lūgumrakstā Nr. 0549/2021 aprakstītos faktus, sniegtu jaunas detalizētas ziņas par kravas automobiļu stāvlaukumu drošību un novērtētu problēmas uz vietas;
26. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

P9_TA(2021)0481

Stāvoklis Somālijā**Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūcija par stāvokli Somālijā (2021/2981(RSP))**

(2022/C 224/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par stāvokli Somālijā,
 - ņemot vērā kopīgo ES un Āfrikas stratēģiju,
 - ņemot vērā Kotonū nolīgumu,
 - ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā Āfrikas Savienības Konvenciju par iekšzemē pārvietotu personu (IPP) aizsardzību un palīdzību šādām personām Āfrikā,
 - ņemot vērā 1989. gada ANO Konvenciju par bērna tiesībām,
 - ņemot vērā ES un Somālijas Nacionālo indikatīvo programmu Somālijas Federatīvajai Republikai 2014.–2020. gadam,
 - ņemot vērā Āfrikas Savienības misijas Somālijā (AMISOM) 2017. gada 8. novembra paziņojumu, kurā informēja par nodomu no 2017. gada decembra uzsākt pakāpenisku karaspēka izvešanu no Somālijas un pabeigt pilnīgu izvešanu līdz 2020. gadam,
 - ņemot vērā Augstā pārstāvja Žuzepa Borela 2021. gada 18. septembra paziņojumu par politisko situāciju Somālijā,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes 2021. gada 12. marta Rezolūciju 2568 par stāvokli Somālijā,
 - ņemot vērā Reglamenta 144. panta 5. punktu un 132. panta 4. punktu,
- A. tā kā humanitārā situācija Somālijā turpina pasliktināties, ņemot vērā vairākas krīzes, tostarp politisko nestabilitāti, teroristiska darbības, pārtikas nodrošinājuma trūkumu, sausumu, klimata krīzi un Covid-19, kas apdraud stabilitāti, cilvēka labbūtību un iztikas līdzekļus un izraisa iedzīvotāju plaša mēroga pārvietošanu valstī un reģionā;
- B. tā kā starptautiskās palīdzības aģentūras ir brīdinājušas, ka Somālija ir tuvu humanitārai katastrofai, ņemot vērā, ka aptuveni 9,5 miljoniem cilvēku ir vajadzīga humānā palīdzība un vairāk nekā 2,7 miljoni cilvēku saskaras ar ārkārtīgu pārtikas nodrošinājuma trūkumu, tostarp vairāk nekā 800 000 bērniem vecumā līdz pieciem gadiem draud akūta uztura nepietiekamība; tā kā 2 miljoni cilvēku saskaras ar ievērojamu ūdens trūkumu; tā kā ANO ir paziņojusi, ka Somālija piedzīvo pēdējo sešu gadu laikā smagāko finansējuma trūkumu; tā kā humānās palīdzības partneri lēš, ka 7,7 miljoniem Somālijas iedzīvotāju 2022. gadā būs vajadzīga humānā palīdzība un ka aptuveni 1,2 miljoni bērnu vecumā līdz pieciem gadiem cietīs no akūtas uztura nepietiekamības, ja viņiem nekavējoties netiks sniegta palīdzība;
- C. tā kā Somālija nav spējusi reaģēt uz Covid-19 pandēmiju, jo tai nav funkcionējošas veselības aprūpes sistēmas, trūkst ventilatoru, zāļu un personāla; tā kā Somālija kā daudzas Āfrikas valstis nav spējusi vakcinēt savus iedzīvotājus, jo tai nav pieejamas vakcīnas, un tikai aptuveni 3 % iedzīvotāju ir pilnībā vakcināti;
- D. tā kā Covid-19 pandēmija ir būtiski skārusi izglītības nozari — daudzi bērni, jo īpaši tie, kas dzīvo iekšzemē pārvietotu personu apmetnēs, nav varējuši turpināt formālo izglītību, jo, piemēram, viņu vecāki ir zaudējuši iztikas līdzekļus un faktiskos ienākumu avotus;

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

- E. tā kā lielāko nedrošību valstī joprojām rada nemiernieku grupas, kas neselektīvi uzbrūk Somālijas iedzīvotājiem un ir iesaistītas bērnu nolaupīšanā un piespiedu vervēšanā šim bruņotajam konfliktam; tā kā līdz šim 2021. gadā bruņotajā konfliktā ir nogalināti vai ievainoti aptuveni 1 000 civiliedzīvotāju, un par lielāko daļu civiliedzīvotāju zaudējumiem ir atbildīgs *al Shabaab*; tā kā militārie grupējumi ir pastiprinājuši uzbrukumus valdības amatpersonām un viņu mērķtiecīgas slepkavības, cenšoties traucēt 2021. gada vēlēšanu procesu;
- F. tā kā no pārkāpumiem un vardarbības galvenokārt cieš neaizsargātās grupas, tostarp sievietes, bērni, veci cilvēki, iekšzemē pārvietotas personas, LGBTK personas un citas minoritātes; tā kā seksuāla un ar dzimumu saistīta vardarbība, kā arī ar konfliktu saistīta vardarbība joprojām notiek plašā mērogā un paliek nesodīta, jo īpaši konflikta zonās;
- G. tā kā ANO ģenerālsēkretāra 2021. gada ziņojumā par bērniem un bruņotu konfliktu ir norādīts, ka Somālijā joprojām notiek smagi pārkāpumi pret bērniem un 2020. gadā ir nogalināti un sakropļoti vismaz 1 087 bērni; tā kā galvenais bērnu vervētājs ir *al Shabaab* un pagājušajā gadā *al Shabaab*, valdības drošības spēki, reģionālie drošības spēki un klanu militārie grupējumi kopā ir savervējuši 1 716 bērnu;
- H. tā kā 2020. gada augustā šis valsts parlaments Mogadišo iesniedza jaunu likumprojektu par noziegumiem, kas saistīti ar dzimumaktu, kurā tika atļauta bērnu laulība, bērnu definējot pēc fiziskā brieduma, nevis vecuma, un paredzēta vāja procesuālā aizsardzība izdzīvojušajiem; tā kā šis jaunais likumprojekts par noziegumiem, kas saistīti ar dzimumaktu, ir pretrunā starptautiskajām un reģionālajām saistībām cilvēktiesību jomā;
- I. tā kā joprojām tiek būtiski ierobežota vārda brīvība un žurnālisti un cilvēktiesību aizstāvji tiek iebiedēti, patvaļīgi aizturēti un viņiem liegtas pienācīga procesa un taisnīgas tiesas garantijas; tā reģionālā un federālā līmeņa iestādes ir slēgušas mediju elementus; tā kā iestādes reti izmeklē žurnālistu slepkavības vai pret viņiem veiktus uzbrukumus vai sauc pie atbildības šo noziegumu veicējus;
- J. tā kā pirms vēlēšanu procesa sākuma Somālijas federālās valdības drošības spēki un reģionālās iestādes, jo īpaši Puntlendā, un *al Shabaab* ir palielinājuši uzbrukumus žurnālistiem, izmantojot iebiedēšanu, aizskaršanu un patvaļīgu aizturēšanu; tā kā neatkarīgi mediji ir neatņemama godīga vēlēšanu procesa sastāvdaļa; tā kā 2021. gadā tika nelikumīgi nogalināti vairāki žurnālisti, tostarp pieredzējušais žurnālists un *Radio Mogadisho* direktors *Abdiaziz Mohamud Guled*, kuru *al Shabaab* nogalināja Mogadišo 2021. gada 20. novembrī;
- K. tā kā aptuveni 2,9 miljoni Somālijas iedzīvotāju ir iekšzemē pārvietotas personas; tā kā laikā no 2021. gada augusta līdz oktobrim savas mājas bija spiesti pamest 55 000 personu, 80 % no viņiem bēga konflikta rezultātā un 20 % ar klimatu saistītu notikumu dēļ; tā kā Kenijā ir vairākas bēgļu nometnes, kas uzņem Somālijas bēgļus un patvēruma meklētājus jau kopš 1991. gadā notikušā Somālijas pilsoņu kara, tostarp Kakumas un Dadābas nometnes, kurās mitinās aptuveni 520 000 reģistrēto bēgļu un patvēruma meklētāju; tā kā šajās nometnēs ir nedroši dzīves apstākļi un ar pastāvīgu aizskaršanu un vardarbību jo īpaši saskaras sievietes, bērni un LGBTK personas; tā kā ANO Augstais komisārs bēgļu jautājumos (UNHCR) un Kenijas valdība 2021. gada 29. aprīlī vienojās par ceļvedi, kas paredzēja atlikt Kakumas un Dadābas nometņu slēgšanu līdz 2022. gada 30. jūnijam;
- L. tā kā Somālija joprojām ir viena no bīstamākajām Āfrikas valstīm arodbiedrību pārstāvjiem, kuri sistemātiski saskaras ar vardarbību un iebiedēšanu; tā kā Somālijas darba ņēmējiem nepārtraukti tiek liegtas pamata cilvēktiesības un darba tiesības, tiek regulāri apdraudēta viņu veselība un drošība darba vietā un viņi par savu darbu saņem ļoti zemu samaksu, tostarp no ārvalstu ligumslēdzējiem;
- M. tā kā sākotnēji bija paredzēts, ka vēlēšanu process noslēgsies 2021. gada oktobrī ar prezidenta vēlēšanām; tā kā tomēr tas ir pastāvīgi kavējies, jo federālās dalībvalstis nav laikā rīkojušas vēlēšanas, lai ievēlētu abu Somālijas federālā parlamenta palātu locekļus, kas savukārt ievēlētu Somālijas prezidentu; tā kā jo vairāk tiek novilcināts vēlēšanu process, jo vairāk resursu tiks novirzīti no svarīgām valsts prioritātēm, piemēram, reaģēšanu uz ārkārtas humanitārajām situācijām;

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

- N. tā kā ir paredzēts, ka klanu delegāti iecels kopumā 275 parlamenta apakšpalātas locekļus, savukārt Somālijas piecu federālo zemju valdības jau ir ievēlējušas visus 54 augšpalātas senatorus; tā kā iestādes ir apņēmušas pabeigt apakšpalātas vēlēšanas līdz 2021. gada 24. decembrim; tā kā būs ārkārtīgi svarīgi pienācīgi pabeigt vēlēšanu procesu, lai nodrošinātu Somālijas drošību un ilgtermiņa attīstību;
- O. tā kā 26 % no augšpalātā ievēlētajiem locekļiem ir sievietes, kas liecina par Somālijas pozitīvu virzību uz dzimumu līdztiesības panākšanu; tā kā ir vairāk jācenšas, lai sasniegtu apakšpalātai noteikto 30 % kvotu un nodrošinātu pilnīgu sieviešu iekļaušanu Somālijas politisko, sociālo un ekonomisko lēmumu pieņemšanā;
- P. tā kā ārvalstu iejaukšanās iekšējos politiskajos procesos un vēlēšanu organizēšanā ir traucējis tos savlaicīgi pabeigt; tā kā ANO Drošības padome 2021. gada 15. novembrī pieņēma Rezolūciju 2607 (2021), kas atjauno Somālijai noteikto ieroču embargo;
- Q. tā kā ANO piešķirtās pilnvaras AMISOM beigsies 2021. gada 31. decembrī; tā kā Somālijas federālā valdība un Āfrikas Savienība (AS) nav spējušas vienoties par AS vadītās misijas rekonfigurāciju, kas paredzēta ANO Drošības padomes Rezolūcijā 2568 (2021); tā kā ES, izmantojot dažādus instrumentus, kopš 2007. gada ir bijusi galvenā līdzekļu devēja AMISOM un AS darbībā Somālijā;
- R. tā kā Padome 2020. gada decembrī līdz 2022. gada 31. decembrim pagarināja pilnvaras trim Kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) misijām un operācijām Somālijā, ES Spēju veidošanas misijai (EUCAP) Somālijā, ES apmācību misijai (EUTM) Somālijā un operācijai EUNAVFOR Atalanta;
- S. tā kā Somālija 2021. gada 5. novembrī pasludināja AS sūtni *Simon Mulongo* par *persona non grata* un pavēlēja viņam pamest valsti septiņu dienu laikā, apsūdzot viņu darbībā, kas nav savienojamas ar AMISOM pilnvarām;
- T. tā kā ES apņēmas 2014.–2020. gada laikposmā Somālijai piešķirt 286 miljonus EUR Nacionālajā indikatīvajā programmā, koncentrējoties uz tiesiskuma, drošības, pārtikas nodrošinājuma un izglītības atbalstīšanu; tā kā ES 2021. gadā piešķīra finansējumu 45,3 miljonu EUR apmērā Somālijā īstenotiem humānās palīdzības projektiem, tostarp 2,8 miljonus EUR, lai valstī uzsāktu Covid-19 vakcināciju, un tā kā ES un tās dalībvalstis kopā nodrošina vairāk nekā 35 % visas Somālijā sniegtās humānās palīdzības;
1. pauž nopietnas bažas par humanitārās krīzes pasliktināšanos Somālijā; nosoda visus cilvēktiesību pārkāpumus un aizskārumus un teroristu grupu, jo īpaši *al-Shabaab*, veiktos neselektīvos uzbrukumus civiliedzīvotājiem, humānās palīdzības darbiniekiem, žurnālistiem, vēlēšanu amatpersonām un AMISOM; aicina visas puses, kas iesaistītas dažādos konfliktos Somālijā, nekavējoties izbeigt cilvēktiesību pārkāpumus un veikt konkrētus pasākumus, lai vainīgos sauktu pie atbildības taisnīgā tiesas procesā; stingri aicina pārtraukt karadarbību un, kad vien iespējams, turpināt visaptverošu dialogu politisko domstarpību risināšanai;
2. atgādina, ka ilgstošu stabilitāti un mieru var panākt tikai ar sociālo iekļaušanu un labu pārvaldību, pamatojoties uz demokrātijas un tiesiskuma principiem; tādēļ aicina Somālijas vadītājus pastiprināt centienus pabeigt valsts vēlēšanu procesu un līdz 2021. gada beigām sarīkot apakšpalātas vēlēšanas, kas būtu iekļaujošas un ticamas, lai pēc tam pēc iespējas drīzāk varētu rīkot prezidenta vēlēšanas; uzsver, ka vēlēšanu procesam ir jānotiek miermīlīgā ceļā saskaņā ar 2021. gada 27. maijā iepriekš apstiprināto grafiku; turklāt aicina Somālijas vadītājus izrādīt savaldību un atturēties no jebkādam darbībām, kas varētu saasināt politisko spriedzi vai vardarbību, lai panāktu stabilitāti un liegtu *al-Shabaab* iespēju gūt politisku ietekmi; aicina kampaņas un vēlēšanu laikā pilnībā ievērot pamattiesības, tostarp tiesības uz miermīlīgu pulcēšanos, kā arī pārvietošanās, bēdrosānās un vārda brīvību; nosoda jebkādu valdības spēku pārmērīgu spēka izmantošanu pret politisko opozīciju vai protestētājiem; brīdina nepieļaut nekādas turpmākas iniciatīvas, kuru rezultātā bez plaša Somālijas ieinteresēto personu atbalsta tiktu pagarinātas iepriekšējās pilnvaras, un iebilst pret jebkādiem paralēliem procesiem vai daļējam vēlēšanām;

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

3. aicina ES, tās dalībvalstis un starptautiskos partnerus steidzami palielināt humāno palīdzību, ņemot vērā reālo situāciju, un sniegt papildu palīdzību Covid-19 izplatības apturēšanai, jo īpaši piegādājot vakcīnas un nodrošinot pirmās nepieciešamības medicīnas preces un farmaceitiskos produktus; uzsver, ka starptautiskajai sabiedrībai ir jādara viss iespējamais, lai ierobežotu Covid-19 pandēmiju Somālijā un reģionā, tostarp plašāk izplatot vakcīnas un palielinot vakcīnu ražošanas jaudu;
4. aicina Somālijas iestādes pārtraukt visus patvaļīgos arestus un atbrīvot visas personas, kas pakļautas nelikumīgai un nepamatotai aizturēšanai, pārtraukt drošības spēku, politiķu un vietējo iestāžu īstenoto civiliedzīvotāju vajāšanu un iebiedēšanu un nodrošināt, ka vainīgie tiek saukti pie atbildības; uzstāj, ka iestādēm ir jāpārtrauc militāro tiesu piespriesto nāvessodu izpilde, jānosaka moratorijs un jāatceļ nāvessods; mudina Somālijas valdību stiprināt tiesiskumu un izveidot neatkarīgu un objektīvu tiesu sistēmu, kā arī nodrošināt kompensācijas ārpustiesas un pārmērīgas vardarbības upuriem; mudina Somālijas iestādes ātri pieņemt civiliedzīvotāju aizsardzības politiku un valsts pretterorisma likumu un nodrošināt to pilnīgu atbilstību starptautiskajām cilvēktiesību normām un standartiem;
5. pauž nopietnas bažas par Somālijā mītošo bēgļu un iekšzemē pārvietoto personu lielo skaitu un par šo personu labbūtnību; aicina ES un starptautiskos partnerus sadarboties ar Somālijas federālo valdību, lai nodrošinātu aizsardzību, palīdzību un noturīgus risinājumus atbilstīgi starptautiskajām saistībām; atzinīgi vērtē to, ka Somālijas federālā valdība ir ratificējusi Āfrikas Savienības Konvenciju par iekšzemē pārvietotu personu aizsardzību un palīdzību šādām personām Āfrikā, un aicina Komisiju palīdzēt Somālijai izstrādāt valsts tiesisko regulējumu un nodrošināt iekšzemē pārvietoto personu un bēgļu drošību, īpašu uzmanību pievēršot visneaizsargātākajām personām, piemēram, sievietēm, bērniem un personām, kas pieder pie minoritāšu grupām, jo tās visvairāk apdraud vardarbība, ļaunprātīga izmantošana un pārkāpumi;
6. pauž bažas par sociālo un ekonomisko kaitējumu, ko rada klimata pārmaiņas, tostarp ekstrēmi laikapstākļi, un siseņu sērga; atzinīgi vērtē 2021. gada ANO Klimata pārmaiņu konferencē (COP 26) Somālijas pausto apņemšanos īstenot taisnīgu pārkārtošanos, kuras pamatā būtu sociālais dialogs un prioritātes piešķiršana atjaunojamajai enerģijai, apmierinot Somālijas vajadzības pēc enerģijas; aicina steidzami rīkoties un pienācīgi īstenot rīcības plānus ar klimatu saistītu katastrofu novēršanai vai mazināšanai, piemēram, Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) Tuksneša siseņu krīzes rīcības plānu;
7. pauž nožēlu par teroristu grupu uzbrukumiem humānās palīdzības darbiniekiem, infrastruktūras iznīcināšanu un palīdzības novirzīšanu; atgādina, ka saskaņā ar starptautiskajām tiesībām visā Somālijas teritorijā ir jāgarantē netraucēta un savlaicīga humānās palīdzības piegāde personām, kam tā nepieciešama;
8. atkārtoti pauž stingru atbalstu visiem cilvēktiesību un vides aizstāvjiem Somālijā un viņu darbam; aicina ES delegāciju un dalībvalstu pārstāvniecības šajā valstī pastiprināt atbalstu pilsoniskajai sabiedrībai, tām sadarbojoties ar Somālijas iestādēm, un izmantot visus pieejamos instrumentus, lai pastiprinātu atbalstu cilvēktiesību un vides aizstāvju darbam, un vajadzības gadījumā atvieglot ārkārtas vīzu izsniegšanu un nodrošināt pagaidu patvērumu dalībvalstīs;
9. atzīst AMISOM ieguldījumu lielākas drošības nodrošināšanā, saskaroties ar draudiem, ko rada *al-Shabaab* un dumpinieku grupējumi; pauž atbalstu Somālijas Pārejas plānam (SPP) attiecībā uz AMISOM operācijām un aicina to savlaicīgi to īstenot; aicina galvenās Somālijas drošības jomas ieinteresētās personas panākt vienošanos par turpmākās AMISOM stratēģiskajiem mērķiem, lielumu un sastāvu, jo šīs misijas mērķis ir atbalstīt drošības pāreju Somālijā, palīdzot sekmīgi īstenot SPP; aicina stiprināt valsts drošības arhitektūru, lai aizsargātu iedzīvotājus; aicina Somālijas federālo valdību, AMISOM un sabiedrotos nodrošināt, ka to militārās kampaņas pret *al-Shabaab* tiek īstenotas, stingri ievērojot starptautiskās humanitārās tiesības un starptautiskās cilvēktiesības;
10. uzsver, ka Somālijas iestādēm vajadzētu būt galvenajām atbildīgajām par drošības garantēšanu savā valstī, bet tās joprojām nespēj sekmīgi cīnīties pret *al-Shabaab* un dumpinieku grupējumiem; atgādina, ka saskaņā ar ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 2568 (2021) ir svarīgi steidzami izstrādāt plānu par to, kāda būs pārveidotā ĀS klātbūtne pēc 2021. gada; šajā sakarībā atgādina, ka par galvenā atbildība par šāda plāna, ko atbalstītu starptautiskie partneri, izstrādi gulstas uz ANO, ĀS un Somālijas federālo valdību;

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

11. mudina visus ārvalstu dalībniekus neapdraudēt pašreizējos centienus valsts un miera veidošanā, gan veicinot stabilitāti, gan vienlaikus saglabājot valsts vienotību; atgādina visām pusēm, ka joprojām ir spēkā ANO Drošības padomes attiecībā uz Somāliju izsludinātais ieroču embargo;
 12. atzinīgi vērtē sieviešu pieaugošo pārstāvību parlamenta vēlēšanās, norādot, ka sievietes vēl joprojām ir nepietiekami pārstāvētas; uzsver sieviešu svarīgo lomu konfliktu risināšanā un miera veidošanā; aicina nodrošināt sieviešu pilnīgu, vienlīdzīgu un jēgpilnu līdzdalību un iesaisti visos līmeņos, kā tas paredzēts Somālijas Sieviešu hartā;
 13. nosoda pašreizējo seksuālo un ar dzimumu saistīto vardarbību pret sievietēm un meitenēm Somālijā un aicina turpināt un saskaņot valsts centienus apkarot seksuālo un ar dzimumu saistītu vardarbību, tostarp valsts tiesību aktos efektīvi transponējot un piemērojot Somālijas jau ratificēto Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) Konvenciju Nr. 190 par vardarbību un uzņēmēšanu darba vidē, ratificēt Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu un pieņemt progresīvus tiesību aktus pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu gan valsts, gan federālā līmenī; mudina Somālijas valdību veikt konkrētus pasākumus, lai novērstu seksuālo vardarbību pret sievietēm un bērniem;
 14. aicina Somālijas iestādes atcelt 2020. gadā grozītā plašsaziņas līdzekļu likuma noteikumus, kas stingri ierobežo plašsaziņas līdzekļu brīvību un vārda brīvību un neatbilst starptautiskajiem vārda brīvības standartiem;
 15. pauž nožēlu par nesējamiem uzbrukumiem žurnālistiem un plašsaziņas līdzekļu darbiniekiem, kuriem ir likumīga loma valsts veidošanā un vēlēšanu procesā un kuriem būtu jāspēj veikt savu darbu bez bailēm vai iebiedēšanas; aicina Somālijas iestādes veikt un pabeigt izmeklēšanu visās lietās, kas saistītas ar 2021. gadā notikušajām žurnālistu, tostarp *Jamal Farah Adan*, slepkavībām, un saukt vainīgos pie atbildības;
 16. mudina Somālijas federālo valdību un tās federālās dalībvalstis nekavējoties pasludināt moratoriju attiecībā uz žurnālistu arestēšanu un ieslodzīšanu laikā, kad viņi pilda savus darba pienākumus, kā to ierosinājusi organizācija "Reportieri bez robežām" un Somālijas žurnālistu nacionālā savienība, un izbeigt Somālijas vecā un novecojušā kriminālkodeksa turpmāku izmantošanu ar mērķi sodīt žurnālistus un ierobežot plašsaziņas līdzekļu un vārda brīvību;
 17. aicina Somālijas federālo valdību, tās federālās dalībvalstis un starptautisko sabiedrību nodrošināt, ka ārvalstu vai daudznacionāli uzņēmumi, kas darbojas Somālijā, pilnībā ievēro, atbalsta un piemēro starptautiskos cilvēktiesību līgumus un citus juridiskos instrumentus, tostarp Somālijas pagaidu konstitūciju un likumus, kā arī ANO uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipus un SDO pamatkonvencijas; uzsver nepieciešamību mērķtiecīgi pievērsties *al-Shabaab* finansēm un novērst nelikumīgu ieņēmumu radīšanu, tostarp no izejvielām;
 18. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, Āfrikas Savienībai, Somālijas prezidentam, premjerministram un parlamentam, ANO ģenerālsekretāram, ANO Drošības padomei, ANO Cilvēktiesību padomei un ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai.
-

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

P9_TA(2021)0482

Privātu militāro un drošības uzņēmumu, jo īpaši Vāgnera grupas, izdarītie cilvēktiesību pārkāpumi

Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūcija Cilvēktiesību pārkāpumi, ko izdara privāti militārie un apsardzes uzņēmumi, jo īpaši Vāgnera grupa (2021/2982(RSP))

(2022/C 224/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas un ieteikumus, jo īpaši 2017. gada 4. jūlija rezolūciju par privātajiem apsardzes uzņēmumiem ⁽¹⁾, 2020. gada 16. septembra rezolūciju par ES un Āfrikas sadarbību drošības jomā Sāhelas reģionā, Rietumāfrikā un Āfrikas raģā ⁽²⁾, 2021. gada 16. septembra ieteikumu par ES un Krievijas politisko attiecību ievirzi ⁽³⁾ un 2018. gada 5. jūlija rezolūciju par Somāliju ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes Regulu (ES) 2020/1998 (2020. gada 7. decembris) par ierobežojošiem pasākumiem pret nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem un aizskārumiem ⁽⁵⁾ (ES globālais cilvēktiesību sankciju režīms),
- ņemot vērā 1949. gada Ženēvas konvencijas un to papildprotokolus,
- ņemot vērā 1977. gada Āfrikas Vienotības organizācijas Konvenciju par algotņu prakses izskaušanu Āfrikā,
- ņemot vērā 1989. gada Starptautisko konvenciju pret algotņu rekrutēšanu, izmantošanu, finansēšanu un *apmācību*,
- ņemot vērā 2008. gada 17. septembrī Montrē pieņemto dokumentu par valstīm piemērojamām starptautiskām juridiskām saistībām un labu praksi saistībā ar privāto militāro un drošības uzņēmumu darbību bruņota konflikta laikā (Montrē dokuments),
- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes izveidotās neatkarīgās faktu vākšanas misijas Lībijā 2021. gada 1. oktobra ziņojumu,
- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes ekspertu 2021. gada 31. marta paziņojumu par Krievijas instruktoriem un 2021. gada 27. oktobra paziņojumu par Vāgnera grupu Centrālāfrikas Republikā,
- ņemot vērā 2021. gada 12. novembra Parīzes Starptautiskās konferences par Lībiju deklarāciju,
- ņemot vērā ANO pamatnostādnes par privāto apsardzes uzņēmumu nodrošināto bruņotas apsardzes pakalpojumu izmantošanu,
- ņemot vērā ANO Vadošos principus uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām,
- ņemot vērā ANO Darba grupas (ANO Darba grupa algotņu izmantošanas jautājumos) ziņojumus, paziņojumus presei un vēstules par iespējamiem nodarījumiem, kuros norādīts uz algotņu izmantošanu kā līdzekli cilvēktiesību pārkāpšanai un tautu pašnoteikšanās tiesību pārkāpšanai, jo īpaši — kas datēti 2021. gada 24. martā un 2021. gada 27. oktobrī,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes priekšsēdētājam adresēto ekspertu grupas Centrālāfrikas Republikas jautājumus, kuras darbība pagarināta saskaņā ar Rezolūciju 2536 (2020), 2021. gada 25. jūnija vēstuli,

⁽¹⁾ OV C 334, 19.9.2018., 80. lpp.

⁽²⁾ OV C 385, 22.9.2021., 24. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0383.

⁽⁴⁾ OV C 118, 8.4.2020., 113. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 410 I, 7.12.2020., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

- ņemot vērā beztermiņa starpvaldību darba grupu, kuras uzdevums ir izstrādāt starptautiska tiesiskā regulējuma saturu, neskarot tā būtību, attiecībā uz privāto militāro un apsardzes uzņēmumu darbību,
 - ņemot vērā Starptautisko rīcības kodeksu privātiem apsardzes pakalpojumu sniedzējiem,
 - ņemot vērā Reglamenta 144. panta 5. punktu un 132. panta 4. punktu,
- A. tā kā privāti militārie un apsardzes uzņēmumi (PMAU) ir privāti uzņēmumi, kas sniedz militārus un/vai apsardzes pakalpojumus, kuri cita starpā var ietvert bruņotu apsardzi, ieroču sistēmu uzturēšanu un ekspluatāciju, ieslodzīto aizturēšanu un konsultācijas vai apmācību vietējiem spēkiem un drošības darbiniekiem; tā kā pēdējos gados konfliktu zonās ir ievērojami palielinājusies valsts un nevalstisko dalībnieku paļaušanās uz PMAU; tā kā 21. gadsimta bruņotajos konfliktos, sākot ar kariem Afganistānā un Irākā, PMAU ir bijuši iesaistīti visos līmeņos, sākot no loģistikas atbalsta līdz augstas intensitātes operācijām;
- B. tā kā pašreizējā regulējuma situācija šajā nozarē aptver virkni nesaskaņotu noteikumu, kas būtiski atšķiras starp valstīm; tā kā nevienmērīgās valstu tiesību normas un dažu PMAU pieņemta pašregulācija nav pietiekamas, lai atturētu no pārkāpumiem, ņemot vērā sodu trūkumu, un tas var būtiski ietekmēt to, kā PMAU darbojas daudzpusējās intervencēs un konfliktu skartajos reģionos;
- C. tā kā privātajiem un militārajiem apsardzes uzņēmumiem, tiem piedaloties karadarbībā, ir saistoši starptautiskie tiesību akti, jo īpaši — kā noteikts Ženēvas konvencijās, ko ratificējušas visas ANO dalībvalstis; tā kā Ženēvas konvenciju tiesību normas ir atzītas par atbilstošām starptautiskajām tiesībām; tā kā Ženēvas konvenciju I papildprotokola 47. pantā ir sniegta algotņu definīcija; tā kā, pamatojoties uz to, algotņi tiek definēti kā civiliedzīvotāji un ka tādi tie nedrīkst piedalīties konfliktā; tā kā Starptautiskā konvencija pret algotņu rekrutēšanu, izmantošanu, finansēšanu un apmācību aizliedz algotņus,
- D. tā kā turpinās darbs pie PMAU regulējuma, jo īpaši ANO beztermiņa starpvaldību darba grupā, kuras uzdevums ir izstrādāt starptautiska tiesiskā regulējuma saturu, neskarot tā būtību, attiecībā uz privāto militāro un apsardzes uzņēmumu darbību, tā kā ir plānots 2022. gada aprīlī iesniegt PMAU tiesiskā regulējuma projektu; tā kā ES tika ievēlēta Montrē dokumenta foruma priekšsēdētāja draugu grupā;
- E. tā kā neskaitāmi PMAU locekļi, darbojoties kā algotņi, ir izdarījuši smagus cilvēktiesību pārkāpumus, tostarp kara noziegumus, gan pret kaujiniekiem, gan civiliedzīvotājiem — pagātnē, nesenos un notiekošos konfliktos; tā kā lielākā daļa šo pārkāpumu ir palikuši nesodīti un nav izmeklēti, un vainīgie nav saukti pie atbildības un notiesāti;
- F. tā kā dažas valstis, piemēram, Krievija, Turcija un Apvienotie Arābu Emirāti, ar PMAU starpniecību nodrošina savu klātbūtni dažādās konfliktu zonās vai pēckonflikta zonās visā pasaulē;
- G. tā kā Vāgnera grupa ir paramilitāro struktūru un uzņēmumu tīkls, ko saista īpašumtiesību un loģistikas tīklu pārklāšanās; tā kā Vāgnera grupa izceļas citu PMAU starpā vairākos aspektos, piemēram, tiek ziņots, ka tās sakari iestiepjas līdz pat Krievijas valsts augstākajiem ešeloniem, ir ziņas par tās klātbūtni daudzās valstīs, tās darbības mērogs — ar aptuveni 10 000 darbinieku, kā arī smagie cilvēktiesību pārkāpumi, kas ir dokumentēti un kuros tā ir tikusi apsūdzēta; tā kā Krievijas tiesību akti aizliedz izmantot algotņus (to nosaka Kriminālkodeksa 359. pants) un tas ļauj Kremlim publiski distancēties no PMAU, piemēram, Vāgnera grupas, nelegālajām darbībām, vienlaikus sniedz virkni nepilnību tiesiskajā regulējumā, ļaujot izmantot PMAU kā svarīgu politisku un militāro ieroci bruņotos konfliktos visā pasaulē;
- H. tā kā neatkarīgas organizācijas, piemēram, *Bellingcat*, ir dokumentējušas tās saikni ar Krievijas iestādēm — ziņojumos, kas publicēti laikposmā no 2019. gada janvāra līdz 2021. gada novembrim; tā kā Vāgnera grupa, iespējams, paļaujas uz Krievijas militāro infrastruktūru, tai ir kopīga bāze ar Krievijas militārajiem spēkiem, to transportē ar Krievijas

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

militārajiem gaisa kuģiem un tā izmanto militārās veselības aprūpes pakalpojumus; tā kā to daļēji finansē, izmantojot Krievijas bruņotajiem spēkiem paredzētos vairāku miljonu dolāru vērtus ēdināšanas pakalpojumu un būvniecības līgumus, kas piešķirti uzņēmumiem, kuri saistīti ar Krievijas prezidenta Vladimira Putina tuvu sabiedroto Jevgeņiju Prigožinu; tā kā Krievijas militārās izlūkošanas aģentūra "GRU", Aizsardzības ministrija un konsulārie dienesti ir pilnībā iesaistīti Vāgnera grupas finansēšanā, rekrutēšanā, apmācībā un aizsargāšanā;

- I. tā kā ES ir noteikusi J. Prigožinam sankcijas par viņa iesaistīšanos Lībijas konfliktā; tā kā saskaņā ar ASV Valsts kases datiem vairākiem viņa kontrolē esošiem uzņēmumiem ir uzliktas ASV sankcijas par "atbalstu Krievijas paramilitārām operācijām, autoritāru režīmu saglabāšanu un dabas resursu ekspluatēšanu";
- J. tā kā tas, ka Kremlis izmanto PMAU, balstās uz Padomju Savienības sen pieņemto praksi, kad ārzemēs tiek izmantoti pārstāvju spēki, nosūtot tūkstošiem militāro speciālistu, kas uzdodas par "konsultantiem", uz daudzām konflikta zonām visā pasaulē, bet oficiāli noliedzot Krievijas iesaisti; tā kā 2012. gada 11. aprīlī prezidents V. Putins savā runā Krievijas Valsts domē paziņoja, ka "privātu militāru uzņēmumu grupa būs efektīvs līdzeklis, lai sasniegtu nacionālos mērķus bez Krievijas valsts tiešas iesaistīšanas"; tā kā notiek pakāpeniska atteikšanās no Vāgnera grupas apzīmējuma, lai izvairītos no sabiedrības kontroles un to distancētu no J. Prigožina un prezidenta V. Putina, un šī grupa tiek aizstāta ar citām struktūrām ar atšķirīgiem nosaukumiem; tā kā Kremlis, izmantojot šo kombināciju un tā kā Vāgnera grupai nav juridiska statusa, cenšas uzturēt ticamu noliegumu attiecībā uz grupas darbībām un pastrādātajiem noziegumiem;
- K. tā kā saistībā ar Krievijas agresiju pret Ukrainu tādas PMAU kā, piemēram, Vāgnera grupu, *E.N.O.T. Corp.*, kazakus un citus, var izmantot nolūkā maskēt militāru iejaukšanos, izvairoties dzīvā spēka zaudējumiem regulārās armijas rindās un tādējādi slēpjot no Krievijas sabiedrības to, kādus cilvēku zaudējumus nodara militārā agresija;
- L. tā kā Vāgnera grupa pirmo reizi tika identificēta 2014. gadā, kad tā atbalstīja prokrieviskos separātistus un palīdzēja Krievijas bruņotajiem spēkiem karadarbībā Donbasa reģionā Ukrainā un nelikumīgajā iebrukumā Ukrainai piederošajā Krimā un tās aneksijā; tā kā kopš tā laika grupa ir bijusi iesaistīta konfliktos Sīrijā, Sudānā, Mozambikā, Lībijā, Centrālāfrikas Republikā un Venecuēlā;
- M. tā kā 2021. gada oktobrī Centrālāfrikas Republikas, ANO eksperti no ANO darba grupām jautājumos par algotņu izmantošanu, par uzņēmējdarbību un cilvēktiesībām un par piespiedu pazušanu, kā arī ANO īpašie referenti jautājumos par spīdzināšanu un jautājumos par ārpustiesas, tūlītēju vai patvaļīgu nāvessodu izpildi 2021. gada oktobrī kopīgi secināja, ka Vāgnera grupa ir veikusi smagus un sistemātiskus cilvēktiesību pārkāpumus, tostarp masveida nāvessodu izpildi, patvaļīgu aizturēšanu, seksuālu vardarbību, laupīšanu, piespiedu pazušanu un spīdzināšanu nopratināšanas laikā;
- N. tā kā Vāgnera grupa ir bijusi iesaistīta apjomīgā būtisku resursu, piemēram, kalnrūpniecības un muitas ieņēmumu, pārņemšanā, tādējādi vājinot jaunattīstības valstis un atņemot tām būtiskus valsts resursus; tā kā, piemēram, pēc tam, kad 2018. gadā tika parakstīts militārs nolīgums starp Krieviju un Centrālāfrikas Republiku, zelta un dimantu izpētes tiesības vairākās raktuvēs tika piešķirtas Vāgnera grupas uzņēmumam *Lobaye Invest*; tā kā CNN 2021. gada jūnijā ziņojumā tika atklāts, ka raktuvju teritorijās Krievijas algotņi nogalina civiliedzīvotājus un izraida vietējos iedzīvotājus;
- O. tā kā Lībijā Vāgnera grupa vismaz kopš 2018. gada ir iesaistījusies loģistikas atbalsta un kaujas operācijās, lai atbalstītu Lībijas nemiernieku vadītāju ģenerāli Halīfu Haftaru; tā kā saskaņā ar ANO faktu vākšanas misijas Lībijā 2021. gada oktobra ziņojumu Vāgnera grupa ir bijusi iesaistīta kara noziegumos, tostarp civiliedzīvotāju un aizturēto personu masveida nogalināšanā, paverdzināšanā, starptautiski aizliegto kājnieku mīnu uzstādīšanā un civiliedzīvotāju, viņu vidū bērnu, nogalināšanā vai sakroplošanā, — piemēram, *Al-Sbeaa* ciematā uz dienvidiem no Tripoles; tā kā ziņojumā ir dokumentēti daudzkārtēji un atkārtoti ANO ieroču embargo pārkāpumi un tas, ka Vāgnera grupa izmanto Krievijas militārās kravas lidmašīnas; tā kā Krievijas algotņu un militāro instruktoru atbalsts radikāliem bruņotiem grupējumiem ir vēl vairāk destabilizējis ES dienvidu kaimiņreģionu;

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

- P. tā kā 2021. gada 12. novembrī valstis, kas piedalījās Parīzes konferencē par Lībiju, iebilda pret jebkādu ārvalstu iejaukšanos Lībijas lietās un atbalstīja rīcības plāna īstenošanu attiecībā uz algotņu, ārvalstu kaujinieku un ārvalstu spēku izvešanu no Lībijas teritorijas; tā kā 2021. gada novembra sākumā Turcija nosūtīja uz Lībiju aptuveni 150 papildu Sīrijas algotņus papildus 7 000 algotņiem, kas jau atradās minētajā valstī un ir lojāli Turcijai, — neraugoties uz vietējām un starptautiskajām prasībām atsaukt visus ārvalstu spēkus pirms parlamenta un prezidenta vēlēšanām, ko plānots rīkot 2021. gada 24. decembrī; tā kā saskaņā ar ANO ekspertu grupas Lībijas jautājumos galīgo ziņojumu saskaņā ar Rezolūciju 1973 (2011), kas publicēts 2019. gada septembrī, Emirātu uzņēmums *Black Shield Security Services* vervēja Sudānas valsts piederīgos dienestam Lībijas konfliktā;
- Q. tā kā Sīrijā Vāgnera grupas locekļi ir nosūtīti atbalstīt Krievijas militāros spēku intervenci, ar kuru kopš 2015. gada beigām mēģina glābt B. Asada režīmu; tā kā algotņi ir pastrādājuši un nofilmējuši šaušalīgus noziegumus pret Sīrijas iedzīvotājiem, piemēram, spīdzinot, nogalinot civiliedzīvotājus Palmīras tuvumā, kā arī nocērtot viņiem galvas; tā kā Sīrijas privātā aviosabiedrība "Cham Wings" ir bijusi iesaistīta algotņu transportēšanā no Krievijas uz Lībiju un nesenākā laikā — migrantu transportēšanā uz Minsku;
- R. tā kā ANO darba grupa par algotņu izmantošanu nosauca ziņojumus, kuros apgalvots, ka Azerbaidžāna ar Turcijas palīdzību ir izvietojusi Sīrijas algotņus, lai atbalstītu savas militārās operācijas Kalnu Karabahas konflikta reģionā;
- S. tā kā 2018. gada 30. jūlijā tika nogalināti trīs godalgoti Krievijas žurnālisti, izmeklējot Vāgnera grupas kalnrūpniecības darbības Centrālāfrikas Republikā; tā kā saskaņā ar Žurnālistu aizsardzības komitejas sniegto informāciju Krievijas žurnālista *Maxim Borodin*, kurš ziņoja par 2018. gada marta Vāgnera grupas darbībām Sīrijā, nāve bija daļa no to vairāku žurnālistu nogalināšanas, kuri Krievijā gāja bojā, izgaismojot varas iestādēm sensitīvus jautājumus;
- T. tā kā 2021. gada 15. novembrī Komisijas priekšsēdētājas vietnieks/Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos Žuzeps Borels paziņoja par ES ārlietu ministru vienprātību veikt ierobežojošus pasākumus pret Vāgnera grupu gaidāmajā ES Ārlietu padomē 2021. gada decembrī; tā kā 2021. gada 20. septembrī viņš brīdināja par Vāgnera grupas iespējamo iesaistīšanos Mali;
- U. tā kā paziņotā vienošanās starp Vāgnera grupu un Mali iestādēm ietver plānus valstī izvietot 1 000 līgumslēdzējus; tā kā ES ir izvietojusi Mali kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) misijas;
- V. tā kā 2020. gada 7. decembrī Padome pieņēma Regulu (ES) 2020/1998, ar ko izveido ES globālo cilvēktiesību sankciju režīmu, kurš ļauj ES noteikt ierobežojošus pasākumus pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām, tostarp valstīm un nevalstiskiem dalībniekiem, kas ir atbildīgi par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem un nelikumībām visā pasaulē, ir tajos iesaistīti vai ir saistīti ar tiem; tā kā ES ir pienākums pilnībā izmantot šo regulu cilvēktiesību pārkāpumu gadījumā,
1. pauz visdziļākās bažas par daudzajiem cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem, par kuriem joprojām tiek ziņots saistībā ar aizvien pieaugošajām PMAU darbībām un par kuriem lielākoties neviens vēl nav saukts pie atbildības;
 2. visstingrākajā veidā nosoda briesmīgos noziegumus, ko pastrādājuši Vāgnera grupa un ar to saistītās privātās militārās vienības; uzsver stingrās norādes, ka Krievijas valsts ir atbildīga par šo paramilitāro grupējumu finansēšanu, apmācību, pārvaldību un operatīvo vadību; uzsver, ka Vāgnera grupas darbības sakrīt ar Krievijas ietekmes izplatību konflikta zonās un atbilst tai; pauz stingru pārliecību, ka Vāgnera grupa un citi Krievijas vadīti drošības līgumslēdzēji būtu jāuzskata par Krievijas valsts pilnvarotajām organizācijām;
 3. aicina Krievijas varas iestādes īstenot Krievijas Kriminālkodeksu, jo īpaši tā 359. pantu, kas aizliedz algotņu vervēšanu, apmācību, finansēšanu vai materiālā nodrošinājuma sniegšanu un to izmantošanu bruņotā konfliktā; šajā sakarībā aicina Krievijas iestādes arī aizliegt valsts vadītiem uzņēmumiem veidot privātus militārus uzņēmumus, kas iesaistās algotņu darbībās, kuras pārkāpj starptautiskās humanitārās tiesības;

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

4. uzsver, ka ir svarīgi vērsties pret Vāgnera grupas un ar to saistīto uzņēmumu stratēģiju, jo īpaši neskaidriību radīšanu par to identitāti, izmantojot dažādus nosaukumus, lai izvairītos no starptautiskās kontroles;
5. aicina visas valstis, kas izmanto Vāgnera grupas un ar to saistīto uzņēmumu pakalpojumus, jo īpaši Centrālāfrikas Republiku, pārtraukt jebkuru saistīšanos ar grupu un tās darbiniekiem; aicina visas valstis pildīt savus pienākumus starptautisko tiesību īstenošanā, izmeklēt ziņotos cilvēktiesību pārkāpumus un saukt pie atbildības to teritorijā iedibinātus uzņēmumus, ja tie iesaistās darbībās, kas pārkāpj starptautiskās tiesības; šajā saistībā atbalsta cilvēktiesību aizstāvju grupu un individuālo personu centienus panākt, lai Vāgnera grupas dalībnieki tiktu saukti pie atbildības par Ukrainā, Sīrijā, Lībijā un Centrālāfrikas Republikā pastrādātajiem noziegumiem;
6. pauž dziļas bažas par pazīmēm, kas liecina par to, ka Mali pārejas iestāde ir paredzējusi izmantot privātus militārus uzņēmumus, īpaši Vāgnera grupu; mudina Mali mainīt rīcības virzienu; pauž stingru pārliecību, ka Vāgnera grupas iesaistīšanās būtu pretrunā mērķim atjaunot mieru, drošību un stabilitāti Mali un aizsargāt Mali iedzīvotājus, kas veido ES pamatmērķus, īstenojot KDAP misijas, kā arī veido to ES dalībvalstu mērķus, kuras rīkojas pēc Mali iestāžu lūguma;
7. uzskata, ka ES misijas un operācijas nevar pienācīgi nodrošināt un panākt mieru, drošību un stabilitāti partnervalstīs, ja privātie apsardzes uzņēmumi, kas apsūdzēti smagos cilvēktiesību pārkāpumos, tajā pašā laikā darbojas šajā valstī; norāda uz mērķtiecīgām dezinformācijas kampaņām, kas vērstas pret ES misijām un operācijām Āfrikā, par kurām Vāgnera grupa un tās saistītie uzņēmumi varētu būt atbildīgi Krievijas modernā hibrīdkara ietvaros; aicina Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) Stratēģiskās komunikācijas operatīvās grupas attiecīgās nodaļas ziņot par šīm dezinformācijas kampaņām;
8. aicina ES un tās dalībvalstis izmantot visas iespējas, lai informētu attiecīgās valstis par riskiem, kas saistīti ar pievienošanos Vāgnera grupai un ar to saistītajiem uzņēmumiem vai kas saistīti ar sadarbību ar tiem, un uzsvērt šīs grupas milzīgo cilvēktiesību pārkāpumu apjomu; mudina valdības nodrošināt stingrus noteikumus, lai panāktu atbilstību starptautiskajām humanitārajām tiesībām, demokrātisko uzraudzību un pārskatatbildību līgumos ar ārvalstu PMAU par militāro palīdzību un aizsardzības pakalpojumiem; mudina valstis būt pilnībā pārredzamām attiecībā uz līgumu slēgšanu ar militārā atbalsta dienestiem, jo īpaši attiecībā uz to teritorijā esošo PMAU skaitu, uzdevumiem un komandķēdēm, kā arī attiecībā uz to līgumu izpildei izmantoto aprīkojumu;
9. aicina EĀDD sagatavot ziņojumu par Vāgnera grupas darbību, lai gūtu skaidru pārskatu par tās dažādajiem pārkāpumiem, kas pēc tam palīdzētu nodrošināt saukšanu pie atbildības par tās locekļu dažādajiem noziegumiem un pavērtu iespēju saukt pie atbildības šos vainīgos starptautiskos tribunālos; norāda, ka Parlaments turpinās cieši sekot šim jautājumam, sagatavojot ziņojumu un iespējamās uzklaušanās;
10. aicina ES dalībvalstis un to sabiedrotos pastiprināt izlūkdatu apmaiņu par Vāgnera grupu un ar to saistītajiem uzņēmumiem;
11. aicina Komisiju nodrošināt, ka saņēmējvalstis nekādos apstākļos nevar izmantot ES līdzekļus, lai finansētu privātus militārus uzņēmumus, kuri ir pastrādājuši šādu cilvēktiesību pārkāpumu daudzumu; aicina Komisiju pievērsties šim jautājumam divpusējā dialogā ar visām attiecīgajām valstīm;
12. Prasa, lai valstis, kurās tiek īstenotas ES KDAP misijas un operācijas, atbalstot valsts spēju veidošanu, izbeidz līgumus ar PMAU, kas pārkāpj cilvēktiesības; prasa Komisijai kritiski izvērtēt ES atbalstu valdībām un valstu iestādēm, kas saistītas ar Vāgnera grupu; aicina dalībvalstis un Komisiju atturēties no jaunu sadarbības projektu izveides, kas sniegtu tiešu budžeta līdzekļu atbalstu valdībām, kuras iesaistītas sadarbībā ar Vāgnera grupu; mudina dalībvalstis un Komisiju novirzīt šo budžeta līdzekļu atbalstu pilsoniskās sabiedrības organizācijām un projektiem, kas dod tiešu labumu šo valstu iedzīvotājiem;
13. atgādina, ka ES un tās dalībvalstīm būtu jāvēršas pie privātiem apsardzes uzņēmumiem konfliktu zonās tikai gadījumos, kad jāaizsargā to telpas vai jāgarantē transporta drošība, un tikai tad, ja tie pilnībā ievēro cilvēktiesības un starptautiskās humanitārās tiesības; uzsver, ka PMAU nedrīkst uzticēt darbības, kas saistītas ar spēka lietošanu un/vai aktīvu

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

piedalīšanos karadarbībā, izņemot pašaizsardzības gadījumos, un nekādos apstākļos nedrīkst atļaut PMAU piedalīties nopratināšanās vai vadīt tās; stingri uzskata, ka drošība un aizsardzība pirmām kārtām būtu jānodrošina publiskajām iestādēm;

14. aicina gaidāmajā ES un Āfrikas samitā rūpīgi apspriest jautājumu par Vāgnera grupas un citu privātu militāru uzņēmumu darbību Āfrikā;

15. atkārtoti 2021. gada 12. novembra Parīzes konferencē par Lībiju pausto aicinājumu visiem ārvalstu kaujiniekiem, tostarp algotņiem, atstāt Lībijas teritoriju; mudina Krieviju, Turciju, Apvienotos Arābu Emirātus un visas pārējās valstis ievērot šo aicinājumu, nekavējoties pārtraukt algotņu nosūtīšanu uz Lībiju un atsaukt tos, kas pašlaik atrodas valstī;

16. mudina Krievijas iestādes atsaukt visus algotņus no Ukrainas austrumdaļas un Krimas; atbalsta Ukrainas iestāžu centienus panākt, lai Vāgnera grupas dalībnieki, kas darbojas Krimā un Donbasā, stātos Ukrainas tiesas priekšā, un aicina Interpolu cieši sadarboties šajā un līdzīgās lietās;

17. atzinīgi vērtē PV/AP paziņojumu par to, ka Ārlietu padome drīzumā pieņems mērķtiecīgas ES sankcijas pret attiecīgajām personām un vienībām, kas saistītas ar Vāgnera grupu, kā arī pret tām personām un vienībām, kuras sadarbojas ar to, izmantojot esošos ES sankciju režīmus, piemēram, ES globālo cilvēktiesību sankciju režīmu; prasa šajās sankcijās iekļaut ceļošanas aizliegumus un aktīvu iesaldēšanu Vāgnera grupas locekļiem; aicina partnervalstis, tostarp Āfrikas Savienības dalībvalstis, pieņemt līdzīgas sankcijas; aicina ES sagatavot un pieņemt ierobežojošus pasākumus attiecībā uz citām PMAU, kas pārkāpj cilvēktiesības;

18. aicina visas ANO dalībvalstis pilnībā ratificēt un īstenot Ženēvas konvenciju papildprotokolus un stiprināt starptautiskās tiesības, lai efektīvi aizliegtu algotņus, pamatojoties uz Āfrikas vienotības organizācijas (ĀVO) 1977. gada Konvenciju par algotņu aizliegumu Āfrikā, 1989. gada Starptautisko konvenciju pret algotņu pieņemšanu darbā, izmantošanu, finansēšanu un apmācību un 2008. gada *Montrē dokumentu*;

19. aicina ES un tās dalībvalstis nodrošināt, ka ir ieviests skaidrs un saistošs tiesiskais regulējums PMAU, īpaši saistībā ar ANO beztermiņa starpvaldību darba grupu, sevišķi attiecībā uz lieliem projektiem trešās valstīs, kurās tos finansē ES reģistrēti ieguldītāji vai finanšu iestādes, un nodrošināt, ka šādi projekti tiek pārredzami uzraudzīti; ar nepacietību gaida, ka tā regulējuma projekts tiks izplatīts 2022. gada aprīlī; aicina noteikt obligātas pienācīgas pārbaudes prasības struktūrām, kas slēdz līgumus par PMAU;

20. atbalsta ANO darba grupas veikto darbu; aicina valstis, kurās ir ziņots par iespējamiem nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem, ko izdarījuši PMAU, oficiāli aicināt ANO darba grupu par algotņu izmantošanu steidzami veikt valstu apmeklējumus;

21. mudina ES un tās dalībvalstis apņēmīgi rīkoties, lai novērstu PMAU pārskatatbildības trūkumu, tostarp attiecībā uz pārredzamības kontroli un uzraudzību; atgādina visām valstīm par to pienākumu nodrošināt, ka PMAU, kas ir to jurisdikcijā vai darbojas to teritorijā, ievēro cilvēktiesības; uzsver, ka ir jānodrošina tiesiskās aizsardzības līdzekļi, tostarp kriminālsankcijas, par cilvēktiesību pārkāpumiem, kas izriet no PMAU darbībām; prasa visām personām, kas cietušas no pārkāpumiem, tostarp Krievijas algotņu izdarītajiem pārkāpumiem, netraucētu piekļuvi tiesu iestādēm un tiesiskajai aizsardzībai; aicina ES veicināt un atbalstīt centienus valstu un starptautiskajās jurisdikcijās sākt kriminālprocesu, lai sauktu PMAU pie atbildības par cilvēktiesību pārkāpumiem; šajā nolūkā aicina Krieviju pilnībā sadarboties ar ANO, ES un valstīm, kurās Vāgnera grupa, iespējams, ir izdarījusi noziegumus;

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

22. Uzskata, ka ES apmācības misiju (EUTM) stiprināšana efektīvāk veicinātu drošības sektora reformu partnervalstīs; uzskata, ka Eiropas Miera mehānisma ātra īstenošana, pilnībā ievērojot Padomes Kopējo nostāju par ieroču eksporta kontroli⁽⁶⁾, starptautiskās cilvēktiesības, starptautiskās humanitārās tiesības un efektīvus pārredzamības noteikumus, tostarp detalizētu mehānisma ietvaros nodrošinātā aprīkojuma sarakstu, palielinātu ES ietekmi partnervalstu bruņoto spēku spēju veidošanā un nodrošinātu, ka šīs valstis neizmanto PMAU, kuriem ir svešas mūsu vērtības;

23. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam/ Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Krievijas Federācijas parlamentam.

⁽⁶⁾ Padomes Kopējā nostāja 2008/944/KĀDP (2008. gada 8. decembris), ar ko izveido kopīgus noteikumus, kas reglamentē militāru tehnoloģiju un ekipējuma eksporta kontroli (OV L 335, 13.12.2008., 99. lpp.).

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

P9_TA(2021)0483

Cilvēktiesību stāvoklis Kamerūnā**Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūcija par cilvēktiesību stāvokli Kamerūnā (2021/2983(RSP))**

(2022/C 224/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Kamerūnu, jo īpaši 2019. gada 18. aprīļa rezolūciju ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā ANO Humānās palīdzības koordinācijas biroja 2021. gada 5. novembra ziņojumu par stāvokli Kamerūnā un ES ziņojuma par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē 2020. gadā 2021. gada 21. jūnija ziņojumu par Kamerūnu,
 - ņemot vērā ĀKK un ES Partnerattiecību nolīgumu (Kotonū nolīgums),
 - ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
 - ņemot vērā Konvenciju par bērna tiesībām, ko Kamerūna ratificēja 1993. gadā,
 - ņemot vērā 1981. gada jūnija Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartu,
 - ņemot vērā Kamerūnas Republikas konstitūciju,
 - ņemot vērā Reglamenta 144. panta 5. punktu un 132. panta 4. punktu,
- A. tā kā sākotnēji miermīlīgos protestus, uz kuriem aicināja Kamerūnas Angļvalodīgās pilsoniskās sabiedrības konsorcijs un kuri bija vērsti pret federālās valdības īstenoto Kamerūnas angļvalodīgo reģionu marginalizāciju 2016. gadā, valsts iestādes apspieda ar ekstrēmu vardarbību, tādējādi uzkurinot atbalstu separātismam un vairāku tādu separātistu kaujinieku grupu izveidošanos, kas prasa izveidot jaunu valsti Ambazoniju, un izraisot asiņainu militāro konfliktu;
- B. tā kā dialogs ir miera priekšnoteikums un prezidenta *Paul Biya* valdība ir konsekventi noraidījusi tiešas sarunas ar jebkādiem separātistu līderiem no angļvalodīgajiem reģioniem;
- C. tā kā Kamerūna saskaras ar vairākām vienlaicīgām politiskām un drošības problēmām, tostarp *Boko Haram* draudiem tās Galējo Ziemeļu reģionā un iekšēju bruņotu separātistu sacelšanos, kas gandrīz 5 gadus ilgst angļvalodīgajos Ziemeļrietumu un Dienvidrietumu reģionos;
- D. tā kā angļvalodīgie skolotāji un juristi 2016. gadā Ziemeļrietumu un Dienvidrietumu reģionos rīkoja miermīlīgus streikus un demonstrācijas, iebilstot pret Francijas tiesību sistēmas un valodas uzspiešanu tiesās un skolās, kas izraisīja krīzi; tā kā bruņotajā konfliktā, kas ilgst kopš 2017. gada, ir nogalināti tūkstošiem cilvēku un tas ir izraisījis īstu humanitāro krīzi Kamerūnas angļvalodīgajos reģionos;
- E. tā kā līdz šim dzīvību ir zaudējuši vairāk nekā 3 000 civiliedzīvotāju un simtiem drošības spēku locekļu; tā kā Kamerūnā notiekošā konflikta dēļ iekšzemē pārvietoti vairāk nekā 1 miljons cilvēku; tā kā vairāk nekā 2,2 miljoniem cilvēku ir vajadzīga humānā palīdzība un vairāk nekā 66 000 cilvēku ir meklējuši patvērumu kaimiņvalstī Nigērijā; tā kā Kamerūnā ir vairāk nekā 447 000 bēgļu un patvēruma meklētāju; tā kā šīs krīzes ietekme skar arī Kamerūnas Rietumu reģionu un Piekraustes reģionu;

⁽¹⁾ OV C 158, 30.4.2021., 7. lpp.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

- F. tā kā Kamerūnas valsts neievēro tiesiskumu un neatkarīgi novērotāji, tostarp *Human Rights Watch* un *Amnesty International*, ir jau iepriekš dokumentējuši militārās tiesvedības procesus, kuriem konstatēti nopietni materiālie un procesuālie trūkumi un kuros nopietni apdraudēta nevainīguma prezumpcija, tiesības uz pienācīgu aizstāvību un tiesvedības un tiesu varas neatkarība kopumā;
- G. tā kā sadursmes starp angļvalodīgo separātistu bruņotajiem grupējumiem un valdības drošības spēkiem kļūst arvien biežākas un smagākas; tā kā nevalstisko bruņoto grupējumu un lokdauna dēļ skartajos reģionos ir ievērojami traucēta arī humanitārā palīdzība, tāpēc cilvēki šajos reģionos ir ļoti nenodrošināti ar pārtiku un desmitiem tūkstošu cilvēku nav piekļuves vitāli svarīgai veselības aprūpei; tā kā humanitāru apsvērumu dēļ tika pieļauti vien daži lokdauna izņēmumi, tāpēc tika būtiski traucēta palīdzības izdalīšana; tā kā ANO aģentūras ir bijušas spiestas apturēt humānās palīdzības darbības, neraugoties uz neaizsargātības palielināšanos Covid-19 pandēmijas dēļ;
- H. tā kā civiliedzīvotāji vissmagāk cieš no vardarbības un konflikta starp valdību un separātistu spēkiem un lielākā daļa upuru ir tieši civiliedzīvotāji; tā kā gan valdības, gan separātistu spēki pastāvīgi īsteno represijas cits pret citu, tīši vērsoties pret civiliedzīvotājiem un neaizsargātām iedzīvotāju grupām;
- I. tā kā cilvēktiesību jurists, ievērojams angļvalodīgās minoritātes tiesību aizstāvis un miermīlīga krīzes risinājuma aizstāvis *Felix Agbor Nkongho* ir vairākkārt saņēmis nāves draudus no bruņotajiem separātistu grupējumiem; tā kā viņš nav vienīgais, kas saskāries ar uzbrukumiem un vajāšanu;
- J. tā kā kopš 2018. gada vēlēšanām politiskā spriedze ir pāraugusi naida runā uz etniskās piederības vai politisko uzskatu pamata, ko savukārt pastiprina sociālo mediju platformas;
- K. tā kā karadarbības vai iespējamās sadarbības ar separātistiem dēļ valdības spēki ir veikuši civiliedzīvotāju, tostarp sieviešu un bērnu, sodīšanu ar nāvi bez tiesas sprieduma, spīdzināšanu un necilvēcīgu izturēšanos, seksuālu vardarbību, tostarp izvarošanu, un dzimumbalstītu vardarbību, iznīcinājuši īpašumu, tostarp ciematus, mājokļus, veselības aprūpes iestādes un slimnīcas, izlaupījuši īpašumu, kā arī patvaļīgi arestējuši un apcietinājuši pilsoņus;
- L. tā kā 2021. gada pirmajos piecos mēnešos bruņoti separātisti 13 pilsētās veica vismaz 27 uzbrukumus ar improvizētām sprāgstiercēm — vairāk nekā visos iepriekšējos krīzes gados kopā; tā kā viņi ir izvarojuši, nogalinājuši, spīdzinājuši, pakļāvuši vardarbīgiem uzbrukumiem, draudējuši un nolaupījuši simtiem cilvēku, ieskaitot sievietes, humānās palīdzības darbiniekus, skolotājus un bērnus, pieņemot, ka šie cilvēki ir sadarbojušies ar militārajiem spēkiem;
- M. tā kā konflikts ir nesamērīgi ietekmējis bērnus un piespiedu skolu boikota dēļ angļvalodīgajos reģionos 700 000 audzēkņu ir liegtas tiesības uz izglītību; tā kā 2021. gada augustā Kamerūnā bērni bija 28 % no visiem dzimumbalstītās vardarbības upuriem un viņi saskaras ar paaugstinātu bērnu vervēšanas, bērnu darba un vardarbības pret bērniem risku, un tiek ziņots, ka vairāk nekā 50 % bērnu šajā valstī ir piedzīvojuši vardarbību; tā kā saskaņā ar ANO Iedzīvotāju fonda datiem 38 % Kamerūnas sieviešu vecumā no 20 līdz 24 gadiem bija apprecējušās pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas un 13 % bija apprecējušās pirms 15 gadu vecuma sasniegšanas;
- N. tā kā prezidents *P. Biya*, reaģējot uz starptautisko spiedienu, izveidoja komisiju, kurai bija jāizmeklē slepkavības Ngarbuhā un pēc kuras darba valdība atzina, ka tās drošības spēki ir zināmā mērā atbildīgi, un paziņoja par iesaistīto personu aizturēšanu; tā kā tomēr par šo lietu nav pieejama nekāda sīkāka informācija;
- O. tā kā tika stingri nodrošināta lokdauna izpilde, ieskaitot gandrīz visu skolu un mācību centru slēgšanu; tā kā pret personām, kas atteicās ievērot lokdaunu, tostarp bērniem un skolotājiem, tika vērsta vardarbība; tā kā notika uzbrukumi skolām, augstskolām un slimnīcām, tādējādi saasinot un paildzinot pārkāpumus pret tiesībām uz piekļuvi izglītībai un izraisot veselības aprūpes pamatpakalpojumu trūkumu;
- P. tā kā kopš 2018. gada prezidenta vēlēšanām valstī ir pieaugusi spriedze; tā kā 2019. gada septembrī prezidents *P. Biya* organizēja nacionālo dialogu, lai atrisinātu konfliktu starp bruņotajiem spēkiem un separātistu nemierniekiem angļvalodīgajos reģionos; tā kā divus gadus vēlāk pasākumu īstenošana ir devusi maz rezultātu; tā kā dažādi mēģinājumi 2020. un 2021. gadā atrisināt krīzi Kamerūnā ir bijuši neveiksmīgi;

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

- Q. tā kā vēl nav parakstīti prezidenta dekrēti, kas paredz kompetenču nodošanu un cilvēkresursu un finanšu resursu pakāpenisku nodošanu decentralizētajām iestādēm, lai faktiski īstenotu decentralizācijas procesu;
- R. tā kā valdība joprojām ierobežo vārda un biedrošanās brīvību un ir kļuvusi arvien neiecietīgāka pret politisko opozīciju; tā kā simtiem opozīcijas partijas biedru un atbalstītāju tika aizturēti pēc demonstrācijām, kurās tika aicināts rast miermīlīgu krīzes risinājumu angļvalodīgajos reģionos; tā kā pastāvīgi tiek noteikti ierobežojumi politiskajiem oponentiem, protestētājiem, žurnālistiem un pilsoniskajai sabiedrībai;
- S. tā kā Kamerūnas kriminālkodekss soda seksuālās attiecības starp viena dzimuma personām ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem; tā kā pēdējos gados un mēnešos ir ziņots par daudziem LGBTQI aizturēšanas un vajāšanas gadījumiem;
- T. tā kā Kamerūnu apdraud papildu faktori: *Boko Haram* un Islama valsts Rietumāfrikas province (*ISWAP*) Galējo Ziemeļu reģionā; tā kā islamistu bruņotā grupējuma *Boko Haram* uzbrukumi cita starpā izpaužas kā ikdienas slepkavības, nolaušanās, laupīšanas un īpašuma iznīcināšana, kas ir uzskatāmas par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem un starptautisko tiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem; tā kā šādos uzbrukumos ir iesaistīti arī bērni, kas pašuzspridzinās, un bērni kareivji; tā kā kopš 2020. gada decembra *Boko Haram* ir nogalinājis vismaz 80 civiliedzīvotājus un kopš 2021. gada augusta valsts iekšienē ir pārvietoti vairāk nekā 340 000 cilvēku; tā kā *Boko Haram* vadītāja *Abubakar Shekau* hipotētiskā nāve Nigērijas teritorijā notikušā sadursmē ar *ISWAP* atšķēlušo grupējumu palīdzēja nostiprināt *ISWAP* varu un Kamerūnas Galējo Ziemeļu reģionā palielināja nedrošību; tā kā valdības spēki cietušos iedzīvotājus efektīvi aizsargāt nespēj,
1. pauž nopietnas bažas par stāvokli cilvēktiesību jomā Kamerūnā; uzsver pilsoņu tiesības uz vārda, pulcēšanās un biedrošanās brīvību; prasa ievērot cilvēktiesības un mudina Kamerūnas valdību veikt visus nepieciešamos pasākumus, ar kuriem tiktu pildītas tās saistības šīs tiesības aizsargāt;
 2. mudina Kamerūnas valdību un separātistu grupu politiskos un militāros vadītājus vienoties par humanitāru pamieru un rosina konfliktā iesaistītās puses panākt vienošanos par uzticības veicināšanas pasākumiem, piemēram, nevardarbīgu politiskodzīto atbrīvošanu un skolu boikotu atcelšanu; mudina prezidenta *P. Bija* valdību un anglofonos separātistus nekavējoties atsākt miera sarunas; rosina starptautisko sabiedrību, jo īpaši Āfrikas Savienību, Centrālās Āfrikas valstis un ES, palīdzēt veicināt dialogu, piedāvājot savus starpniecības pakalpojumus; uzsver reģionālās sadarbības nozīmi un mudina valdību cieši sadarboties ar Āfrikas Savienību un Centrālās Āfrikas valstu ekonomikas kopienu; pauž nožēlu par abu konfliktā iesaistīto pušu nespēju un nevēlēšanos sēsties pie patiesi jēgpilnu tādu miera sarunu galda, kas palīdzētu atrisināt konfliktu; pauž pārliecību, ka politiskais dialogs, kas noritētu kompromisa, efektīvas politiskās līdzdalības un iekļaušanas garā, tostarp, iekļaujot visas attiecīgās ieinteresētās personas, ir uzskatāms par vienīgo risinājumu, kā iedibināt ilgstošu mieru; aicina gan Kamerūnas valdību, gan separātistu grupu vadītājus izmantot no trešo personu puses paustos starpniecības piedāvājumus, lai tūlīt sāktu tiešas sarunas;
 3. kritizē cilvēktiesību pārkāpumus un starptautisko tiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus, kurus ir izdarījušas bruņotajā konfliktā iesaistītās puses, un uzsver, ka ir svarīgi cīnīties pret nesodāmību; aicina Kamerūnas iestādes nodrošināt neatkarīgu, efektīvu, pārredzamu un objektīvu izmeklēšanu, kā arī saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un standartiem saukt pie atbildības gan valsts, gan nevalstisko subjektus par izdarītajiem smagajiem pārkāpumiem un ļaunprātībām, un prasa taisnīgā tiesā saukt pie atbildības un tiesāt cilvēktiesību pārkāpējus, lai izbeigtu nesodāmību un nodrošinātu tiesu iestāžu neatkarību, kas ir uzskatāmas par tiesiskuma un funkcionējošas demokrātiskas valsts pamatelementiem;
 4. aicina Kamerūnas valdību parakstīt un ratificēt Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus; mudina ES izmantot visu politisko ietekmi, kuru tā var īstenot, sniedzot atbalsta palīdzību un realizējot citas divpusējās programmas, lai tādējādi pastiprinātu cilvēktiesību aizsardzību Kamerūnā;
 5. ieilst pret militāro tiesu izmantošanu civiliedzīvotāju tiesāšanā; atgādina par starptautiskajām saistībām nodrošināt taisnīgu tiesu, kas Kamerūnai ir saistošas, atgādina Kamerūnai par tās pienākumu atbalstīt visu pilsoņu tiesības uz taisnīgu tiesu neatkarīgās tiesās un atgādina, ka militārā tiesa piekritīga civiliedzīvotāju lietās būt nedrīkstētu;

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

6. aicina Kamerūnas iestādes pārtraukt pret cilvēkiem ierosināt tiesvedības militārās tiesās, kurās rezultāts jau ir iepriekš noteikts un tiek piemērots nāvessods, kas ir pretrunā starptautiskajām cilvēktiesībām; atgādina, ka Kamerūnā kopš 1997. gada nāvessods piemērots nav, kas šīs valsts virzībā uz pilnīgu tā atcelšanu ir uzskatāms par pagrieziena punktu; atkārtoti apliecina ES nostāju pret nāvessodu visos gadījumos un bez izņēmuma; aicina Kamerūnas valdību nodrošināt tās atcelšanu; aicina Kamerūnu parakstīt un ratificēt Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām Otro fakultatīvo protokolu par nāvessoda atcelšanu; mudina tiesas no šādu sodu piespriešanas atturēties un apliecināt atteikšanos no nāvessodu piemērošanas;
7. pauž nožēlu par vardarbības izmantošanu, jo īpaši pret bērniem, un pauž īpašas bažas par krīzes ietekmi uz bērniem; aicina abas konfliktā iesaistītās puses pārtraukt apzinātu vēršanos pret civiliedzīvotājiem un mudina separātistus nekavējoties novērst uzbrukumus skolām un uzreiz izbeigt visus piespiedu boikotus izglītības jomā, ļaujot visiem skolēniem un skolotājiem droši atgriezties skolā;
8. aicina Kamerūnas iestādes šajā valstī, jo īpaši konfliktu zonās, aizsargāt visas sievietes un veicināt dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm, veicinot sieviešu un sieviešu tiesību organizāciju līdzdalību sabiedriskajā un politiskajā dzīvē; prasa izstrādāt īpašus ES pasākumus, kas stiprinātu dažādu sieviešu grupu tiesības, īpašu uzmanību pievēršot jauniešiem, migrantiem, sievietēm ar HIV, LGBTKI un cilvēkiem ar invaliditāti;
9. uzskata, ka decentralizācijas process, kas tiek uzskatīts par ekonomiskās, sociālās un politiskās pārvaldības sistēmu, kalpo par galveno instrumentu, ar kura palīdzību var reaģēt uz daudzajām attīstības problēmām, piemēram, palielinot vietējo politiku un vietējo pārvaldes iestāžu pārskatatbildību iepretim politiski aktīvajiem iedzīvotājiem; atzinīgi vērtē ES šim procesam sniegto atbalstu;
10. nosoda pārmērīgu spēka izmantošanu un ļaunprātīgu tā izmantošanu pret politiskajiem oponentiem un miermīlīgiem protestētājiem; pauž nožēlu par to, ka Covid-19 pandēmijas aizsegā tiek izmantoti pārvietošanās ierobežojumi, piemēram, komandantstundas vai publisku sanāksmju aizliegums, lai ierobežotu vārda, preses un miermīlīgas pulcēšanās brīvību; izsaka bažas par vārda brīvības un preses brīvības stāvokli Kamerūnā; pauž nožēlu par žurnālistu un opozīcijas politiku patvaļīgu apcietināšanu un vajāšanu un politiskās opozīcijas apklusināšanu; aicina Kamerūnas iestādes nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot politiskos oponentus, protestētājus un visus pārējos pilsoņus, kas arestēti ir patvaļīgi un aizturēti ir tikai politisku apsvērumu dēļ; negatīvi izsakās par pamatbrīvību pārkāpumiem;
11. aicina sociālo plašsaziņas līdzekļu platformas sadarboties ar valdību, opozīciju un pilsonisko sabiedrību, lai nodrošinātu, ka to lapas tiek pārbaudītas, un ierobežotu musinošu saturu, naida runu un maldinošu informāciju, kas kopienai attiecības grauj vēl vairāk;
12. pauž nožēlu par to, ka vairāk nekā 40 000 cilvēku tika liegta pārtikas palīdzība drošības apdraudējuma un ceļu blokādes dēļ ziemeļrietumu un dienvidrietumu reģionos, kā arī par nesējamiem uzbrukumiem veselības aprūpes iestādēm un veselības aprūpes darbiniekiem, kā arī par to, ka pārvietošanās ierobežojumu dēļ humanitārās darbības tika aizliegtas; nosoda humanitārās palīdzības bloķēšanu un uzbrukumus humanitārās palīdzības darbiniekiem, tostarp viņu nolaupišanu, vajāšanu un slepkavības Kamerūnas ziemeļrietumu un dienvidrietumu reģionos, un ne mazāk nosodoši izsakās par aizvien pieaugošo to neatkarīgo novērotāju un cilvēktiesību aizstāvju, jo īpaši tiesību aizstāvju sieviešu, iebiedēšanu, kuru darbs ir svarīgāks kā jebkad agrāk, ja ņem vērā smagos cilvēktiesību pārkāpumus, ko ir izdarījušas visas konfliktā iesaistītās puses; uzstāj, ka visām konfliktā iesaistītajām pusēm nekavējoties ir jānodrošina neierobežota piekļuve humanitārajai palīdzībai; aicina Kamerūnas valdību gādāt par to, lai humanitārā palīdzība sasniegtu krīzes skartos reģionus;
13. prasa ANO un ES turpināt uzraudzīt humanitāro situāciju un novērtēt vajadzības; prasa, lai starptautiskā sabiedrība, tostarp ES un tās dalībvalstis, steidzami sniegtu humanitāro palīdzību nolūkā iedarbīgi reaģēt un attiecīgi apmierināt iedzīvotāju neatliekamās vajadzības; uzskata, ka būtu lietderīgi uz Kamerūnu nosūtīt ANO Cilvēktiesību padomes faktu vākšanas misiju, kas noteiktu, cik lielā mērā un kurš ir pārkāpis starptautiskās cilvēktiesības un starptautiskās humanitārās tiesības;
14. nosoda *Boko Haram* Kamerūnā veiktās teroristiskās darbības; atzīst Kamerūnas iestāžu centienus šo grupu apkarot; aicina starptautisko sabiedrību atbalstīt visus centienus, ar kuriem apkaro islāmistu bruņoto grupējumu; uzstāj, ka terorismu var efektīvi apkarot tikai tad, ja mēs novēršam ar nevienlīdzību saistītos cēloņus un īpašās problēmas;
15. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai, Padomei, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam/ Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, ANO ģenerālsekretāram, Kamerūnas valdībai un parlamentam un ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājiem.

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

P9_TA(2021)0456

Kopējā lauksaimniecības politika — atbalsts stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā un kurus finansē no ELGF un ELFLA *I**

Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido noteikumus par atbalstu stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP stratēģiskie plāni) un kurus finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1305/2013 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013 (COM(2018)0392 – C8-0248/2018 – 2018/0216(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2022/C 224/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2018)0392),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 42. pantu un 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0248/2018),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 13. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
- ņemot vērā 1979. gada Pievienošanās aktu un jo īpaši 6. punktu tam pievienotajā 4. protokolā par kokvilnu,
- ņemot vērā pamatoto atzinumu, kuru saskaņā ar 2. protokolu par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu iesniegusi Francijas parlamenta Nacionālā asambleja un kurā norādīts, ka legīslatīvā akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam ,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2018. gada 17. oktobra atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2018. gada 5. decembra atzinumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Revīzijas palātas 2018. gada 25. oktobra atzinumu ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV C 62, 15.2.2019., 214. lpp.

⁽²⁾ OV C 86, 7.3.2019., 173. lpp.

⁽³⁾ OV C 41, 1.2.2019., 1. lpp.

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

- ņemot vērā provizorisko vienošanos, ko atbildīgā komiteja apstiprināja saskaņā ar Reglamenta 74. panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2021. gada 23. jūlija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu, kā arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Attīstības komitejas, Budžeta komitejas, Budžeta kontroles komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A8-0200/2019),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju ⁽⁴⁾;
 2. apstiprina Parlamenta paziņojumu, kā arī Parlamenta un Padomes kopīgo paziņojumu, kas pievienoti šai rezolūcijai, kura tiks publicēta *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā*;
 3. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai, kura tiks publicēta *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā*;
 4. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 5. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P9_TC1-COD(2018)0216

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2021. gada 23. novembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/..., ar ko izveido noteikumus par atbalstu stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP stratēģiskie plāni) un kurus finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1305/2013 un (ES) Nr. 1307/2013

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2021/2115.)

⁽⁴⁾ Ar šo nostāju aizstāj 2020. gada 23. oktobrī pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti P9_TA(2020)0287).

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Eiropas Parlamenta paziņojums par Eiropadomes lomu attiecībā uz kopējās lauksaimniecības politikas likumdošanas elementiem

Eiropas Parlaments pauž nožēlu par to, ka Eiropadome savos 2020. gada 21. jūlija secinājumos ir pieņēmusi lēmumus par kopējās lauksaimniecības politikas likumdošanas elementiem, par kuriem atbilstoši Līgumiem būtu bijis jālemj saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Eiropas Parlaments uzskata, ka šie vienpusējie, bez apspriešanās pieņemtie lēmumi nav pieņemami un ka tie apdraud Eiropas Parlamenta kā viena no likumdevējiem — kuram šajā jomā ir līdzvērtīgas pilnvaras kā Padomei — tiesības.

Eiropas Parlaments pauž nožēlu par to, ka Padome tādēļ nevēlējās sākt jēgpilnas sarunas ar Eiropas Parlamentu par šiem elementiem, pamatojoties uz to, ka par tiem jau ir lēmusi Eiropadome.

Eiropas Parlaments īpaši norāda uz to, ka Padome nav sākusi jēgpilnas sarunas par 17. pantā paredzētajiem maksimuma noteikšanas un pakāpeniskas samazināšanas noteikumiem un 96. pantā paredzēto elastību starp tiešo maksājumu un ELFLA piešķirumiem, un uzskata, ka sarunu rezultāti par minētajiem pantiem ir neapmierinoši.

Eiropas Parlaments pauž dziļu nožēlu par Padomes pieeju un uzskata, ka tā apdraud parastās likumdošanas procedūras pareizu piemērošanu. Tādēļ Eiropas Parlaments uzstāj, ka to nedrīkstētu atkārti pieļaut nekādās turpmākās sarunās parastās likumdošanas procedūras kontekstā.

Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgais paziņojums par kopējās lauksaimniecības politikas sociālo dimensiju

Eiropas Parlaments un Padome aicina Komisiju ar pētījuma palīdzību, kas jāveic divus gadus pēc pirmajiem diviem sociālās nosacītības piemērošanas gadiem visās dalībvalstīs, uzraudzīt mehānisma ietekmi uz darba ņēmēju apstākļiem un sodu sistēmas darbību un vajadzības gadījumā nākt klajā ar priekšlikumiem, kā uzlabot KLP sociālo dimensiju.

Līdz 2025. gadam Komisija izvērtēs, vai ir iespējams XX pielikumā iekļaut Regulas (ES) Nr. 492/2011 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos 7. panta 1. punktu, un vajadzības gadījumā nāks klajā ar attiecīgiem priekšlikumiem.

Komisijas paziņojums par Beļģijas iespēju iesniegt divus KLP stratēģiskos plānus

Nemot vērā KLP stratēģisko plānu regulas 104. panta noteikumus, par kuriem vienojušies likumdevēji, un Beļģijas īpatnējo konstitucionālo sistēmu, Komisija apstiprina, ka tā pieņems Beļģijas iesniegtos KLP stratēģiskos plānus par katru no tās attiecīgajām federālajām vienībām. Šis paziņojums neietekmē un nemaina Beļģijas juridiskās saistības, kas noteiktas KLP stratēģisko plānu regulā.

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

P9_TA(2021)0457

Kopējā lauksaimniecības politika: finansēšana, pārvaldība un uzraudzība *I**

Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 1306/2013 (COM(2018)0393 – C8-0247/2018 – 2018/0217(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2022/C 224/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2018)0393),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 43. panta 2. punktu un 322. panta 1. punkta a) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0247/2018),
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Revīzijas palātas 2018. gada 25. oktobra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2018. gada 17. oktobra atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2018. gada 5. decembra atzinumu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, ko atbildīgā komiteja apstiprināja saskaņā ar Reglamenta 74. panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2021. gada 23. jūlija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. un 40. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas, Budžeta komitejas, Budžeta kontroles komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu (A8-0199/2019),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju ⁽⁴⁾;
 2. apstiprina Eiropas Parlamenta paziņojumu, kā arī Eiropas Parlamenta un Komisijas kopīgo paziņojumu un Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo paziņojumu, kas pievienoti šai rezolūcijai un tiks publicēti *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā*;
 3. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumus, kas pievienoti šai rezolūcijai un tiks publicēti *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā*;
 4. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 5. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 41, 1.2.2019., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 62, 15.2.2019., 214. lpp.

⁽³⁾ OV C 86, 7.3.2019., 173. lpp.

⁽⁴⁾ Ar šo nostāju aizstāj 2020. gada 23. oktobrī pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti P9_TA(2020)0288).

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

P9_TC1-COD(2018)0217

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2021. gada 23. novembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/... par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 1306/2013

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2021/2116.)

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Eiropas Parlamenta paziņojums par kopējās lauksaimniecības politikas īstenošanu un pārredzamību

Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) jaunais tiesiskais regulējums paredz lielāku elastību dalībvalstīm valstu stratēģisko plānu (VSP) izstrādē un īstenošanā. Tas ļauj pielāgoties vietējām vajadzībām, joprojām nodrošinot, ka galasaņēmēji ievēro vispārējos attiecināmības nosacījumus. Jaunais īstenošanas modelis (JĪM), ar ko ievieš uz veikumu balstītu pieeju, arī paredz, ka būtiska daļa Savienības līmeņa atbildības Savienības lauksaimniecības fondu pārvaldības un kontroles jomā tiek nodota valsts pārvaldes iestādēm.

Eiropas Parlaments uzskata, ka starp likumdevējiem panāktais iestāžu nolīgums ietver nepieciešamos aizsardzības pasākumus, ar kuriem novērst riskus, kas konstatēti dalībvalstu VSP, kurus apstiprinājusi Komisija, pareizā īstenošanā. Eiropas Parlaments cieši uzraudzīs Komisijas apstiprināto VSP īstenošanu dalībvalstīs, un attiecībā uz Komisijas darbu pilnībā veiks savu uzraudzības funkciju, kas tam piesūta saskaņā ar Līgumiem un noteikta KLP regulās.

Eiropas Parlaments uzskata, ka ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/... par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību ir jānodrošina Savienības finanšu interešu efektīva aizsardzība, tostarp datu vākšana un publicēšana pa grupām, kas nodrošina efektīvas pārbaudes attiecībā uz interešu konfliktiem, pārkāpumiem, divkārsa finansējuma problēmām un līdzekļu izmantošanu noziedzīgās darbībās. Attiecībā uz vienotā datizraces rīka izmantošanu dalībvalstīs Eiropas Parlaments atzinīgi vērtē apņemšanos izskatīt priekšlikumu par tā obligātu izmantošanu visās dalībvalstīs, ņemot vērā Komisijas ziņojumu, kurš jāpabeidz līdz 2025. gadam un kurā tiks izvērtēta minētā rīka izmantošana un sadarbība.

Eiropas Parlamenta un Komisijas kopīgais paziņojums par gada veikuma uzraudzību kopējās lauksaimniecības politikas satvarā

Eiropas Parlaments un Komisija atgādina, ka, ņemot vērā jauno īstenošanas modeli un veikuma satvaru, kas jānosaka kopējā lauksaimniecības politikā (KLP) 2023.–2027. gadam, gada veikuma ziņojumiem, ikgadējai uzraudzībai un veikuma pārskatīšanai, ko veic reizi divos gados, ir būtiska nozīme KLP stratēģiskajos plānos izvirzīto mērķu sasniegšanā.

Šajā sakarībā Eiropas Parlaments un Komisija ir vienprātīgi, ka Komisijai katru gadu ir jāziņo Eiropas Parlamentam, proti, tā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejai, par panākumiem, kas gūti gada veikuma rezultātu uzraudzības jomā.

Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgais paziņojums par turpmākiem pasākumiem, ar kuriem Savienības budžetu aizsargā pret krāpšanu un pārkāpumiem, pieprasot vienotā datizraces rīka vispārēju piemērošanu kopējās lauksaimniecības politikas satvarā

Padome un Eiropas Parlaments aņemamas izskatīt priekšlikumu par datizraces rīka obligātu izmantošanu dalībvalstīs, ņemot vērā Komisijas ziņojumu, kurš jānosaka līdz 2025. gadam un kurā tiks novērtēta vienotā datizraces rīka izmantošana un sadarbība, lai dalībvalstīs to varētu vispārēji piemērot.

Komisijas paziņojums par sertifikācijas struktūrām kopējās lauksaimniecības politikas satvarā

Komisija ņem vērā to, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2021/... par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību ir iekļauts jauns 13. apsvēruma, kas attiecas uz informācijas paziņošanu par norīkotajām sertifikācijas struktūrām. Komisija no dalībvalstīm saņem informāciju par publisku un privātu sertifikācijas struktūru norīkošanu un uztur šo struktūru atjauninātu reģistru uzraudzības vajadzībām. Komisija atgādina par savām saistībām katru gadu paziņot Parlamentam norīkoto sertifikācijas struktūru sarakstu.

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

Komisijas paziņojums par ELFLA atceltajām saistībām kopējās lauksaimniecības politikas satvarā

Komisija apstiprina, ka gadījumā, ja pastāv ELFLA finansējuma saistību atcelšanas risks, Komisijas dienesti nosūta vēstuli dalībvalstu iestādēm, lai pirms piemērojamā automātiskās saistību atcelšanas termiņa savlaicīgi brīdinātu tās par minēto risku. Šis vēstules mērķis ir mudināt palielināt ELFLA finansējuma apguvi un kopā ar dalībvalstīm izpētīt, ko šajā nolūkā varētu darīt.

Komisija cenšas izvairīties no saistību atcelšanas arī tad, ja pastāv īpaši apstākļi. Šajā nolūkā tiks pilnībā piemēroti attiecīgie Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/... par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību noteikumi par saistību atcelšanas perioda pārtraukšanu notiekošas tiesvedības vai administratīvas pārsūdzības gadījumā. Turklāt jo sevišķi tiks pilnībā ievērots noteikums nepiemērot saistību atcelšanu gadījumos, kad budžeta saistības nav izmantotas tādu nepārvaramas varas apstākļu dēļ, kas būtiski ietekmē KLP stratēģisko plānu īstenošanu.

Komisijas paziņojums par pilnvarojumu apvienošanu kopējās lauksaimniecības politikas satvarā

Komisija atgādina par savām saistībām ievērot 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu. Minētā nolīguma 31. punktā ir noteikts, ka ar nosacījumu, ka Komisija sniedz objektīvu pamatojumu, pamatojoties uz būtisku saikni starp diviem vai vairākiem pilnvarojumiem, kas ietverti vienā tiesību aktā, pilnvarojumus var apvienot. Apspriedes deleģēto aktu sagatavošanā kalpo arī tam, lai norādītu, kuri pilnvarojumi tiek uzskatīti par būtiski saistītiem.

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

P9_TA(2021)0458

Kopējā lauksaimniecības politika — grozījumi TKO regulā un citās regulās ***I

Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju, Regulu (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām, Regulu (ES) Nr. 251/2014 par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, Regulu (ES) Nr. 228/2013, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem, un Regulu (ES) Nr. 229/2013, ar ko nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelielajām salām (COM(2018)0394 – C8-0246/2018 – 2018/0218(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2022/C 224/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2018)0394),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 43. panta 2. punktu, 114. pantu, 118. punkta pirmo daļu un 349. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0246/2018),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2018. gada 17. oktobra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2018. gada 5. decembra atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, ko atbildīgā komiteja apstiprināja saskaņā ar Reglamenta 74. panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2021. gada 23. jūlija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas, Budžeta kontroles komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus un nostāju grozījumu veidā (A8-0198/2019),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju ⁽³⁾;
 2. apstiprina Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgos paziņojumus un Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgo paziņojumu, kas pievienoti šai rezolūcijai un tiks publicēti *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā*;
 3. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumus, kas pievienoti šai rezolūcijai un tiks publicēti *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā*;

⁽¹⁾ OV C 62, 15.2.2019., 214. lpp.

⁽²⁾ OV C 86, 7.3.2019., 173. lpp.

⁽³⁾ Ar šo nostāju aizstāj 2020. gada 23. oktobrī pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti P9_TA(2020)0289).

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

4. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
5. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P9_TC1-COD(2018)0218

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2021. gada 23. novembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/..., ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju, (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām, (ES) Nr. 251/2014 par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un (ES) Nr. 228/2013, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2021/2117.)

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJA PIELIKUMS (1)

Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgais paziņojums par daudzpusēja līmeņa proaktīvu rīcību attiecībā uz ES veselības un vides standartu piemērošanu importētiem lauksaimniecības produktiem

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija atzīst, ka ir jāpanāk lielāka saskaņotība starp tiem veselības un vides standartiem, kurus piemēro lauksaimniecības produktiem Eiropas Savienībā, un standartiem, kurus saskaņā ar starptautiskās tirdzniecības noteikumiem piemēro importētiem lauksaimniecības produktiem. Lai risinātu ilgtspējīgas attīstības jautājumus, jo īpaši klimata pārmaiņas un biodaudzveidības zudumu, kas ir globālas problēmas, un lai attaisnotu pilsoņu cerības, kuri vēlas kvalitatīvāku un ilgtspējīgāku pārtiku, Eiropas Savienība jau daudzus gadus turpinājusi paaugstināt šos standartus. Eiropas zaļais kurss un tā nozaru stratēģijas, tostarp Komisijas paziņojums "Stratēģija "No lauka līdz galdam"", tiecas sasniegt šo mērķi, un līdz ar to vēl vairāk tiks paaugstināti ES piemērojamie standarti, attiecīgā gadījumā arī saistībā ar importētiem produktiem.

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija atzīst, ka ir vajadzīga proaktīva rīcība daudzpusējā līmenī, lai starptautiskās tirdzniecības noteikumu izpildē un uzlabošanā starptautiskos vides mērķus padarītu vērienīgākus. Kā minēts Komisijas paziņojumā par tirdzniecības politikas pārskatīšanu, Eiropas Savienība noteiktos apstākļos, kas izklāstīti PTO noteikumos, ir tiesīga prasīt, lai importētie lauksaimniecības produkti atbilstu konkrētām ražošanas prasībām nolūkā nodrošināt lauksaimniecības produktiem piemērojamo veselības, dzīvnieku labturības un vides standartu efektīvu ievērošanu Eiropas Savienībā un veicināt Eiropas zaļā kursa un stratēģijas "No lauka līdz galdam" uzdevumu pilnīgu īstenošanu. Eiropas Savienība, ņemot vērā sava tirgus nozīmīgumu starptautiskajā tirdzniecībā, var izmantot savu ietekmi, lai globālā mērogā paaugstinātu veselības un vides standartus un līdz ar to palīdzētu sasniegt starptautiskos vides mērķus, piemēram, Parīzes nolīguma mērķus.

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija atzinīgi vērtē tirdzniecības politikas pārskatā izklāstīto plašāko pieeju saistībā ar vajadzību vairāk iesaistīties daudzpusējā līmenī, lai risinātu būtiskākos jautājumus, piemēram, stratēģisko krājumu problēmu, jo īpaši tāpēc, ka pārtika ir viena no pamatprecēm. Lai uzlabotu globālo pārtikas nodrošinājumu, ir jāsamazina lauksaimniecības tirgu nestabilitāte, paplašinot sadarbību daudzpusējā līmenī un ejot tālāk par tirgus izkropļojumu mazināšanu, kas, lai gan ir nepieciešama rīcība, tomēr ar to vien nepietiek starptautisko tirgu stabilizēšanai.

Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgais paziņojums par TKO noteikumiem ES cukura nozarē

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija atzīst grūtības, ar kurām saskaras cukura nozare pēc cukura kvotu atcelšanas 2017. gada oktobrī un kuras saistītas ar nestabilitāti starptautiskajos tirgos, patēriņa stagnāciju un cukurbiešu un cukura ražošanas apjomu samazināšanos. Šī situācija rada bažas ES cukura nozarei.

Nozares pašreizējais stāvoklis un tās pielāgošanās stratēģijas tiks rūpīgi izvērtētas pētījumā, kuru sagatavos 2021. gada rudenī. Pētījumā tiks analizēti Savienības un dalībvalstu politikas instrumenti, kas pieejami cukura nozarei, un privātā sektora un valsts iestāžu attiecīgā loma, reaģējot uz galvenajiem riskiem, kuri ietekmē nozari, un tiks apzinātas iespējamās stratēģijas Eiropas cukura nozares noturības uzlabošanai.

(1) Tehniska zemsvītras piezīme. Kopīgajā paziņojumā par proaktīvu rīcību attiecībā uz ES veselības un vides standartu piemērošanu importētiem lauksaimniecības produktiem, kā tas bija ietverts Grozījumā Nr. 283, bija iekļauta papildus otrā daļa (par importa pielaidēm pesticīdiem). Minētās daļas iekļaušana grozījumā bija pārrakstīšanās kļūda. Minētās daļas būtība jau izklāstīta Komisijas paziņojumā par importa pielaižu un Pārtikas kodeksā noteikto maksimālo atlieku līmeņu (MAL) pārskatīšanu. Tāpēc minētā daļa netiks iekļauta kopīgajā paziņojumā, kurš publicējams Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā, un tā neparādās Parlamenta pieņemtajā tekstā.

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija apsvērs visas atbilstošās turpmākās politikas norises, ņemot vērā galvenos konstatējumus un secinājumus, kas tiks iegūti šajā pētījumā. Šādas turpmākās politikas norises varētu ietvert jebkādas attiecīgas regulatīvas un neregulatīvas iniciatīvas, kas saistītas ar tirgus un krīzes pārvaldības instrumentiem, tirgus pārredzamību cukura piegādes ķēdē, līgumattiecībām starp cukurbiešu audzētājiem un cukura ražotājiem, starptautisko tirdzniecību un bioekonomikas attīstību.

Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgais paziņojums par ES veselības un vides standartu piemērošanu importētiem lauksaimniecības produktiem

Eiropas Parlaments un Padome aicina Komisiju ne vēlāk kā 2022. gada jūnijā iesniegt ziņojumu, kurā pamatota ES veselības un vides standartu (ietverot dzīvnieku labturības standartus, kā arī procesus un ražošanas metodes) piemērošana importētiem lauksaimniecības un agropārtikas produktiem un izvērtēta šādas piemērošanas realizējamība no juridiskā viedokļa, kā arī noteiktas konkrētas iniciatīvas, kā nodrošināt šo standartu konsekventāku piemērošanu saskaņā ar PTO noteikumiem. Ziņojumam jāaptver visas būtiskākās publiskās politikas jomas, tostarp kopējā lauksaimniecības politika, veselības un pārtikas nekaitīguma politika, vides politika un kopējā tirdzniecības politika, kā arī citas politikas jomas.

Komisijas paziņojums par importa pielaižu un Pārtikas kodeksā noteikto maksimālo atlieku līmeņu (MAL) pārskatīšanu

Pēc tam, kad saistībā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 vai arī Regulas (EK) Nr. 396/2005 noteiktajām procedūrām un saskaņā ar PTO noteikumiem būs rūpīgi izvērtēta par darbīgajām/aktīvajām vielām pieejamā zinātniskā informācija, Eiropas Komisija turpinās nodrošināt, ka attiecībā uz darbīgajām/aktīvajām vielām, kuras (vairs) nav apstiprinātas ES, importa pielaižu un Pārtikas kodeksā noteiktie maksimālie atlieku līmeņi (CXL) tiek izvērtēti un pārskatīti, lai pārtikā vai barībā esošas atliekas nekādā veidā neapdraudētu patērētājus. Papildus veselības un labas lauksaimniecības prakses aspektiem, kurus apsvērt tiek prasīts jau tagad, Komisija, kad tā izvērtēs importa pielaižu pieteikumus vai pārskatīs importa pielaižu, kas noteiktas ES vairs neapstiprinātām darbīgajām/aktīvajām vielām, saskaņā ar PTO noteikumiem ņems vērā arī vispārīga rakstura vidiskus apsvērumus. Komisijas priekšlikums par tiesisko regulējumu attiecībā uz ilgtspējīgām pārtikas sistēmām būs plats nākamais solis ceļā uz pilnīgu šā vērienīgā mērķa sasniegšanu saskaņā ar zaļā kursa mērķiem.

Komisijas paziņojums par vīna un aromatizēto vīna produktu uzturvērtības un sastāvdaļu marķējumu

Komisija uzskata, ka produkti, kuru spirta tilpumkoncentrācija ir 1,2 % un mazāka, arī turpmāk būtu jāreglamentē ar *FIC* regulu [par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem], un patur tiesības pie vīna marķēšanas tiesiskā regulējuma atgriezties saistībā ar gaidāmo iniciatīvu par visu alkoholisko dzērienu marķēšanu saskaņā ar ES Vēža uzveikšanas plānu.

Turklāt Komisija uzskata, ka pašreizējais kompromiss par vīna un aromatizēto vīna produktu marķēšanu attiecībā uz sastāvdaļu sarakstu un uzturvērtības deklarāciju nevar tikt uzskatīts par turpmāka tiesību akta priekšlikuma un sarunu precedentu, un patur tiesības marķēšanas prasības attiecībā uz visiem vīniem saskaņot ar ES Vēža uzveikšanas plānu.

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

P9_TA(2021)0459

Maksātnespējas procedūras: Regulas A un B pielikuma aizstāšana *I**

Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko aizstāj Regulas (ES) 2015/848 par maksātnespējas procedūrām A un B pielikumu (COM(2021)0231 – C9-0178/2021 – 2021/0118(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2022/C 224/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2021)0231),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 81. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C9-0178/2021),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Padomes pārstāvja 2021. gada 10. novembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A9-0293/2021),
 1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P9_TC1-COD(2021)0118

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2021. gada 23. novembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/..., ar kuru groza Regulu (ES) 2015/848 par maksātnespējas procedūrām, lai aizstātu tās A un B pielikumu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2021/2260.)

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

P9_TA(2021)0460

**Lauku saimniecību integrētā statistika: Savienības ieguldījums 2021.–2027. gada DFS ietvaros
***I**

Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko attiecībā uz finanšu shēmā 2021.–2027. gadam paredzēto Savienības ieguldījumu lauku saimniecību integrētajā statistikā groza Regulu (ES) 2018/1091 (COM(2021)0477 – C9-0346/2021 – 2021/0270(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2022/C 224/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2021)0477),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 338. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C9-0346/2021),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, ko atbildīgā komiteja apstiprināja saskaņā ar Reglamenta 74. panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2021. gada 8. novembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu (A9-0310/2021),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P9_TC1-COD(2021)0270

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2021. gada 23. novembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/..., ar ko Regulu (ES) 2018/1091 groza attiecībā uz Savienības ieguldījumu lauku saimniecību integrētā statistikā atbilstīgi Padomes Regulai (ES, Euratom) 2020/2093, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2021/2269.)

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

P9_TA(2021)0461

Komplektēti privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produkti (PRIIP): pamatinformācijas dokumenti. Pārejas režīma pagarināšana *I**

Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko attiecībā uz pārejas režīma pagarināšanu pārvaldības sabiedrībām, ieguldījumu sabiedrībām un personām, kas konsultē par pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) un ar PVKIU nesaistītiem sertifikātiem vai pārdod tos, groza Regulu (ES) Nr. 1286/2014 (COM(2021)0397 – C9-0326/2021 – 2021/0215(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2022/C 224/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2021)0397),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C9-0326/2021),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2021. gada 20. oktobra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2021. gada 5. novembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A9-0297/2021),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P9_TC1-COD(2021)0215

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2021. gada 23. novembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/..., ar ko attiecībā uz pārejas režīma pagarināšanu pārvaldības sabiedrībām, ieguldījumu sabiedrībām un personām, kas konsultē par pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) un ar PVKIU nesaistītiem sertifikātiem vai pārdod tos, groza Regulu (ES) Nr. 1286/2014

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2021/2259.)

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Otrdiena, 2021. gada 23. novembris

P9_TA(2021)0462

Pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU): pamatinformācijas dokumentu izmantošana *I**

Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko attiecībā uz to, kā pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) pārvaldības sabiedrības izmanto pamatinformācijas dokumentus, groza Direktīvu 2009/65/EK (COM(2021)0399 – C9-0327/2021 – 2021/0219(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2022/C 224/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2021)0399),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 53. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C9-0327/2021),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2021. gada 20. oktobra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2021. gada 5. novembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A9-0301/2021),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P9_TC1-COD(2021)0219

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2021. gada 23. novembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2021/..., ar ko attiecībā uz to, kā pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) pārvaldības sabiedrības izmanto pamatinformācijas dokumentus, groza Direktīvu 2009/65/EK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai (ES) 2021/2261.)

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

P9_TA(2021)0465

2022. gada budžeta procedūra: kopīgais dokuments

Eiropas Parlamenta 2021. gada 24. novembra normatīvā rezolūcija par Samierināšanas komitejā budžeta procedūras laikā apstiprināto kopīgo dokumentu par Eiropas Savienības 2022. finanšu gada vispārējā budžeta projektu (13911/2021 – C9-0428/2021 – 2021/0227(BUD))

(2022/C 224/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā kopīgo dokumentu, ko apstiprinājusi Samierināšanas komiteja, un Parlamenta, Padomes un Komisijas paziņojumus par to (13911/2021 – C9-0428/2021),
- ņemot vērā Eiropas Savienības 2022. finanšu gada vispārējā budžeta projektu, ko Komisija pieņēma 2021. gada 9. jūlijā (COM(2021)0300),
- ņemot vērā nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2022. finanšu gada vispārējā budžeta projektu, ko Padome pieņēma 2021. gada 6. septembrī un Eiropas Parlamentam nosūtīja 2021. gada 10. septembrī (11352/2021 – C9-0353/2021),
- ņemot vērā grozījumu vēstuli Nr. 1/2022 attiecībā uz Eiropas Savienības 2022. finanšu gada vispārējā budžeta projektu, ko Komisija iesniedza 2021. gada 12. oktobrī (COM(2021)0642),
- ņemot vērā 2021. gada 21. oktobra rezolūciju par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2022. finanšu gada vispārējā budžeta projektu⁽¹⁾ un tajā ietvertos budžeta grozījumus,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu,
- ņemot vērā Padomes 2020. gada 14. decembra Lēmumu (ES, Euratom) 2020/2053 par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu un ar ko atceļ Lēmumu 2014/335/ES, Euratom⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 18. jūlija Regulu (ES, Euratom) 2018/1046 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2020. gada 17. decembra Regulu (ES, Euratom) 2020/2093, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2020. gada 16. decembra Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību, kā arī par jauniem pašu resursiem, tostarp par ceļvedi jaunu pašu resursu ieviešanai⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 95. un 96. pantu,
- ņemot vērā ziņojumu, ko sagatavojusi Parlamenta delegācija Samierināšanas komitejā (A9-0326/2021),

1. apstiprina kopīgo dokumentu;

⁽¹⁾ Šajā dienā pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0432.

⁽²⁾ OV L 424, 15.12.2020., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 433 I, 22.12.2020., 11. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 433 I, 22.12.2020., 28. lpp.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

2. apstiprina kopīgos paziņojumus, kas pievienoti šai rezolūcijai;
 3. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumus, kas pievienoti šai rezolūcijai;
 4. uzdod priekšsēdētājam paziņot, ka Eiropas Savienības 2022. finanšu gada vispārējais budžets ir pieņemts galīgajā variantā, un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 5. uzdod priekšsēdētājam šo normatīvo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un pārējām attiecīgajām iestādēm un struktūrām, kā arī dalībvalstu parlamentiem.
-

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

PIELIKUMS

GALĪGAIS

2022. gada budžets — **kopīgo secinājumu elementi**

Kopīgos secinājumus veido šādas sadaļas:

1. 2022. gada budžets
2. 2021. gada budžets: budžeta grozījumu Nr. 5/2021 un Nr. 6/2021 projekti
3. Paziņojumi

Kopsavilkuma pārskats

A. 2022. gada budžets

Saskaņā ar kopīgo secinājumu elementiem:

- kopējais saistību apropriāciju apmērs 2022. gada budžetā ir 169 515,8 miljoni EUR. Kopumā tas 2022. gadam rada rezervi DFS maksimālo apjomu ietvaros 1 167,8 miljonu EUR apmērā saistību apropriācijās;
- kopējais maksājumu apropriāciju apmērs 2022. gada budžetā ir 170 603,3 miljoni EUR. Kopumā tas 2022. gadam rada rezervi DFS maksimālo apjomu ietvaros 1 695,8 miljonu EUR apmērā maksājumu apropriācijās;
- elastības instruments 2022. gadam saistību apropriācijās tiek izmantots saistību apropriācijās 368,4 miljonu EUR apmērā 6. izdevumu kategorijai "Kaimiņattiecības un pasaule".

2022. gada maksājumu apropriācijas, kas saistītas ar elastības instrumenta izmantošanu 2019., 2020., 2021. un 2022. gadā, Komisija ir aplēsusi 467,2 miljonu EUR apmērā. Aplēstais attiecīgo neatmaksāto summu maksājumu grafiks šiem gadiem ir sniegts šajā tabulā.

<i>Elastības instruments – maksājumu profils (miljonos EUR)</i>					
<i>Izmantošanas gads</i>	2022	2023	2024	2025	Kopā
2019	140,9	82,2	0,0	0,0	223,2
2020	66,2	39,9	0,0	0,0	106,1
2021	40,9	10,3	7,6	0,0	58,9
2022	219,2	62,7	49,8	36,7	368,4
Kopā	467,2	195,2	57,4	36,7	756,6

B. 2021. gada budžets

Budžeta grozījuma Nr. 5/2021 projekts tiek apstiprināts, kā to ierosinājusi Komisija.

Budžeta grozījuma Nr. 6/2021 projekts tiek apstiprināts, kā to ierosinājusi Komisija.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

1. 2022. gada budžets

1.1. "Slēgtās" pozīcijas

Ja vien tālāk šajos secinājumos nav norādīts citādi, visas budžeta pozīcijas ir apstiprinātas, kā to ierosinājusi Komisija 2022. gada budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022.

Turklāt visas budžeta pozīcijas, ko grozījusi Padome un savā lasījumā apstiprinājis Parlaments, ir apstiprinātas ar Padomes izdarītajiem grozījumiem.

Attiecībā uz pārējām budžeta pozīcijām Samierināšanas komiteja ir vienojusies par secinājumiem, kas iekļauti tālāk 1.2.–1.7. sadaļā.

1.2. Horizontālie jautājumi

Decentralizētās aģentūras

Visām decentralizētajām aģentūrām paredzētā ES iemaksa (saistību un maksājumu apropriācijās) un amata vietu skaits tiek noteikts tāds, kādu Komisija ir ierosinājusi 2022. gada budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022, ar tālāk norādītajiem izņēmumiem.

— 2.b izdevumu apakš kategorijā:

- Eiropas Savienības Aģentūra tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās (*Eurojust*, budžeta 07 10 07. pants), kurai ir piešķirtas 5 papildu amata vietas un saistību un maksājumu apropriāciju apmērs ir palielināts par 380 000 EUR, ņemot vērā vidējo darbā pieņemšanas līmeni gada vidū.
- Eiropas Prokuratūra (*EPPO*, budžeta 07 10 08. pants), kurai saistību un maksājumu apropriāciju apmērs ir palielināts par 3 750 000 EUR, ņemot vērā papildu darbinieku pieņemšanu darbā, ko Komisija ierosinājusi 2022. gada budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022, vidēji pirmā ceturkšņa beigās, nevis gada vidū.

— 4. izdevumu kategorijā:

- Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (*EASO*, budžeta 10 10 01. pants), kuram ir piešķirtas 5 papildu amata vietas un saistību un maksājumu apropriāciju apmērs ir palielināts par 380 000 EUR, ņemot vērā vidējo darbā pieņemšanas līmeni gada vidū.
- Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra (*Frontex*, budžeta 11 10 01. pants), kurai saistību un maksājumu apropriāciju apmērs ir samazināts par 65 000 000 EUR.

Izpildaģentūras

Izpildaģentūrām paredzētā ES iemaksa (saistību apropriācijās un maksājumu apropriācijās) un amata vietu skaits ir noteikts tāds, kādu Komisija ir ierosinājusi budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022.

Izmēģinājuma projekti / sagatavošanas darbības

Visaptverošs pasākumu kopums, kuru veido 56 izmēģinājuma projekti / sagatavošanas darbības (*PP/PA*) par kopējo summu 89,5 miljoni EUR saistību apropriācijās, ir apstiprināts tāds, kādu to ir ierosinājis Parlaments.

Tas ietver darbības, kas paredzētas "virzībai uz Eiropas Diplomātijas akadēmijas izveidi" un ko īsteno Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD).

Šajā kopumā ir ievēroti maksimālie apjomi, kas izmēģinājuma projektiem un sagatavošanas darbībām noteikti Finanšu regulā.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

1.3. Finanšu shēmas izdevumu kategorijas — saistību apropriācijas

Ņemot vērā iepriekš norādītos secinājumus par “slēgtajām” budžeta pozīcijām, aģentūrām, izmēģinājuma projektiem un sagatavošanas darbībām, Samierināšanas komiteja ir vienojusies par turpmāk minēto.

1. izdevumu kategorija – Vienotais tirgus, inovācija un digitālā joma

Saistību apropriācijas ir noteiktas tādā apmērā, kādu Komisija ir ierosinājusi budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022, bet iekļaujot korekcijas, par kurām ir vienojusies Samierināšanas komiteja un kuras norādītas tālāk redzamajā tabulā.

Budžeta pozīcija / Programma	Nosaukums	Izmaiņas saistību apropriācijās (EUR)		
		2022. gada BP (tostarp GV Nr. 1)	2022. gada budžets	Starpība
1.0.11	“Apvārsnis Eiropa”	12 179 157 276	12 239 157 276	60 000 000
01 02 02 10	Kopa “Veselība”	571 730 809	606 730 809	35 000 000
01 02 02 40	Kopa “Digitālā joma, rūpniecība un kosmos”	1 264 161 905	1 272 161 905	8 000 000
01 02 02 50	Kopa “Klimats, enerģētika un mobilitāte”	1 281 577 680	1 290 577 680	9 000 000
01 02 02 60	Kopa “Pārtika, bioekonomika, dabas resursi, lauksaimniecība un vide”	1 003 750 348	1 011 750 348	8 000 000
1.0.31	Vienotā tirgus programma	583 544 000	613 544 000	30 000 000
03 02 02	Uzņēmumu, jo īpaši MVU, konkurētspējas uzlabošana un atbalsts to piekļuvei tirgiem	121 450 000	151 450 000	30 000 000
PPPA	Izmēģinājuma projekti un sagatavošanas darbības			40 937 500
	Kopā			130 937 500

No 30,0 miljonu EUR lielā palielinājuma saistību apropriācijās Vienotā tirgus programmai (Uzņēmumu, jo īpaši MVU, konkurētspējas uzlabošana un atbalsts to piekļuvei tirgiem, budžeta 03 02 02. pants) 10,0 miljoni EUR ir paredzēti tam, lai sniegtu dažāda veida atbalstu tūrisma nozarei.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Tādējādi saistību apropriācijas ir apstiprinātas 21 775,1 miliona EUR apmērā, 1. izdevumu kategorijas maksimālā apjoma ietvaros atstājot rezervi 102,9 miljonu EUR apmērā.

Saskaņā ar Finanšu regulas ⁽¹⁾ 15. panta 3. punktu Samierināšanas komiteja piekrīt no jauna darīt pieejamas saistību apropriācijas pētniecībai paredzētajās budžeta pozīcijās par kopējo summu 117,3 miljoni EUR saistību apropriācijās, t. i., par 40,0 miljoniem EUR palielinot Komisijas ierosināto apmēru budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022. Ir palielināta šāda budžeta pozīcija un attiecīgi pārskatītas tās budžeta piezīmes:

(EUR)

Budžeta pozīcija	Nosaukums	Saistību apropriācijas
01 02 02 10	Kopa "Veselība"	40 000 000
Kopā		40 000 000

Šīs apropriācijas ir daļa no kopējās summas līdz 0,5 miljardu EUR apmērā (2018. gada cenās) laikposmam no 2021. līdz 2027. gadam, par ko panākta vienošanās saistībā ar vienošanos par DFS. Tādējādi laikposmam no 2023. līdz 2027. gadam ir pieejami līdz pat 372,8 miljoni EUR 2018. gada cenās.

2.a izdevumu apakškategorija – Ekonomikas, sociālā un teritoriālā kohēzija

Saistību apropriācijas ir noteiktas tādā apmērā, kādu Komisija ir ierosinājusi budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022, bet iekļaujot korekcijas, par kurām ir vienojusies Samierināšanas komiteja un kuras norādītas tālāk redzamajā tabulā.

Budžeta pozīcija / Programma	Nosaukums	Izmaiņas saistību apropriācijās (EUR)		
		2022. gada BP (tostarp GV Nr. 1)	2022. gada budžets	Starpība
PPPA	Izmēģinājuma projekti un sagatavošanas darbības			2 681 000
	Kopā			2 681 000

Tādējādi saistību apropriācijas ir apstiprinātas 49 708,8 miljonu EUR apmērā, 2.a izdevumu apakškategorijas maksimālā apjoma ietvaros atstājot rezervi 30,2 miljonu EUR apmērā.

2.b izdevumu apakškategorija – Noturība un vērtības

Saistību apropriācijas ir noteiktas tādā apmērā, kādu Komisija ir ierosinājusi budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022, bet iekļaujot korekcijas, par kurām ir vienojusies Samierināšanas komiteja un kuras norādītas tālāk redzamajā tabulā.

Ņemot vērā pašreizējo procentu likmju vidi un nesenās NGEU finansēšanas operācijas, budžeta 06 04 01. pozīcijai paredzētās apropriācijas var samazināt par 244,7 miljoniem EUR, vienlaikus pilnībā saglabājot spēju 2022. gadā finansēt NGEU neatmaksājamo komponentu. Salīdzinājumā ar budžeta projektu vēl 20 miljoni EUR tiks piešķirti vēlāk — 2027. gadā —, lai kompensētu attiecīgo līdzekļu pārcešanu uz agrāku laiku programmai "ES – veselībai".

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 18. jūlija Regula (ES, Euratom) 2018/1046 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Budžeta pozīcija / Programma	Nosaukums	Izmaiņas saistību apropriācijās (EUR)		
		2022. gada BP (tostarp GV Nr. 1)	2022. gada budžets	Starpība
2.2.13	Atbalsts Kipras turku kopienai	33 276 000	34 276 000	1 000 000
05 04 01	Finansiālais atbalsts Kipras turku kopienas ekonomiskās attīstības veicināšanai	31 402 525	32 402 525	1 000 000
2.2.23	Eiropas Savienības Atveseļošanas instrumenta (ESAI) finansēšanas izmaksas	389 706 000	145 000 000	- 244 706 000
06 04 01	Eiropas Savienības Atveseļošanas instruments (ESAI) – Periodiska kupona izmaksa un izpirkšana termiņa beigās	384 706 000	140 000 000	- 244 706 000
2.2.24	Savienības civilās aizsardzības mehānisms (<i>rescEU</i>)	95 254 030	101 254 030	6 000 000
06 05 01	Savienības civilās aizsardzības mehānisms (<i>rescEU</i>)	95 254 030	101 254 030	6 000 000
2.2.25	Programma “ES – veselībai”	788 672 701	839 672 701	51 000 000
06 06 01	Programma “ES – veselībai”	764 213 775	815 213 775	51 000 000
2.2.312	Nodarbinātība un sociālā inovācija	104 482 000	106 482 000	2 000 000
07 02 04	ESF+ – sadaļa “Nodarbinātība un sociālā inovācija”	102 482 000	104 482 000	2 000 000
2.2.32	<i>Erasmus+</i>	3 366 740 438	3 401 740 438	35 000 000
07 03 01 01	Veicināt personu mācību mobilitāti, kā arī sadarbību, iekļaušanu, izcilību, radošumu un inovāciju organizāciju un politikas līmenī izglītības un apmācības jomā — Netieša pārvaldība	2 331 521 972	2 361 274 626	29 752 654
07 03 02	Veicināt neformālo mācību mobilitāti un aktīvu līdzdalību jauniešu vidū, kā arī sadarbību, iekļaušanu, radošumu un inovāciju organizāciju un politikas līmenī jaunatnes jomā	346 973 114	351 400 945	4 427 831

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Budžeta pozīcija / Programma	Nosaukums	Izmaiņas saistību apropriācijās (EUR)		
		2022. gada BP (tostarp GV Nr. 1)	2022. gada budžets	Starpība
07 03 03	Veicināt sporta treneru un personāla mācību mobilitāti, kā arī sadarbību, iekļaušanu, radošumu un inovāciju sporta organizāciju un sporta politikas līmenī	64 216 157	65 035 672	819 515
2.2.33	Eiropas Solidaritātes korpuss (ESK)	138 427 764	141 427 764	3 000 000
07 04 01	Eiropas Solidaritātes korpuss	131 710 226	134 710 226	3 000 000
2.2.34	Radošā Eiropa	401 027 982	406 527 982	5 500 000
07 05 01	Kultūra	125 597 589	131 097 589	5 500 000
2.2.352	Pilsoņi, vienlīdzība, tiesības un vērtības	209 402 193	214 902 193	5 500 000
07 06 02	Veicināt pilsoņu iesaistīšanos un līdzdalību Savienības demokrātiskajā dzīvē	39 671 295	40 671 295	1 000 000
07 06 03	<i>Daphne</i>	29 581 401	33 581 401	4 000 000
07 06 04	Savienības vērtību aizsargāšana un veicināšana	91 787 552	92 287 552	500 000
2.2.3DAG	Decentralizētās aģentūras	242 132 181	246 262 181	4 130 000
07 10 07	Eiropas Savienības Aģentūra tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās (<i>Eurojust</i>)	45 423 578	45 803 578	380 000
07 10 08	Eiropas Prokuratūra (<i>EPPO</i>)	53 351 846	57 101 846	3 750 000
2.2.3SPEC	Prerogatīvas	180 389 773	182 889 773	2 500 000
07 20 04 06	Īpašas kompetences sociālās politikas jomā, ieskaitot sociālo dialogu	23 020 900	25 520 900	2 500 000
PPPA	Izmēģinājuma projekti un sagatavošanas darbības			35 303 000
	Kopā			- 93 773 000

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Palielinājums 3,0 miljonu EUR apmērā saistību apropriācijās Eiropas Solidaritātes korpusam (Eiropas Solidaritātes korpus, budžeta 07 04 01. pants) un 5,0 miljonu EUR apmērā no programmai *Erasmus+* paredzētā 35 miljonu EUR palielinājuma saistību apropriācijās — kopā 8 miljoni EUR — ir paredzēts ar Eiropas Jaunatnes gadu 2022 saistīto pasākumu sagatavošanai un īstenošanai.

Tādējādi saistību apropriācijas ir apstiprinātas 6 330,2 miljonu EUR apmērā, 2.b izdevumu apakš kategorijas maksimālā apjoma ietvaros atstājot rezervi 130,8 miljonu EUR apmērā.

3. izdevumu kategorija – Dabas resursi un vide

Saistību apropriācijas ir noteiktas tādā apmērā, kādu Komisija ir ierosinājusi budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022, bet iekļaujot korekcijas, par kurām ir vienojusies Samierināšanas komiteja un kuras norādītas tālāk redzamajā tabulā.

Budžeta pozīcija / Programma	Nosaukums	Izmaiņas saistību apropriācijās (EUR)		
		2022. gada BP (tostarp GV Nr. 1)	2022. gada budžets	Starpība
3.2.21	Vides un klimata pasākumu programma (<i>LIFE</i>)	708 045 484	755 545 484	47 500 000
09 02 01	Daba un biodaudzveidība	265 601 888	284 032 563	18 430 675
09 02 02	Aprites ekonomika un dzīves kvalitāte	169 866 127	181 653 495	11 787 368
09 02 03	Klimata pārmaiņu mitigācija un klimatadaptācija	120 050 994	128 381 585	8 330 591
09 02 04	Pāreja uz tīru enerģiju	128 996 883	137 948 249	8 951 366
PPPA	Izmēģinājuma projekti un sagatavošanas darbības			9 611 500
	Kopā			57 111 500

Tādējādi saistību apropriācijas ir apstiprinātas 56 235,4 miljonu EUR apmērā, 3. izdevumu kategorijas izdevumu maksimālā apjoma ietvaros atstājot rezervi 283,6 miljonu EUR apmērā, no kuriem 270,1 miljons EUR ir iekļauts pakārtotajā rezervē "Ar tirgu saistītie izdevumi un tiešie maksājumi".

4. izdevumu kategorija – Migrācija un robežu pārvaldība

Saistību apropriācijas ir noteiktas tādā apmērā, kādu Komisija ir ierosinājusi budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022, bet iekļaujot korekcijas, par kurām ir vienojusies Samierināšanas komiteja un kuras norādītas tālāk redzamajā tabulā.

Budžeta pozīcija / Programma	Nosaukums	Izmaiņas saistību apropriācijās (EUR)		
		2022. gada BP (tostarp GV Nr. 1)	2022. gada budžets	Starpība
4.0.11	Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonds	1 099 455 000	1 119 455 000	20 000 000

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Budžeta pozīcija / Programma	Nosaukums	Izmaiņas saistību apropriācijās (EUR)		
		2022. gada BP (tostarp GV Nr. 1)	2022. gada budžets	Starpība
10 02 01	Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonds	1 096 455 000	1 116 455 000	20 000 000
4.0.1DAG	Decentralizētās aģentūras	153 281 205	153 661 205	380 000
10 10 01	Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (EASO)	153 281 205	153 661 205	380 000
4.0.211	Integrētās robežu pārvaldības fonds (IBMF) – Robežu pārvaldības un vīzu instruments (BMVI)	646 117 589	671 117 589	25 000 000
11 02 01	Finansiāla atbalsta instruments robežu pārvaldībai un vīzām	644 117 589	669 117 589	25 000 000
4.0.2DAG	Decentralizētās aģentūras	1 073 823 593	1 008 823 593	- 65 000 000
11 10 01	Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra (Frontex)	757 793 708	692 793 708	- 65 000 000
	Kopā			- 19 620 000

Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonds, budžeta 10 02 01. pants) saistību apropriāciju palielinājums par 20 miljoniem EUR ir paredzēts tam, lai finansētu Afganistānas bēgļu pārmitināšanu.

Integrētās robežu pārvaldības fondam (IBMF) – Robežpārvaldības un vīzu instrumentam (BMVI) (Finansiāla atbalsta instruments robežu pārvaldībai un vīzām, budžeta 11 02 01. pants) saistību apropriāciju palielinājums par 25 miljoniem EUR saistību apropriācijās ir paredzēts migrantu krīzes pārvarēšanai pie Baltkrievijas robežas.

Tādējādi saistību apropriācijas ir apstiprinātas 3 091,2 miljonu EUR apmērā, 4. izdevumu kategorijas maksimālā apjoma ietvaros atstājot rezervi 99,8 miljonu EUR apmērā.

5. izdevumu kategorija – Drošība un aizsardzība

Saistību apropriācijas ir noteiktas tādā apmērā, kādu Komisija ir ierosinājusi budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022. Tādējādi saistību apropriācijas tiek apstiprinātas 1 785,3 miljonu EUR apmērā, 5. izdevumu kategorijas maksimālā apjoma ietvaros atstājot rezervi 82,7 miljonu EUR apmērā.

6. izdevumu kategorija – Kaimiņattiecības un pasaule

Saistību apropriācijas ir noteiktas tādā apmērā, kādu Komisija ir ierosinājusi budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022, bet iekļaujot korekcijas, par kurām ir vienojusies Samierināšanas komiteja un kuras norādītas tālāk redzamajā tabulā.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Budžeta pozīcija / Programma	Nosaukums	Izmaiņas saistību apropriācijās (EUR)		
		2022. gada BP (tostarp GV Nr. 1)	2022. gada budžets	Starpība
6.0.111	Kaimiņattiecību, attīstības sadarbības un starptautiskās sadarbības instruments "Eiropa pasaulē" (NDI-CI — "Eiropa pasaulē")	12 526 647 047	12 716 647 047	190 000 000
14 02 01 10	Dienviņu kaimiņreģions	1 604 861 026	1 629 861 026	25 000 000
14 02 01 11	Austrumu kaimiņreģions	699 703 445	709 703 445	10 000 000
14 02 01 30	Tuvie Austrumi un Vidusāzija	384 765 942	414 765 942	30 000 000
14 02 02 40	Cilvēki – Globālas problēmas	137 191 715	187 191 715	50 000 000
14 02 04	Rezerve jaunām problēmām un prioritātēm	1 463 311 470	1 538 311 470	75 000 000
6.0.12	Humānā palīdzība (HUMA)	1 595 059 463	1 806 059 463	211 000 000
14 03 01	Humānā palīdzība	1 506 901 913	1 717 901 913	211 000 000
	Kopā			401 000 000

Kaimiņattiecību, attīstības sadarbības un starptautiskās sadarbības instrumenta "Eiropa pasaulē" saistību apropriāciju palielinājums par 75 miljoniem EUR (Rezerve jaunām problēmām un prioritātēm, budžeta 14 02 04. pants) un 50 miljoniem EUR (Cilvēki – Globālas problēmas, budžeta 14 02 02 40. postenis) ir paredzēts pandēmijas apkarošanas pasākumiem, tostarp vakcīnām.

Tādējādi saistību apropriācijas ir apstiprinātas 17 170,4 miljonu EUR apmērā, neatstājot rezervi 6. izdevumu kategorijas izdevumu maksimālā apjoma ietvaros un izmantojot elastības instrumentu 368,4 miljonu EUR apmērā.

7. izdevumu kategorija – Eiropas publiskā pārvalde

Samierināšanas komiteja apstiprina tādu iestāžu štata sarakstos paredzētu amata vietu skaitu un apropriāciju apmēru, kādu Komisija ir ierosinājusi budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022, ar tālāk norādītajiem izņēmumiem.

— Parlamenta iedaļa, kuru apstiprināta tāda, kāda tā pieņemta Parlamenta lasījumā.

— Padomes iedaļa, kura apstiprināta tāda, kāda tā pieņemta Padomes lasījumā.

— Eiropas Savienības Tiesas iedaļa, kurā štatu sarakstam ir pievienotas 9 amata vietas, un saistību un maksājumu apropriāciju apmērs ir palielināts par 684 000 EUR, ņemot vērā vidējo darbā pieņemšanas līmeni gada vidū.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

- Eiropas Revīzijas palātas (ERP) iedaļa, kurā štatu sarakstam ir pievienotas 13 amata vietas, kas saistītas ar NGEU un ko atļauts izmantot līdz 2027. gadam, un saistību un maksājumu apropriāciju apmērs ir palielināts par 988 000 EUR, ņemot vērā vidējo darbā pieņemšanas līmeni gada vidū.
- Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) iedaļa, kurā i) personāla resursi ir palielināti par 7 amata vietām štatu sarakstā un 3 līgumdarbiniekiem un saistību un maksājumu apropriāciju apmērs ir palielināts par 655 000 EUR, ņemot vērā vidējo darbā pieņemšanas līmeni gada vidū, ii) saistību un maksājumu apropriāciju apmērs ir palielināts par 990 500 EUR, lai īstenotu darbības, kas paredzētas “virzībai uz Eiropas Diplomātijas akadēmijas izveidi”, kā to savā lasījumā ierosinājis Eiropas Parlaments, un iii) saistību un maksājumu apropriāciju apmērs ir palielināts par 1,0 miljonu EUR, kas paredzēts budžeta 2 2 1 4. posteņim “Stratēģiskās komunikācijas spēja”.

Korekcijas, kuru rezultātā 7. izdevumu kategorija tiek palielināta par 0,8 miljoniem EUR, ir sīki izklāstītas tālāk redzamajās tabulās.

2. iedaļa – Eiropadome un Padome

Budžeta pozīcija / Programma	Nosaukums	Izmaiņas saistību apropriācijās (EUR)		
		2022. gada BP (tostarp GV Nr. 1)	2022. gada budžets	Starpība
1 1 0 0	Pamatalgas	265 982 044	265 970 746	- 11 298
1 1 0 2	Piemaksas saskaņā ar Civildienesta noteikumiem, kas saistītas ar darbinieka personīgiem apstākļiem	66 765 000	66 778 000	13 000
1 1 0 3	Sociālās apdrošināšanas segums	10 946 000	10 947 000	1 000
2 0 1 0	Telpu uzkopšana un uzturēšana	18 635 000	18 335 000	- 300 000
2 1 0 0	Ierīču un programmatūras iegāde	14 385 716	12 285 716	- 2 100 000
2 1 0 1	Ārējie pakalpojumi datorsistēmu ekspluatācijai un izstrādei	27 839 685	27 509 685	- 330 000
2 2 0 4	Dažādi izdevumi par iekšējām saņēmēm	5 235 000	4 635 000	- 600 000
2 2 1 3	Informācija un sabiedriskie pasākumi	5 358 250	5 158 250	- 200 000
	Kopā			- 3 527 298

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

4. iedaļa – Eiropas Savienības Tiesa

Budžeta pozīcija / Programma	Nosaukums	Izmaiņas saistību apropriācijās (EUR)		
		2022. gada BP (tostarp GV Nr. 1)	2022. gada budžets	Starpība
1 2 0 0	Algas un piemaksas	287 078 950	287 762 950	684 000
	Kopā			684 000

5. iedaļa – Eiropas Revīzijas palāta

Budžeta pozīcija / Programma	Nosaukums	Izmaiņas saistību apropriācijās (EUR)		
		2022. gada BP (tostarp GV Nr. 1)	2022. gada budžets	Starpība
1 2 0 0	Atalgojums un piemaksas	118 344 775	119 332 775	988 000
	Kopā			988 000

10. iedaļa – Eiropas Ārējās darbības dienests

Budžeta pozīcija / Programma	Nosaukums	Izmaiņas saistību apropriācijās (EUR)		
		2022. gada BP (tostarp GV Nr. 1)	2022. gada budžets	Starpība
1 1 0 0	Pamatalgas	116 638 000	117 170 000	532 000
1 2 0 0	Līgumdarbinieki	18 671 800	18 794 800	123 000
2 2 1 4	Stratēģiskās komunikācijas spēja	4 000 000	5 000 000	1 000 000
2 2 5 0	Izmēģinājuma projekts — Virzība uz Eiropas Diplomātijas akadēmijas izveidi		990 500	990 500
	Kopā			2 645 500

Tādējādi saistību apropriācijas ir apstiprinātas 10 620,1 miliona EUR apmērā, 7. izdevumu kategorijas izdevumu maksimālā apjoma ietvaros atstājot rezervi 437,9 miljonu EUR apmērā, no kuriem 240,1 miljons EUR ir iekļauts pakārtotajā rezervē "Iestāžu administratīvie izdevumi".

Tematiskie īpašie instrumenti: EGE, SEAR un BKR

Saistību apropriācijas Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondam darbu zaudējušiem darba ņēmējiem (EGF), rezervei solidaritātei un palīdzībai ārkārtas gadījumos (SEAR) un Brexit korekcijas rezervei (BKR) ir noteiktas tādā apmērā, kādu Komisija ir ierosinājusi budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

1.4. Maksājumu apropriācijas

Kopējais maksājumu apropriāciju apmērs 2022. gada budžetā ir noteikts tāds, kāds bija ierosināts budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022, bet iekļaujot tālāk norādītās korekcijas, par kurām vienojusies Samierināšanas komiteja.

1. Ir ņemts vērā apstiprināto saistību apropriāciju apmērs, kas noteikts nediferencētajiem izdevumiem (1.–6. izdevumu kategorija), kuru maksājumu apropriāciju apmērs ir vienāds ar saistību apropriāciju apmēru. Tas ietver Eiropas Atveseļošanas instrumenta (ESAI) finansēšanas izmaksu samazinājumu par 244,7 miljoniem EUR. Ņemot vērā arī Savienības iemaksas decentralizētajām korekciju, kopumā tiek panākts samazinājums 305,2 miljonu EUR apmērā.
2. Korekcija 7. izdevumu kategorijā veido palielinājumu par 0,8 miljoniem EUR.
3. Maksājumu apropriācijas visiem Parlamenta ierosinātajiem jaunajiem izmēģinājuma projektiem un sagatavošanas darbībām ir noteiktas 25 % apmērā no atbilstošajām saistību apropriācijām vai Parlamenta ierosinātajā apmērā, ja tas ir mazāks. Pašreizējo izmēģinājuma projektu un sagatavošanas darbību termiņa pagarināšanas gadījumā maksājumu apropriāciju apmērs ir tāds, kāds noteikts budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022, pieskaitot 25 % no attiecīgajām jaunajām saistību apropriācijām, vai tāds, kādu ir ierosinājis Parlaments, ja tas ir mazāks. Kopumā šādi tiek panākts palielinājums 22,1 miliona EUR apmērā.
4. Diferencēto izdevumu budžeta pozīcijās veiktās korekcijas veido palielinājumu par kopumā 262,0 miljoniem EUR.

Korekcijas, kuras rada samazinājumu par 20,3 miljoniem EUR, ir sīki izklāstītas tālāk redzamajā tabulā.

Budžeta pozīcija / Programma	Nosaukums	Izmaiņas maksājumu apropriācijās (EUR)		
		2022. gada BP (tostarp GV Nr. 1)	2022. gada budžets	Starpība
1. izdevumu kategorija				
1.0.23	Programma "Digitālā Eiropa"	898 530 703	848 530 703	- 50 000 000
02 04 01 11	Eiropas Kiberdrošības rūpnieciskais, tehnoloģiju un pētniecības kompetenču centrs	33 192 982	17 192 982	- 16 000 000
02 04 03	Mākslīgais intelekts	245 811 860	214 811 860	- 31 000 000
02 04 04	Prasmes	52 000 000	49 000 000	- 3 000 000
PPPA	Izmēģinājuma projekti un sagatavošanas darbības			10 234 375
	1. izdevumu kategorijā kopā			- 39 765 625
2.a izdevumu apakškategorija				
PPPA	Izmēģinājuma projekti un sagatavošanas darbības			670 250
	2.a izdevumu apakškategorijā kopā			670 250
2.b izdevumu apakškategorija				
2.2.23	Eiropas Savienības Atveseļošanas instrumenta (ESAI) finansēšanas izmaksas	389 706 000	145 000 000	- 244 706 000

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Budžeta pozīcija / Programma	Nosaukums	Izmaiņas maksājumu apropriācijās (EUR)		
		2022. gada BP (tostarp GV Nr. 1)	2022. gada budžets	Starpība
06 04 01	Eiropas Savienības Atveseļošanas instruments (ESAI) – Periodiska kupona izmaksa un izpirkšana termiņa beigās	384 706 000	140 000 000	- 244 706 000
2.2.24	Savienības civilās aizsardzības mehānisms (<i>rescEU</i>)	180 866 480	186 866 480	6 000 000
06 05 01	Savienības civilās aizsardzības mehānisms (<i>rescEU</i>)	94 547 220	100 547 220	6 000 000
2.2.32	<i>Erasmus+</i>	3 273 756 286	3 300 756 286	27 000 000
07 03 01 01	Veicināt personu mācību mobilitāti, kā arī sadarbību, iekļaušanu, izcilību, radošumu un inovāciju organizāciju un politikas līmenī izglītības un apmācības jomā — Netieša pārvaldība	2 220 525 000	2 243 477 048	22 952 048
07 03 02	Veicināt neformālo mācību mobilitāti un aktīvu līdzdalību jauniešu vidū, kā arī sadarbību, iekļaušanu, radošumu un inovāciju organizāciju un politikas līmenī jaunatnes jomā	310 000 000	313 415 755	3 415 755
07 03 03	Veicināt sporta treneru un personāla mācību mobilitāti, kā arī sadarbību, iekļaušanu, radošumu un inovāciju sporta organizāciju un sporta politikas līmenī	55 000 000	55 632 197	632 197
2.2.3DAG	Decentralizētās aģentūras	233 643 002	237 773 002	4 130 000
07 10 07	Eiropas Savienības Aģentūra tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās (<i>Eurojust</i>)	45 226 899	45 606 899	380 000
07 10 08	Eiropas Prokuratūra (<i>EPPO</i>)	53 351 846	57 101 846	3 750 000
PPPA	Izmēģinājuma projekti un sagatavošanas darbības			8 825 750
	2.b izdevumu apakš kategorijā kopā			- 198 750 250

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Budžeta pozīcija / Programma	Nosaukums	Izmaiņas maksājumu apropriācijās (EUR)		
		2022. gada BP (tostarp GV Nr. 1)	2022. gada budžets	Starpība
3. izdevumu kategorija				
PPPA	Izmēģinājuma projekti un sagatavošanas darbības			2 402 875
	3. izdevumu kategorijā kopā			2 402 875
4. izdevumu kategorija				
4.0.11	Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonds	1 276 766 000	1 291 766 000	15 000 000
10 02 01	Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonds	661 766 000	676 766 000	15 000 000
4.0.1DAG	Decentralizētas aģentūras	153 281 205	153 661 205	380 000
10 10 01	Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (EASO)	153 281 205	153 661 205	380 000
4.0.211	Integrētās robežu pārvaldības fonds (IBMF) – Robežu pārvaldības un vīzu instruments (BMVI)	490 891 340	510 891 340	20 000 000
11 02 01	Finansiāla atbalsta instruments robežu pārvaldībai un vīzām	191 891 340	211 891 340	20 000 000
4.0.2DAG	Decentralizētās aģentūras	1 050 691 460	985 691 460	- 65 000 000
11 10 01	Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra (Frontex)	757 793 708	692 793 708	- 65 000 000
	4. izdevumu kategorijā kopā			- 29 620 000
5. izdevumu kategorija				
6. izdevumu kategorija				
6.0.111	Kaimiņattiecību, attīstības sadarbības un starptautiskās sadarbības instruments "Eiropa pasaulē" (NDICI — "Eiropa pasaulē")	7 858 721 595	7 891 721 595	33 000 000
14 02 04	Rezerve jaunām problēmām un prioritātēm	1 000 000 000	1 033 000 000	33 000 000
6.0.12	Humānā palīdzība (HUMA)	1 880 645 990	2 091 645 990	211 000 000
14 03 01	Humānā palīdzība	1 797 851 440	2 008 851 440	211 000 000
	6. izdevumu kategorijā kopā			244 000 000

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Budžeta pozīcija / Programma	Nosaukums	Izmaiņas maksājumu apropriācijās (EUR)		
		2022. gada BP (tostarp GV Nr. 1)	2022. gada budžets	Starpība
7. izdevumu kategorija				
7.2.2	Eiropadome un Padome	615 000 854	611 473 556	- 3 527 298
7.2.4	Eiropas Savienības Tiesa	464 090 000	464 774 000	684 000
7.2.5	Eiropas Revīzijas palāta	161 153 175	162 141 175	988 000
7.2.X	Eiropas Ārējās darbības dienests	775 069 920	777 715 420	2 645 500
	7. izdevumu kategorijā kopā			790 202
KOPĀ				- 20 272 548

Tā rezultātā kopējais maksājumu apropriāciju apmērs ir 170 603,3 miljoni EUR, proti, par 20,3 miljoniem EUR mazāks nekā budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022.

1.5. Rezerves

Nav nekādu citu rezervju, kā vien tās, kuras paredzētas budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022.

1.6. Budžeta piezīmes

Budžeta piezīmju teksts atbilst budžeta projektam, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022, bet ar tālāk norādītajiem grozījumiem, par kuriem vienojusies Samierināšanas komiteja.

- Budžeta pozīcijas, kurās Eiropas Parlaments ir izdarījis grozījumus pats savā iedaļā, tiek apstiprinātas bez izmaiņām.
- Budžeta pozīcijas, kurās Eiropas Parlamenta veiktie grozījumi tiek apstiprināti bez izmaiņām:

07 10 01. pants — Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds (*Eurofound*)

Grozīt tekstu šādi:

Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds (*Eurofound*) sniedz un izplata svarīgas zināšanas par darba un sociālajiem jautājumiem, lai tādējādi veicinātu stabilu un uz pierādījumiem balstītu rīcībpolitiku šajās jomās. Tā pamatdarbība ir saistīta ar pētniecību tādās jomās kā nodarbinātība, darba apstākļi, sociālo partneru attiecības un dzīves kvalitāte. *Eurofound* aktivitātes palīdz īstenot šādas prioritātes: līdzdalības darba tirgū veicināšana un cīņa pret bezdarbu, radot darbvietas, uzlabojot darba tirgus funkcionēšanu un veicinot integrāciju **un dzimumu līdztiesību**; darba apstākļu uzlabošana un darba ilgtspējas nodrošināšana visas dzīves garumā, sociālo partneru attiecību attīstīšana, lai nodrošinātu vienlīdzīgus un produktīvus risinājumus atbilstoši politikas izmaiņām, dzīves līmeņa uzlabošana un sociālās kohēzijas veicināšana, ņemot vērā ekonomisko un sociālo nevienlīdzību, **piemēram, dzimumu nodarbinātības atšķirību un vīriešu un sievietes darba samaksas atšķirību**.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

— Budžeta pozīcijas, kurās attiecīgās piezīmes tiek apstiprinātas, kā ierosināts budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli, un iekļaujot tālāk norādītās izmaiņas.

— **01 02 02 53. postenis** — Kopa “Klimats, enerģētika un mobilitāte” – kopuzņēmums “Eiropas dzelzceļš”

Rindkopu grozīt šādi:

Kopuzņēmums “Eiropas dzelzceļš” palīdz īstenot pamatprogrammu “Apvārsnis Eiropa”, jo īpaši kopu “Klimats, enerģētika un mobilitāte”. Tas paātrinās inovatīvu (jo īpaši digitālo un automatizācijas) tehnoloģiju izstrādi un ieviešanu, lai panāktu **pievilcīgāku, lietotājdraudzīgāku, konkurētspējīgāku, cenas ziņā pieejamāku, vieglāk uzturamu un efektīvāku Eiropas dzelzceļa sistēmu** un sasniegtu Eiropas zaļā kursa mērķus, piemēram, ievērojamu daļu no 75 % iekšzemes kravu, ko pārvadā pa autoceļiem, novirzītu uz dzelzceļa un iekšzemes ūdensceļu transportu.

— **07 20 04 06. postenis** — Īpašas kompetences sociālās politikas jomā, ieskaitot sociālo dialogu

Rindkopu grozīt šādi:

— darbības, kas saistītas ar Eiropas arodbiedrību pārstāvju sākotnējām konsultatīvām sanāksmēm, un jo īpaši, lai segtu izmaksas, kuru mērķis ir palīdzēt tiem formulēt viedokļus un saskaņot to nostāju Savienības rīcībpolitikas izstrādes jautājumos, **sevišķi pēc Covid-19 krīzes.**

— **1 3 0 1. postenis, 10. iedaļa – Eiropas Ārējās darbības dienests** — Apmācība

Pievienot šādu tekstu:

Kvalifikācijas celšanas budžetam būtu skaidri jāapliecina un jāatbalsta tas, ka ir svarīgi veicināt dzimumu līdztiesību, dzimumsensitivitāti un cīņu pret dzimumu aizspriedumiem, cita starpā ar aizskarošas izturēšanās novēršanas politikas palīdzību, visās mūsu iestādēs (tostarp EĀDD galvenajā mītnē, ES delegācijās un KDAP misijās un operācijās) arī saistībā ar atlases procedūrām. Tam būtu jāietver obligāta apmācība un iniciatīvas, īpašu uzmanību pievēršot vidējā un augstākā līmeņa vadītāju atbildībai šajās jomās, saskaņā ar Dzimumu līdztiesības rīcības plāna III un saistītā dienestu darba dokumenta noteikumiem.

— Saskaņā ar Finanšu regulas 15. panta 3. punktu Samierināšanas komiteja piekrīt no jauna darīt pieejamas saistību apropriācijas budžeta 01 02 02 10. pozīcijā. Budžeta piezīmes tiks attiecīgi koriģētas:

Budžeta pozīcija	Nosaukums
01 02 02 10	<p><u>Pievienot šādu tekstu:</u></p> <p>Saskaņā ar Finanšu regulas 15. panta 3. punktu sakarā ar saistību atcelšanu, kas 2020. gadā veikta pētniecības projektu pilnīgas vai daļējas neīstenošanas rezultātā, šim budžeta postenim ir pieejamas saistību apropriācijas 40 000 000 EUR apmērā.</p>

Tas notiek ar nosacījumu, ka ar Eiropas Parlamenta vai Padomes ieviestajiem grozījumiem netiek mainīta vai paplašināta pašreizējā juridiskā pamata darbības joma vai skarta iestāžu administratīvā autonomija un ka attiecīgos pasākumus ir iespējams finansēt ar pieejamajiem resursiem.

1.7. Budžeta nomenklatūra

Budžeta nomenklatūra, kuru Komisija ir ierosinājusi budžeta projektā, kas grozīts ar grozījumu vēstuli Nr. 1/2022, ir apstiprināta, iekļaujot jaunus izmēģinājuma projektus un jaunās sagatavošanas darbības, izņemot jauno izmēģinājuma projektu “IAM uzraudzība ES reģionos — datu nepilnību novēršana”, kas tiks īstenots DFS 1. izdevumu kategorijas ietvaros budžeta PP 01 22 06. pantā, nevis DFS 2.b izdevumu apakškategorijā.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

2. 2021. gada budžets

Budžeta grozījuma Nr. 5/2021 projekts ir apstiprināts, kā to ierosinājusi Komisija.

Budžeta grozījuma Nr. 6/2021 projekts ir apstiprināts, kā to ierosinājusi Komisija.

3. Paziņojumi

3.1. Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgs paziņojums par maksājumu apropriācijām

Eiropas Parlaments un Padome aicina Komisiju turpināt cieši un aktīvi 2022. gada laikā pārraudzīt pašreizējās un iepriekšējo DFS programmu īstenošanu (jo īpaši 2.a apakškatērijā un "Lauku attīstībā"). Šajā nolūkā Eiropas Parlaments un Padome aicina Komisiju laikus nākt klajā ar atjauninātiem skaitļiem par stāvokli attiecīgajā brīdī un ar aplēsēm par 2022. gada maksājumu apropriācijām (attiecīgā gadījumā ņemot vērā dalībvalstu uzlaboto prognožu precizitāti). Ja skaitļi parāda, ka 2022. gada budžetā iekļautās apropriācijas ir nepietiekamas, lai segtu vajadzības, Eiropas Parlaments un Padome aicina Komisiju, cik drīz vien iespējams, nākt klajā ar atbilstošu risinājumu, cita starpā budžeta grozījuma projektu, lai Eiropas Parlaments un Padome pamatotu vajadzību gadījumā varētu, cik drīz vien iespējams un bez liekas kavēšanās, pieņemt visus nepieciešamos lēmumus. Attiecīgā gadījumā Eiropas Parlaments un Padome ņems vērā jautājuma steidzamību un saīsinās lēmumam paredzēto astoņu nedēļu laikposmu, ja tas tiks uzskatīts par vajadzīgu. To pašu piemēro *mutatis mutandis*, ja skaitļi parāda, ka 2022. gada budžetā iekļautās apropriācijas ir lielākas, nekā nepieciešams.

3.2. Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgs paziņojums par Eiropas Savienības Atveseļošanas instrumenta finansēšanas izmaksām 2022. gadā

Pateicoties pašreizējiem labvēlīgajiem procentu likmju apstākļiem un ņemot vērā NGEU finansēšanas darījumu emisijas izmaksas līdz šim šogad, apropriācijas, kas plānotas Eiropas Atveseļošanas instrumenta [budžeta pozīcija 06 04 01] finansēšanas izmaksām, var samazināt, vienlaikus pilnībā saglabājot spēju finansēt NGEU neatmaksājamo komponentu 2022. gadā.

Lēmuma par pašu resursiem 5. panta 2. punktā ir noteikts, ka "līdzekļu pamatsummas atmaksu sāk pirms 2021.–2027. gada DFS perioda beigām ar minimālo summu, ciktāl to pieļauj šā panta 1. punktā minētā aizņēmuma procentu maksājumu neizmantojot summas, pienācīgi ņemot vērā LESD 314. pantā izklāstīto procedūru".

Turklāt Lēmuma par pašu resursiem 20. apsvērumā ir noteikts, ka "summas, kuras nav izmantotas procentu maksājumiem, kā paredzēts, tiks izmantotas pirmstermiņa atmaksai pirms 2021.–2027. gada DFS beigām, nosakot minimālo summu, un tās var palielināt virs šā līmeņa ar noteikumu, ka pēc 2021. gada ir ieviesti jauni pašu resursi saskaņā ar LESD 311. panta trešajā daļā noteikto procedūru".

Tā kā 2022. gadā pamatsummas atmaksa nebūs iespējama:

- summa 90 miljonu EUR apmērā, no kuras 70 miljoni EUR jau ir iekļauti budžeta projektā, tiks pārceļta uz 2027. gadu, kad to varēs izmantot vai nu procentu maksājumiem, vai pirmstermiņa atmaksai. Šī atlikšana tiek kompensēta ar attiecīgi agrāk piešķirtu finansējumu programmai "ES – veselībai";
- neskarot budžeta lēmējinstiūcijas prerogātas, Eiropas Parlaments un Padome vienojas palielināt budžeta pozīcijā 06 04 01 pieejamās summas par 224,7 miljoniem EUR laikposmā no 2024. līdz 2027. gadam, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu un ņemot vērā vajadzību un pirmstermiņa atmaksas iespēju novērtējumu, izmantojot pieejamās rezerves un mobilizējot vienoto rezerves instrumentu, vienlaikus ievērojot finanšu plānojumu programmām 2. b izdevumu kategorijā.

Šis mehānisms nodrošina, ka sākotnējā finanšu plānojumā 2022. gadam iekļautā Eiropas Savienības Atveseļošanas instrumenta pozīcijas kopsumma tiks izmantota procentu maksājumiem vai pirmstermiņa atmaksai 2021.–2027. gada DFS laikā.

3.3. Komisijas vienpusējs paziņojums par budžeta piesardzību attiecībā uz Eiropas Savienības Atveseļošanas instrumenta procentu pozīciju

Komisija atgādina, ka Eiropas Savienības Atveseļošanas instrumenta procentu pozīcija ([budžeta pozīcija 06 04 01]) kalpo NGEU aizņēmumu finansēšanas un likviditātes izmaksu segšanai, ciktāl tās tiek ieskaitītas ES budžetā. Summas, kas nav izmantotas procentu maksājumiem, jāizmanto parāda pirmstermiņa atmaksai saskaņā ar Lēmuma par pašu resursiem 5. panta 2. punktu un 20. apsvērumu.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Inflācijas pieauguma dēļ budžeta jomā ir jāpastiprina piesardzība attiecībā uz Eiropas Savienības Atveseļošanas instrumenta procentu pozīcijas pārvaldību, ņemot vērā iespēju, ka nominālās procentu likmes būs augstākas, nekā paredzēts šīs pozīcijas plānošanā.

Tāpēc Komisija, pildot savus pienākumus saskaņā ar LESD 314. panta 2., 5. un 8. punktu, ierosinās budžeta pasākumus, kas pieņemšanas gadījumā nodrošinās, ka kopējā summa, kas sākotnēji plānota daudzgadu finanšu shēmā 2021.–2027. gadam [14 976 miljoni EUR faktiskajās cenās] Eiropas Savienības Atveseļošanas instrumenta pozīcijai, tiek pilnībā izmantota procentu izmaksu maksājumiem vai pirmstermiņa atmaksai.

Komisija katru gadu, iepazīstinot ar budžeta projektu, ziņos par Eiropas Savienības Atveseļošanas instrumenta pozīcijas kumulatīvo izlietojumu, summām, kas atliktas Eiropas Savienības Atveseļošanas instrumenta pozīcijā, un summu, kas šā mērķa sasniegšanai rezervēta saskaņā ar vienoto rezerves instrumentu.

3.4. Eiropas Komisijas vienpusējs paziņojums par bērnu nabadzības apkarošanu saskaņā ar Eiropas Sociālo fondu Plus

Bērnu nabadzības apkarošana kļūs vēl svarīgāka, jo īpaši saistībā ar atlabšanu no Covid-19 krīzes, un tai ir jāatvēr pietiekami līdzekļi. Šajā nolūkā Regulā (ES) 2021/1057, ar ko izveido Eiropas Sociālo fondu Plus (ESF+), ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāpiešķir atbilstoša summa no saviem ESF+ dalītās pārvaldības resursiem Garantijas bērniem īstenošanai ar tādām mērķtiecīgām darbībām un strukturālām reformām, ar kurām paredzēts novērst bērnu nabadzību. Skaidri norādīts minimālais piešķirums 5 % apmērā ir noteikts visām dalībvalstīm, kuru vidējais rādītājs laikposmā no 2017. līdz 2019. gadam bija augstāks par vidējo rādītāju Savienībā attiecībā uz bērniem vecumā līdz 18 gadiem, kuri ir pakļauti nabadzības vai sociālās atstumtības riskam.

Sarunas par 2021.–2027. gada programmām starp Komisiju un dalībvalstīm joprojām turpinās, un precīzas summas, kas plānojamas Garantijas bērniem atbalstam visās dalībvalstīs, būs zināmas, tiklīdz šis process būs pabeigts.

Saskaņā ar Padomes Ieteikumu, ar ko izveido Eiropas Garantiju bērniem {SWD(2021) 62 final} un pamatojoties uz Garantijas bērniem dalībvalstu koordinatoru un Sociālās aizsardzības komitejas ziņojumiem, Komisija regulāri ziņos par ieteikuma, ar ko izveido Garantiju bērniem, īstenošanu. Komisija arī cieši uzraudzīs šī ieteikuma īstenošanu Eiropas pusgada kontekstā. Komisija vēlas uzsvērt, ka dalībvalstis var plānot finansējumu Garantijas bērniem īstenošanai, pārsniedzot ESF+ regulā noteiktās minimālās prasības. Tās var izmantot arī citus ES resursus, piemēram, Atveseļošanas un noturības mehānismu, kā arī savu valsts finansējumu.

3.5. Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgs paziņojums par nodomu 2022. gadā nodrošināt maksimālos resursus dabas katastrofām rezerves solidaritātei un palīdzībai ārkārtas gadījumos (SEAR) ESSF sadaļā

Visas trīs iestādes atzīst, ka 2021. gadā notikušo dabas katastrofu ārkārtējais apmērs rada spiedienu uz Eiropas Savienības Solidaritātes fonda (ESSF) pieejamību. ESSF tiek finansēts tikai no rezerves solidaritātei un palīdzībai ārkārtas gadījumos (SEAR), un nav iespējams izmantot citus finansējuma avotus.

Samierināšanas komiteja ir vienojusies 2022. gada budžetā humāno palīdzību 6. izdevumu kategorijā palielināt par 211 miljoniem EUR. Tāpēc ir iespējams ierobežot SEAR finansējuma izmantošanu ārējām ārkārtas situācijām laikposmā no 2022. gada 1. janvāra līdz 31. augustam, tādējādi atbrīvojot ESSF papildu resursus 2022. gada 1. septembrī, kas atbilst humānās palīdzības palielinājuma summai 6. izdevumu kategorijā. Tas ļaus izrādīt maksimālu solidaritāti dabas katastrofu skartajām dalībvalstīm, vienlaikus palielinot ES budžeta spēju ātri reaģēt uz ārējām ārkārtas situācijām.

3.6. Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgais paziņojums par Revīzijas palātas štatu saraksta palielināšana

EP un Padome atzīst, ka NGEU radīs Revīzijas palātai papildu darba slodzi, ko nevar pilnībā kompensēt, pārvietojot līdzekļus pašreizējā budžetā. Tādēļ viņi piekrīt palielināt Revīzijas palātas štatu sarakstu par 20 amata vietām 2022. gadā.

EP un Padome uzsver, cik lielu nozīmi tās piešķir Revīzijas palātas darbam, jo īpaši attiecībā uz finanšu un atbilstības revīzijām, kuras Revīzijas palāta veic, lai izpildītu savu galveno uzdevumu pārbaudīt, vai visi ieņēmumi ir saņemti un vai visi izdevumi ir veikti likumīgi un pareizi, un kuras ir nesaraujami saistītas – kā vienas monētas divas puses – ar lietderības revīzijām, lai pārbaudītu ES budžeta pārvaldības saimnieciskumu, lietderību un efektivitāti. Budžeta pareiza finanšu pārvaldība ir Savienības lēģitimitātes stūrakmens.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

Šajā sakarā EP un Padome uzskata, ka ir būtiski, lai Revīzijas palāta piešķirtu pietiekamus resursus šo pamatdarbību īstenošanai.

Kopumā EP un Padome arī atzīst, cik svarīgi ir ieteikumi, ko Revīzijas palāta sniedz, pamatojoties uz LESD 287. panta 4. punkta otro daļu, vienlaikus norādot, ka Tiesa ir precizējusi, ka šis noteikums *“ir paredzēts, lai palīdzētu uzlabot Savienības finanšu pārvaldību, paredzot, ka ziņojumi jānosūta iestādēm un ka tās uz tiem reaģē”*.

EP un Padome aicina Revīzijas palātu turpmāko budžeta gadu darba dokumentos iekļaut pārskatu par iepriekšējā gadā piešķirto personālu finanšu, atbilstības un lietderības revīzijām, darbam, kura pamatā ir LESD 287. panta 4. punkts, un atbalsta dienestiem.

3.7. Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgs paziņojums par pandēmijas attīstības pārskatīšanu 2022. gadā

Visas trīs iestādes aņņemas līdz 2022. gada jūnija beigām pārskatīt, kā ir attīstījusies reaģēšana uz pandēmiju, jo īpaši attiecībā uz vakcināciju visā pasaulē, un, pamatojoties uz to, apsvērs jebkādus nepieciešamos pasākumus, kurus ierosinājusi Komisija.

3.8. Komisijas vienpusējs paziņojums par migrāciju

Ņemot vērā nerimstošās vajadzības, kas gaidāmas turpmākajos gados, Komisija apstiprina savu plānu nodrošināt, ka vidējais ikgadējais finansējums migrācijai dienvidu kaimiņreģionam no *NDICI* – “Eiropa pasaulē” kaimiņattiecību politikas piešķiruma un vajadzības gadījumā no citiem instrumentiem saglabājas vismaz 2022. gadam paredzētajā līmenī.

3.9. Komisijas vienpusējs paziņojums par 7. izdevumu kategoriju

Komisija atgādina, ka 7. izdevumu kategorijas finanšu plānojums ir balstīts uz pieņēmumu, ka iestāžu darbinieku skaits saglabājas stabils. Tā konstatē, ka 2022. gada budžets neatbilst šim pieņēmumam, un uzsver, ka, ņemot vērā pieaugošo inflāciju, turpmāks darbinieku skaita pieaugums varētu radīt spiedienu uz 7. izdevumu kategoriju Daudzgaļu finanšu shēmā 2021.–2027. gadam.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

P9_TA(2021)0466

Budžeta grozījuma Nr. 5/2021 projekts: humānā palīdzība bēgļiem Turcijā**Eiropas Parlamenta 2021. gada 24. novembra rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2021. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 5/2021 projektu: humānā palīdzība bēgļiem Turcijā (12444/2021 – C9-0380/2021 – 2021/0226(BUD))**

(2022/C 224/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 18. jūlija Regulu (ES, *Euratom*) 2018/1046 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012⁽¹⁾, un jo īpaši tās 44. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības 2021. gada vispārējo budžetu, ko galīgajā variantā pieņēma 2020. gada 18. decembrī⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2020. gada 17. decembra Regulu (ES, *Euratom*) 2020/2093, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2020. gada 16. decembra Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību, kā arī par jauniem pašu resursiem, tostarp par ceļvedi jaunu pašu resursu ieviešanai⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2020. gada 14. decembra Lēmumu (ES, *Euratom*) 2020/2053 par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu un ar ko atceļ Lēmumu 2014/335/ES, *Euratom*⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā budžeta grozījuma Nr. 5/2021 projektu, ko Komisija pieņēma 2021. gada 9. jūlijā (COM(2021)0460),
 - ņemot vērā nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 5/2021 projektu, ko Padome pieņēma 2021. gada 5. oktobrī un nosūtīja Eiropas Parlamentam 2021. gada 14. oktobrī (12444/2021 – C9-0380/2021),
 - ņemot vērā Reglamenta 94. un 96. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A9-0327/2021),
- A. tā kā budžeta grozījuma Nr. 5/2021 projekta mērķis ir sniegt pastāvīgu atbalstu visneaizsargātākajiem bēgļiem Turcijā Sīrijas krīzes rezultātā, šim atbalstam veidojot pirmo komponentu Komisijas priekšlikumos par turpmāku finansējuma nodrošināšanu Sīrijas bēgļiem un uzņēmējām kopienām Turcijā, Jordānijā, Libānā un citās reģiona daļās;
- B. tā kā Komisija lēš, ka ir vajadzīgi 325 miljoni EUR, lai paplašinātu pamatprogrammas “Ārkārtas sociālās drošības tīkls (ESSN)” darbības jomu — šī programma paredz ikmēneša naudas pārvedumus vairāk nekā 1,8 miljoniem bēgļu laikposmā no 2022. gada marta līdz 2023. gada sākumam, kad to ir plānots pārcelt uz attīstības palīdzību; tā kā Komisija ierosina šo summu finansēt, izmantojot rezervi, kas 2021. gadā ir palikusi 6. izdevumu kategorijā, un pārējos līdzekļus piešķirot no humānās palīdzības finansējuma 2021. un 2022. gadā;

⁽¹⁾ OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 93, 17.3.2021.⁽³⁾ OV L 433 I, 22.12.2020., 11. lpp.⁽⁴⁾ OV L 433 I, 22.12.2020., 28. lpp.⁽⁵⁾ OV L 424, 15.12.2020., 1. lpp.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

- C. tā kā tādēļ budžeta grozījuma Nr. 5/2021 projekta mērķis ir mobilizēt 149,6 miljonus EUR saistību apropriācijās, bet papildu maksājumu apropriācijas 2021. gadā netiek pieprasītas,
1. pieņem zināšanai Komisijas iesniegto budžeta grozījuma Nr. 5/2021 projektu;
 2. norāda, ka 6. izdevumu kategorijas maksimālais apjoms šķiet pārāk mazs, lai reaģētu uz lielām krīzēm Savienības kaimiņvalstīs un pasaulē jau no paša pirmā DFS 2021.–2027. gadam darbības gada; pauž bažas par to, ka pastāvīgais atbalsts bēgļiem Turcijā nav ņemts vērā ne sarunās par pašreizējo DFS, ne NDICI – “Eiropa pasaulē”; uzsver, ka pašreizējos apstākļos Savienības budžets nevar būt vienīgais finansējuma avots pastāvīgai atbalsta sniegšanai bēgļiem;
 3. uzskata, ka samierināšanas procedūrā, kas saistīta ar Savienības 2022. finanšu gada vispārējo budžetu, būtu jāpanāk visaptveroša vienošanās par Savienības finansējumu pastāvīgam atbalstam bēgļiem Turcijā un plašākā reģionā 2021. un turpmākajos gados;
 4. apstiprina Padomes nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 5/2021 projektu;
 5. uzdod priekšsēdētājam paziņot, ka budžeta grozījums Nr. 5/2021 ir pieņemts galīgajā variantā, kā arī nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 6. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.
-

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

P9_TA(2021)0467

Budžeta grozījuma Nr. 6/2021 projekts: papildu vakcīnas devas valstīm ar zemiem un vidēji zemiem ienākumiem, UCPM finansējuma palielināšana un citas izdevumu un ieņēmumu korekcijas**Eiropas Parlamenta 2021. gada 24. novembra rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2021. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 6/2021 projektu: papildu vakcīnas devas valstīm ar zemiem un vidēji zemiem ienākumiem, UCPM finansējuma palielināšana un citas izdevumu un ieņēmumu korekcijas (14038/2021 – C9-0425/2021 – 2021/0326(BUD))**

(2022/C 224/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 18. jūlija Regulu (ES, Euratom) 2018/1046 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012⁽¹⁾, un jo īpaši tās 44. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības 2021. gada vispārējo budžetu, ko galīgajā variantā pieņēma 2020. gada 18. decembrī⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2020. gada 17. decembra Regulu (ES, Euratom) 2020/2093, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam⁽³⁾,
- ņemot vērā 2020. gada 16. decembra Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību, kā arī par jauniem pašu resursiem, tostarp par ceļvedi jaunu pašu resursu ieviešanai⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2020. gada 14. decembra Lēmumu (ES, Euratom) 2020/2053 par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu un ar ko atceļ Lēmumu 2014/335/ES, Euratom⁽⁵⁾,
- ņemot vērā budžeta grozījuma Nr. 6/2021 projektu, ko Komisija pieņēma 2021. gada 8. oktobrī (COM(2021)0955),
- ņemot vērā Samierināšanas komitejas paziņojumu par kopīgu izpratni par 2022. finanšu gada vispārējā budžeta saturu, kas ietver arī budžeta grozījuma Nr. 6/2021 projekta pieņemšanu,
- ņemot vērā nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 6/2021 projektu, ko Padome pieņēma 2021. gada 23. novembrī un nosūtīja Eiropas Parlamentam tajā pašā dienā (14038/2021 – C9-0425/2021),
- ņemot vērā Reglamenta 94. un 96. pantu,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A9-0329/2021),

A. tā kā budžeta grozījuma Nr. 6/2021 projekta mērķis ir nodrošināt papildu aproprācības, lai paātrinātu vispārējo vakcināciju, segtu Savienības civilās aizsardzības mehānisma aktivizēšanu un izdevumus, kas izriet no ārējiem zivsaimniecības nolīgumiem, kā arī veikt dažus izdevumu un ieņēmumu pielāgojumus;

⁽¹⁾ OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 93, 17.3.2021., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 433 I, 22.12.2020., 11. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 433 I, 22.12.2020., 28. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 424, 15.12.2020., 1. lpp.

Trešdiena, 2021. gada 24. novembris

B. tā kā budžeta grozījuma Nr. 6/2021 projekts jo īpaši attiecas uz šādiem elementiem:

- Kaimiņattiecību, attīstības sadarbības un starptautiskās sadarbības instrumenta “Eiropa pasaulē” finansējuma palielināšana par 450 miljoniem EUR saistību un maksājumu apropriācijās saistībā ar globālo reakciju uz Covid-19 veselības jomā, lai līdz nākamā gada vidum valstīm ar zemiem un vidēji zemiem ienākumiem ziedotu 200 miljonus Covid-19 vakcīnas devu;
- Savienības civilās aizsardzības mehānisma (UCPM/rescEU) līdzekļu palielināšana par 57,8 miljoniem EUR saistību apropriācijās, lai nodrošinātu papildu finansējumu jaunu ārkārtas situāciju risināšanai, kā izmaksas līdz gada beigām pārsniedz pieejamos resursus, ieskaitot repatriācijas lidojumus no Afganistānas, reaģēšanas pasākumus Haiti pēc nesēnās zemestrīces un nepabeigtas operācijas, tostarp mežu ugunsgrēku likvidāciju;
- saistību apropriāciju palielināšana par 3,5 miljoniem EUR ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu (IZPN) budžeta pozīcijā, ņemot vērā atjauninātās budžeta vajadzības pēc sarunu par jaunajiem protokoliem pabeigšanas ar Kuka Salām un Maurītāniju;
- budžeta nomenklatūras korekcija, ņemot vērā konkrētus dalībvalstu pieprasījumus pārvietot resursus saskaņā ar Regulas (ES) 2021/1060 (Kopīgo noteikumu regula) ⁽⁶⁾ 26. pantu;
- budžeta ieņēmumu daļas atjaunināšana, lai ņemtu vērā pārskatītās aplēses par pašu resursu, kas pamatojas uz neregulāriem izlietotā plastmasas iepakojuma daudzumu;

C. tā kā budžeta grozījuma Nr. 6/2021 projekta neto ietekme uz izdevumiem ir palielinājums par 473,5 miljoniem EUR saistību apropriācijās; tā kā Komisija neprasa papildu maksājumu apropriācijas;

1. pieņem zināšanai Komisijas iesniegto budžeta grozījuma Nr. 6/2021 projektu;
2. atzinīgi vērtē priekšlikumu nodrošināt, ka papildu 200 miljoni Covid-19 vakcīnas devu, ko Komisijas priekšsēdētāja apsolutā savā runā par stāvokli Savienībā, tiek finansētas un nekavējoties piegādātas valstīm ar zemiem un vidēji zemiem ienākumiem; norāda, ka globālās vakcinācijas kampaņas paātrināšana ir bijusi stingra Parlamenta prasība, jo īpaši izskatot Savienības 2022. finanšu gada budžetu;
3. apstiprina Padomes nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 6/2021 projektu;
4. uzdod priekšsēdētājam paziņot, ka budžeta grozījums Nr. 6/2021 ir pieņemts galīgajā variantā, kā arī nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
5. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 24. jūnija Regula (ES) 2021/1060, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu Plus, Kohēzijas fondu, Taisnīgas pārkārtošanās fondu un Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fondu un finanšu noteikumus attiecībā uz tiem un uz Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, Iekšējās drošības fondu un Finansiāla atbalsta instrumentu robežu pārvaldībai un vīzu politikai (OV L 231, 30.6.2021., 159. lpp.).

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

P9_TA(2021)0471

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — Spānijas pieteikums EGF/2021/001 ES/*País Vasco metal*

Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda darbu zaudējušiem darba ņēmējiem izmantošanu saskaņā ar Spānijas iesniegto pieteikumu EGF/2021/001 ES/*País Vasco metal* (COM(2021)0618 – C9-0377/2021 – 2021/0316(BUD))

(2022/C 224/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2021)0618 – C9-0377/2021),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 28. aprīļa Regulu (ES) 2021/691 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu darbu zaudējušiem darba ņēmējiem (EGF) un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 1309/2013⁽¹⁾ (“EGF regula”),
 - ņemot vērā Padomes 2020. gada 17. decembra Regulu (ES, *Euratom*) 2020/2093, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam⁽²⁾, un jo īpaši tās 8. pantu,
 - ņemot vērā 2020. gada 16. decembra Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību, kā arī par jauniem pašu resursiem, tostarp par ceļvedi jaunu pašu resursu ieviešanai⁽³⁾, un jo īpaši tā 9. punktu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A9-0319/2021),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējusi globalizācija un tehnoloģiskas un vides pārmaiņas, piemēram, pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, tirdzniecības strīdi, nozīmīgas pārmaiņas Savienības tirdzniecības attiecībās vai iekšējā tirgus sastāvā, un finanšu un ekonomikas krīzes, kā arī pārkārtošanās uz mazoglekļa ekonomiku vai arī digitalizācija vai automatizācija;
- B. tā kā Spānija ir iesniegusi pieteikumu EGF/2021/001 ES/*País Vasco metal*, lai saņemtu finansiālu ieguldījumu no Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) saistībā ar to, ka pārskata periodā, kas attiecas uz pieteikumu, no 2020. gada 2. jūnija līdz 2020. gada 2. decembrim NUTS 2 reģionā *País Vasco* (ES21) Spānijā 491 darbinieks ir zaudējis darbu;
- C. tā kā pieteikums attiecas uz kopumā 491 darbu zaudējušu darba ņēmēju, kuru darbība ir beigusies, un 192 no šiem darba ņēmējiem ir atlaisti kolektīvā atlaišanā sešos uzņēmumos, par kuru ir paziņots iestādēm⁽⁴⁾;
- D. tā kā pieteikums balstās uz EGF regulas 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto intervences kritēriju, kas paredz, ka sešu mēnešu atsauces periodā darbība beigusies vismaz 200 darbu zaudējušiem darba ņēmējiem uzņēmumos, kuri darbojas tajā pašā saimnieciskās darbības nozarē, kas definēta NACE 2. redakcijas nodaļas līmenī, un atrodas vienā reģionā vai divos dalībvalsts kaimiņu reģionos, kuri definēti NUTS 2. līmenī;

⁽¹⁾ OV L 153, 3.5.2021., 48. lpp.⁽²⁾ OV L 433 I, 22.12.2020., 11. lpp.⁽³⁾ OV L 433 I, 22.12.2020., 28. lpp.⁽⁴⁾ *Auxiliar Troquelera SL, Calderería del Oria, Matricería Deusto, Mecanizados de la Industria Vasca SLU, Taller Mecanizado Pablo López Lacalle SL, Tratamientos Superficiales Iontech SA.*

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

- E. tā kā Covid-19 pandēmija, 2020. gada 2. ceturksnī Spānijā īstenotie stingrie pārvietošanās ierobežojumi un tam sekojušie piegāžu traucējumi un izejvielu trūkums ir negatīvi ietekmējuši valsts metāl rūpniecības nozari;
- F. tā kā Basku zemes reģionā gatavo metālizstrādājumu nozare veido 27,4 % no rūpniecības bruto pievienotās vērtības ⁽⁵⁾, savukārt ES-28 vidējais rādītājs ir 18,8 % ⁽⁶⁾;
- G. tā kā 2020. gadā 18 % Spānijas metāl rūpniecības uzņēmumu ražošanas apjoms salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu samazinājās par vairāk nekā 50 %, 16 % uzņēmumu apgrozījums samazinājās par vairāk nekā 50 % un trešdaļā metāl rūpniecības uzņēmumu par 30–50 % samazinājās gan ražošanas, gan apgrozījuma apjoms ⁽⁷⁾;
- H. tā kā, ņemot vērā Covid-19 pandēmiju un tās sociālās un ekonomiskās sekas, Komisija pastiprināja un uzsvēra EGF kā ārkārtas instrumenta nozīmi ⁽⁸⁾, kā arī ļāva no EGF finansēt gadījumus, kas ir tieši saistīti ar pandēmiju;
- I. tā kā Spānija ziņo, ka ir ievērojusi ieteikumus, kas izklāstīti ES kvalitātes sistēmā pārmaiņu un pārstrukturēšanās prognozēšanai ⁽⁹⁾, un uzsver galvenos elementus Basku zemes profesionālās apmācības plānā, Basku zemes nodarbinātības stratēģijā un videi draudzīgu darbavietu programmā,

1. piekrīt Komisijai, ka EGF regulas 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir ievēroti un ka līdz ar to Spānija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu 1 214 607 EUR apmērā, kas veido 85 % no kopējām izmaksām — 1 428 950 EUR, kuri ietver izdevumus par individualizētiem pakalpojumiem 1 384 950 EUR apmērā un izdevumus par EGF īstenošanu ⁽¹⁰⁾ 44 000 EUR apmērā;

2. norāda, ka Spānijas iestādes pieteikumu iesniedza 2021. gada 25. jūnijā un Komisija pieteikuma novērtēšanu pabeidza 2021. gada 7. oktobrī, tajā pašā dienā to darot zināmu Parlamentam;

3. norāda, ka pieteikums attiecas uz kopumā 491 darbu zaudējušu darba ņēmēju, kuru darbība ir beigusies, un 192 no šiem darba ņēmējiem ir atlaisti kolektīvā atlaišanā sešos uzņēmumos ⁽¹¹⁾, par kuru paziņots iestādēm; turklāt norāda, ka saskaņā ar Spānijas aplēsēm pasākumos piedalīsies 300 no visiem atbalsttiesīgajiem saņēmējiem (paredzētie atbalsta saņēmēji);

4. atgādina, ka ir sagaidāms — atlaišanai būs nozīmīga sociālā ietekme uz darba ņēmējiem, kā arī uz visu Basku zemes reģionu, kur 2020. gadā no marta līdz augustam bezdarbnieku skaits palielinājās par 25 % ⁽¹²⁾ un kur 2021. gada maijā 55,6 % no kopējā bezdarba bija ilgstošs bezdarbs (par 3,6 procentpunktiem vairāk nekā 2021. gada janvārī) un 60,8 % no visiem bezdarbniekiem bija personas ar pamatlīmeņa vai zemāka līmeņa izglītību; turklāt atgādina, ka vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirība ir 22,6 % un pagaidu nodarbinātības līmenis Basku zemes reģionā ir 25,8 % jeb par 11,6 procentpunktiem augstāks nekā Savienības vidējais rādītājs, proti, 14,2 %;

5. norāda, ka lielākā daļa no darbu zaudējušajiem darba ņēmējiem ir nostrādājuši jau lielāko daļu no sava darba mūža un ir ar zemu oficiālas kvalifikācijas līmeni;

6. norāda, ka Spānija sāka sniegt individualizētos pakalpojumus paredzētajiem atbalsta saņēmējiem 2021. gada 11. jūnijā un ka tāpēc tiesības saņemt EGF finansiālu ieguldījumu būs no 2021. gada 11. jūnija līdz 24 mēnešiem pēc finansēšanas lēmuma spēkā stāšanās dienas;

⁽⁵⁾ <https://es.statista.com/estadisticas/1220166/porcentaje-del-vab-total-en-espana-por-sector/>

⁽⁶⁾ https://www.eustat.eus/elementos/El-32-del-VAB-industrial-esta-generado-por-sectores-de-nivel-tecnologico-alto-o-medio-alto-en-2019/not0018911_c.html

⁽⁷⁾ *Report on the economic impact of COVID-19 on the metal sector*. 2020. g. oktobris – https://atra.gal/files/noticias/Archivos_3680.pdf

⁽⁸⁾ COM(2020)0442.

⁽⁹⁾ COM(2013)0882.

⁽¹⁰⁾ Saskaņā ar EGF regulas 7. panta 5. punktu.

⁽¹¹⁾ *Auxiliar Troquelaria SL, Calderería del Oria, Matricería Deusto, Mecanizados de la Industria Vasca SLU, Taller Mecanizado Pablo López Lacalle SL, Tratamientos Superficiales Iontech SA.*

⁽¹²⁾ Avance de los datos del mercado laboral del año 2020 (darba tirgus dati par 2020. gadu).

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

7. atgādina, ka individualizētie pakalpojumi, kas saskaņā ar lēmumu sniedzami darbu zaudējušajiem darba ņēmējiem un pašnodarbinātām personām, ietver šādas darbības: profilēšanas sesijas, karjeras konsultēšana, palīdzība darba meklēšanā, atbalsts un/vai ieguldījums darījumdarbības sākšanai, pārkvalificēšanās apmācība, kvalifikācijas celšana un apmācība darbavietā, kā arī piedalīšanās pasākumi; plānots, ka pasākumi ir saskaņā ar Spānijas aprites ekonomikas stratēģiju un apmācība veicina digitālās pārveides procesu nozarē;
8. norāda, ka Spānijai administratīvie izdevumi, lai īstenotu EGF, sāka rasties 2021. gada 1. februārī un tāpēc tiesības saņemt EGF finansiālu ieguldījumu par izdevumiem saistībā ar sagatavošanās, pārvaldības, informācijas un reklāmas, kontroles un ziņošanas pasākumiem ir no 2021. gada 1. februāra līdz 31 mēnesim pēc finansēšanas lēmuma spēkā stāšanās dienas;
9. atzinīgi vērtē to, ka saskaņoto individualizēto pakalpojumu kopumu Spānija ir sagatavojusi, apspriežoties ar sociālajiem partneriem⁽¹³⁾; sociālo partneru līdzdalību nodrošināja to pārstāvība *Lanbide* valdē, ko veido reģionālās valdības, arodbiedrību un darba devēju organizāciju pārstāvji;
10. atzinīgi vērtē to, ka saskaņotais individualizēto pakalpojumu kopums veicinās digitālajā rūpniecības laikmetā un resursu ziņā efektīvā ekonomikā nepieciešamo prasmju izplatīšanu saskaņā ar EGF regulas 7. panta 2. punktu;
11. atgādina, ka ierosinātās darbības ir aktīvi darba tirgus pasākumi, kas atbilst EGF regulas 7. pantā noteiktajām atbalsttiesīgajām darbībām, un neaizstāj pasīvus sociālās aizsardzības pasākumus;
12. uzsver — Spānijas iestādes ir apstiprinājušas, ka atbalsttiesīgās darbības netiek finansētas no citiem Savienības finanšu instrumentiem;
13. ņem vērā Spānijas paziņojumu par to, ka finansiālo ieguldījumu pārvaldīs un kontrolēs tās pašas struktūras, kuras pārvalda un kontrolē Eiropas Sociālo fondu Plus;
14. atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, kas uzņēmumiem jāveic saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem, nedz arī aizstāt jebkādu pasākumu vai tiesības, kas pienākas EGF piešķiruma saņēmējiem, lai nodrošinātu piešķiruma pilnīgu papildināmību;
15. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
16. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
17. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

⁽¹³⁾ Basku zemes valsts nodarbinātības dienests *Lanbide* (tā valde ietver sociālos partnerus) apstiprināja pieteikumu 2021. gada 2. jūlijā. Turklāt 2021. gada 19. janvārī un 2. februārī notika sanāksmes ar *Federación Vizcaína de Empresas del Metal* (Biskajas metālražotājs uzņēmumu federācija), *Asociación de Empresas de Guipúzcoa – ADEGI* (Gipuskojas uzņēmumu apvienība) un *SEA-Empresas Alavesas* (Alavas uzņēmumu apvienības).

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda darbu zaudējušiem darba ņēmējiem izmantošanu saskaņā ar Spānijas pieteikumu – EGF/2021/001 ES/País Vasco metal

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2021/2159.)

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

P9_TA(2021)0475

1980. gada Hāgas Konvencija par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem: Filipīnu pievienošanās *

Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko Eiropas Savienības dalībvalstis pilnvaro Eiropas Savienības interesēs akceptēt Filipīnu pievienošanos 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem (COM(2021)0359 – C9-0361/2021 – 2021/0178(NLE))

(Apspriešanās)

(2022/C 224/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2021)0359),
 - ņemot vērā 1980. gada Hāgas Konvencijas par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem 38. panta ceturto daļu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 3. punktu, kā arī 218. panta 6. punkta otrās daļas b) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C9-0361/2021),
 - ņemot vērā Tiesas atzinumu ⁽¹⁾ par Eiropas Savienības ekskluzīvo ārējo kompetenci attiecībā uz deklarācijas par pievienošanās 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem akceptēšanu,
 - ņemot vērā Reglamenta 82. pantu un 114. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A9-0300/2021),
1. apstiprina pilnvarojumu Eiropas Savienības dalībvalstīm Eiropa Savienības interesēs akceptēt Filipīnu pievienošanos 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences Pastāvīgajam birojam.

⁽¹⁾ Tiesas 2014. gada 14. oktobra atzinums, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

P9_TA(2021)0476

1980. gada Hāgas Konvencija par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem: Jamaikas pievienošanās *

Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko dalībvalstis pilnvaro Eiropas Savienības interesēs akceptēt Jamaikas pievienošanos 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem (COM(2021)0363 – C9-0334/2021 – 2021/0179(NLE))

(Apspriešanās)

(2022/C 224/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2021)0363),
 - ņemot vērā 1980. gada Hāgas Konvencijas par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem 38. panta ceturto daļu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 3. punktu, kā arī 218. panta 6. punkta otrās daļas b) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C9-0334/2021),
 - ņemot vērā Tiesas atzinumu ⁽¹⁾ par Eiropas Savienības ekskluzīvo ārējo kompetenci attiecībā uz deklarācijas par pievienošanās 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem akceptēšanu,
 - ņemot vērā Reglamenta 82. pantu un 114. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A9-0299/2021),
1. apstiprina pilnvarojumu konkrētām Eiropas Savienības dalībvalstīm Eiropas Savienības interesēs akceptēt Jamaikas pievienošanos 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences Pastāvīgajam birojam.

⁽¹⁾ Tiesas 2014. gada 14. oktobra atzinums, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

P9_TA(2021)0477

1980. gada Hāgas Konvencija par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem: Bolīvijas pievienošanās *

Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko Eiropas Savienības dalībvalstis pilnvaro Eiropas Savienības interesēs akceptēt Bolīvijas pievienošanos 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem (COM(2021)0369 – C9-0336/2021 – 2021/0183(NLE))

(Apspriešanās)

(2022/C 224/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2021)0369),
 - ņemot vērā 1980. gada Hāgas Konvencijas par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem 38. panta ceturto daļu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 3. punktu, kā arī 218. panta 6. punkta otrās daļas b) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C9-0336/2021),
 - ņemot vērā Tiesas atzinumu ⁽¹⁾ par Eiropas Savienības ekskluzīvo ārējo kompetenci attiecībā uz deklarācijas par pievienošanās 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem akceptēšanu,
 - ņemot vērā Reglamenta 82. pantu un 114. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A9-0307/2021),
1. apstiprina pilnvarojumu Eiropas Savienības dalībvalstīm Eiropas Savienības interesēs akceptēt Bolīvijas pievienošanos 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences Pastāvīgajam birojam.

⁽¹⁾ Tiesas 2014. gada 14. oktobra atzinums, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

P9_TA(2021)0478

1980. gada Hāgas Konvencija par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem: Pakistānas pievienošanās *

Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko Eiropas Savienības dalībvalstis pilnvaro Eiropas Savienības interesēs akceptēt Pakistānas pievienošanos 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem (COM(2021)0368 – C9-0335/2021 – 2021/0182(NLE))

(Apspriešanās)

(2022/C 224/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2021)0368),
 - ņemot vērā 1980. gada Hāgas Konvencijas par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem 38. panta ceturto daļu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 3. punktu, kā arī 218. panta 6. punkta otrās daļas b) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C9-0335/2021),
 - ņemot vērā Tiesas atzinumu ⁽¹⁾ par Eiropas Savienības ekskluzīvo ārējo kompetenci attiecībā uz deklarācijas par pievienošanās 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem akceptēšanu,
 - ņemot vērā Reglamenta 82. pantu un 114. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A9-0308/2021),
1. apstiprina pilnvarojumu Eiropas Savienības dalībvalstīm Eiropas Savienības interesēs akceptēt Pakistānas pievienošanos 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences Pastāvīgajam birojam.

⁽¹⁾ Tiesas 2014. gada 14. oktobra atzinums, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Ceturtdiena, 2021. gada 25. novembris

P9_TA(2021)0479

1980. gada Hāgas Konvencija par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem: Tunisijas pievienošanās *

Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko dalībvalstis pilnvaro Eiropas Savienības interesēs akceptēt Tunisijas pievienošanos 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem (COM(2021)0371 – C9-0337/2021 – 2021/0198(NLE))

(Apspriešanās)

(2022/C 224/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2021)0371),
 - ņemot vērā 1980. gada Hāgas Konvencijas par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem 38. panta ceturto daļu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 3. punktu, kā arī 218. panta 6. punkta otrās daļas b) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C9-0337/2021),
 - ņemot vērā Tiesas atzinumu ⁽¹⁾ par Eiropas Savienības ekskluzīvo ārējo kompetenci attiecībā uz deklarācijas par pievienošanās 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem akceptēšanu,
 - ņemot vērā Reglamenta 82. pantu un 114. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A9-0309/2021),
1. apstiprina pilnvarojumu Eiropas Savienības dalībvalstīm Eiropas Savienības interesēs akceptēt Tunisijas pievienošanos 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences Pastāvīgajam birojam.

⁽¹⁾ Tiesas 2014. gada 14. oktobra atzinums, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV